This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.

+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.

+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.

+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at `http://books.google.com/`

KC
15707
NEDL TRANSFER
HN 5W4F A

KC15707

Emptus

EX DONO

THOMAE HOLLIS, ANGLI,

HOSPIT · LINCOLN ·

REG · ET ANT · SS · LOND ·

SODALIS

5.1.8.97

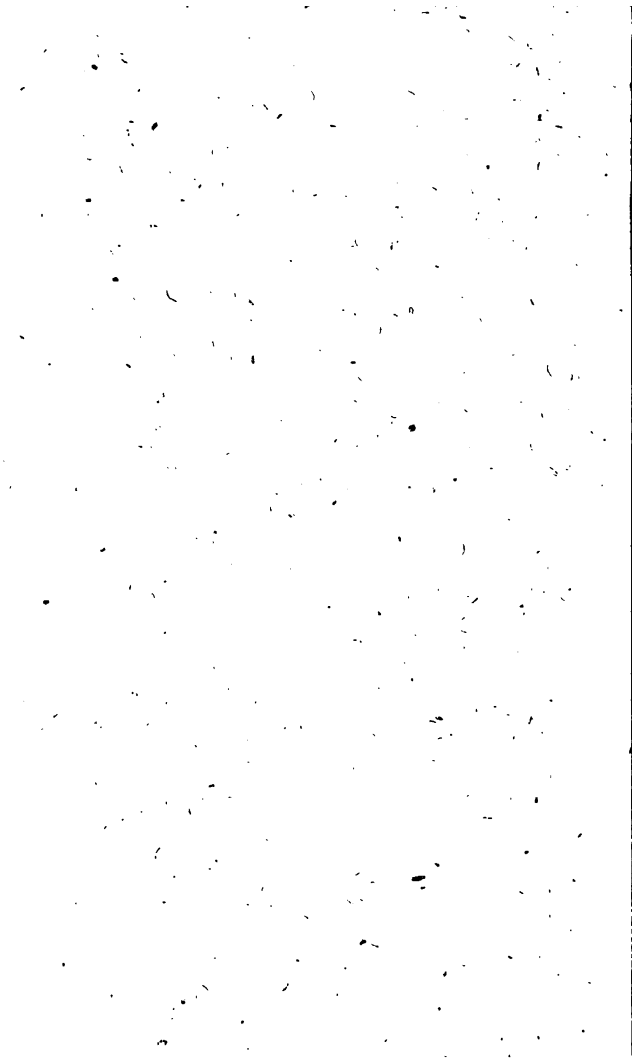

AD

APOLLODORI

ATHENIENSIS

BIBLIOTHECAM

NOTAE

AVCTORE

CHR. G. HEYNE

CVM

COMMENTATIONE

DE APOLLODORO

ARGVMENTO ET CONSILIO OPERIS

ET CVM

APOLLODORI FRAGMENTIS.

PARS III.

GOETTINGAE,
Apud IOH. CHRIST. DIETERICH.
1783.

KC15707
~~Ga 78.16.2~~
~~Ga 78.16~~

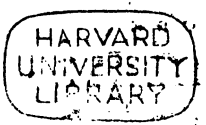

COMMENTATIO

DE

APOLLODORI

BIBLIOTHECA

NOVAQVE EIVS RECENSIONE

SIMVLQVE

VNIVERSE DE LITTERATVRA

MYTHICA.

Apollodori libellus, etsi in multis ieiune ac tenuiter scriptus, magnas tamen, praeter *brevitatis* et simplicitatis laudem, *habet* dotes, quibus commendari possit. Mythorum, seu fabularum, cyclum exponit, non secundum opinionis alicuius commentum, (nos hypothesin appellamus) sed ex poetis scriptoribus principibus, nude ac terse, ordine lucido et ratione commoda. Comparasse se videtur ad Pherecydis maxime exemplum, quod in locis ex hoc seruatis agnoscere licet, *) qui sententiis concisis, nudis, omni ornatu detracto, fabulas narrauerat. Vt melius de rerum expositarum constet

*) v. c. Athen. XI. p. 470. C. v. Not. in Apollod. p. 393. 4.

ordine, *) monere liceat: *Primis capitibus* (lib. I, 1-6.) contineri fere, paucis aliis interpositis, *mythos e theogoniis et cosmogoniis* profectos; qui diuersae a ceteris indolis et naturae sunt, et physica nonnulla placita, qualia quidem in hominum rudium et oratione idonea et elaborata destitutorum animis esse poterant, super rerum origine, elementorum pugna, eaque diremta, de rerum dispositione, summatim narrata exhibent. Sequitur hinc *altera sectio* ad finem libri primi: *mythi Hellenici*, seu priscae narrationes a maioribus fando acceptae de auctorum stirpis Hellenicae fatis rebusque gestis, sermone antiquo primum expositae, hominumque prisca omnia in miracula vertentium ore traditae, tandem a poetis varie ornatae. Inprimis au-

*) Constabit ex his iisdem simul hoc: distinctionem vulgarem in libros et capita esse perindocte factam.

autem *Aeolica ſtirps* heroum numero inclaruit: hanc adeo potiſſimum perſequitur Apollodorus inde a c. 7. Incidunt in hanc partem praeter *Aloidas*, *Marpeſſam raptam*, *Oeneum*, *Athamantem* cum *Ino*, *Peliam* et *Neleum*, cum *Neſtore*, *Biantem* et *Melampodem*, vatem, *Calydoniae ſuis venatio* et *Argonautarum navigatio*, multorum carminum argumenta.

Alter liber, vt nunc quidem libellus diſpeſcitur, *Inachi genus* exponit, in quo *Perſei ſtirps* ſuccedit inde a c. 4. et in hac *Herculis*, cuius res geſtae, vita ac mors, tot carminibus decantatae res, diſertius aliis plerisque fabulis ſunt expoſitae. Subiiciuntur c. 8. *Heraclidarum fata*, profectio in Peloponneſum, ſedes in ea occupatae, vsque ad Aepytum Cresphontis filium.

Tertius liber *Agenoris ſtirpem* perſequitur: adeoque habet primo loco c. 1. 2. 3. *fabulas Creticas*, tum c. 4-7. *The-*

banas, interpositis *Bacchi* Thebani fabulis, subiectaque breui expositione *belli aduersus Thebas*, *belli Epigonorum*, fatorumque *Alcmaeonis*, quae et ipsa carminum argumenta praebuere; tertio loco hic liber c. 8. 9. fabulas *Arcadicas* potiores exponit, inque his Atlantis septem filias recenset, inter quos Taygeta (lib. III, 10, 3.) ad *mythos Laconicos* scriptorem deducit, Electra autem (c. 12.) ad *fabulas Troianas*.

Paullo abruptius ad *Aeaci stirpem* procedit narratio (lib. III, 12, 6.) nec minus subito inde ad *fabulas Atticas* c. 13. donec in *Thesei rebus* desinit libellus, qui deductus esse debuit vsque ad bellum Troianum et errores ducum Troia capta redeuntium: vt ex Photii loco (Cod. 186.) patet: et ex lib. I, 3, 4. vbi Sirenes: περὶ δὲ τούτων ἐν τοῖς περὶ Ὀδυσσέως ἐροῦμεν.

Perisse adeo non modo de Thesei reliqua, inprimis, quae lib. III, 1. §. promit-

mittit Apollodorus, de Phaedra et Ariadne, verum omnino Pelops et cum hoc Tantalus pater, et cum Hippodamia Oenomaus, et Pelopidarum ſtirps, adeoque de Atreo, Thyeſte, Agamemnone eiusque progenie narrata. Sicyoniorum res videtur conſilio omiſiſſe, vtpote hiſtoriae propiores ac temporum computo; vnde Caſtor eas accuratius erat perſequutus. De Orchomeno, et de Minyis; neſcio an ſeorſum egerit; dubito etiam de Amazonibus; etſi hic locus eſſe potuit in rebus Atticis, ad quas earum hiſtoriae referri ſolebant. cf. Lect. Lyſiac. c. 4. In Theſei rebus forte etiam de Pirithoo, de patre *Ixione* et de rebus Centaurorum et Lapitharum actum fuit. Suſpicabar adeo ex Apollodoro eſſe depromtum locum de Theſeo et Pirithoo ap. Zenob. V, 33. p. 127. ed. Antvv. nam etiam ea, quae antecedunt et ſequuntur, ex Apollodoro ſunt petita; tum Stobaeus ad

Il. α, 268. et 317. de Ixione. Sequebatur puto et in his Pherecydem, cuius particulas dedit Schol. Apollon. Rh. III, 62. Schol. Eurip. Phoen. 1192. vbi v. Valk. Add. Pindarum P. 2, 39 ſq. c. Schol. Si verum coniecto, Attici mythi deducti erant vsque ad Codrum et ductam a Neleo in Aſiam coloniam: videnturque Apollodori verbis ſimillima apud Zenob. IV, 3.

Gale in Notis ad Apollod. p. 95. videri ait Lucianum in lib. de Saltatione redegiſſe noſtrum in compendium; poſſeque adeo hinc intelligi, quae in Apollodoro deſiderentur. Enimuero ſi quis Lucianum vel obiter inſpexerit, inde a ſ. 37. facile intelliget, de Apollodoro eum ne cogitaſſe quidem: tam diuerſas fabulas, diuerſumque fabularum ordinem ille ſequitur; inſtituto quoque prorſus alieno vtitur; nam fabularum a pantomimis ſaltari ſolitarum recenſum agit.

Etiam

Etiam Tzetzae Commentario ad Lycophronem perlecto vix tuto pronunties, quaenam ex Apollodoro profecta esse videri debeant: hariolari autem de hoc vel illo et diuinare parum fructuosum est.

Cum vero in compendium redegisse veteres historias ac mythos feratur Apollodorus: quaestio illa exoritur, quae in *omni* scriptore primo loco agitanda est, quos ille sequutus sit auctores, aut vnde sua petierit. Cui quaestioni vt recte occurram, omnino *de mythorum tradendorum et tractandorum inter veteres ratione* pauca praemittam: simulque *de mythorum natura ac ratione*, tam parum plerumque *intellecta*, nonnulla interponam. *) A genealogiis profecta esse videri

*) cf. Commentat. *de origine et caussis fabb. Homericar.* in Nov. Commentar. Vol. VIII. *de Theogonia ab Hesiodo condita.* in Commentat. anni 79. T. II. et Prolus. anni 1765. *de caussis fabular. physicis.*

deri debet omnis inter Graecos mythologia; duplex tamen genus a duplici cauſſa conſtitutum: aliud rerum et cauſſarum in perſonas mutatarum, vt diceretur gigni ex altero id, quod cur exiſteret cauſſam in ipſo haberet; continentur in hoc genere coſmogoniae et theogoniae, a phyſicis nonnullis ſuper rerum origine et elementorum pugna rerumque conſtitutio hoc, qui nunc eſt, ordine praeceptis, paucis numero, a pinguioribus aliquot ingeniis ad ea, quae fieri viderent ac ſentirent, compoſitis, et ſermone rudi ac ſenſilium rerum notis circumſcripto, redditis; aliud genus ab heroum eorumque, qui vel gentis auctores, vrbium conditores, vel rerum geſtarum virtutisque fama clari fuiſſent, originibus erat ductum, cum natales eorum et ſtirpes ab vltima antiquitate vulgo repeterent, atque etiam in his partim vetuſtas narrationes, parum luculentas, ſe-

que-

quærentur, partim sermonem antiquum ad fabulas comminiscendas deflecterent, partim iisdem diis, qui in cosmogoniis erant inuenti, ad noua commenta rerumque miracula vterentur. Nam in primo illo genere, (id quod sermonis parum elaborati *natura* et rerum sensui obiectarum *specie* vehementer percussa mens *fvadere* poterat,) reuocatae cum essent animi sententiae et opiniones ad actiones, vt, quae cogitaret animus, tanquam gesta, aliis repraesentaret, elementa facta sunt personae, eorum incompositae effervescentium tumultus bellum factum ac pugna, eaque multis modis narrata, modo *Titanum*, modo deorum, modo Gigantum: ita inuenta sunt deorum nomina, et natuae, et res gestae: in quibus vulgares forte superstitiones ac notiones nonnullas secuti sunt auctores; sed haec ad liquidum perducere nullo modo possumus. Ab his iisdem diis vulgares

gares inter Hellenas religiones poſtea partim natae, partim, cum aut caſus aut opinio aut aduenarum auctoritas eâs inuexiſſet, melius conſtitutae ſunt; ab iisdem heroum magna ex parte ſtirpes duci coeptae. Nec modo ea vulgo hominum ore et narratione trita, verum et carminibus vatum frequentata ſunt.

Cum longa aetas, vt credere par eſt, multa iam in his mutaſſet, flexiſſet, ornaſſet: ad Homeri et Heſiodi tempora deducta res eſt. Accepere illi fabulas, ſeu, quo vocabulo lubentius vtor, mythos, non inuenere: qua de re alio loco diſputatum. *) Fuerant enim, vt et ipſa re, et multis poetae vtriusque locis, et expreſſa antiquitatis fide intelligitur, multi ante eos vates, qui hymnis deorum, heroum laudibus, et varii generis et argumenti ὕμνοι ſuis mythos varie multumque tractauerant: ſeruaſſe videtur nonnulla

*) In Commentationibus memoratis.

nulla ex his hominum memoria etiam poſt Homeri tempora: ſed, vt fit, ſermonis antiqui horror, in multis etiam obſcuritas verborum et ambiguitas, priſca illa carmina in contemtum adduxit ſenſimque animis et memoriis hominum excuſſit. Extitere ſerius paſſim alii, qui ſua *carmina* veterum vatum nominibus *venditarent*; quorum tamen nullam eſſe rationem habendam per ſe intelligitur.

Succeſſit poetarum aetas, quos *cyclicos* vocabulo parum definito appellare ſolent, modo a cyclo mythico, inde a genealogiis deorum vsque ad Troiae excidium et Achiuorum reditus conſtituto, modo quod ipſi inter ſe *cyclum aliquem epicum* conſtituunt: hoc eſt, cum ii poetae ἔκθεσιν exponerent fabulas veteres poſt Homerum et Heſiodum, recenſus eorum ita a multis eſt factus, vt modo cum Homero et Heſiodo, modo ab iis ſeorſum elaſſem aliquam poetarum conſtituerent.

Sed

Sed nihil de numero habemus definitum; et confundunt cum veteres tum recentiores plerumque cyclum mythicum et epicum, et tertio loco cyclum Dionysii, de quo postea videbimus. Ex poetis his, qui ἔπεσι veteres mythos exposuere, alii cosmogonias, theogonias et heroogonias persequuti sunt, alii priscas Hellenicarum gentium narrationes de stirpium suarum auctoribus et conditoribus. Alterius huius generis magna pars intra sollennia argumenta belli Troiani substitit: vti is, qui Iliadem paruam, qui Cypria carmina, Arctinus Milesius, qui Αἰθιοπίδα de Memnonis rebus, qui Ἰλίου πέρσιν condiderat; item Νόστων auctores, et Telegoniae; alii noua argumenta, ex priscis tamen carminibus plerumque repetita, tractauere, inprimis res Herculis et res Thebanas: fuit adeo *Heraclea* non vna auctore; (cf. Not. p. 326.) porro Thebaides plures; τὰ ἔτη εἰς τὸν πόλεμον τῶν

Ἑπι-

Ἐπιγόνων; Ἀλκμαιωνὶς et quae Thebarum initia persequuta esse videtur ἡ Εὐρωπία. Tum vero Ἀργοναυτικὰ, nec vnius auctoris. Fuit Μινυὰς, Minyarum et Orchomeniorum fabulas complexa; ὁ Αἰγίμιος, Aegimii res in bello Doriensium cum Lapithis gestae; (cf. Apollod. II, 7, 7. et Not. p. 476.) Melisandri Λαπιθῶν καὶ Κενταύρων μάχη; in Argolicis fuit Φορωνὶς, nobile epos, tum Δαναΐς; in Creticis alia Ἶκη; in Atticis Θησηΐς, cumque his forte coniuncta τὰ Ἀμαζονικά. De toto hoc vatum et *poetarum cyclicorum* genere velim vt existat aliquis qui secundum ea, quae hic delineata sunt, agat accurate, notitias et fragmenta colligat, disposcat; ex iisque ea, quae tractata fuerunt, et quo ordine, quantum fieri potest, adumbret. Poterunt forte sic nonnulla melius constitui super antiquarum aetatum historiis, litteris, religionibus et philosophia: de quibus plerumque ex seriorum

rum ſcriptorum indiciis ſtatuere ſolemus. Commune vero id fuit omnibus, vt *veteres populariam narrationes*, quae ore hominum adhuc ferri ſolitae eſſent, verſibus includerent, carmine traderent et ornarent, adeoque hiſtoriarum prima elementa conderent.

At illi, *qui coſmogonias ac theogonias* poſt priores illos *recoxere*, a phyſicis, quaecunque tandem illa pro iis temporibus fuere, placitis et philoſophematibus omnino diſceſſere, nec niſi voluptatem audientium in deorum mythis exponendis propoſitam habuere; iidem adeo pro conſilii ratione multa variare, mutare, ornare; ita vt, quid primis mythorum auctoribus propoſitum fuerit, in nonnullis iudicio ſatis probabili, in aliis ne probabili quidem coniectura aſſequi licet. Ex hoc genere fuere *Titanomachiae*, *Gigantomachiae*, Carmina *de Typhoeo*. Tranſitum etiam eſt ad ſingula ge-

genera: ita *Epimenides* Curetum et Corybantum res cum theogonia coniunxerat.

Minus reprehendendi sunt *poetae physiologi*, seu veteres illi philosophi, qui de rebus physicis commentati carmine scripsere, et pro temporum suorum ratione sermone illo prisco poetico veterum mythorum vsi sunt, testantibus id fragmentis *Empedoclis*, quae vtinam in vnum corpus collecta et docte disposita haberemus! Sed fuere ex eodem genere plures libri, Pherecydis quidem Syrii prosa sed carmini propiore, etiam Heracliti, Democriti, cuius oratio potius poema erat: (Cic. Or. 20.) versibus autem Xenophanis, Parmenidis. Nec vero hi fabulas interpretati, sed *vetere mythico sermone philosophati sunt.*

Novum mythologiae genus constituisse putandi sunt poetae, ex quo tempore fabulis *pro ornamentis poeticis* vsi sunt; in quibus adeo adhibendis id ma-

xime sectarentur, vt ad consilii rationem, carminis naturam, animi lubitum, fabulas tractarent, laudemque in hoc ipso quaererent, si fabulam ingeniose variarent et vulgata novo modo exponerent. Ita ab historiae ac famae acceptae fide omnino est discessum. Principes in hoc genere sunt *lyrici*, tum *dramatici*, inprimis *tragici*, qui veteres fabulas argumentum carminum ac fundum constituerunt, dramaticae autem poeseos naturae consilioque eas ita accommodarunt, vt interdum vix vmbra aliqua antiquae narrationis supereset. Tota haec fabularum stirps et natio, vt ita dicam, segregari debebat a ceteris. Fuere quoque qui τὰ τραγῳδούμενα, fabulas tragicorum ingeniis mutatas, seorsum libris conderent, vt Asclepiades. At Grammatici mox reliquis fabulis tragica haec argumenta intulere omniaque temere et praue miscuere. Ad hoc genus referenda quoque saltatio

pan-

pantominorum: extat apud Lucian. de Saltat. c. 38. longus recenſus fabularum per genera et capita deſcriptarum, quae in hoc dramatum genere exhiberi ſolebant. Nihil tamen ad cycli ordinem et ſeriem illa facere videri debent, etſi a Coelo et Titanibus initium enarrationis ducitur. Fuere qui in *luſtrationibus, expiationibus* ac *teletis* exponendis ſubſiſterent, alii qui per vatum praedictiones et per oraculorum euenta narrationes praecipitarent: vt *Euphorion* Chalcidenſis in Chiliadibus, ſaltem libro quinto.

Inter haec de conſcribendis *gentis ſuae hiſtoriis* cogitare coeperunt viri prudentiores. Occupata iam erant antiquiora pleraque carminibus ſuperiorum aetatum: itaque prima hiſtoriarum inter Graecos elementa, vt in Acuſilao Argiuo, in Hecataeo, (nolo Cadmum Mileſium ac Pherecydem Syrium laudare, cum de iis tam incerta ſint omnia) ducta fuere ex

deorum genealogiis et heroum rebus geſtis, adeoque e mythis popularibus. Hinc intelligitur, cur antiquiſſimorum ſcriptorum libri inſcripti erant περὶ Γενεαλογιῶν, vt *Acuſilai*, *Hecataei*, cuius exordium hoc erat: Ἑκαταῖος Μιλήσιος ὧδε μυθεῖται. τάδε γράφω ὡς μοι ἀληθέα δοκέει εἶναι. οἱ γὰρ Ἑλλήνων λόγοι πολλοὶ καὶ γελοῖοι, ὡς ἐμοὶ φαίνονται (ap. Demetr. Phaler. ſ. 12.) Omnino illi antiquiores hoc vnum ſibi propoſitum habebant, vt memorias rerum, quales accepiſſent, vulgarent, ἐν αἷς καὶ μῦθοι τινὲς ἐνῆσαν ὑπὸ (ἀπὸ) τοῦ πολλοῦ πεπιστευμένοι χρόνου καὶ θεατρικαί τινες περιπέτειαι πολὺ τὸ ἡλίθιον ἔχειν τοῖς νῦν δοκοῦσαι. Dionyſ. Halic. de Thucyd. Indic. p. 275. B. Hudſ. Quem eundem morem, vt tradéret *ſine criſi*, ſed cum fide, narrata, qualiacunque acceperat, ſequutus eſt Herodotus. Neque adeo mirum, eos, qui primi hiſtoricorum nomine inſigniuntur inter Graecos, ad noſtrum iudicium,

cium, mythographos verius fuiſſe: quandoquidem omnis *vetus hiſtoria* mythorum expoſitione continebatur: non quaſi excogitarent quisque fabulas, quas pro rebus geſtis et euentis venditarent, verum, quia populorum origines his ipſis mythis inuolutae et traditae erant. Memorabilis *in* hoc genere eſſe debuit opera *Dionyſii Mileſii*, qui circa bellum Perſicum vixit, et Μυθικὰ, Τρωϊκὰ et Κύκλον ἱστορικὸν condidit, eoque ipſo inprimis clarus auctor Cycli mythici habitus eſt. *) Porro a *Pherecyde Atheniensi*, qui ante Xerxis expeditionem in Graeciam vixit, ἱστοριῶν opus decem libris, ab *Hellanico* circa *idem tempus* plures *hiſtoriae antiquae Graecae ſingularibus libellis fuere* perſcriptae, aliae ab *eius* diſcipulo *Damaſte* Sigeenſi, et ſic porro. Traducta opera eſt ad κτίσεις, h. e. ad mythos

*) Valkenaer ad Eurip. Phoen. p. 734. (Ad Virgil. T. II. p. 221.

de *vrbium et insularum originibus*; tum pluribus eodem opere comprehensis, ad περιηγήσεις et περιόδους, vt ab ipso *Hecataeo*, cuius Ἀσίας περιήγησις, Εὐρώπης περίοδος fuit: cum quibus primum geographumena nonnulla scribentibus subnata esse videntur. Inter haec, *ad temporum quoque rationes* aduersi sunt animi, cum ad eas dispescenda esse ea, quae tradita erant, intellectum esset; fuere etiam, qui *chronica* attingerent: inque primis *Theagenes* Rheginus circa Cambysis tempora, tum *Hippys Rheginus*; fuere qui ἀναγραφὰς *sacerdotum Argiuorum* et *Sicyoniorum* scripto comprehenderent; alii qui singularum vrbium res ac tempora notarent, vt Samiorum, Lyderum, Argiuorum, Sicyoniorum, Athenienſium.

Ex his, quos adhuc commemorani, principes illi auctores historiarum seu mythorum carmine scripsere; inde alii, in-

inque his primo loco Cadmus Milesius, Pherecydes Syrius, Acusilaus Argiuus, Hecataeus Milesius, (quis reliquis prior rem tum nouam tentauerit, incerta fama fertur) ad solutam orationem sermonem refinxere, *) vt tamen prima huius generis pericula poeticae orationi essent propiora. (*Sic* intellig. Strabo lib. I. p. 34. (18). et cf. in *Ind. Auct.* voc. *Acusilaus* et *Pherecydes.*) Processum tandem est ad illud *historiarum genus*, quod eo nomine *vere* dignum haberi debet, vt perscriberentur ea, quae euenisse aliquis aut ipse vidisset aut ab aliis, qui viderant, cum fide traditum accepisset. Cuius *generis* cum condita essent praeclara opera, a *Dionysio Milesio* τὰ μετὰ Δαρεῖον, ab *Antiocho* Syracusano, rerum Sicularum scriptore, ab *Herodoto*, *Thucydide*, *Xenophonte*, *Philisto*, *Theopompo*, *Ephoro*, qui res Hellenicas ab occupata

*) nunc hi συγγραφεῖς, illi ἱστορικοί.

per Heraclidas Peloponneſo repetitas ad Philippi R. tempora. deduxerat, *Calliſthene*, *Timaeo* et aliis, diſpici coeptum eſt de *hiſtoriarum*, quas diuerſas diuerſarum aetatum diuerſi expoſuerant, *corpore* aliquo condendo, vt inde ab Hellenum originibus perpetua Graecarum hiſtoriarum extaret narratio, quae cum voluptate et cum fructu legi poſſet. In quo genere res ipſa poſtulabat, vt ſcriptores mythos veteres Graecis hiſtoriis praefigerant et hiſtoricum corpus ita conficerent, vt a mythicis temporibus ad aeuum hiſtoricum procederent. Qui primus id tentaſſe fertur, eſt *Anaximenes Lampſacenus*, idem qui Philippi et Alexandri res perſcripſit: ab eo enim edita fuerunt τὰ Ἑλληνικὰ inde a Theogonia vsque ad pugnam Mantineenſem Ol. CIV, 2. pertexta. (Diodor. XV, 89.)

Hoc tramite cum incederent ſcriptores, vt mythica hiſtoricis praemitterent,

pro-

proclinis fuit via ad commentum illud, quo mythi et ipsi in historias verti et, tanquam res vere gestae, cum causis et consiliis narrari coepere. Signum sustulit hoc in more inprimis *Ephorus*, qui Tityum, Pythonem, (v. Strab. IX. p. 647 A.) Gigantes, fuisse tyrannos narrabat. Simili modo expediebat fabulas de *Lycurgo*, de Minoe, de Rhadamantho, de *Ioue*, Curetibus et ceteris fabulis; quo fere more, inepto satis, Palaephatus tentauit fabulas. (v. Theon Progymn. c. 6. p. 91. 92.) Efflorescere coepere inter haec litterarum studia *Alexandriae*, inque his conuersi animi ad lectionis copiam varietatemque, et ad poetarum *doctrinam*. Inquisitum nunc est *in historiam* mythicam alio modo ac consilio. Primum enim *congesta* et *collecta* sunt ex antiquis poetis et scriptoribus ea, quae *sparsim* erant tradita, aut quae videbantur esse *recondita*, eaque alii carmine complexi sunt;

vt

vt *Lycophron* in Alexandra, *Callimachus in Αἰτίοις*, *Aratus* in Phaenomenis, *Apollonius* in Argonauticis, *Rhianus* in Heracleade et in aliis, tum vero multo maxime *Euphorion* Chalcidenſis, cuius Ἀνάκτα (h. e. *σύμμικτα*) ſeu Μοψοπία (h. e. *Attica* in V Chiliades diuiſa) multis ſerioribus auctoribus ante oculos fuit. Alii ſoluta oratione ſua perſcripſerunt; inque his primo loco *Apollodorus* noſter commemorandus venit. Fuere porro qui *ad interpretationem poetarum* verſi fabulas exponerent grammatici, atque ſic ortum dedere *Scholiorum* generi, *quo fabulae veteres* modo ſecundum *cyclicos* aut τραγῳδούμενα, modo ſecundum *ſingulos auctores exponuntur*; quae vtinam integriora haberemus! nunc enim illa plerumque admodum turbata, potioribus omiſſis conciſa, ſeriorum grammaticorum nugis interpolata ſunt, vt interdum difficile ſit, aliquid expeditum dare.

Ex

Ex priore illo genere Grammaticorum, qui fabulas veteres, inprimis exquisitiores et doctiores, conquirerent, exorti sunt, qui hoc studium miris modis depravarent. Sanior quidem et verior ratio antiquas res recensendi, ad certum consilium revocandi, et pro natura et indole suorum quasque temporum accurate constituendi, substitit in paucis; servasse illam videntur qui *temporum rationes* indagarent et *chronographias* componerent; quod ab *Eratosthene*, *Castore*, *Apollodoro* factum; tum nonnulli ex iis, qui res Atheniensium priscas ad tempora sua revocarunt. (v. Not. p. 808 sqq.) Attigere nonnulla *auctores periplorum*, *periegesēon* et *geographumenon*, vt *Agatharchides* Cnidius, *Mnaseas* Patrensis, *Dicaearchus*, cujus fragmentum *Βίου Ἑλλάδος* praeclarum habemus, et ipse *Apollodorus*: de quo v. in Fragment.; alii, qui *περὶ Νήσων* scripserey, in quibus notabiles *Semus*

De-

Sunt ſane ſtudii huius veſtigia valde antiqua iam in Lyricis, cum in fragmentis, tum in *Pindaro*, qui impietatis in deos crimen vt fugeret, fabulas nonnullas in meliorem ſenſum interpretatur, vt de Pelope a diis guſtato ſtatim Olymp. prima. Mox conſilio ac decreto animi id aggreſſi ſunt *Anaxagoras* et familiaris eius *Metrodorus* Lampſacenus ἐν τῷ περὶ Ὁμήρου. Anaxagoras quidem, qui primus de virtute et iuſtitia Homerum ſcripſiſſe dixerat, ad ethicam doctrinam fabulas accommodare voluiſſe videtur; Metrodorus autem eas ad phyſica deflexiſſe; *) hic quidem perabſurda ſequutus, vt

*) Diog. Laert. II, 11. Tatian. ad Graecos c. 37. Plato in Ione, ad quem M. G. Mullerus noſter p. 10 ſqq. bene de his egit, et ſupplenit Schowii Comment. ad Heraclid. Allegorias. Spectant ad Anaxagoreum interpretandi morem verba, quae alibi legere non memini, apud Syncellum

vt exemplis a Tatiano commemoratis intelligitur. Memorat hic idem *Stesimbrotum Thasium*, iam Socrati laudatum apud Xenophontem in Symposio, et *Glauconem* Plato in Ione, hunc quidem ignotum, illum a Strabone quoque memoratum et a Tatiano. Anaxagorae exemplum sequutus *Socrates* allegoricae in primis interpretationis signa sustulisse videri potest, quae sequentes *Plato* et discipuli, inprimis vero *Stoici*, *Zeno*, *Clean-*

lum p. 119 B. ed. Ven. Προμήθεια γάρ ἐστιν ἐν ἀνθρώποις ὁ νοῦς. ἑρμηνεύουσι δὲ οἱ Ἀναξαγόρειοι τοὺς μυθώδεις θεούς· νοῦν μὲν, τὸν Δία· τὴν δὲ Ἀθηνᾶν, τέχνην· ὅθεν καὶ τὸ Χειρῶν ἐλλυμένων ἔδρει πολύμητις Ἀθήνη. Melius Democritus in mythorum ratione versatus esse videtur; nam is ipse spiritus poetici capax de *Homero*, *de poesi*, egerat: de illo quidem sic profatus: Ὅμηρος φύσεως λαχὼν θεαζούσης, ἐπέων κόσμον ἐτεκτήνατο παντοίων: v. de eo Vales. de Critica I, 10.

Cleanthes, *Chryſippus*, omnes veterum mythorum rationes ad meros luſus nugasque redegerunt; omni enim ſermonis priſci genio, veteris hiſtoriae indole, poeticesque natura, neglecta, ſimilitudines rerum verborumque, plerumque ex etymologiis inanibus, indocte captarunt; natumque inde eſt importunum illud grammaticorum genus, qui allegorias veterum mythorum explicare vellent, ipſi omnis idoneae doctrinae expertes. Praeiuerant tamen iis alii multo doctiores, in his ipſe Ariſtarchus. Verum ad haec, quae Apollodoro in mythicis ſeriora ſunt, deſcendere nunc non licet.

Subnata etiam rhetorum ſtudia fabularum ſeu exornandarum artificio rhetorico, ſeu vt in ſpeciem hiſtoriarum verarum eas transferrent; vt res Herculis, Theſei, aliorumque eodem modo et colore ac res geſtas Ageſilai aut Epaminondae exponerent, cauſſas, conſilia, prudentiam

tiam ciuilem, interponerent, omninoque pragmatice mythos nobis reconcinnarent: qua ſcriptionis fraude ipſe *Diodorus* Siculus ſuam hiſtoriam contaminari paſſus eſt. *)

Nec vero vllum omnino litterarum genus mythos facile intactos relinquere potuit: itaque Chronographi, Geographi, Aſtronomi, Archaeologi, Phyſici, Philoſophi, qui dogmatum hiſtorias perſcripſere, fabulas veteres ſaepe commemorarunt, variis de conſiliis et cauſſis, multaque, incuria an ſtudio, in iis mutarunt ac nouarunt. Acceſſere numi, deorum et heroum patriorum res inſigniores, interdum et ſatis obſcuras, adumbrantes. Ita, vt deorum *nomina* ne recitem, Herculis, Perſei, Dioſcurorum facta in

*) Ex Herculis fabulis, a rhetoribus et ſophiſtis tractatis, ſpecimen propoſui in Commentatione de Hercule Muſagete: in Commentationib. Soc. Gott. T. III.

numis expreſſa ſunt, nec ſine variatione.

Verum haec omnia a me eo dicta ſunt, vt, quo loco *Apollodori bibliothecae* habenda ſit, perſpicuum fiat. Cum ii, qui hiſtoriarum Graecarum vno opere corpus complexi erant; mox ii, qui hiſtorias catholicas contexuerant; tempora mythica in fronte voluminum collocaſſent: e quo genere Diodorum habemus Siculum; Apollodorus alio conſilio eosdem mythos collegiſſe videtur, vt vno volumine proponeret *compendium eorum mythorum*, qui *a poetis* maxime eſſent *frequentati*; inprimis, qui in Cyclo epico occurrerent. Manifeſtum hoc fit comparatione eorum, quae Proclus in Chreſtom. (ap. Phot. Cod. 239. notiſſimo ſed claſſico loco) cyclo epico comprehenſa dixit. Multa tamen attexuit, quae in aliis poetis, etiam in tragicis et lyricis, occurrerent; id quod epigramma quoque in Apollodori bibliothecam teſta-

tur

tur. *) Omnia haec ordine disposuit lucido, partim ad sua genera, partim ad

*) Αἰῶνος σπείρημα ἀφυσσάμενος ἀπ' ἐμεῖο
παιδείης, μύθους γνῶθι παλαιγενέας·
μηδ' ἐς Ὁμηρείην σελίδ' ἔμβλεπε· μηδ' ἐλεγείην,
μὴ τραγικὴν μοῦσαν, μηδὲ μελογραφίην,
μὴ κυκλίων ζήτει πολύθρουν στίχον· εἰς ἐμὲ δ' ἀθρῶν
εὑρήσεις ἐν ἐμοὶ πάνθ' ὅσα κόσμος ἔχει.

Poemation hoc, cuius auctor nescio an nimis magnifice de Apollodori libello senserit, iam Photius in suo codice legerat: Cod. 186. Relatum quoque in Anthologiam Epigramm. Planudeam Steph. p. 534. Brunck. Anal. T. III. p. 271. laudatum passim a viris doctis, inprimis a Salmasio ad Solin. p. 597. qui edit: Αἰώνων σπειρήματ' ἀ. et εἰς μὲ γὰρ ἀθρῶν. Vertendum autem sic arbitror: *Hauriens orbem* (cyclum) *eruditionis antiquitatis; disce ex me* (libellus loquitur) *veteres fabulas, neque Homericum volumen inspice, nec elegias, aut tragicam musam, aut carmina lyrica, aut cyclicorum poetarum carmina require; me enim inspecto invenies cuncta quae mundus habet.*

tempora sua reuocando; etsi nolim praestare Iosephi Scaligeri illud, quod dixit totam Apollodori bibliothecam facile κατὰ γενεὰς in certum Chronicum nos coniicere posse. Interea iis, quibus interpretandus est hic libellus, magnam vtilitatem afferre potest *Simsoni Chronicon*, in quo ad singulos annos res heroum, plerumque ex Apollodoro, adscriptae sunt. Nec tamen, quantum quidem assequi licet, Apollodorus e poetis cyclicis ipsis, si Hesiodum excipias, ea excerpsit; sed sequutus esse videtur *auctores mythicos*, quorum etiam nomina interdum apponit. Principes ex iis sunt, Pherecydes, Acusilaus, alii, de quibus*) cum sigillatim tum in Indice auctorum ab Apollodoro laudatorum nonnulla sunt di-

*) etsi interdum poeticas voces et formas retinuit: v. c. I, 9, 8. τὰ ῥείθρα. τὰς βάσεις. I, 9, 2. τὴν ἐναντίαν μοῦσαν μελῳδῶν. I, 7, 4. p. 28. τὰ κύματα.

disputata: operaque a me data est praecipue, vt indagaretur vbique, quantum fieri poterat, quem auctorem in iis, quae narraret, sequutus esset Apollodorus.

Est vero haec praecipua Apollodori laus, quod seruauit ille multorum veterum carminum argumenta, multa ex veteribus mythographis, qui perfere, etiam cycli epici vestigia aliqua. *) Pro

*) Cyclus ille epicus vt ex Procli Chrestomathia, nam egerat ille περὶ τοῦ λεγομένου ἐπικοῦ κύκλου, enotauit Photius Cod. 239. p. 982. ed. Rothom. ἄρχεται μὲν ἐκ τῆς Οὐρανοῦ καὶ Γῆς μυθολογουμένης μίξεως· ἐξ ἧς αὐτῷ καὶ τρεῖς παῖδας γινώσκουσιν Ἑκατόγχειρας καὶ τρεῖς ἑτέρους ἀποτίκτουσι Κύκλωπας. διεξέρχεται δὲ περὶ θεῶν, τά τε ἄλλα τοῖς Ἕλλησι μυθολογούμενα, καὶ εἴπου τὰ καὶ πρὸς ἱστορίαν ἐξαληθίζεται. καὶ περατοῦται ὁ ἐπικὸς λόγος, συμπληρούμενος ἐκ διαφόρων ποιητῶν, μέχρι τῆς εἰς Ἰθάκην ἀποβάσεως Ὀδυσσέως, ἐν ᾗ καὶ ὑπὸ τοῦ παιδὸς Τηλεγόνου, ἀγνοούντος ὡς πατὴρ εἴη, κτείνεται. cf. Salmas. ad Solin. p. 594 b. 595 a. add. ad Aen. II. Exc. I. pr.

commendatione habendum tandem illud, quod non interpretationes physicas aut allegorias immiscuit, quodque nec adhaesit fabulis Orphicis, in quibus multa occurrebant absurda, inprimis de Hercule, Dionyso, Hecate, Proserpina, Cerere.

De bibliotheca hac locus classicus est Photii, qui *) eam legisse se profitetur; li-

*) Ἐν τῷ αὐτῷ δὲ τεύχει (volumine quod Cononis L. narrationes complectebatur) καὶ Ἀπολλοδώρου γραμματικοῦ βιβλιδάριον ἀνεγνώσθη μοι. Βιβλιοθήκη αὐτῷ ἡ ἐπιγραφή. περιεῖχε (f. δὲ) τὰ παλαιότατα τῶν Ἑλλήνων, ὅσα τε (f. γε) περὶ θεῶν καὶ ἡρώων ὁ χρόνος αὐτοῖς δοξάζειν ἔδωκεν, ὀνομασίας ποταμῶν καὶ χώρων καὶ ἐθνῶν καὶ πόλεων. ὅθεν καὶ τὰ πολλὰ ὅσα εἰς τὸ ἀρχαῖον ἀνατρέχει, καὶ κάτεισι μέχρι τῶν Τρωϊκῶν· καὶ ἀνδρῶν τινων πρὸς ἀλλήλους μάχας καὶ ἔργα ἐπιτρέχον. καὶ τῶν ἀπὸ Τροίας πλάνας τινὸς, μάλιστα δ' Ὀδυσσέως, εἰς ὃν αὐτῷ καὶ ἡ ἀρχαιολογία καταλήγει. σύνοψις δ' ἐστὶ τὰ πολλὰ τοῦ βιβλίου, καὶ (f. delendum καὶ) οὐκ ἄχρη-

στος

libellum appellat, aitque contineri in eo *res antiquissimas Graecorum* et *quae de diis et heroibus opinati sint.* Obscurius dictum hoc: ὅσα τε περὶ θεῶν καὶ ἡρώων ὁ χρόνος αὐτοῖς δοξάζειν ἔδωκεν, (f. παρέδωκεν) *quae de diis et heroibus tempus seu temporum decursus ipsis opinanda dedit.* siue vt sit: *quae de rebus tanto temporum interuallo remotis opinati sunt homines*, seu: *quae longo aeuo tradita acceperunt et professi sunt.* Sane in libello, quem habemus, continetur summa eorum quae de diis heroibusque tradi solita. Sequitur: in eodem libello contineri *appellationes fluminum, regionum, gentium et vrbium;* ὀνομασίας ποταμῶν καὶ χώρων καὶ ἐθνῶν καὶ πόλεων. In eo quidem quem nunc habemus, pauca id

στος τοῖς τὰ παλαιὰ ἐπὶ μνήμης ἔχειν λόγων μεταποιουμένοις. ἔχει δὲ καὶ ἐπίγραμμα τὸ βιβλιδάριον ἴδια ἀκόμψιον τόδε; Αἰῶνος ἐπείρημα etc. quod sup. p. 937. apposui.

genus occurrunt: dicemusne eum plenioremlectum esse a Photio? sed potuere plura exempla esse in iis, quae periere in calce libelli; vbi ab Achiuis, qui Troia redierant, vrbes conditae narrari potuere; sunt tamen etiam in iis, quae supersunt loca nonnulla huius generis, I, 6, 3. p. 23. de Haemo monte I, 8, 6. p. 39. vrbs Oenoe condita. p. 44. vrbs Salmonea. p. 46. Pylus. p. 61. fluuius Harpys. p. 67 Tomi. p. 69. Apsyrtides. p. 75. Media. et sic porro. Quod pergit: „*multa in eo ad antiquissima tempora spectare, eumque ad Troiana usque tempora descendere*„ eo ipso intelligitur id, quod iam dictum est, hoc Apollodori libello cyclum mythicum esse comprehensum, quippe qui et ipse fabulitit in Νόστοις, seu erroribus Achiuorum a Troia redeuntium, locoque nouissimo Vlyssis res fuisse expositas. Sunt tamen lib. II, 8. de Heraclidarum in Pelo-

ponnesum profectione fatisque nonnulla interposita, quae ad annum post excidium Troiae XC. progrediuntur. Apollodorum quoque „*virorum nonnullorum „pugnas inter se resqus gestas*„ narrare, in nostro libello videas, v. c. bellum Amphitryonis, bellum Thebanum, Epigonorum. Quod tandem capta iam Troia *errores* quosdam commemorauit, maxime *Vlyssis*, in quem eius antiquarum rerum narratio desinit, id ad ea spectat, quae intercidérunt. Subiicit his Photius: „*com„pendiosam quandam esse* (σύνοψιν) *maxi„ma ex parte huius libelli narrationem, its „non inutilem, qui vetera complecti velint „memoriâ*„

Hactenus Photii censura Apollodoreae bibliothecae: quae mihi quidem libelli argumentum non nimium diligenter et subtiliter referre videtur. Idem in censura libelli Acestoridae τῶν κατὰ πόλιν μυθικῶν, qui scriptor sapienter mythos

thos ſuae quosque ciuitati, pronti in ea ferebantur, reliquerat, multa in eo occurrere monet, quae cum alii dixerant, tum Apollodorus in ſuam bibliothecam retulerat — ἅτε καὶ Ἀπολλόδωρος ἐν τῇ αὐτοῦ εἶπε βιβλιοθήκῃ.

Poterant nonnulla ex iis, quae Photius adſcripſit, dubitationem facere, ſitne hoc opuſculum quod habemus illud ipſum, quod et quale ab Apollodoro profectum eſt. Eam ſuſpicionem firmare poteſt hoc, quod paſſim laudantur nonnulla ex Apollodoro, quae in eo non reperiuntur. Enimuero ſunt illa aut ex vltima bibliothecae parte, quae interiit, aut ex aliis Apollodori libris, in quorum fragmentis illa redhibentur. Nos verum Apollodorum habere, negabat Voſſ. in Melam I, 8. (p. 591. ed. A. Gron.) non videns, libros περὶ θεῶν et βιβλιοθήκην diuerſos fuiſſe libros. Pro epitome maioris operis hanc habuere Barth.

I. Theb.

1. Theb. 121. Aduerſ. LIII. c. 1. ab eadem fraude opinionis illaqueatus, qua Voſſius, Reineſ. Epp. ad Daum. 85. p. 216. Burm. Catal. Argon. in *Calais* et Faber; quem refellit Gale Diſſ. p. 37. et in not. p. 64. (ad p. 155, 27.) Minus quidem foedatus corruptelis ad nos peruenit Apollodorus quam *Hyginus*, in quo interdum vix veteris Grammatici veſtigia agnoſcas; interpolatus idem miris modis. Proceſſerat et ille a genealogiis deorum; hinc nonnullis de Cadmi ſtirpe praemiſſis ſequuntur Argonautica f. 12-27. tum Aloidae f. 28. res Herculis f. 29-36. Theſeus cum Creticis et Atticis f. 37-48. Interpoſitis multis diuerſiſſimi argumenti, ſubiiciuntur fabulae Thebanae inde a Laio 66-76. Tyndarei ſtirps 77-81. Pelopidae 82-88. hinc fabulae Troianae, et Achiuorum, qui ad Troiam venere 89-127. inde iterum diuerſiſſimi argumenti fabulae, inter quas nullum vinculum agnoſcas. Interea

ea negari nequit, et ipſum libellum Apollodori nos habere valde interpolatum, et multis locis lacunoſum, mutilum et truncatum; nec mirum, cum ipſum libelli argumentum homines inuitaret, ut margini aliunde ſibi nota adſcriberent, aut conciſe dicta explerent, alia expungerent vt minus nota. Praeterea omnia exemplaria, quae habemus, nimis recentia ſunt et propagata ex vno non admodum antiquo, valde corrupto, et vocum litterarumque compendiis obſcuris et ambiguis laborante, quae librarii indocti non aſſequi poterant.

Aegius, qui primus Apollodorum vulgauit (Romae 1555, 8.) eum narrat *fuiſſe ſic mutilum, ſic mancum, ſic lacerum, ſic inuerſum, ut in eo reſtituendo — volumina verſare neceſſe fuerit.* Non ferebat illa aetas, vt editores ſingula, quae de ſuo addebant vel mutabant, teſtata facerent; nunc aliorum codicum comparatio

ratio satis declarat, eum infinitis in locis scriptorem correxisse, et interpolasse, plerumque ex Scholiaste Lycophronis, Homeri, Apollonii, et ex Diodoro, interdum etiam ignoratione seu sermonis seu fabulae. *) *Commelinus*, qui (1599. 8.) libellum recudendum curauit, Palatino codice vsus, multa eiusmodi emblemata detexerat, ea tamen, paucis exceptis, omnia reliquit, nisi quod ea, quae in Palat. cod. non reperiebantur, cancellis inclusit. Opere nondum ad calcem perducto, fatis ille concessit; itaque silua variae lectionis cum annotatiuncu-

lis

*) In vertendo Apollodoro idem non parum desudasse videtur. Eadem eius versio seorsum recusa extat Antwerpiae apud Io. Bellerum s. a. 8. quam Gale nouam editionem Apollodori esse putabat, item Lugduni 1608. et ad calcem Hygini et aliorum mythographorum Par. 578. 8. Germanice nec infeliciter versum habemus libellum a V. C. Meusel. 1768. antequam ad historica studia transierat.

lis nonnullis interſperſis ex eius ſchedis adiecta fuit a necessario eius Iuda Bonutio; desideratur tamen vbique vltima manus. Recensuit eum, hoc est, Commelini editionem recudendam tradidit operis, aliquanto post (Salmurii 1661, 8.) *Tanaquil Faber*, et notulas addidit, has quidem subitaneas et inter legendum puto adsperſas, nec tamen docto homine indignas. Paullo post (a. 1675.) in Apollodorum curas suas conuertit *Thò. Gale*, vir doctissimus et in hoc litterarum genere probe excercitatus, cuius nomen praeferunt Historiae poeticae scriptores antiqui Apollodorus Ath. Conon. Ptolemaeus. Parthenius. Antoninus Liberalis. In excudendis quidem Graecis nulla prorsus eius opera nec fuit, nec esse potuit; sed id negotium bibliopolis relictum, alteri Londinensi alteri Parisiensi, qui ne quidem de correctore adhibendo cogitasse videntur; adeo

foeda

foeda et corrupta vitiis omnis generis sunt omnia. Ad Galeum opus iam excusum (Apollodorus quidem ad Salmuriensem editionem) apportatum fuisse videtur; tum ille composuit Notas, praeclaro doctrinae apparatu instructas, sed male digestas, tumultuarias, et ad vsum legentium parum accommodatas: nam et nomina scriptorum apponit nude, et locis non distincte indicatis, et ex aduersariis suis pleraque adscribit tam concise, stricte, interdum tam oblique et obscure, vt quid de iis facias vix habeas; admiscet alia ab Apollodoro aliena; destituit vero lectorem in eo quod quaerebat. Adhibuit editiones tres quae praecesserant, et lectionem codicis Oxoniensis, sed parum diligenter exscriptam. Id tamen mihi curandum esse putaui, vt, postquam ipse ad meum ingenium in scriptorem commentatus eram, superiores interpretes perlegerem, adeoque ex

Galeo, Fabro et Aegio, vtiliſſima quaeque in meum Notarum libellum transferrem.

Codices quidem adhibuerat *Aegius* plures; quid tamen cuique debuerit aut quae cuiusque eſſet auctoritas, pro more ſaeculi ſui, non adſcripſit, nec lectionem variantem niſi in locis paucis memorauit. Codicem potiſſimum ſequutus eſſe videtur *Metellinum*, a Iano Metellio Sequano, cui Apollodorum quoque inſcripſit, acceptum; ſed ſaepe lectione eius appoſita adiicit: „et in aliis quos vidi„ tum in vertendo Apollodoro tribus ſe codd. vſum eſſe ait; aliquo loco (ad p. 41. f.) quatuor exemplaria ſibi videre licuiſſe profitetur. In his fuit *Codex Farneſianus* ex bibliotheca Alexandri Farneſii Cardinalis, (v. ad p. 32, 2, 10. ad p. 46, 1, 15. ad p. 78, 1, 5.) *Codex Io. Honorii*, (vt ad p. 10, 1, 14. 10, 2, 7.) qui tamen, ſi recte video, vnus idemque

que cum illo eſt. *) *Codex Scipionis Tettii* Neapolitani (vt ad p. 41, 2, 25. 45, 1, 14.) deſcriptus ille ex *Rodulphi Cardinalis exemplari.* (v. ad p. 43, 2, 20. ad p. 83, 2, 14.) *Commelinus* an ipſe *codicem Palatinum* comparauerit, non inuenio; lectionem inde ad oram exemplaris ab eo enotatam editioni praemiſit *Bonitius*: quoties alii codices laudantur, *Aegii* illi ſunt. *Fuber* nullum codicem ſcriptum habuit; Palatini lectionem ſaepe laudat, ſed ex edit. Commeliniana. Memorat idem verſionem gallicam, et reprehendit eius peccata; facta illa eſt a Paſſeratio parum docte. *Gale* paſſim codices commemorat; ipſe nullam, niſi, vt diximus, *Oxonienſis* varietatem habuit;

*) Nam ad p. 36, 2, 5. „Μίνωι legitur ex codice Farneſiano manuſcripto, Ioannis Honorii, βιβλιογράφων Graecorum voluminum multo ominum qui fuere, quique nunc ſunt, et qui poſt aliis erunt in annis, eminentiſſimi„

fuit autem hic, quantum assequi licet, ex Palatino transcriptus.

Cum Palatino omnino ceteri codices in vitiis manifestis ita conueniunt, tam corruptelis, quam lacunis et hiatibus, atque etiam interpolationibus e margine in verba scriptoris illatis, vt aut ex eo descripti, aut cum ipso ex alio eodemque codice repetiti esse videantur; vix vna alteraque satis memorabilis varietas reperitur, varietas vero lectionis fere omnis in aberrationibus indoctissimorum hominum, qui litterarum compendia assequi non potuerant, consistit; vt adeo manifestum fiat, exemplar illud, quod pro fonte fuit, iam seriore aetate, cum litterarum compendiis dudum contaminata esset scriptura, fuisse exaratum; agnosco tamen aberrationes primi et secundi gradus, hoc est alios, in quibus omnes plerumque consentiunt, alios in quibus in varias partes discedunt: vt ad-

eo

eo probabile fiat, illa menda antiquioribus apographis insediſſe, e quibus profecta ſunt haec, quae adhuc in notitiam noſtram venerunt. Nec tamen deſunt codices nondum inſpecti. Gale laudabat codd. quos ſeruant bibliothecae Venetae, Florentinae, Palatina, Altempſiana, Montchaliana, Gallicana regia, Oxonienſis.

Contigit mihi quidem, vt ex parte horum codicum variam lectionem nanciſcerer. Quod enim iam in praefatione ad Apollodori Graeca expoſui, ex venditione publica bibliothecae Burmanni ſecundi peruenere in Bibliothecam noſtram Academicam aliquot exemplaria Apollodori variis lectionibus mſſ., vt ferebatur, inſtructa. Erant ea primum editio Salmurienſis *Matthaei Sladi* manu notata, qui Fabri correctiones, quas is calci adiecit, ad marginem appinxerat; altera Commeliniana, cum emendationibus *Iani*

Palmerii e libro eius, cuius margini adſcriptae erant, deſcriptis; eaedem, nec integrae, repetitae erant in alio exemplari Salmurienſi; tertia Galeana, cum varia lectione *codicis Dorvilliani* diligenter exſcripta: codex ipſe Palatini codicis meo iudicio habendum eſt apographum, ſed a valde indocto librario confectum. Mox memorabilis exempli humanitas Illuſtris Viri, *Philippi van Swinden*, apparatum variae lectionis a fratre deſideratiſſimo Gerardo Iacobo olim in Apollodorum conquiſitum *) ad me transmiſit, cura *Ruhn-*

*) cf. Nov. Miſcell. Obſſ. To. III. p. 42 ſq. Haeſerat hic apparatus Swindenianus primum Pariſiis in bibliotheca *Boxii*, poſt in Baronis *de Sainte-Croix*, et *Villoiſoni*, vnde tandem a *Wittenbachio*, amantiſſimo virô, Pariſiis agente, fuit ad Batauos reportatus. Expectabat ornatiſſ. iuuenis codicis *Gudianni* lectionem. Memoratur ſcilicet in Catalogo Gudiano p. 513. exemplar Salmurienſe collatum cum binis mſſ. Va-

Rubenii, Viri amiciſſimi. Non potui mihi temperare, quominus hanc Generoſiſſimi viri liberalitatem, iam olim commemoratam, nunc iterum meminiſſem; nunquam enim non iucunda eſt memoria eorum, quae grato quis animo recordatur. Eſt autem in hoc apparatu varietas lectionis *e codice Palatino*, nunc *biblioth. Vaticanae* n. 52. quae ſaltem vtilitatem habebat ad Commeliniana excerpta eiusdem codicis comparanda et emendanda: alia e *codice Vaticano* n. 1071. tertia e *codice bibliothecae Laurentianae Mediceae*;*) omnes tres ad editionem

Vaticanis; quod tamen nec Vimariae nec Guelpherbyti in bibliothecis reperiri mihi nuntiatum eſt. Nec lectio illa, vt opinor, alia eſſe poteſt quam Palatini et Vatic. codicis, quae iam in apparatu noſtro habetur.

*) De eo Banduri Catal. Biblioth. mſſ. Gr. T. II. p. 618. pauca habet; eſſe chartaceum

Romanam comparatione facta, haec quidem vltima parum diligenter, vt et alia e *codice Veſuntino*, et e *binis*, ex eodem forte apographo deſcriptis *codd. bibliothecae Regiae Pariſinae* n. 2208. et 2662. *) illa ad edit. Commelin. hae ad Londinenſem inſtituta comparatione. Quantum ex his profecerit Apollodori lectio, aliis potius aeſtimandum relinquo quam vt ipſe pronuntiem.

Nuntiaueram *Brunckio* V. C. me Apollodorum iterum prelo ſubieciſſe. Tum vir praeſtantiſſimus, inflammatus litterarum Graecarum ornandarum ſtudio, quae ei plus

ceum et Seculi XV. nec librorum diſtinctiones reperiri.

*) In Catalogo Mſſ. bibl. reg. Pariſ. recenſentur quatuor codd. Apollodori ſub numeris 1653. 1658. (eſt is qui mihi tertius) 2722. qui tantum fragmentum habet, et 2967. hic poſtremus et primus debent eſſe illi, quos primum et ſecundum appellaui.

plus quam vlli alii per Germaniam et Galliam debent, e bibliotheca Regia Parisiensi codices Apollodori numero tres ad se missos exeutere coepit; cum vero audisset, duorum lectionem me iam in apparatu habere, viro doctissimo et amicissimo *Io. Schweighaeuser*, Professori acad. Argentinens. mandauit, vt is tertium codicem n. 1658. quem antea 2663. *fuisse* audio, in vsum meum conferret: quod is fecit summa cum cura et diligentia; atque haec lectio tertium codicum diligentissime comparatorum, Palatini, Doruilliani, Regii tertii, semper et vbique fere conspirans in vitiis scripturae et librariorum seu incuria seu inscitia, iubet me opinari, etiam reliquos codices, si minima quaeque inde enotata essent, in iisdem esse conspiraturos, cum in gravioribus omnes inter se conueniant.

In tanta variae lectionis farragine in iis locis et verbis, in quibus nihil desi-

derabam, parum tamen auxilii esse videbam ad innumera loca, quae medelam requirebant. Spes opis maior erat partim ex *Grammaticis* in scholiis ad poetas et e scriptoribus reliquis mythologicis, partim ex *virorum doctorum correctionibus* aliis libris passim adspersis. Cum mihi, ex quo tempore ad litteras has docendas vocatus sum, nunquam obtigerit tantum otii, vt in aduersaria aliquid referre possem; altera ex parte, quo sum ingenio, impar sim taedio ferendo in euoluendis et enotandis aliorum coniecturis: pergratum mihi accidit, vt submitterentur mihi schedae a viro optimo *Ruhnkenio* cum variis eiusmodi locis enotatis, tum *Palmerii*, quas iam supra commemorauí, et *Ios. Scaligeri* notulae; missae etiam V. C. Brunkii humanitate alia loca recentiorum criticorum enotata. *) Interea maio-

*) Cum iam in eo essem, vt haec praelo excudenda subiicerem, perlatae ad me sunt Amstelae-

maiorem partem horum omnium videbam contineri correctionibus eiusmodi, quae vnicuique non prorsus graece indocto in oculos incurrunt, et legenti se obtrudunt, in iis autem, in quibus haererem ipse, destituere me aliorum quoque acumen; iis itaque omissis ad veteres Grammaticos confugere satius habui; et horum lectionis, fateor, me Apollodori causa non poenitet; obseruaui enim plurima huic scriptori seu emendando seu illustrando salubria inprimis in Scholiis Lycolaedamo, serius, quam curatum fuerat a Viro doctissimo et clarissimo *Henrico Verheyk*, annotationes in margine trium exemplarium adscriptae, partim ipsius viri humanissimi manu, partim ab Henrico et ab Is. Toussaint profectae; quarum vt nec fructus nec praeclarae huius beneuolentiae memoria intercidat, adiiciam ad calcem huius voluminis enotata ea, quae siue ab aliis siue a me in superioribus non erant occupata.

cophronis, Homeri, Euripidis, Sophoclis, Pindari, Apollonii, Dionyſii Periegetae, alia in Zenobio, Tzetza, aliis; etſi ſaepe difficilis deliberatio erat et intentiore cura res indigebat, vbi diſcernere vellem ea, quae Apollodoreis admixta erant aliena in iis ipſis locis, quae manifeſtum erat ex Apollodoro eſſe deſcripta: quae ſi quis alius admittere velit, poteſt ille ſcriptorem interpolatione ita diffingere et alium reddere, vt in ipſo Apollodoro Apollodorum quaeramus. Tum vero Pauſaniam, Diodorum, Eratoſthenem, et hoc genus ſcriptores comparaui, partim ex priſtina lectione, partim ſingula capita inſpiciendo; nam Heſiodum, Homerum, Apollonium et id genus alios ſic ſatis memoria tenebam. Ad ea quae ex hac lectione enotaueram, comparaui deinde virorum doctorum enotata; quaeque ab iis occupata videbam, lubenter vnicuique remiſi et ſub eius no-

nomine adſcripſi. Cum hoc ipſo tempore prodiiſſet Eudocia, multa in eius Ionia expectabam ad mythos veteres ſpectantia. Sed vix vlla ſpes fuit fallacior. Nihil omnino in illa reperi quod non aliunde notum eſſet; Apollodorum ipſum illa ne inſpexiſſe quidem videri poteſt, ſed quae ex eo reperiuntur in Ionia, ex Grammaticis fluxere, quos illa exſcripſit; nam omnis eius opera intra eosdem fere auctores ſubſtitit quos Euſtathius ad Homerum et Periegeten manibus verſauit; vt adeo duobus ſaeculis, quae fuere XI. et XII. a C. N. intra C. fere annos, cum illa femina duo alii, Tzetza et Euſtathius, (nec forte multum anteceſſit eam aetatem Etymologus M. cum Suida) in eodem ſtudio verſati ſint, vt e Grammaticis, quales tum haberentur, nouos libros conchoauerit. Endocia vtique praeter Scholia Homeri, Heſiodi, Apollonii, Lycophronis, Sophoclis, tum

Pa-

Palaephatum, Eratoſthenem, vix alium quemquam niſi ſeriores, ſequuta eſt; in fabulis vtique; nam in aliis Diogenem Laertium, et eosdem quos Suidas exſcripſit, ante oculos habuit. Nec melioribus codicibus, quam nos nunc habemus, illam vllo in loco, quem quidem inſpexi, vſam vidi, plerumque multo deterioribus. Omnino hoc tempore vix adhuc extabant antiquiores illi ſcriptores Graeci, dudum iam tum deperditi. Quod ſi paſſim eorum nomina laudantur, hoc fit ex aliis Grammaticorum et ſcriptorum locis, qui illos inſpexerant. Ita multi laudantur ab Euſtathio, quos ille profecto non vidit. Tzetzae autem vanitas nomina excitat, quae non niſi fando audire potuit; v. c. ad Lycophr. v. 177. p. 26. Inſpiciat aliquis Indicem in Chiliades apud Fabric. Bibl. Gr. T. X. Simili modo cumulant nomina Io. Malala, Cedrenus, ita e Latinis Fulgentius.

Cum

Cum a me tamen omnia haec peragenda essent intercise, per multorum interdum mensium interualla, pleraque raptim et tumultuarie, muneris et officii curis vndique assilientibus, fieri potuit ac debuit, vt multa animo excíderent iam inchoata, vtque multa reliquerim aliis perficienda, expolienda et forte emendanda: in tanta inprimis, eaque fere incredibili, rerum varietate, quae in hoc exiguo libello comprehensae sunt. Saepe enim, etsi oratio Apollodori parum elaborata mihi esse visa est, hoc tamen miratus sum, quanta cum breuitate ille ingentem fabularum numerum strictim exposuerit.

Iam commentandi in Apollodorum via ea iniri poterat, vt quis non tam scriptorem quam ipsas fabulas illustraret et exponeret: ita sane opus condi poterat, quod omnem mythologiae orbem complecteretur. Hanc fere viam iniisse arbitror

bitror *Bachetum Meziriacum*, quem commentarios doctiſſimos et copioſiſſimos in Apollodorum paraſſe cum ab ipſo (ad Ouid. Heroid. p. 454. II. p. 151.) tum ab aliis narratum eſt. Simile fuit Tan. *Fabri* ſtudium (in Notulis eius p. 259.) nec non *Bignoni*, clariſſimi illius Bibliothecae Regiae Pariſ. praefecti. *) Volebat quoque doctiſſimus iuuenis, *Ger. Iac. van Swinden*, quem ſupra honoris cauſſa nominaui, paullo latius in omnem hiſtoriam fabuloſam euagari, id quod ex ſpecimine in *Nouis Miſcell. Obſſ.* (T. III. p. 37 ſq.) intelligitur. Id vero ſi ſequi vellem, facile intelligebam, me ab eo, quod ab initio propoſitum erat, vt libellus in manus cupidae iuuentutis perueniret, quo poeticae veteris doctrinae ſtudium hoc ipſo inter nos reuiuiſceret, prorſus abernare et deflectere. Si volebam et iuuentuti et iis qui eos

*) v. Elogium eius in *Hiſt. de l'Acad. des Inſcript.* T. XVI. p. 337.

eos erudiunt, consulere, vt iis esset libellus parâtu facilis, qui non modo praelegeretur, verum quem consulere etiam possent, quoties in poetis, inprimis Graecis et tragicis, in fabulam incideremt non satis notam; videbam mihi agendum esse maxime hoc, primum vt, cum semel ad codicum lectionem, sed quantum liceret, emendatam, extritis Aegii emblematibus, Apollodorum reuocare constituissem, lectionis seu restitutae seu intactae relictae rationem redderem, vtque nec apparatus critici, quandoquidem eum bona aliqua fortuna in manus tradiderat, male neglecti reus agerer: altero loco Apollodoreae narrationis auctoritas erat constituenda, et diligenter dispiciendum, vnde sua petierit ille, aut qua fide, qua auctoritate, quae non vulgaria sunt, aut in quibus ab aliis discedit, tradiderit; quae cyclicis et epicis, aut quae tragicis essent propiora; tandem il-

luſtranda ea, quae eſſent aut in verbis aut in rebus, ſeu breuitatis ſtudio ſeu orationis corruptela, obſcuriora. Haec ſi eſſem perſequutus; videri poteram boni interpretis officio ſic ſatis eſſe defunctus. Breuitatis ſtudium in his omnibus debebat eſſe ſummum. Ornatum et copiam orationis hoc genus commentandi omnino reſpuit; nam iucunditatem et amoenitatem omnino habere poteſt nullam; ſatis eſt ſuccincte et ſtrictim, modo perſpicue, ſingula perſequi. Quod conſilium in commentando ſequutus ſim, appoſui tanto lubentius, quo ſaepius vulgo in ſcriptoribus edendis certum aliquod conſilium, quod editores ſibi propoſuerint, deſidero. Ita ſequuntur fere exempla aliorum, parum cogitatione defixi in id, quod in eo, quem tractant, ſcriptore maxime factu opus ſit; vt locum fere habeat illud Apuleii: *videmus plerosque, qui non ſuopte corde, ſed alterius verbo reguntur; qui*

qui ex angiportu reptantes, consilia ex alienis vocibus colligunt, et, vt ita dixerim, non animo, sed auribus cogitant. Inter haec tamen sentiebam, saepe fore vt in manum sumant libellum viri docti cum expectatione disertioris expositionis alicuius fabulae, inprimis in enarratione Apollodori ipsa; qua in re, etsi bene sensi quanto difficilius sit, si cum consilio agas, multa omittere, quam apponere, ita tamen satisfaciendum multorum votis esse putaui, vt loca claſſica ac primaria, aut quae pro fontibus esse possent, breuiter designarem. Atque hactenus spero me consequutum esse hoc, vt, si quis in Latinis Ouidio (ex quo raro adscripsi loca, quia satis nota sunt, saltem ad inueniendum facilia) instructus sit, et, si fieri potest, Hygino, in Graecis cum Apollodori copiis onustum sic satis viatici et instrumenti habiturum ad iter per graecas litteras emetiendum.

Poterit forte alius quisque pro se has ipsas opes locupletare; affatim enim est, vnde crumenam replere vnus quisque possit; et id velim consilium viros doctos sequi, quod saepe in votis habui, vt in auctoribus classicis edendis et illustrandis non tam moueant ea, quae semel bene constituta sunt, aut bene cusa recudant, quam vt editioni cuiusque scriptoris probatissimae addant de suis ea, quae in illa, vt vsibus ac votis omnibus satisfaciat, desiderari posse perspexerint; poterunt adeo v. c. in Virgilium, et sic in Apollodorum, retractata, reprobata, suppleta, a viris doctis scribi, quibus eo tandem perueniatur, vt editio huius scriptoris prodeat quae consiliis et vsibus idoneis respondeat. Mihi quidem hoc tanquam forte aliqua datum, vt inchoare quidem liceat nonnulla, perficere nihil, tametsi animo habeam tanquam informatam speciem praeclarae alicuius operae, quae in

in vna vel altera re cum fructu et cum laude poni possit. Ceterum ad Romanos poetas comparandos descendere nunc non poteram, multo minus ad fucum, quo seriores poetae fabulas veteres incrustarunt. Alienum quoque erat, vti ab ingenio meo, ita a consilio, cumulare loca scriptorum, in quibus nihil aliud reperias, quam quod eandem rem et ipsi meminerint; quo quidem genere eruditionis nihil esse potest ieiunius, nihil molestius. Super iis, quae iam satis vulgata, aut ab aliis cuniosius tractata sunt, satis mihi esse visum est remittere ad Interpretes Hygini, Ouidii, Antonini Liberalis et sic porro: cui libuerit, adeundi ita copia data est. Non diffiteor saepe me et refrixisse studio et viribus defeciisse, nec vbique obscurae huius et improbae diligentiae taedium pertulisse: cum modo in librariorum mendis tollendis, modo in mythologorum dissensu inprimis in

ſtirpibus et profapiis, tam multa, eaque tam tenuia et ieiuna, quae haud raro ſtomachum mouerunt, minutatim eſſent perſequenda. Quam parum enim omnia haec ad recte viuendum facerent, bene ſentiebam, et ſaepe in animum veniebat illud, quod e Scholiis ad Sophoclem memineram: *non eſſe minutiis his immorandum grauioribus omiſſis; eſſe autem graviora magisque neceſſaria ea, quae animum locupletare et mores emendare poſſint.* *) Praeclara profecto vox; quam philoſopho, non grammatico, dignam dicerem: niſi et huic in ſuis litteris eſſe philoſophandum, illum in permultis ſine grammatica recte philoſophari

*) Schol. Soph. Electr. 541. vbi tragicus Menelao duo filios obtrudit pro vno apud Homerum (v. Notas ſub p. 728.) οὐ περὶ μεγάλων, inquit ille, αἱ τοιαῦται διαφοναὶ ταῖς πολίμοις. ὅστε οὐ πάνυ δεῖ αὐταῖς ἐπὶ τῶν τοιούτων ἐνοχλεῖν, ἀφειμένους τῶν ἀναγκαιοτέρων, ἅπερ παρατηρεῖν ἐχρῆν. ταῦτα δέ ἐστι τὰ ἡθικὰ καὶ χρήσιμα ἡμῖν τοῖς ὑποτυχόυσιν.

phari non poſſe bene noſſem! Nec me fugiunt illa quae paſſim apud Sextum et Senecam in grammaticos dicta ſunt. Enimuero habet hoc critica et philologia commune cum aliis ſtudiis omnibus, vt a rebus tenuibus et, ſingulatim per ſe ſi conſideres, minutis procedendum ſit, ſi ad maiora peruenire velis, vtque *nulla eſſe* poſſit doctrina paullo ſubtilior *et recte* inſtructa, niſi quae in minimis non trepidet: expeditis enim iis, quae in verbis morari poſſunt, liberior euolat animus, vbi ad ipſas res ſe conuerterit. Hoc idem in mythis veterum locum habere vidi: eaque via ſenſi eo me peruenisſe, vt de mythorum ſenſu et ratione interdum iudicare poſſem rectius quam a multis factum erat. Nec ſane per dumeta haec et virgulta ſemel ereptaſſe infructuoſum eſſe poteſt: etſi nolim in iis quemquam ſedem fortunarum et habitationem figere. Etenim in re-

rum vel maxime tenuium et ieiunarum tractatione occurrunt nonnulla, quae ad grauiora ducunt: modo ingenium et doctrinam adhibueris. *In eodem prato bos herbam quaerit, canis leporem, cicoria lacertum.* *).

*) Seneca Ep. CVIII.

IN-

INDEX
SCRIPTORVM
AB
APOLLODORO
IN
BIBLIOTHECA LAVDATORVM.

Acuſilaus: II, 1, 1. p. 77. et III, 8, 1. p. 221. *de Pelasgo.* II, 1, 3. p. 79. *Argus γηγενὴς.* II, 2, 2. p. 89. *de Proetidibus.* II, 5, 7. p. 125 *de tauro Cretenſi.* III, 4, 4. p. 189. *de Alcaeone.* III, 11, 2. p. 240. *de Megapenthis matre.* III, 12, 6. p. 251. *de Aſopi parentibus.* III, 15, 2. p. 274. *de Boreadis ab Hercule necatis.*
Spectant haec omnia ad fabulas antiquiſſimas, maxime Argolicas, quas ab Acuſilao

tis Acuſilai libris ſeruata videri debent.

'Αλκμαιωνὶς. I, 8, 5. p. 38. *de Tydei exilio.* carmen epicum, Alcmaeonis fata complexum, quae forte inde expoſita a noſtro eſſe lib. III, 7, 5. ſuſpicatus ſum Not. p. 646. Multa in eo ad Aetoliam ſpectantia eſſe debuere. De Tydeo ob caedem commiſſam exulante ad hoc poema prouocatur lib. I, 8, 5. p. 38. vbi 'Αλκμαιονὶς ſcribitur, eodem modo quo 'Αλκμαίονος. et 'Αλκμαίωνος. (Propert. III, 5. 41. *Aut Alcmaeoniae furiae:* Αλκμαιόνιαι) 'Αλκμαιωνὶς ſcribi volebat Bentl. Epiſt. ad Mill. p. 19, et ſic etiam vbique ſcriptum vidi ap. Pauſ. et Strabon. Hic lib. X, p. 695. A. ex eo memorat Icarii, qui Penelopis pater fuit, duo filios, qui in Acarnania regnarunt.

Apollonius: I, 9, 21. p. 62. de Harpyis vsque ad Inſulas Strophades fugatis: (lib. II, 284.)

Aſcle-

Aſclepiades II, 1, 3. p. 79. *Argus Areſtoris f.* III, 1, 2. p. 176. 7. *Crete Minois vxor.* Eſt hic Aſclepiades Tragilenſis. Stephan. Byz. Τράγιλος πόλις μία τῶν ἐπὶ Θράκης, πρὸς τῇ Χερρονήσῳ καὶ Μακεδονίᾳ. Ἐκ ταύτης ἦν Ἀσκληπιάδης ὁ τὰ Τραγῳδούμενα γράψας ἐν ἓξ βιβλίοις. Saepe excitatur a Grammaticis Pindari, Homeri, al. Erat autem opus hoc verſibus ſcriptum, vti intelligi poteſt, ſi forte non ſatis tuto ex fragm. ap. Athen. X. p. 456. B. de Sphingis aenigmate, (vnde primus verſus ap. Schol. Eurip. Phoen. 50. recitatur) certe tamen ex verſibus a Schol. Pind. p. 3, 14. de Arſinoe Aeſculapii matre ſeruatis: quos videri licet ſup. Not. p. 694.

Aſius. III, 8, 2. p. 224. *Calliſto Nyctei filia.* Fuit adeo in paucis, qui hoc poema legerunt, Apollodorus. Plura ex eo commemorat Pauſanias: de quibus docte diſputauit Valkenar. V. C. Diatr. p. 58.

p. 58. 59. quem vide. Fuit Samius, Amphiptolemi filius, ex poetis antiquiſſimis, ἔπεσι genealogias perſequutus. Verſus ex eo alii ap. Athen. XII. p. 525. F. legi poſſunt. Monuerat nonnulla de eo Aegius ad p. 110.

Caſtor Rhodius: cuius χρονικὰ ἀγνοήματα, *errores circa temporum notationes* lib. II, 1, 3. p. 78. 9. laudantur de Io, Inachi filia. Memoratur liber etiam ap. Suid. inter reliqua eius ſcripta. Nec alia ſupereſt memoria. Intelligitur tamen in Hieronymi Chron. Euſeb. opus hoc, cum Caſtor de regno Argiuorum, Aſſyriorum, Athenienſium, laudatur: vbi v. Scalig. et Vallarſ. De Caſtore cf. Meurſ. in Biblioth. Gr. h. v. Ionſius de Script. hiſt. philoſ. II, 15, 1. add. Commentat. de Caſtoris epochis pop. θαλασσοκρ. T. I. Nov. Comment. Soc. Gott.

Cercops: II, 1, 3. p. 79. *Argus Argi et Iſmenes filius*. II, 1, 4. p. 88. *Heſione Nau-*

Nauplii vxor. Perperam in his locis legebatur Cecrops. Apud Athen. XIII. p. 557. A. ex eo memoratur Aegle inter Theſei vxores, propter quam quoque Ariadnen reliquit. Fuit Cercops Pythagoreus, cuius erat ἡ εἰς ᾅδου καταβασις et ὁ Ἱερὸς λόγος, carmina Orphica. Clem. Alex. Strom. I, p. 397. (144.) Eſt is, cuius Cicero meminit N. D. I, 38. vbi *hoc Orphicum carmen* ad alterutrum ex illis duobus reuocandum eſt. Ap. Athen. XI. p. 503. D. ſunt verba καὶ ὁ τὸν Αἰγίμιον ποιήσας, εἴθ' Ἡσιόδός ἐστιν, ἢ Κέρκωψ ὁ Μιλήσιος. Diog. Laert. autem II, 46. inter eos, qui inuiderunt aliis καὶ Κέρκωψ Ἡσιόδῳ ζῶντι (ἐφιλονείκησε.) Hoc ſi verum eſt, duo Cercopes fuiſſe cum Menagio eſſet ſtatuendum; vnum multo antiquiorem, Mileſium, alterum Pythagoreum. Sed Diogenem erraſſe probabile mihi fit: audiuerat Aegimium ab aliis Cercopi tribui; hunc igitur in Heſiod

fiodi famam inuolaſſe credidit. De locis autem in Apollodoro laudatis licet adhuc ſuſpicari aliud: ad Argolica illi ſpectant; iam in Aegimio de Io eiusque erroribus actum fuit, vt ex loco Steph. Byz. in Ἀβαντὶς apparet, loco inde laudato: an igitur Apollodorus Aegimium tanquam Cecropis carmen reſpexit?

Demaratus, Δημάρατος I, 9, 19. p. 59. vbi male Δημαρέτης ſcriptum erat. *Herculem Colchos peruenisſe* tradiderat. Ex eodem fabula excitatur in Schol. Apollon. I, 1290. et de Erechtheo filias mactante in Clem. Alex. Coh. p. 37. (12,) Fuere eius cum alia ſcripta, tum περὶ τραγῳδουμένων. Voſſ. de H. Gr. lib. III. h. v. Meurſ. Biblioth. Gr. h. v.

Dionyſius. Διονύσιος. I, 9, 19. p. 59. *Argonautarum ducem* ediderat *Herculem*. Eadem Schol. Apollon. I, 1290. vbi *Mitylenaeus* dicitur. Sed leg. ὁ Μιλήσιος, qui alibi quoque apud illum Schol. laudatur:

datur: ex eodem de Phineo ad lib. II, 207. Eſt hic nobilis ille cyclographus, cuius aetas inde ab vltimis Hecataei proceſſit vltra Olymp. 73. Scripſerat ille praeter hiſtorias τὰ μετὰ Δαρεῖον, et τὰ Περσικὰ, etiam Μυθικὰ, Ἀργοναυτικὰ, Τρωϊκά. Haec, et forte alia, conficiebant Κύκλον μυθικὸν, quibus ſubiunxit Κύκλον ἱστορικὸν, libris VII. ad quem forte τὰ μετὰ Δαρεῖον et τὰ Περσικὰ ſpectabant, non vero quod plerumque ſtatui video, etiam a Weſſel. ad Diod. p. 220. ad mythica. v. ad Virgil. T. II. p. 221. Κύκλος ille μυθικὸς modo indefinite laudatur, etiam adiecto libri numero, modo ſigillatim per partes. ϕ Ad Argonautica pleraque ex iis, quae paſſim afferuntur, ſpectant, v. c. ad Apollon. add. Weſſel. ad Diod. T. I. p. 291. Apud Athenaeum bis appellatur Samius περὶ κύκλου lib. XI. p. 477. E. 481. E. altero quidem loco ἐν ἕκτῳ περὶ τοῦ κύκλου (apud Clem.

Alex.

Alex. p. 42, 5. ed. Pott. (30 extr.) ἐν τῷ πέμπτῳ μέρει τοῦ κύκλου) et ſic appellatum video a V. C. Valkenario ad Phoeniſſ. Eurip. p. 735. Locus de eo claſſ. ap. Diodor. III, 52. vbi ſe fabulas ait perſequi de Amazonibus ἀκολούθως Διονυσίῳ τῷ συντεταγμένῳ τὰ περὶ τοὺς Ἀργοναύτας καὶ τὸν Διόνυσον, καὶ ἕτερα πολλὰ τῶν ἐν τοῖς παλαιοτάτοις χρόνοις πραχθέντων. et c. 65. — Διονυσίῳ τῷ συνταξαμένῳ τὰς παλαιὰς μυθοποιίας. οὗτος γάρ τότε περὶ τὸν Διόνυσον καὶ τὰς Ἀμαζόνας, ἔτι δὲ τοὺς Ἀργοναύτας, καὶ τὰ κατὰ τὸν Ἰλιακὸν πόλεμον πραχθέντα, καὶ πόλλ' ἕτερα συνέταξε, παραπλησίως τὰ ποιήματα τῶν ἀρχαίων μυθολόγων καὶ τῶν ποιητῶν. Haec praeſtat tenere. Alia v. ap. Meurſ. de Dionyſiis. Voſſ. de H. Gr. Ceterum ſaepe in Grammaticis nudo nomine excitatur ὁ Διονύσιος, v. c. Schol. Eurip. Phoen. 675.

Eu-

Eumelus. III, 8, 2. p. 214. *Callisto Lycaonis filia.* III, 9, 1. p. 225. *Chrysopeles Elati et Aphidantis mater.* III, 11, 1. p. 240. *Xenodamus, Menelai filius.* Habetur et hic inter poetas Cyclicos, Eumelus Corinthius, eſtque ex antiquiſſimis, cum apud Hieronym. Chron. Euſeb. ad Ol. 4. et 9. referatur. Spectare illa ſuperius appoſita potuere ad eius *Εὐρυτίαν*, e qua in Schol. Il. ζ, 130. fabula de Lycurgo Bacchum fugante narratur. Cf. Scalig. ad Euſeb. p. 72. Schol. Pind. O. 13, 75. Ex pluribus, quae ad eum referebantur, vnum Proſodion in Apollinem et Delum Pauſanias pro genuino habebat IV, 33. p. 361. IV, 4. pro notis *Corinthiaca*, proſa ſcripta, II, 1.

Euripides. II, 1, 4. p. 82. *Beli filii cum Aegypto et Danao, Cepheus et Phineus.* III, 6, 8. p. 212. *Parthenopaeus a Periclymeno caeſus.* III, 7, 7. p. 220. *de Alcmaeone.* III, 9, 2. p. 228. *Atalanta Maenali filia.* Ad quas tragoedias haec ſpe-

ſpectaſſe videri debeant, ſingula ad loca notatam eſt.

Herodorus: Ἡρόδωρος. pro quo perperam in ſuperiorib. edd. et in codd. Ἡρόδοτος legebatur communi ac perpetuo errore v. Weſſeling. Diſſ. Herodotea c. 3. Toup. ad Schol. Theocr. p. 219. Worth. ad Tatian. adv. Gent. 45. Idem nomen alibi mutatum in Heliodorus. cf. Valk. Diſſ. de Scholiis Homer. p. 149. In Apollodoro laudatur nomen locis ſeqq. lib. I, 9, 19. p. 59. *Herculem non cum Argonautis nauigaſſe, ſed apud Omphalen ſeruiiſſe*; et III, 6. p. 197. *Niobes liberos mares duo, tres autem feminas* fuiſſe. Eum Apollodorus in multis aliis ante oculos habuiſſe videtur: II, 4, 9. p. 110. de ſpecie corporis Herculis: vbi cf. Not. p. 330. Fuit Herodorus inter antiquiores ſcriptores. Ionſius II, 2, 5. eum ad Theophraſti aetatem refert. *Ponticum* appellat Tzetza Chil. II, 209. 236. et Schol. Lycophr. 662 et 1332.

Apud

Apud Athenaeum autem Heracleota habetur. Quae ſupra adſcripta ſunt, cum pleriſque quae ex eo laudantur v. c. ap. Plutarch. Steph. Byz., ad eius τὰ κατ' Ἡρακλέα ſpectarunt, cuius librum X. et XVII. Athenaeus laudat, IX, extr. p. 410. F. In Schol. Apollonii laudatur ἐν τοῖς περὶ Ἡρακλείας, quod Voſſius de H. Gr. III. p. 177. de vrbe Heraclea accipiebat; immo vero περὶ Ἡρακλέους legendum. Locum de Iberia et populis eam incolentibus ex libro X. τῶν κατ' Ἡρακλέα Stephan. Byz. habebat in Ἰβηρία. vnde eum ſeruauit Conſtantin. Porphyrog. de Themat. II, 23. Sed ſuere eiusdem Herodori τὰ Ἀργοναυτικά, i. e. οἱ Ἀργοναῦται, in Schol. Apollonii aliquoties laudati. Latet eius nomen adhuc in multis locis in ſimile aliud deflexum v. c. Schol. Eurip. Hippol. 545. cf. Voſſ. Ionſ.

Heſiodus: I, 8, 4. p. 37. de *Periboea Oenei coniuge*. I, 9, 21. p. 62. *Ocypoda Har-*

Harpyia. II, 1, 1. p. 77. et III, 15, 1. p. 222. *Pelasgus αὐτόχθων* II, 1, 3. p. 79. *Io; Pirenis filia.* ead. pag. *deas videre periturus amantium.* II, 2, 2. p. 89. *Proetides insanientes.* II, 31. p. 92. *Chimaera ex Typhone et Echidna nata.* II, 4, 2. p. 96. *de Perseo ἐν Ἀσπίδι.* sed loc. ab interpolatione profectus. III, 5, 6. p. 197. *de Niobes liberis.* III, 6, 7. p. 210. *de Tiresia.* III, 8, 2. p. 224. *de Callisto.* III, 9, 1. p. 228. *Atalanta Schoenei filia.* III, 14, 4. p. 265. *Adonis Phoenicis et Alphesiboeae* f. Quae omnia ἐκ Καταλόγου γυναικῶν depromta fuere. Continuata videtur fuisse theogonia per plures partes, quae heroes natos e congressu deorum cum feminis mortalibus enarrabant; inque his Herculem; qui quidem locus, ex parte saltem, supereſt, sub nomine Clipei Herculis. Parata erat via iam in extremis Theogoniae, ubi expositi sunt amores dearum erga mortales; pergit: Νῦν δὲ

δὲ γυναικῶν Φῦλον ἀείσατε. Ita mihi quidem de his ſtatuendum eſſe videtur. Aliis alia. V. Valeſii Emendatt. Addenda p. 222. Idem carmen vulgo appellatum Ἠοῖαι μεγάλαι. potuit quoque appellari γυναικογονίαι ἡρωϊκαί.

Homerus. I, 3, 5. p. 10. *de Vulcano, Iouis filio.* (Il. α, 578.) II, 2, 1. p. 88. *Antea, Proeti vxor.* (Il. ζ, 160.) II, 3, 1, p. 92. *Chimaera ab Amiſodaro nutrita.* (Il. π, 328?) III, 1, 1. p. 174. *Sarpedon Iouis et Laodamiae filius* (Il. ζ, 198.) III, 5, 6. p. 197. *de Niobes liberis* (v. Il. ω, 602.).

Mneſagoras. III, 10, 3. p. 235. vbi auctor perhibetur famae *de Glauco per Aeſculapium* (non per Polyidum) *in vitam revocato.* Vitio laborat nomen haud dubie, et refingendum *Ameleſagoras vel Meleſagoras*, quod iam docuit Meurſ. ad Antigon. Caryſt. c. 12. Voſſ. H. Gr. I, 2. p. 58. Opp. vtrum verius non liquet. Vi-

Videtur mihi vtraque forma vſu frequentata fuiſſe. add. Intp. Heſych. in *ἐπ' Εὐρυγύῃ ἀγών.* Erit inter vetuſtiores ſcriptores ante bellum Peloponneſ. cum Hecataeo, Charone et Acuſilao. ſec. Dionyſ. de Thucyd. iudicio. p. 225. Ab Antigono *Atthidem* ſcripſiſſe traditur; et ad res Atticas redeunt ea, quae ex eo laudantur cum ab ipſo Antigono, tum in Heſychio; de Hippolyto itaque et ipſe narrare debuit, inque his forte et Glaucum memorauit, cum diuerſe tradita adiiceret.

Naupactica: III, 10, 3. p. 234. de *Hippolyto ab Aeſculapio reſuſcitato.* *ὁ τὰ Ναυπακτικὰ συγγράψας.* Reditum Heraclidarum in eo deſcriptum eſſe ſuſpicabar in Not. p. 506 nam illi ad Naupactum Aetoliae claſſem fabricati ſunt: Apollod. II, 8, 2. p. 167. add. Steph. Byz. in *Ναύπακτος.* Enimuero non inſpexeram nec ſatis memineram Pauſaniam, qui lib. X. extr.

extr. Naupactiea meminit; ait ea tribui Milesio homini: at Charonem Pytheae filium (est autem is Lampsacenus, vt ex seqq. patet), tradere ea facta *a Carcino Naupactio*: hoc quidem pergit, probabilius: nam vnde homo Milesius nomen Naupactica imposuisset ἔπεσι πεποιημένοις εἰς γυναῖκας? p. 898. Carmen ergo *feminas in fabulis illustres* attigit; vna *cum earum prosapiis*: nam idem Paus. IV, 2. pr. in eundem locum et ordinem id ponit, quo magnae Eoeae, καὶ ᾧ Κυναίθων καὶ Ἄσιος ἐγενεαλόγησεν. nomen autem a patria auctoris nactum est. In mulieribus, de quibus actum erat, fuit Medea: v. Paus. II, 3. p. 118 extr. quo accidit, vt res Argonauticas attingeret scriptor. Lectum fuit carmen a paucis. Laudatur aliquoties in Schol. Apollonii vt IV, 59. παρὰ δὲ τῷ τὰ Ναυπακτικὰ ποιητῇ οὐκ ἔστι κατὰ τὴν ἰδίαν προαίρεσιν ἀξιοῦσα ἡ Μήδεια, ἀλλ' ἀφ' ἑαυτῆς καλουμένη. leg. ἀφ' ἑστία-

ἑορτάσιν. add. ad v. 86. 87. vbi et verſus aliquot ex hoc carmine. Porro ad lib. II, 299. de Harpyiis, quae in illo in Cretam ſe contuliſſe dictae. Apud eund. Schol. hoc loco II, 299. *Neoptolemus* auctor perhibetur; forte *Parianus*, cuius Gloſſae a pluribus memorantur, et qui idem Dionyſiadem ſcripſerat: Athen. III, p. 82. D. At cum Pauſania Charoni aſſentiendum.

Νόστοι. II, 1. 4, p. 87. 8. ὁ τοὺς Νόστους γράψας *Philyram Naupliò nupſiſſe* tradiderat. Simili modo abſolute ſine auctoris nomine οἱ Νόστοι ap. Pauſan X, 28. p. 868. de rebus inferis p. 870. de Clymene Minyae f. Cephalo nupta et p. 872. de Maera. Apud Schol. Apollon. et Athenaeum Lyſimachus ἐν Νόστοις memoratur; alibi ap. eund. Anticlides v. Caſaub. ad Athen. IV, 14. Multos fuiſſe qui Νόστους (non τὸν Νόστον) ſcripſerant, etiam in Suida monitum. Paucis tamen lectos

lectos fuisse inde colligas, quod raro ex iis aliquid affertur.

Orphici: III, 10, 3. p. 235. *Hymenaeus ab Aesculapio resuscitatus.* Ita apellatos arbitror poetas, quorum erant carmina, vulgo ad Orpheum referri solita, inque his praecipuum ὁ ἱερὸς λόγος v. c. *Onomacritus*, *Cercops.* (cf. sup. p. 979.) v. *Clem.* Alex. Strom. I. p. 397. (144.)

Panyasis. I, 5, 2. p. 17. *Cererem ad Eleusinem, patrem Triptolemi, venisse* III, 10, 3. p. 234. *Tyndareus ab Aesculapio resuscitatus.* III, 14, 4. p. 265. *Adonis Thiantis filius, Smyrnae frater.* Herodoti ille auunculus seu patruelis, circa Ol. 78. idem aruspex et poeta. v. Suidas, et inde Voss. de H. Gr. IV, 6. inter quinque principes epicos habitus. v. Tz. in proleg. Lycophr. et Proclus in Chrestomath. ap. Phot. p. 981. nobilissimi carminis, *Heracleae*, auctor. Ab eodem Ἰωνικὰ versu pentametro scripta fuere. Iudi-

dicium de eo v. Quinctil. X, 1, 54. Memoratur aliquoties ab Pauſania, Athenaeo et Stephano Byz. vbi v. Pinedo Breuiar. Auctor. In Schol. Pind. P. 3, 177. verſus de Thyone Bacchi nutrice affertur.

Pherecydes. I, 5, 2. p. 17. *Triptolemum Oceani* (Vrani) *et Terrae filium eſſe.* I, 8, 5. p. 38. *de Tydei exilio.* I, 9, 19. p. 59. *Herculem Aphetis relictum ab Argonautis.* II, 1, 3. p. 29. *Argus Inachi filius.* II, 4, 8. p. 109. *de Hercule puero ſerpentes elidente.* II, 7, 5. p. 155. *de cornu Amaltheae.* III, 1, 1. p. 174. *Thaſus Ciliciis f.* III, 4, 1. p. 185. *de Spartis.* III, 4, 2. p. 186. *fatale monile Cadmo ab Europa datum.* III, 6, 7. p. 209. *Tireſias a Minerua excaecatus.* III, 8, 2. *Calliſto Cetii filia.* III, 12, 6. p. 253. *Telamon familiaris Pelei, non frater.* Alia eius mentio facta eſt in Notis, nam hic ſcriptor ab antiquioribus grammaticis omnium ma-

maxime eſt frequentatus. In Herculis rebus ſaepius eum laudauimus; vt p. 326. 393. totum caput ex eo eſt ap. Liberalem c. 33. nec non in rebus Cadmi. Omnino non admodum difficile erit, ea quae paſſim ex Pherecyde laudantur, ita diſponere et collocare, vt totius libelli ordo et conſpectus ante oculos poni poſſit. *Eſt* hoc inter ea, in quibus ingenium iuuenile exercere ſe poſſit. Cum *duo* fuerint Pherecydae, vt diſerte a Strabone et ab Eratoſthene ap. Diog. Laert. monitum, *alter Syrius* fuit, antiquior, qui circa Ol. 59. floruit, ſub Cyro et Seruio Tullio, Pythagorae magiſter vulgo creditus, primus orationis ſolutae auctor: (qua de re fuſe Salmaſ. ad Solin. p. 590 ſqq. ſed pauca expedit) *et* ille quidem primus in philoſophicis auctor; nam in hiſtoriis Cadmus ſecundum Plinium, aut Hecataeus fuit primus proſae auctor, ſi Suidas recte tradidit; Certe ap. Diog. Laert. I, 116. πρῶτον φησὶ Θεό-

Θεόπομπος πρῶτον περὶ Φόσεως καὶ Θεῶν Ἕλληνι γράψαι. adeo nec hiſtorias. *Alter iunior*, ſed et ipſe Herodoto antiquior, *Athenienſis* fuit. Dubitari poteſt, ad vtrum illa, quae a Grammaticis laudantur, referenda ſint. Antiquioris iſtius Θεογονία fuiſſe dicitur X. libris: quod iam per ſe parum probabile; nam antiquiſſima ſcripta, ex quo litteris mandari res coepere, erant breuia ac paucis foliis comprehenſa; ideo res et hiſtorias tantum ſummatim expoſitas fuiſſe mirum non eſt. Sed haud dubie et nomen et numerus ab altero ad priorem reuocatus eſt, cuius nomen et memoria tantum erat ſuperſtes, libellusque ei vulgo attributus, cuius primos verſus Diogenes appoſuit f. 119. Apollonio grammatico ſi fides habenda, inſcriptus erat Θεολογία. et Clem. Alex. Strom. V, p. 676. ἡ Φερεκύδους Θεολογία τοῦ Συρίου. Alterius, qui γενεαλόγος (ap. Dionyſ. Halic. Ant. I, 13. Φ. τὸν ... Ἀθη-

Ἀθηναῖον, γενεαλόγων οὐδενὸς δεύτερον) et ἱστορικὸς dictus, vt prior ille θεολόγος fuit appellatus, ἱστοριῶν libri fuere X. nam quod in Schol. Apoll. IV, 1091. ἐν δωδεκάτῳ laudatur, ex corruptela profectum. In Etymol. M. Φερεκύδης ἐν Αὐτόχθοσιν laudatur; recte Sylburg. Pherecratem Comicum ſubſtituit. Nec minus contaminata eſſe arbitror verba Suidae in Φερεκύδης Ἀθηναῖος: ἔγραψεν Αὐτόχθονας. ἔστι δὲ περὶ τῆς Ἀττικῆς ἀρχαιολογίας ἐν βιβλίοις δέκα. qui haec ſcripſit, in ſimilem locum corruptum inciderat; etſi Pherecydis hiſtoriae nomine ἀρχαιολογίας, ex argumenti natura, appellari poterant. Eundem et Athenienſem quod Athenis vixit, et Lerium, a patria Lero inſula dictum fuiſſe, non improbabile fit, poſt Voſſii diſputationem de H. Gr. IV, 4.

Philocrates III, 13, 8. p. 261. *Polymela, Patroclimater.* Vnus de eo locus ſuccurrit ap. Athen. VI. p. 264. A. Φι-

Φιλοκράτης δ' ἐν δευτέρῳ Θετταλικῶν, εἰ γνήσια τὰ συγγράμματα, παλεῖσθαι φησὶ σοὺς Πενέστας καὶ Θετταλοικέτας.

Pindarus II, 4, 2. p. 96. *de Perſeo*: ſed loc. ab interpolatore profectus. v. Not. p. 300.

Piſander: I, 8, 5. p. 37. 38. *de matre Tydei, Gorge, Oenei patris filia.* De hoc actum Exc. ad Virgil. Aen. lib. II. p. 233 ſqq. fuit Rhodius, et ipſe inter poetas Principes, *Heracleae* auctor.

Steſichorus. III, 10, 3. p. 234. *Eriphyle ab Aeſculapio in vitam reuocata.* v. Notas p. 703. De hoc olim diſputatum in Fragmentis Steſichori, P. I. a Suchfort doctiſſ. viro vulgatis.

Teleſilla. III, 5, 6. p. 197. ex *Niobes liberis duas filias ſeruatas ſuiſſe.* Nota in hiſtoriis propter virtutem, qua moenia Argorum defendit aduerſus Spartanos, tum clara.

clara inter poetrias lyricas propter ἔσματα. v. Paus. II, 20. p. 157. Eadem fere ap. Suidam. Egere de ea Fabric. et Wolf. Refertur ad Ol. 139. ante C. n. 824.

Thebais, ὁ τὴν Θηβαΐδα γράψας. I, 8, 4. p. 37. *de Periboea, Oenei uxore.* Diversa haec ab Antimachi Thebaide, eaque antiquior: cf. Valken. V. C. ad Phoeniss. p. 25. ὁ τὴν κυκλικὴν Θηβαΐδα ποιήσας est ap. Athen. XI, 3. p. 465 F. vbi aliquot inde versus de diris Oedipi in filios recitantur: alios habet Schol. Sophocl. Oed. Col. 1440.

Tragici: II, 1, 3. p. 78. 9. *Io, Inachi filia.* II, 1, 4. p. 87. *Nauplii uxor. Clymene Catrei f.* II, 2, 1. p. 89. *Sthenoboea Proeti uxor.*

TABVLAE GENEALOGICAE

h. e. STIRPS DEORVM ET HEROVM SECVNDVM APOLLODORVM. *)

TAB. I.

Coelus ⌣ Terra: 1, 1, 1.

1) Centimani: Briareus, Gyes, Cottus.
2) Cyclopes: Arges, Sterepes, Brontes.
3) Titanes: Oceanus, Coeus, Hyperion, Crius, Iapetus (cuius ſtemma v. tab. II.) Cronus (cuius ſtemma Tab. II.)
4) Titanides: Tethys ⌣ *Oceanus* v. Tab. II. Rhea ⌣ *Cronus*. v. tab. II. Themis ⌣ cum Ioue. v. Tab. V.
Mnemoſyne ⌣ cum Ioue. v. Tab. V. Phoebe. Dione c. Ioue Tab V. Thia. Tab. II.
5) ex praefectis genitalibus, Erinnyes: Alecto, Tiſiphone, Megaera.

*) Infertae iam erant tabulae genealogicae editioni Galeanae; quas cum recudendas tradere vellem, vidi eas nec Apollodoream rationem ſeruare, nec omniuo fidem et curam praeſtare. Impoſitam itaque mihi vidi moleſtiam hanc, vt nouas tabulas conciunarem. Quae litteris *curſiuis*, quas vocant, exarata ſunt, declarant nomina eorum, qui matrimoniis et affinitatibus in ſtirpem immigrarunt.

TAB. II.

Stemma Titanum.

1) Oceanus ⌒ Tethys. I, 2, 2.

Oceanides: in his Asia, Styx, Electra, Doris, Eurynome, Amphitro, Metis.

2) Coeus ⌒ Phoebe. ibid.

Asteria, Latona: e Ioue v. Tab. V.

3) Hyperion ⌒ Thia ibid

Eos. Sol. Luna.

4) Caus ⌒ *Eurybia*. ibid.
| Ponti f.

Astraeus Eo. — Pallas ⌒ *Styx*. — Perses ⌒ *Asteria*,

Venti. Astra. — Nice. Crato. Zelus. Bia. — Hecate.

5) Iapetus ⌒ *Asia* Oceani f.

Atlas. Prometheus, Epimetheus. Menoetius,
v. Tab. XIII. | e Pandora |
Deucalion ⌒ *Pyrrha*. v. Tab. VIII. Amphictyon. Tab. XVIII.

6) Cronus ⌒ 1) *Rhea* soror. 2) *Philyra*. e qua Chiron. I, 2, 4.

Vesta. Ceres. e Ioue Proserpina I, 3, 5. Iuno. | Vulcanus I, 3, 5. Pluto. Neptunus, Tab. VI. Iupiter, Tab. V.

TAB. III.

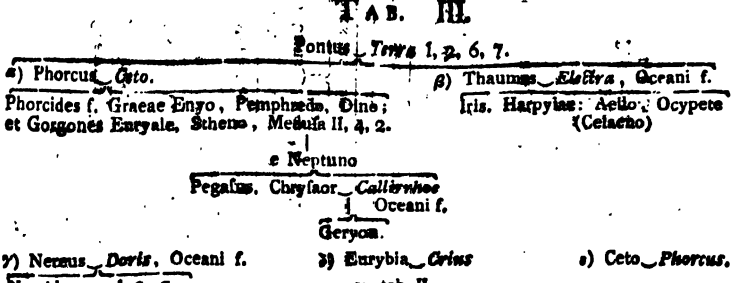
Pontus
Terra 1, 2, 6, 7.
α) Phorcus Ceto.
β) Thaumas Electra, Oceani f.
Phorcides f. Graeae Enyo, Pemphredo, Dino; et Gorgones Euryale, Sthenno, Medusa II, 4, 2.
Iris. Harpyiae: Aello, Ocypete (Celaeno)
ε Neptuno
Pegasus. Chrysaor Callirrhoe
Oceani f.
Geryon.
γ) Nereus Doris, Oceani f.
Nereides. v. 1, 2, 7.
δ) Eurybia Crius
v. tab. II.
ε) Ceto Phorcus.

TAB. IV.

E Terra: γηγενεῖς. Orion:
I, 4, 3.
Gigantes
I, 6, 1.

et Tartaro Typhon. *Echidna*
I, 6, 3.

1) Orthros p. 132.
2) Draco Hesperidum p. 136.
3) Aquila Prometheo addita p. 139.

TAB. V.

Iouis progenies. I, 3, 2.

1) e Iunone: Hebe. Ilithyia. Mars. Vulcanus I, 3, 5.

2) e Themide: Horae: Irene, Eunomia, Dice.
Coeli f. Moerae: Clotho, Lachesis, Atropos.
t. I. Nymphae ad Eridanum p. 137.

3) e Dione: Venus.
t. I.

4) ex Eurynome: Charites: Aglaia, Euphrosyne, Thalia.
Oceani f. Tab. II.

5) ex Styge. Proserpina.
Oceani f.

6) ex Mnemosyne; IX. Musae. I, 3, 1-4.

1. Calliope cui ex Oeagro f. Apolline: Linus. Orpheus.
2. Clio. ex Piero: Hyacinthus.
3. Euterpe. e Strymone: Rhesus.
4. Thalia. ex Apolline: Corybantes.
5. Melpomene. ex Acheloo: Sirenes.
6. Erato. 7. Terpsichore. 8. Vrania. 9. Polymnia.

7) ex Metide: Minerua. I, 3, 6.

8) e Latona: Apollo, Diana I, 4, 1.
Tab. II.

9) ex Elara, Orchomeni f. Tityus. ibid.

10) e Protogenia: Aethlius I, 7. 2. v. Tab. VIII, 5.

11) e Niobe: Argus et Pelasgus. v. Tab. X.

12) e Leda: Castor et Pollux v. Tab. XIV.

13) ex Electra: Iasion et Dardanus. Tac. XV.

14) e Taygete: Lacedaemon. Tab. XIV.

TAB. VI.

Neptuni progenies.

ex Amphitrite } Triton
Oceani f. } Rhode — Soli nupta.
l. 4. 4.

ex Iphimedia } Otus. Ephialtes
Triopis f. } Aloidae dicti.
Aloeo nupta I, 7, 4.

ex Libya, Agenor. Belus v. tab. X.

ex Hippothoe Meſtoris f. v. tab. X, 4.

f. Proteus, o quo Polygonus et Telegonus p. 132.

e Meduſa, Pegaſus et Chryſaor.

f. Alebio. Dercynus. p. 134.

f. Eryx ibid.

f. Antaeus p. 137.

e Lyſianaſſa, Epaphi f. Buſiris p. 137. 8.

ex Aſtypalaea, Eurypylus II, 7, 1.

ex Mollone Eurytus et Cteatus v. p. 150. Tab. VIII. b.

TAB. VII.

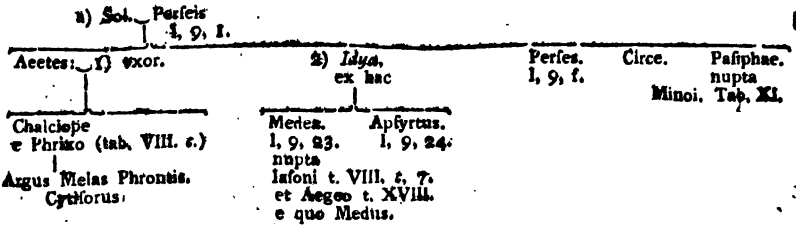
a) Sol. Perſeis I, 9, 1.
Aeetes: 1) vxor.
2) Idya, ex hac
Perſes. I, 9, f.
Circe.
Paſiphae. nupta Minoi. Tab. XI.
Chalciope e Phrixo (tab. VIII. c.)
Argus Melas Phrontis. Cytiſorus.
Medea. I, 9, 23. nupta Iaſoni t. VIII. c. 7. et Aegeo t. XVIII. e quo Medus.
Apſyrtus. I, 9, 24.
b) Apollo: ex Asinoe Leucippi f. Tab. XIV. Aeſculapius.
f. ex Coronide Phlegyae f. III, 10, 3. p. 233.
c) Mars: ex Agraulo (Tab. XVII.) Alcippe
ex Pyrene Cycnus. p. 136.
ex Pelopia Cycnus alter p. 158.
f. Dryas p. 84.
e Demonice Euenus v. Tab. IX. a.

TAB. VIII.

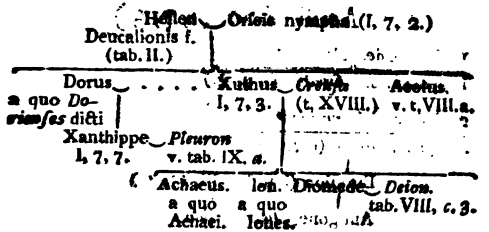

TAB. VIII. a.

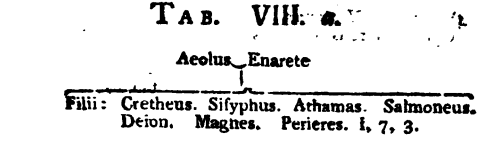

TAB. VIII. b.

Aeoli filiae (I, 7, 3.)

1) Perimede ⌣ *Achelous*

Hippodamas. Oreſtes (I, 7, 3.)

2) Pilidice ⌣ *Myrmidon*

Antiphus. Actor (I, 7, 3.)

Eurytion (I. p. 34. III, 13, 1.)

Antigone ⌣ *Peleus. ibid.* v. t. XIII.

3) Alcyone ⌣ *Ceyx* I, 7, 4.

4) Canace ⌣ *Neptunus.*

Opleus. Nereus. Epopeus. Aloeus ⌣ *Iphimedia.* e qua *Aloidae* tab. IV.

Triops
|
Iphimedia
Aloeo
nupta
I, 7, 4.

5) Calyce ⌣ *Aethlius*
|
tab. V.

Endymion
Elidis conditor
I, 7, 5.
v. tab. IX.

TAB. VIII. c.

Aeoli filii.

1) Athamas.
Vxores
I, 9, 1.

a) *Nephele*
e qua
Phrixus. Helle.
de quo T. VII

b) Ino
e qua
Learchus. Melicertes.

c) *Themisto* I, 9, 2.
Leuco. Erythrius. Schoeneus. Ptous.
Atalanta.

2) Sisyphus *Merope* Atlantis f. v. Tab. II. et XIII.
I, 9, 3.
Glaucus *Eurymeda*

Philonoe Bellerophontes: eius frater Deliades II, 3, 1.
Iobetae f.
II, 3, 2.

3) Deion

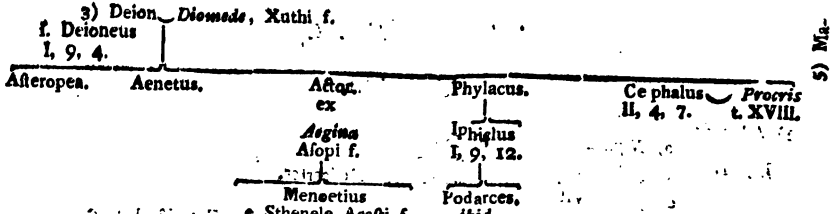

*) Al. Cynortae f. v. Tab. XIV.

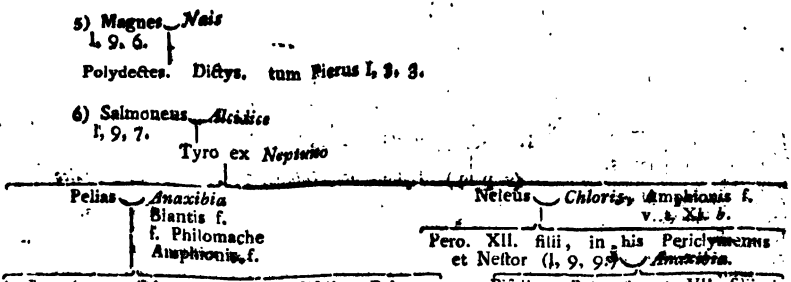
5) Magnes Nais
I, 9, 6.
Polydectes. Dictys. tum Pierus I, 3, 3.
6) Salmoneus Alcidice
I, 9, 7.
Tyro ex Neptuno
Pelias Anaxibia
Biantis f.
f. Philomache
Amphionis f.
Acastus (e quo Sthenele p. 261.) Pisidice, Pelopea, Hippothoe. Alcestis.
Neleus Chloris, Amphionis f.
v. a, XI. b.
Pero. XII. filii, in his Periclymenus et Nestor (I, 9, 9?) Anaxibia.
Pisidice. Polycaste et VII. filii, in his Pisistratus. Antilochus. Thrasymedes. ibid.

TAB. IX.

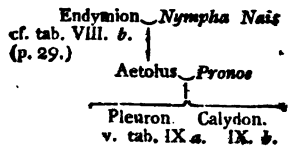
Endymion
Nympha Nais
cf. tab. VIII. b.
(p. 29.)
Aetolus
Pronoe
Pleuron
Calydon.
v. tab. IX a. IX. b.

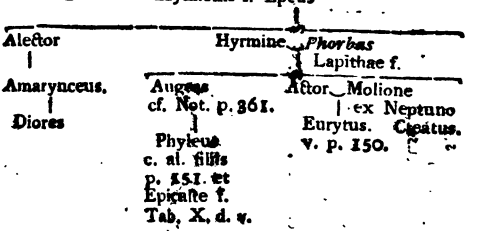
Eiusdem Endymionis f. Epeus
Alector
Hyrmine
Phorbas
Lapithae f.
Amarynceus.
Diores
Augeas
cf. Not. p. 361.
Phyleus
c. al. filiis
p. 151. et
Epicaste f.
Tab. X. d. 4.
Actor
Molione
ex Neptuno
Eurytus.
Cteatus.
v. p. 150.

TAB.

TAB. IX. a.

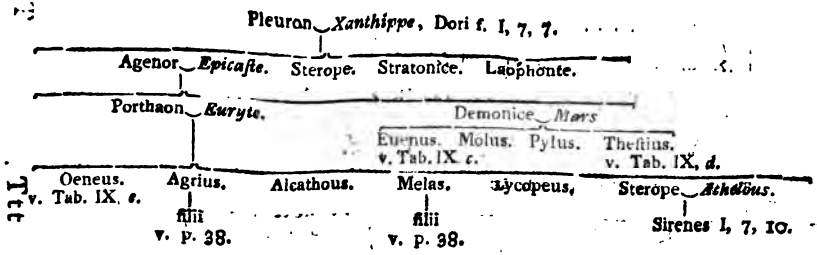

TAB. IX. b.

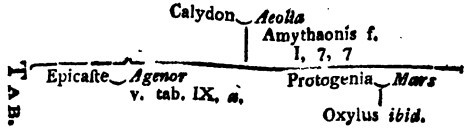

TAB. IX. *c.*

Euenus ⌣ . . . .
I, 7, 8. |
t. IX, *a.* Marpessa ⌣ *Idas* Apharei f.
| v. tab. XIV.
Cleopatra ⌣ *Meleager*. Tab. IX, *e.*

TAB. IX. *d.*

Thestius ⌣ *Eurythemis* I, 7, 10.
Tab. IX. *a.* |

1. Althaea ⌣ *Oeneus* tab. IX. *e.* 2. Leda III, 10, 5. 6. nupta Tyndareo tab. XIV. 3. Hypermnestra.

4. filii: Iphiclus. (cf. p. 36.) Euippus. Plexippus. Eurypylus, ibid.

TAB. IX. e.

Oeneus (v. Tab. IX. d.)

1) *Althaea* I, 8, 1

Toxeus.	Thyreus,	Clymenus.	Gorge. nupta Andraemoni ibid. et p. 39.	Deianira nupta Herculi Tab. X, d.	Meleager I, 8, 2. qui duxit *Cleopatram* tab. IX, c. p. 35. 37.

2) *Peribosa*, Hipponoi f. I, 8, 4.

(f. et Olenias) Tydeus *Deipyle* p. 38. al. Aegialea p. 39.
p. 38.

Diomedes.

TAB. IX. f.

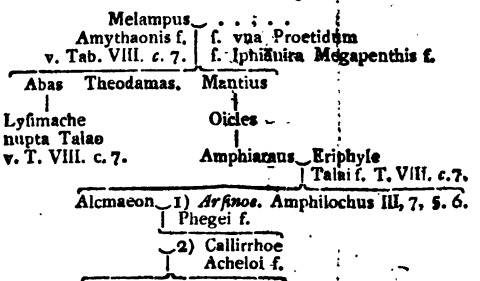
Melampus
Amythaonis f.
v. Tab. VIII. c. 7.
f. vna Proetidum
f. Iphianira Megapenthis f.
Abas
Theodamas.
Mantius
Lysimache
nupta Talao
v. T. VIII. c. 7.
Oicles
Amphiaraus
Eriphyle
Talai f. T. VIII. c. 7.
Alcmaeon
1) Arsinoe. Amphilochus III, 7, 5. 6.
Phegei f.
2) Callirrhoe
Acheloi f.
Amphoterus
Acarnan.

TAB. X.

Inachi ſtemma II, 1.

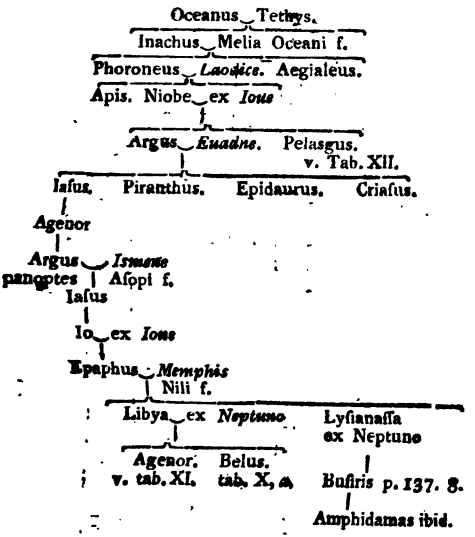

TAB. X. a.

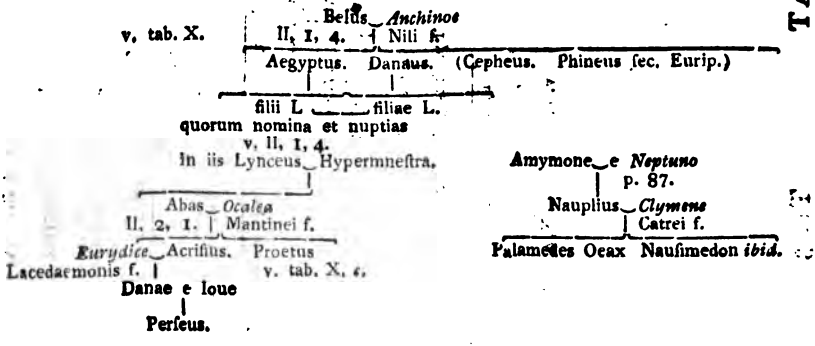
v. tab. X.
Belus — Anchinoe
II, 1, 4. | Nili f.
Aegyptus. Danaus. (Cepheus. Phineus sec. Eurip.)
filii L —— filiae L.
quorum nomina et nuptias
v, II, 1, 4.
In iis Lynceus — Hypermnestra,
Abas — Ocalea
II, 2, 1. | Mantinei f.
Eurydice — Acrisius. Proetus
Lacedaemonis f. | v. tab. X, 6.
Danae e Ioue
Perseus.
Amymone — e Neptuno
p. 87.
Nauplius — Clymene
Catrei f.
Palamedes Oeax Nausimedon ibid.

TAB. X. b. Stemma Perſei et Perſidarum.

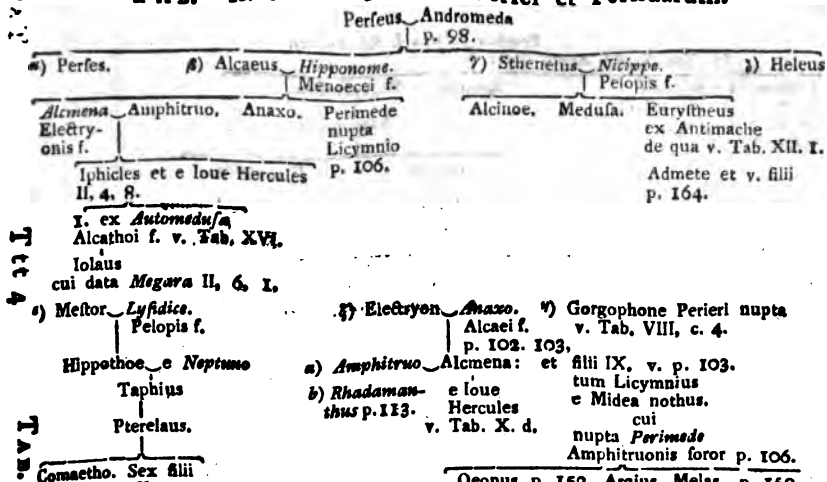

TAB. X. b.

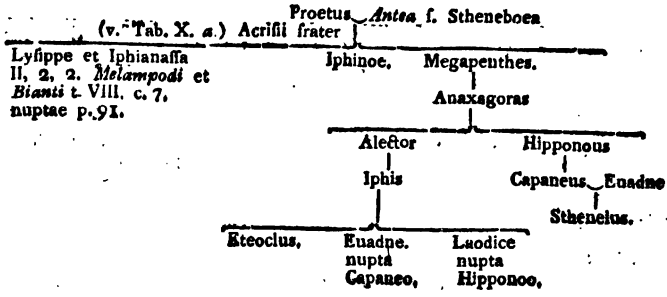
Proetus
Antea f. Stheneboea
(v. Tab. X. a.) Acrisii frater
Lysippe et Iphianassa II, 2, 2. Melampodi et Bianti t. VIII. c. 7. nuptae p. 91.
Iphinoe.
Megapenthes.
Anaxagoras
Alector
Hipponous
Iphis
Capaneus
Euadne
Sthenelus.
Eteoclus.
Euadne. nupta Capaneo.
Laodice nupta Hipponoo.

TAB. X. d.

Hercules.

α) e *Megara*: Creontis f. II, 4, 11. Therimachus. Creontiades. Deicoon. Deion. v. Not. p. 491.

β) e *Deianira* Oenei f. II, 7, 5: Hyllus. Cteſippus. Glenus. Onites.

γ) ex *Aſtyoche*, Phylantis f. II, 7, 6. Tlepolemus. Cleodaeus v. Not. p. 503. Ariſtomachus

Temenus. eius tres filii p. 171. et filia Hyrnetho nupta Deiphonti.	Creſphontes. e Merope duo filios et tertium Aepytum habuit p. 171.	Ariſtodemus	Argia Auteſionis f.

Eurysthenes. Procles.

δ) ex *Theſpii* L. filiabus L. filii. v. II, 7, 8.

ε) ex *Omphale* Agelaus p. 163. a quo Croeſi ſtirps ducta.

ζ) ex *Chalciope*, Eurypyli f. Theſſalus p. 163.

η) ex *Epicaſte* Augeae tab. IX. Theſſalus ibid.

ϑ) ex *Parthenope* Stymphali tab. XII. Eueres.

ι) ex *Auge* Alei f. tab. XII. Telephus.

κ) ex *Aſtydamia* Amyntoris f. Cteſippus.

λ) ex *Astonoe* Perei f. t. XII. Palaemon.

TAB. XI.

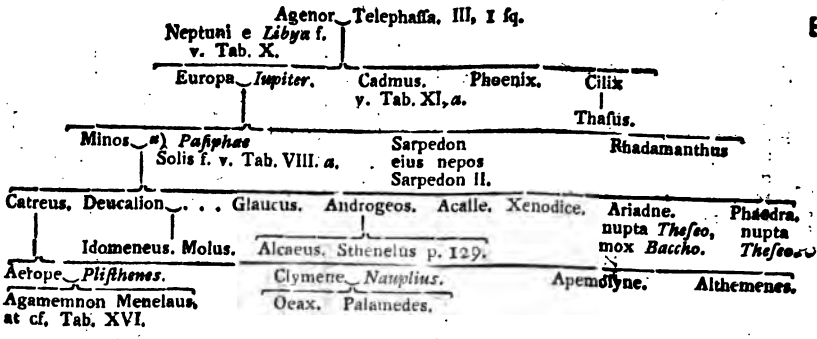

β) ex *Nympha Paria*: IV. filii v. p. 177. et 128.

γ) ex *Dexithea*: Euxanthius.

TAB. XI. *a.*

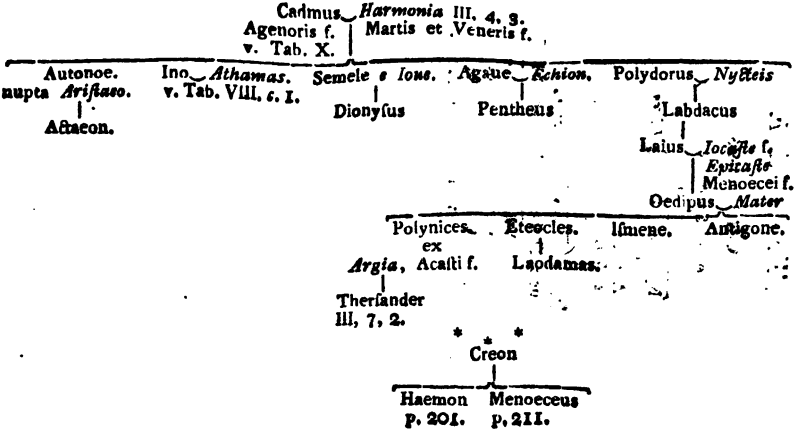
Cadmus Agenoris f. v. Tab. X.
Harmonia III. 4. 3. Martis et Veneris f.
Autonoe. nupta Aristaeo.
Actaeon.
Ino Athamas. v. Tab. VIII. c. 1.
Semele
Dionysus
Agaue
Pentheus
Echion.
Polydorus
Nycteis
Labdacus
Laius
Iocaste f.
Epicaste
Menoecei f.
Oedipus
Mater
Polynices ex Argia, Acasti f.
Thersander III, 7, 2.
Eteocles.
Laodamas.
Ismene.
Antigone.
Creon
Haemon p. 201.
Menoeceus p. 211.

TAB. XI. b.

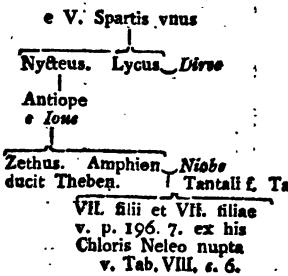
Chthonius
e V. Spartis vnus
Nycteus.
Lycus
Diryo
Antiope
e Ioue
Zethus.
Amphion
Niobe
ducit Thebas.
Tantali f. Tab. XVI.
VII. filii et VII. filiae
v. p. 196. 7. ex his
Chloris Neleo nupta
v. Tab. VIII. c. 6.

TAB. XII.

Pelasgus ~ *Meliboea* III, 9.
Iouis et Niobes f. | Oceani f.
Tab. X. | f. Cyllene
Lycaon

L. filii: v. p. 222.
in his Nyctimus. Callisto: ∞ Ioue *)

Arcas ~ *Leanira*

Elatus ~ *Laodice*, Cinyrae f. — Aphidas

Stymphalus. eius filia Parthenope Tab. X. *d*, 3. — Pereus. | Neaera et Autonoe ibid. λ.

Aleus ~ *Neaera*, Perei f. — Stheneboea nupta *Proeto*. v. Tab. X. *a* et *d*.

Auge. ex Hercule Telephus. filia Teuthranti nupta p. 154. — Cepheus XX. filii et Sterope p. 152. 3. — Lycurgus ~ *Cleophile* s. *Eurynome*.

Ancaeus. (cum Cepheo p. 34.) eius f. Agapenor. — Epochus. — Amphidamas. — Iasus ~ *Clymene* Minyae f.

Milanion. duxit *Atalantam*. — Antimache nupta *Eurystheo*. v. Tab. X, *b*. — Atalanta | Partheno-paeus.

*) Schol. Il. β, 605.
Arcas Iouis f.
Amphidamas
Lycurgus
Ancaeus
Agapenor.

TAB.

TAB. XIII.

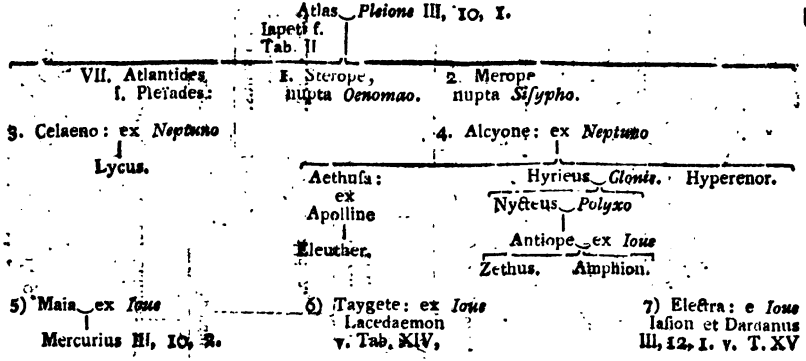
Atlas ~ Pleione III, 10, 1.
Iapeti f. Tab. II
VII. Atlantides, f. Pleiades:
1. Sterope, nupta Oenomao.
2. Merope nupta Sisypho.
3. Celaeno: ex Neptuno
Lycus.
4. Alcyone: ex Neptuno
Aethusa: ex Apolline
Eleuther.
Hyrieus ~ Clonia.
Hyperenor.
Nycteus ~ Polyxo
Antiope ex Ioue
Zethus. Amphion.
5) Maia ex Ioue
Mercurius III, 10, 2.
6) Taygete: ex Ioue
Lacedaemon
v. Tab. XIV,
7) Electra: e Ioue
Iasion et Dardanus
III, 12, 1. v. T. XV

TAB. XIV.

Lacedaemon ~ *Sparte* III, 10, 3.
Ioüis et Taygetes f. | Eurotae f.
Tab. XIII.

Amyclas ~ *Diomede* Lapithae f. — Eurydice nupta Acrisio v. Tab. X. *a.*

Cynortes *) Hyacinthus.

Perieres ~ *Gorgophone* Perfei f.

1) Aphareus ~ *Arene* Oebali f. — 2) Leucippus ~ *Philodice* Inachi f.

Lynceus. Idas. Piſus e Marpeſſa. Hilaira et Phoebe, a Dioſcuris raptae. Arſinoe: ex *Apolline* Aeſculapius, cf. Tab. VII.

Cleopatra nupta Meleagro Tab. IX. *e.*

3) Icarius ~ *Periboea* Nais — 4) Tyndareos *Ledа* Theſtii f. Tab. IX. *d.*

Damaſippus. Imeuſimus
Aletes. Perileos. Penelope nupta ~ Vlyſſi.

Timandra, *Echemo* nupta. Clytaemneſtra, *Agamemnoni.* Philonoe.

Ex eadem Leda et *Ioue* Caſtor et Pollux p. 34. at III, 10. 7.
Caſtor e Tyndareo
ex Ioue autem.
Pollux et Helena ~ *Menelaus.*

Hermione. Oreſti nupta. Nicoſtratus. et e pellice Megapenthes. et Xenodamus.

*) At ſec. alios Cynortes v. p. 235. et Not. p. 711: Oebalus ~ Batia Nais

Tyndareos. Hippocoon. Icarion

XII. filii p. 236. 152.

TAB.

TAB. XV. Dardani progenies.

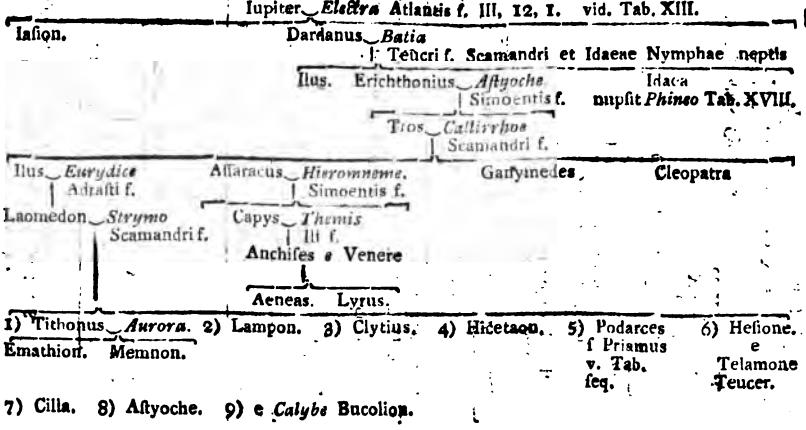

TAB. XV. a.

Priamus v. Tab. sup. — a) *Arisbe* Meropis f. — b) *Hecuba*, Dymantis f.

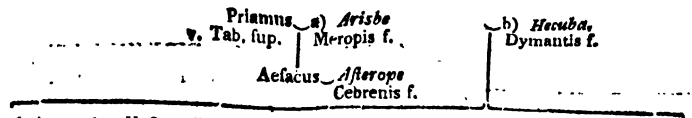

Aesacus — *Asterope* Cebrenis f.

Andromache Eetionis f. — Hector. Deiphobus. Polydorus. — Paris — *Oenone*. Helenus. Troilus. — Creusa. Pammon. — Laodice. Polites. — Polyxena. Antiphus. — Cassandra. Hipponous

tum ex aliis mulieribus filii XXXVI, et filiae IV, nomina v. p. 250.

TAB. XVI.

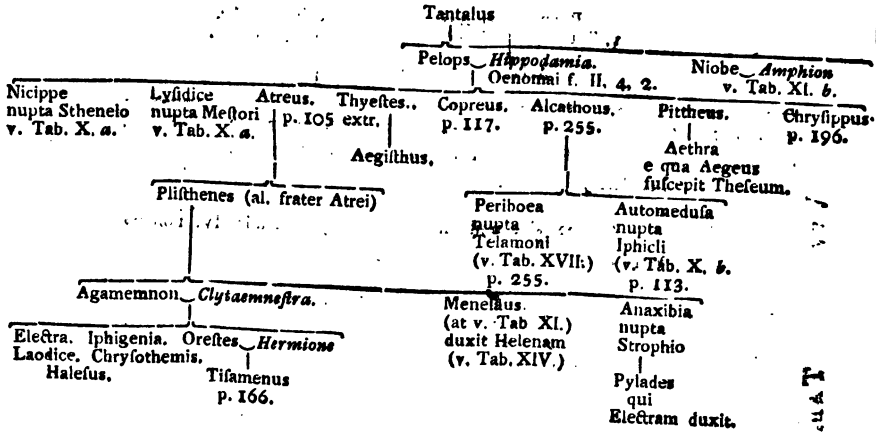
Tantalus
Pelops ⌣ Hippodamia.
Oenomai f. II, 4, 2.
Niobe ⌣ Amphion
v. Tab. XI. b.
Nicippe nupta Sthenelo v. Tab. X. a.
Lysidice nupta Mestori v. Tab. X. a.
Atreus.
Thyestes.. p. 105 extr.
Copreus. p. 117.
Alcathous. p. 255.
Pittheus.
Chrysippus. p. 196.
Aegisthus,
Aethra e qua Aegeus fuscepit Theseum.
Plisthenes (al. frater Atrei)
Periboea nupta Telamoni (v. Tab. XVII.) p. 255.
Automedusa nupta Iphicli (v. Tab. X. b. p. 113.
Agamemnon ⌣ Clytaemnestra.
Menelaus. (at v. Tab XI.) duxit Helenam (v. Tab. XIV.)
Anaxibia nupta Strophio
Electra. Iphigenia. Orestes ⌣ Hermione
Laodice. Chrysothemis.
Halesus.
Tisamenus p. 166.
Pylades qui Electram duxit.

TAB. XVII.

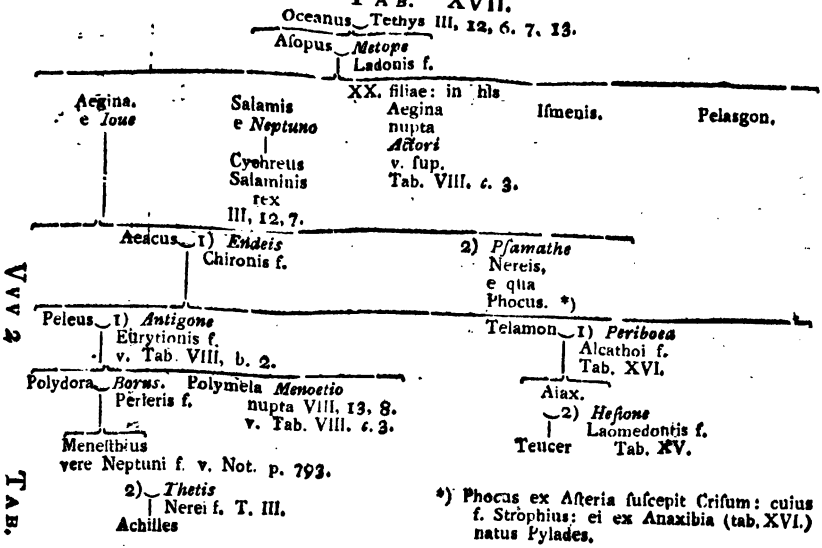

*) Phocus ex Asteria suscepit Crisum: cuius f. Strophius: ei ex Anaxibia (tab. XVI.) natus Pylades.

TAB. XVIII.

1.

Cecrops ~ *Agraulus.* (III, 14 sq.)
| Actaei f.

Erychthon. | Agraulus. e *Marte* Alcippe. | Herse. e *Mercurio* Cephalus. v. Tab. XIX. | Pandrosos.

2.

Cranaus ~ *Pedias*
| Menytis f.

Cranae. | Cranaechme. | Atthis.

3.

Amphictyon
Deucalionis f. v. T. II. 5.

4.

Erichthonius ~ Pasithea
Vulcani f.
seu ex Atthide
f. ex Minerua

Pandion ~ *Zeuxippe*
| Nais

Tereus ~ Procne. | Philomela. | Praxithea. nupta *Erechtheo* v. p. sq. | Butes duxit *Chthoniam.*
|
Itys.

5.

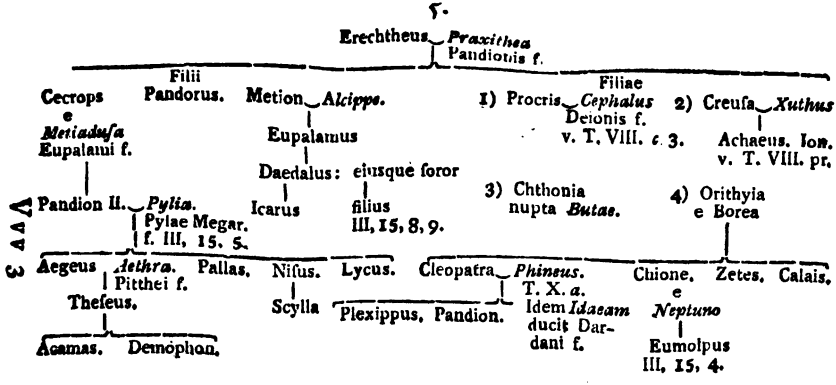
٢٠
Erechtheus
Praxithea
Pandionis f.
Filii
Cecrops
e
Metiadusa
Eupalami f.
Pandorus.
Metion
Alcippe.
Eupalamus
Daedalus:
eiusque soror
filius
III, 15, 8, 9.
Icarus
Filiae
1) Procris
Cephalus
Deionis f.
v. T. VIII. c. 3.
2) Creusa
Xuthus
Achaeus. Ion.
v. T. VIII. pr.
3) Chthonia
nupta Butae.
4) Orithyia
e Borea
Pandion II.
Pylia.
Pylae Megar.
f. III, 15, 5.
Aegeus
Aethra.
Pitthei f.
Pallas.
Nisus.
Scylla
Lycus.
Cleopatra
Phineus.
T. X. a.
Idem Idaeam
ducit Dar-
dani f.
Chione.
e
Neptuno
Eumolpus
III, 15, 4.
Zetes.
Calais.
Theseus.
Acamas.
Demophon.
Plexippus.
Pandion.

TAB. V A V 3

TAB. XIX.

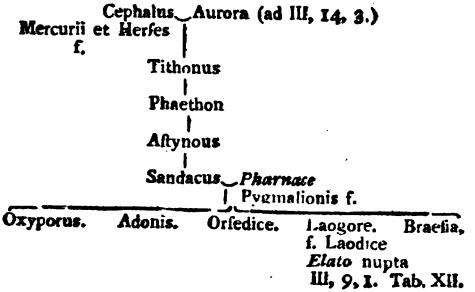
Cephalus
Aurora (ad III, 14, 3.)
Mercurii et Herſes f.
Tithonus
Phaethon
Aſtynous
Sandacus
Pharnace
Pygmalionis f.
Oxyporus.
Adonis.
Orſedice.
Laogore. f. Laodice
Elato nupta III, 9, 1. Tab. XII.
Braeſia.

APOL-

APOLLODORI FRAGMENTA.

De *Apollodoro* noſtro quae ex fide veterum tradita narrari poſſint, pauciſſima ſunt. Fundus omnium eſt Suidas: Ἀπολλόδωρος Ἀσκληπιάδου (ſ. filius ſ. diſcipulus: ita forte Aſclepiades eſt Myrleanus, e Bithynia Grammaticus) εἷς τῶν Παναιτίου τοῦ Ῥοδίου φιλοσόφου καὶ Ἀριστάρχου τοῦ γραμματικοῦ μαθητῶν (audiuit praeterea in philoſophia Diogenem Stoicum eundem qui Athenienſium legatus Romam cum Carneade et Critolao profectus eſt Ol. 156, 2. V. C. 599. ante C. N. 155.) Ἀθηναῖος τὸ γένος. ἤκμαζε δὲ πρῶτος τῶν τραγικάμβων (v. inf. ad Fragm. e Chronicis) Aequales eius fuere Poſidonius Stoicus, Demetrius Scepſius, Caſtor

chronographus, Alexander Polyhiſtor. Vixit circa Ol. 160. a. C. 140. V. C. 614. paullo poſt Carthaginem deletam, paullo ante tempora Gracchorum. Attalus Philadelphus eodem tempore obierat ante C. 139. in Aegypto regnabat Ptolemaeus Phyſcon ſ. Euergetes II. iam vltra centum poſt Philadelphum elapſis annis. Add. inf. locum Scymni in Fragm. Chronicor.

Haec ſunt potiora quae teneri velim ex iis, qui vitam Apollodori perſcribere profeſſi ſunt: Tettius in Commentario editioni Aegianae praemiſſo. Ionſ. II, 17. Voſſ. de Hiſt. Gr. I, 21. Meurſ. in Biblioth. Attic. Fabric. et Gale Diſſ. de ſcriptorib. mythicis, praefixa edit. Scriptor. Hiſt. poet.

Quae ab eo ſcripta ſunt ita perſequar, vt ſimul Fragmenta, quae quidem inuenire potui, vnicuique ſcripto ſubiiciam.

Cum

Cum *Bibliothecae* extrema interierint, quae vsque ad reditus Achiuorum (*νόστους*) deducta fuere, videntur in iis sequentia locum habuisse:

Schol. ad Lycophr. 400. καὶ οὕτω μὲν οἱ πολλοὶ φασὶν, ὅτι μετὰ Μόψου ἀπῆλθεν εἰς Κιλικίαν Ἀμφίλοχος. Ἄλλοι δὲ φασὶν, ὡς καὶ Ἀπολλόδωρος, (ὅτι add.) Ἀμφίλοχος ὁ Ἀλκμαίωνος ὕστερον στρατεύσας εἰς Τροίαν, μετὰ χειμῶνα ἀπερρίφη πρὸς Μόψον, καὶ ὑπὲρ τῆς βασιλείας μονομαχοῦντες ἀλλήλους ἀπέκτειναν. ὡς δέ τινες φασὶν, Ἀμφίλοχος τὸ κληθὲν Ἄργος Ἀμφιλοχικὸν πλησίον Ἀκαρνάνων κατῴκησεν. cf. ad haec sup. Not. p. 654 655. Fabulae hae de Mopso, Calchante et ceteris, tractatae fuerant ab Hesiodo, cuius versus nonnulli supersunt. Praeter Schol. Lycophr. v. Strabo XIV. p. 951. et 993.

Schol. Lycophr 902. — καὶ ὁ μὲν Λυκόφρων Γουνέα, Πρόθοον καὶ Εὐρύπυλον, εἰς Λιβύην φησὶν ἀπελθεῖν· Ἀπολλόδωρος δὲ καὶ

οἱ λοιποὶ οὕτω φασί. „Γουνεὺς εἰς Λιβύην, λιπὼν τὰς ἑαυτοῦ ναῦς, ἐπὶ Κίνυφα ποταμὸν ἐλθών, κατοικεῖ, ὡς καὶ οὗτος (Lycophron) φησί, Μάγνητες δὲ καὶ Πρόθοος ἐν Εὐβοίᾳ περὶ τὸν Καφηρέα σὺν πολλοῖς ἑτέροις διαφθείρονται. (f. Μάγνης δὲ ὁ Πρόθοος — σὺν πολλοῖς ἑταίροις διαφθείρεται.) Νεοπτόλεμος δὲ μετὰ ζ' ἡμέρας πεζῇ εἰς Μολοσσοὺς ἀπῆλθε μετὰ Ἑλένου, καθ' ὁδοῦ θάψας τὸν Φοίνικα. τοῦ δὲ Προθόου περὶ τὸν Καφηρέα ναυαγήσαντος, οἱ σὺν αὐτῷ Μάγνητες εἰς Κρήτην ῥιφέντες ᾤκησαν.

Eodem videtur referendum Schol. Lycophr. 921. ὁ Ναύαιθος ποταμός ἐστιν Ἰταλίας. ἐκλήθη δὲ οὕτω, κατὰ μὲν Ἀπολλόδωρον καὶ λοιποὺς, ὅτι μετὰ τὴν Ἴλιον ἅλωσιν αἱ Λαομέδοντος θυγατέρες, Πριάμου δὲ ἀδελφαὶ, Αἴθυλλα, Ἀστυόχη, Μηδεσικάστη, μετὰ τῶν λοιπῶν αἰχμαλωτῶν ἐκεῖσε γεγονυῖαι τῆς Ἰταλίας, εὐλαβούμεναι τὴν Ἑλλάδος δουλείαν, τὰ σκάφη ἐνέπρησαν· ὅθεν ὁ ποταμὸς Ναύαιθος ἐκλήθη,

θη, καὶ αἱ γυναῖκες Ναυπρήστιδες. οἱ δὲ σὺν αὐταῖς Ἕλληνες, ἀπολέσαντες τὰ σκάφη, ἐκεῖ κατῴκησαν.

Repetit Schol. fere eadem ad v. 1075. Attigit ea Rutgers. Var. Lect. VI, 2. De re cf. ad Virgil. Exc. V. ad Aen. V. p. 539. Adde Not. ad Apollod. p. 755.

Forte oratio etiam ad Locros redierat: vt inde petitum esse possit, quod Schol. Pindari habet ad Ol. IX, 65.

Ἀπολλόδωρός φησιν, οὐκ ἐν Ὀποῦντι, ἀλλ' ἐν Κύνῳ, τὸν Δευκαλίωνα καὶ τὴν Πύρρᾶν οἰκῆσαι.

Conuenit cum hoc Strabo IX, p. 651. A. Emendandus hinc Schol. Theocr. XV, 141. vbi κύδνῳ legitur.

Περὶ θεῶν.

Si ea, quae ex hoc opere laudantur, inter se compares: apparet illud non minus *grammaticum*, quam *mythicum*, fuisse; fabularum *interpretatione allegorica* apo-

posita, magnam partem *ex etymologia* petita: cuius tamen accurata ac vera ratio Grammaticis illius aetatis nondum perspecta fuit. Comprehendit idem opus περὶ θεῶν multa *de festis deorum et sacris*, de *sacrorum antiquitate*, de *religionibus et ritibus*, de *vocabulis sacrorum propriis et reconditis*. Nec modo *Graecanicas*, sed et *barbaricas religiones* eum perstrinxisse, nonnulla fragmenta docent: monente etiam Gale diss. p. 36.

Potest adeo aliqua ex parte noster rite accensēri iis scriptoribus, qui fabulas allegorice interpretari voluere; maluit tamen grammaticas potius argutias captare, quam philosophicas, quod plerique fecere, inprimis Stoici et in his Cleanthes in libro περὶ θεῶν, e quibus profecisse videri debet Phurnutus s. Cornutus.

Inscriptum opus περὶ θεῶν, etsi etiam ad *heroes* processerat, vt Herculem, Prometheum, Dioscuros. cf. Gale p. 31. Male

Male tamen illud paſſim cum *Bibliotheca* fuiſſe confuſum docuit et copioſe redarguit idem p. 34 ſq. Intulit tamen vir doctus *aliam ſubtilitatem*, qua obſcuravit reliqua. Cum enim meminiſſet a Varrone tria temporum interualla conſtitui, aliud ἄδηλον, aliud μυθικὸν, aliud denique ἱστορικὸν, acute ſibi viſus eſt ſubolfeciſſe Apollodorum vnicuique tempori ſuum librum deſtinaſſe, et primum quidem ἄδηλον in XXIV. libris περὶ θεῶν, in Bibliotheca *mythicum*, *hiſtoricum* denique in Chronicis, eſſe perſequutum: Id quod et idoneo argumento firmari nequit, et fragmentis Bibliothecaeque multis locis repugnat, et virum doctum in multas tricas induxit. In opere περὶ θεῶν Apollodorus non minus mythos deorum et heroum tractauerat, quam in Bibliotheca, et in hac non minus ea attigerat, quae diluuium anteceſſerant: verum tractandi modo diuerſo; nam in Bi-

Bibliotheca ſummatim tantum mythos expoſuit, in opere de diis tanquam Grammaticus de ſingulis diſputauerat.

Photius Cod. CLXI. Sopatri Ἐκλογαὶ διάφοροι ἐν βιβλίοις δυοκαίδεκα. — συνελέκται δὲ αὐτῷ τὸ βιβλίον ἐκ πολλῶν καὶ διαφόρων ἱστοριῶν καὶ γραμμάτων. τὸ μὲν οὖν πρῶτον περὶ τῶν παρ' Ἕλλησι μυθολογουμένων θεῶν διαλαμβάνει· ὃ συνελέκται ἐκ τῶν Ἀπολλοδώρου περὶ θεῶν γ' λόγου. Ἀθηναῖος δὲ Ἀπολλόδωρος, καὶ γραμματικὸς τὴν τέχνην. οὐκ ἐκ τοῦ τρίτου δὲ μόνον ἡ δικλογὴ αὐτῷ πεποίηται, ἀλλὰ δὴ καὶ ἐκ δ' καὶ ε' καὶ ϛ', τοῦ τε α' πάλιν (f. ιά) καὶ ιβ' καὶ ιε' τε καὶ ις' μέχρι τοῦ κδ'. ἐν ᾗ συλλογῇ τά τε μυθικῶς περὶ θεῶν διαπεπλασμένα, καὶ εἴτι καθ' ἱστορίαν εἴρηται, περιείληφε, περί τε τῶν παρ' αὐτοῖς ἡρώων καὶ Διοσκούρων καὶ περὶ τῶν ἐν ᾅδου, καὶ ὅσα παρακλήσια.

Vixit hic Sopater Conſtantini M. temporibus, idemque multa alia volumina

in

in compendium redegerat, habendus adeo inter peſſimum hoc ſcriptorum genus, qui, dum ipſi ſeculi genio litarunt populariumque ignauiae, optimum quemque librum in neglectum et obliuionem adduxerunt.

Ad hos libros περὶ θεῶν reſpicit auctor libelli de Allegoriis Homericis ſ. 7. vbi de Apolline et Sole. ἠκρίβωται δ' ἡ περὶ τούτων ἀπόδειξις καὶ Ἀπολλοδώρῳ, περὶ πᾶσαν ἱστορίαν ἀνδρὶ δεινῷ. (διὰ) τοῦτ' ἔγωγε τὴν ἐπιπλέον ἐπεργασίαν — ὑπερθήσομαι.

Ex Lib. I. περὶ θεῶν.

Stephan. Byz. in fragm. Δωδώνη. Ἀπολλόδωρος δὲ ἐν ἀ περὶ θεῶν, τὸν Δωδωναῖον οὕτως ἐτυμολογεῖ: „Καθάπερ οἱ τὸν Δία Δωδωναῖον μὲν καλοῦντες, ὅτι δίδωσιν ἡμῖν τὰ ἀγαθά, Πελασγικὸν δὲ, ὅτι γῆς πέλας ἐστίν. Ex quibus manifeſtum fit, allegorias ethicas Apollodorum eſſe ſequutum: vt in multis aliis, quae afferentur.

Lib.

Lib. II.

Stobaeus Ecl. phyſ. I. (p. 55. ed. Gen. 1609.) Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ δευτέρῳ περὶ θεῶν Πυθαγορείαν εἶναι τὸ (quod eiiciendum) περὶ τούτων, αὐτὸν εἶναι Φωσφόρου καὶ Ἕσπερον, δόξαν.

Erotian. Lex. Hippocrat. in χάριτες. αἱ χαραί· ὡς καὶ Σοφοκλῆς ἐν ἐλεγείᾳ. Μέμνηται καὶ Ἀπολλόδωρος ἐν δευτέρῳ περὶ θεῶν. φησὶ δὲ αὐτὰς κληθῆναι ἀπὸ μὲν τῆς χαρᾶς Χάριτας. καὶ γὰρ πολλάκις οἱ ποιηταὶ τὴν χάριν χαρὰν καλοῦσιν.

Lib. III.

Schol. Apollon. I, 1124. Φύλλοις-δρυΐνοις *quibus coronati ſacra faciunt Matri Deum* — εἰκότως· ἡ γὰρ δρῦς ἱερὰ τῆς Ῥέας, ὥς φησιν Ἀπολλόδωρος ἐν τρίτῳ περὶ θεῶν.

Hoc eſt illud quod Voſſ. de Theolog. gentil. V, 48. et ex eo alii laudarunt tanquam ex tertio libro Bibliothecae.

Lib.

Lib. VI.

Harpocration in ἀποπομπάς. Ἀποπομπαῖοι τινὲς ἐκαλοῦντο θεοὶ, περὶ ὧν Απολλόδωρος ἐν ἕκτῳ περὶ θεῶν διείλεκται. *auerrunci.* v. Pollux V. ſ. 131.

Lib. IX.

Steph. Ἄρειος πάγος. ἀκρωτήριον Ἀθήνησιν, ὡς Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ περὶ θεῶν ἐννάτῳ, ἐν ᾧ τὰς φονικὰς κρίσεις ἐδίκαζον, διὰ τὰς ἀπὸ τοῦ σιδήρου γιγνομένας μιαιφονίας. In magno numero etymologiarum Areopagi ſatis recondita haec eſt ab ἄρης, vt caedes ferro facta ſit. Pro ἀκρωτήριον probabile fit voc. ſollenne in hac re δικαστήριον legendum eſſe. Defendunt tamen alterum Holſten. et Scaliger ad Euſeb. p. 31. De reliquis cf. ſup. Not. p. 820. 1. add. Schol. Il. σ, 491. Syncell. p. 122. C. ed. Ven.

Lib. XIV.

Macrob. I. Sat. 17. p. 297. *Apollodorus in libro quartodecimo* περὶ θεῶν, ἰήϊον ſo-

lem *ſcribit ita appellari Apollinem* ἀπὸ τοῦ κατὰ τὸν κόσμον ἰέσθαι καὶ ἰέναι (f. ἴέναι), *quod Sol per orbem impetu fertur.*

Reſpicere eundem locum, vnde haec petita ſunt, arbitror Auctorem de Allegor. Homer. c. 7.

Lib. XVI.

Stephanus in Ἀρκάς. Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ περὶ θεῶν ἑκκαιδεκάτῳ βιβλίῳ περὶ Δήμητρός φησιν, ὅτι Ἀρκάδια τῇ Δήμητρι μέλλοντες θύειν ἄνθρωποι **, ταύτην γὰρ τὴν θυσίαν συνεστήσαντο μετὰ τὸν πρῶτον σπόρον, ὅτι αὐτῆς ἐκ τῆς γῆς (ex Arcadia puta. f. ἐκ τῆς γῆς ταύτης) ἔμολεν ὁ καρπὸς εἰς τροφὴν καὶ σπόρον· καὶ οὕτω τὰ Ἀρκάδια, τιμῆς χάριν. Traduxere ſcilicet Arcades Cereris fabulam ad ſe.

Lib. XVII.

Schol. Soph. Oed. Col. 502. καὶ Ἀπολλόδωρος δὲ ἐν τῇ περὶ θεῶν ἑπτακαιδεκάτῃ περὶ

περὶ τοῦ τῶν Ἡσυχιδῶν γένους καὶ τῆς ἱερᾶς (leg. τῆς ἱερείας) φησί. cf. Callim. fr. 123.

Lib. XX.

Stobaeus Ecl. Phyſ. Lib. I. (p. 129. Cant. *a*) Τοῦ δὴ Ἀπολλοδώρου ἐν τῷ εἰκοστῷ τοῖς περὶ θεῶν συγγράμμασιν *b*) ὅ ἐστι περὶ τοῦ ᾅδου, τάδε περὶ τῆς Στυγὸς λεγόμενα εὕρομεν. *c*) ἀρκτέον γὰρ

a) Aut verius Porphyrius *de animi viribus* a Stob. exſcriptus et inde a p. 102. paſſim inſertus. Locus emendatus paſſim a Cantero et a Galeo in diſſ. p. 28.

b) Gale: ἐν τῷ εἰκοστῷ π. θ. συγγράμματι, forte praeſtat: ἐν τῷ εἰκοστῷ τοῦ π. θ. συγγράμμασιν, vel ἐν τῷ εἰκοστῷ περὶ θεῶν. In extremis libris Apollodorum περὶ τῶν ἐν ᾅδου egiſſe, conſtat quoque ex Phot. Cod. CLXI. vbi de Sopatri Eclogis: nec vero ad librum *vltimum* cum Galeo referre ea eſt quod cogat.

c) Si haec quae ſequuntur Apollodori verba ſunt: neceſſe eſt hic excidiſſe nonnulla aut eſſe omiſſa, a quibus ſequentia pendent; niſi, quod forte

ἀπὸ τούτων, τῆς τε ἐκ τῶν ὀνομάτων παρα-
φάσεως d) οὐ καταφρονητέον. ἐκ τῶν
γὰρ τοιούτων ὁρμώμενοι πιθανῶν, καὶ τοὺς
ἐν ᾅδου νομιζομένους ποταμοὺς κατωνο-
μάκασιν· Ἀχέροντά μεν διὰ τὰ ἄχη, ὡς
καὶ Μελανιππίδης ἐν Περσεφόνῃ·

καλεῖται δὲ ἐν κόλποισι γαίας ἀχέσσι
προχέων Ἀχέρων· e) Ἔτι καὶ Λικύμνιός
φησι·

μυ-

forte praeſtat, ea quae ad κατωνομάκασιν ſequuntur, Porphyrii verba habeas.

d) leg. παρεκφράσεως *dilucidatio*, et mox πιθανῶς καί.

e) Neſcio an haec verba Melanippidae tragici eaque ſatis ſana ſint. προχέων videtur eſſe debere προβλήων. *vocatur Acherontis nomine fluvius in intimis terrae receſſibus moerantibus profluens.* Fuit autem *Melanippides* dithyrambis, elegiis et aliis poematibus clarus, ex antiquioribus poetis circa Olymp. LXV. Eius fuit tragoedia *Perſephone* e qua duo alios verſus habet Grotius in Excerpt. p. 455. Alius iunior circa

μυρίαις παγαῖς δακρύων ἀχέων τε βρύει. καὶ πάλιν·

Ἀχέρων ἔχει πορθμεύει βροτοῖσιν. Ἀχέρων δὲ καὶ Ἀχερουσία λίμνη ταὐτὸν, ὡς καὶ Σοφοκλῆς ἐν Πολυξένῃ τοῦ Ἀχιλλέως ψυχὴν εἰσάγει λέγουσαν· f)

circa LXXX. itidem lyricus et dithyrambicus, vt ex Svida docet Voſſius. Etiam *Licymnius*, qui ſequitur, poeta lyricus, μελοποιὸς, Parthenio c. 22. et Athenaeo laudatus.

f) Conſtituet hoc Sophoclis fragmentum vir doctiſſimus, qui in ſplendore Sophoclis reſtituendo, fragmentis quoque ſubiectis, alloborat, pignore felicis ſuae operae interea Ariſtophane dato. In primo verſu videtur fuiſſe: ἡ τὰς ἀ. Vocem ἀπαιὼν ipſe Apollodorus interpretatur: qui paeane caret, h. e. hymno, adeoque, *triſtem, ſilentem.* Ad ἐξυπλίγας deeſſe videtur vox ἀκτὰς, σκοπελοὺς aut ſimilis; tum Ἀχεροντείας. Sed nil, quod ſe ſatis probet, expedio. In tertio verbo ſcriptum erat ἤχουσα. Poſſet ferri ἠχοῖν γόους· ſed vt metro ſatis fiat, ſaltem leg. ἦλθον γόους ἠχοῦσ' ἐπ' ἀ. χ. Ait autem Achillis vmbra ex inferis ſe ad inferias appoſitas prodire.

ὧ τὰς ἀπαιωνάς τε καὶ μελαμβαφεῖς
λιποῦσα λίμνης Ἀχέροντος ὀξυπλῆγας
ἠχοῦσα γίους ἦλθον ἄρσενας χόας.

τὰς τῶν νεκρῶν· . . . λέγων παιῶνα οὐκ ἐχούσας· ἄρσενας δὲ τὰς οὐδὲν ἐκτρεφούσας. Θήλεα μὲν γὰρ τὰ καρποφόρα, ἄρσενα τὰ ἄγονα λέγονται· τὸ μὲν, τὸ σπέρμα παρέχον μόνον, g) τὴν δὲ καὶ ἐκτρέφειν. ὅθεν καὶ θῆλυς εἴρηται, ἡ πολύγονος καὶ τροφίμη. Διαπεραιοῦσθαι δὲ ὑπὸ τῶν ἀπογινομένων τὸν Ἀχέροντά φασιν εἰκότως· ὁ γὰρ μετηλλαχὼς, πάντα τὰ τῷ ζῆν ἄχη σχεδὸν ὑπερῄρηται, h) καὶ ἔστιν ἐν ἀπονίᾳ καὶ ἀλυ-

g) Saltem παρέχειν. Plenior oratio erat: τὸ μὲν γὰρ ἄῤῥεν, τὸ σπέρμα παρέχειν μόνον, τὴν δὲ θήλειαν καὶ ἐκτρέφειν. Explicatio τοῦ, θῆλυς εἴρηται, ἡ πολύγονος καὶ τροφίμη, etiam apud Grammaticos Homeri occurrit. cf. Graev. Lect. Heſiod. c. 19. Scut. 395.

h) ὑπερῄρηται ſcriptum eſt ap. Stob. Cant. Expectabam πάντα τὰ τοῦ l. ἐν τῷ ζῆν ἄχη σχεδὸν ὑπερ-

ῄρε

ἀλυπία πάσῃ. Γοργύραν δὲ τοῦ Ἀχέροντος γυναῖκα προσανέπλασαν, i) ἀπὸ τοῦ γοργῶς φαίνεσθαι τοῖς πολλοῖς τὰ ἐν ᾅδου· καθὸ δὴ καὶ αὐτοῦ τούτου τιθήνην ὁ Σώφρων Μορμολύκαν ὠνόμασε.„ k)

Ταῦτά τε (f. ταῦτα δὲ) εἰπὼν Ἀπολλόδωρος ἐπάγει περὶ τῆς Στυγὸς αὐταῖς λέξεσι τάδε· „Στύγα δὲ δεινήν τινα καὶ φοβερὰν ὑποστησάμενοι δαίμονα, θεῶν ὅρκον, ἐν ᾅδου τε ταύτην κατῴκισαν, καὶ τῆς προσηγορίας ταύτης ἠξίωσαν ἀπὸ τοῦ στυγνάζειν τοῖς πένθεσι, καὶ στύγεσθαι τὰ ἐν ᾅδου. ὅρκον δὲ τῶν θεῶν, δι' ἐναντιότητα· ἡ μὲν γὰρ τῶν ὄντων τε καὶ ζώντων φθαρτικὴν ἔχει δύναμιν, ὅσον ἐφ'

 ἑαυ-

ξῃε καὶ. *superauit.* Saltem ὑπερξῆται erat scribendum.

i) v. Apollod. Bibl. I, 5, 3.

k) Μορμολύκαν. Attigit Sophronis hoc Valken. V. C. ad Adoniaz. p. 348. Mox leg. ταῦτα δὲ, vel γε vel μέν.

ἑαυτῇ· οἱ δὲ τῇ τε προαιρέσει καὶ τῷ τρόπῳ διεστήκασι.„ l)

Τοσαῦτα περὶ τῆς Στυγὸς εἰπὼν, ἐπάγει· (f. ὑπάγει·) „Κωκυτὸν δὲ ποταμὸν ἀνέπλασαν ἀπὸ τοῦ κωκύειν· ὅς ἐστι Στυγὸς καὶ στυγνώσεως ἀπορῤῥώξ. τοιούτου δέ ἐστι γένους καὶ ὁ Πυριφλεγέθων· εἴρηται γὰρ ἀπὸ τοῦ πυρὶ φλέγεσθαι τοὺς τελευτῶντας. ὡς Ὅμηρός φησιν· m)

οὐ γὰρ ἔτι σάρκας τε καὶ ὀστέα ἶνες ἔχουσιν·
Ἀλλὰ τὰ μέν τε πυρὸς κρατερὸν μένος αἰθομένοιο
δαμνᾷ, ἐπεί κε πρῶτα λίπῃ λευκὸν ὀστέα θυμός·
Ψυχὴ δ', ἠΰτ' ὄνειρος, ἀποπταμένη πεπότηται.

ἐποτίθεται γὰρ τὰς ψυχὰς τοῖς εἰδώλοις τοῖς ἐν τοῖς κατόπτροις φαινομένοις ὁμοίας,

l) Scil. dii non corrumpunt ac perdunt, ſed ſeruant. De Styge etymologia ſimilia apud Grammaticos paſſim.

m) Od. λ, 218 ſq.

ας, καὶ τρῖς διὰ τῶν ὑδάτων συνισταμένοις. ἃ καθάπαξ ἡμῖν ἐξείκασται, καὶ τὰς κινήσεις μιμεῖται, στερεμνίαν δὲ ὑπόστασιν οὐδεμίαν ἔχει εἰς ἀντίληψιν καὶ ἁφήν. ὅθεν αὐτὰς βροτῶν εἴδωλα καμνόντων λέγει. n)

Athenagoras in Deprecat. c. 25. καὶ ὅτι μὲν ἄνθρωποι (οἱ θεοὶ,) δηλοῦσι μὲν καὶ Αἰγυπτίων οἱ λογιώτατοι, οἳ, θεοὺς λέγοντες αἰθέρα, γῆν, ἥλιον, σελήνην, τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους θνητοὺς νομίζουσι καὶ ἱερὰ τοὺς τάφους αὐτῶν. δηλοῖ δὲ καὶ Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ περὶ θεῶν.

Clemens Cohort. p. 12, l. 9. Pott. (p. 10.) καί μοι δοκεῖ τὰ ὄργια καὶ τὰ μυστήρια δεῖν ἐτυμολογεῖν· τὰ μὲν ἀπὸ τῆς ὀργῆς τῆς Δηοῦς τῆς πρὸς Δία γεγενημένης, τὰ δὲ ἀπὸ τοῦ μύσους τοῦ περὶ τὸν Διόνυσον συμβεβηκότος. εἰ δὲ καὶ ἀπὸ Μυωῦντός τινος Ἀττικοῦ, ὃν ἐν κυνηγίᾳ δια-

n) Quae sequuntur apud Stobaeum, Porphyrii videntur esse, non Apollodori.

φθαρῆναι Ἀπολλόδωρος λέγει, οὐ φθόνος (f. ὑφ' vel παρ') ὑμῶν δεδοξάσθαι τὰ μυστήρια ἐπιτυμβίῳ φωνῇ καὶ τιμῇ.

Euſeb. Praep. II, 3. qui haec eadem repetit, ἀπὸ Μυσοῦντός τινος legit.

Clemens Cohort. ad Gent. p. 25. (p. 8.) πολλὰ κἀγαθὰ Κᾶρες σχοῖεν, οἳ καταθύουσιν αὐτῷ (Marti) τοὺς κύνας. Σκύθαι δὲ τοὺς ὄνους ἱερεύεσθαι μὴ παυέσθων, ὡς Ἀπολλόδωρός φησι καὶ Καλλίμαχος. —

Arnob. adv. Gent. lib. IV. p. 180. ed, Par. *Quis ei* (Marti) *canes ab Caribus, quis ab Scythis aſinos immolari* (prodidit?) *non principaliter cum ceteris Apollodorus!*

quam male is Clementem reddiderit, intelligitur, ſi vtrumque locum compares.

De re ipſa ad faſtidium vsque actum eſt a viris doctis, etiam in Commentatione ſingulari a Geſnero noſtro. v. Pind. Pyth. X. Antonini Lib. c. 20 et ibi doctiſſ. Interpretem.

Zeno-

Zenobius Cent. V, 22. Μῆλον Ἡρακλῆς. Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς περὶ θεῶν, ὅτι θύεται Ἀθήναις Ἡρακλεῖ ἀλεξικάκῳ ἰδιάζουσά τις θυσία. τοῦ γὰρ βοὸς ποτὲ ἐκφυγόντος, ὃν ἔμελλον Ἡρακλεῖ προσάξαι, μῆλον λαβόντας, καὶ κλάδους ὑποθέντας, τέσσαρας μὲν ἀντὶ σκελῶν, δύο δὲ ἀντὶ κεράτων, σχηματίσαι τὸν βοῦν, καὶ οὕτω τὴν θυσίαν ποιήσασθαι.

v. ib. Schott. inpr. Pollux I, 30. 31.

Athenaeus VII. p. 306. A. ὁ κίθαρος piſcis — ὅτι δὲ διὰ τὸ ὄνομα ἱερὸς εἶναι νενόμισται τοῦ Ἀπόλλωνος, εἴρηκεν Ἀπολλόδωρος.

Athenaeus VII. p. 325. B. Ἀ. δὲ ἐν τοῖς περὶ θεῶν, τῇ Ἑνάτῃ φησὶ θύεσθαι τρίγλην διὰ τὴν ὀνόματος οἰκειότητα. τρίμορφος γὰρ ἡ θεός. —

Athenaeus XIII. p. 571. C. — ἀπὸ τῆς παρ' Ἀθηναίοις καλουμένης ἑταίρας τῆς Ἀφροδίτης. περὶ ἧς φησιν Ἀθηναῖος Ἀπολλόδωρος οὕτως· ἑταῖραν δὲ τὴν Ἀφρο-

Ἀφροδίτην τὴν τοὺς ἑταίρους καὶ τὰς ἑταίρας συνάγουσαν. τοῦτο δ' ἐστὶ, φίλας.

Explendus et illuſtrandus hinc Heſych. in Ἑταίρας ἱερόν.

Harpocration: πάνδημος Ἀφροδίτη. — Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ (f. ἐν τοῖς) περὶ θεῶν, πάνδημον φησὶν Ἀθήνῃσι κληθῆναι τὴν ἀφιδρυθεῖσαν περὶ τὴν ἀρχαίαν ἀγοράν, διὰ τὸ ἐνταῦθα πάντα τὸν δῆμον συνάγεσθαι τὸ παλαιὸν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις, ἃς ἐκάλουν ἀγοράς.—

Exſcripſit partim Suidas. Ad eundem locum de Venere ſpectaſſe videntur ſequentia.

Schol. Apollonii III, 539. Ἀπολλόδωρος φησὶν ἐν τῷ (τοῖς) περὶ θεῶν, ὅτι ἡ περιστερὰ ἱερὰ Ἀφροδίτης. διὸ καὶ λάγνον. παρὰ γὰρ τὸ περισσῶς ἐρᾷν λέγεται.

Vltima turbata. Forte apud aliquem poetam epitheton λάγνος occurrebat.

Porphyr. de abſtinentia lib. II, §. 55. — ἐπεὶ καὶ Λακεδαιμονίους φησὶν ὁ Ἀπολλόδωρος τῷ Ἄρει θύειν ἄνθρωπον.

Ea-

Eadem ex eo repetunt Theodoretus et Cyrillus apud Meurſ. Miſcell. Lacon. II, 14.

Schol. Ariſtoph. Ran. 333. Μυρσίνης στεφάνῳ ἐστεφανοῦντο οἱ μεμυημένοι, οὐχ, ὥς τινες νομίζουσι, κισσίνῳ. ὁ δὲ Ἀπολλόδωρος καὶ τοὺς Θεσμοθέτας φησὶ διὰ τῆς μυρσίνης στέφεσθαι. ὅτι οἰκείως ἔχει πρὸς τὸ φυτὸν ἡ θεὸς, καὶ ὅτι τοῖς χθονίοις ἀνιέρωτο. Turbatus eſt ordo ſententiarum huius Scholii.

Photius Lex. MS. Καλλιγένειαν. Ἀπολλόδωρος μὲν τὴν γῆν. οἱ δὲ Διὸς καὶ Δήμητρος θυγατέρα. Ἀριστοφάνης δὲ ὁ κωμικὸς τροφόν.

v. Intpp. ad Heſych. in Καλλιγένειαν. Locus Ariſtoph. eſt Theſmoph. 306.

Harpocration: αὐτόχθονες. — Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς περὶ θεῶν κληθῆναι φησὶν αὐτοὺς αὐτόχθονας, ἐπεὶ τὴν χθόνα, τουτέστι τὴν γῆν, ἀργὴν οὖσαν, πρῶτοι εἰργάσαντο. —

Ex-

Exſcripſit Suidas, ſed Apollodoro non nominato. res ipſa nota.

In etymologia vocis Κύρβις Apollodori auctoritas ſaepe laudatur. Ita leges Solonis appellatas, notum eſt; vide vel Meurſ. in Solone c. 24. Ad libros περὶ θεῶν eam diſputationem pertinuiſſe, diſcimus ex Harpocratione, qui reliquis diligentius Grammaticum exſcripſit:

Harpocration in κύρβεις. Λυκοῦργος ἐν τῷ περὶ τῆς ἱερείας. Κύρβεις φησὶν Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς περὶ θεῶν ἔχειν ἐγγεγραμμένους τοὺς νόμους. εἶναι δὲ αὐτοὺς λίθους ὀρθοὺς ἑστῶτας· ὡς (leg. οὓς) ἀπὸ μὲν τῆς στάσεως στήλας, ἀπὸ δὲ τῆς εἰς ὕψος ἀναστάσεως, (f. ἀνατάσεως) διὰ τὸ κεκορυφῶσθαι, κύρβεις ἐκάλουν. ὥσπερ καὶ κυρβασίαν τὴν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τιθεμένην. —

(Similia habet Photius Lexic. MS. niſi quod ὡς — στήλας καλεῖσθαι, ἀπὸ δὲ τῆς εἰς ὕψος παραστάσεως — κύρβεις.

Idem

Idem mox melius: τεθειμένην.) Apud eund. Harpocr. in Ὁ κάτωθεν νομος, — ὅτι γὰρ βουστροφηδὸν ἦσαν οἱ ἄξονες, καὶ οἱ κύρβεις γεγραμμένοι, δεδήλωκεν Εὐφορίων ἐν τῷ Ἀπολλοδώρῳ. (de hoc libro v. extrema horum Fragmentor.)

Schol. Aristoph. ad Nub. 447. Ἀπολλόδωρος δέ φησι πᾶσαν δημοσίαν γραφὴν καὶ νόμους κύρβιν καλεῖσθαι· ὅτι οἱ ἀρχαῖοι λίθους ἱστάντες τὸ δόξαν ἀναγράφοντες. (f. ἀνεγράψαντο, l. τοὺς μὲν) οὓς μὲν ἀπὸ τῆς στάσεως στήλας, κύρβεις δὲ ἀπὸ τῆς εἰς ὕψος ἀναβάσεως, (leg. ἀνατάσεως.) ὕστερον δὲ (εἰς) τὰ ξύλα λελευκωμένα γράφοντες, ὁμοίως ἐκάλεσαν. κύρβις οὖν ἡ περιέχουσα τὰς ἱερὰς γραφὰς στήλη.

Idem Schol. ad Aues 1354. κύρβεις, — καὶ Ἀπολλόδωρος· κύρβεις δὲ, ἤτοι παρὰ τὸ κεκορυφῶσθαι εἰς ὕψος ἀνατεταμένον, ἢ ἀπὸ τῶν Κορυβάντων· ἐκείνων τὸ εὕρημα· ὡς φησι Θεόκομπος ἐν τῷ περὶ εὐσεβείας.

Sui-

Suidas Κύρβεις. — τὰς δὲ κύρβεις φησὶν Ἀπολλόδωρος ἐγγεγραμμένους ἔχειν τοὺς νόμους, εἶναι δὲ λίθους ὀρθοὺς ἑστῶτας· ὡς ἀπὸ μὲν τῆς στάσεως στήλας καλεῖσθαι, ἀπὸ δὲ τῆς εἰς ὕψος παρατάσεως, διὰ τὸ κεκορυφῶσθαι, κύρβεις· ὥσπερ καὶ τὴν κυρβασίαν, τὴν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τεθειμένην. —

Et idem mox in Κύρβεις αἱ τὰς τ. θ. — Κύρβεις οὖν παρὰ τὸ κεκορυφῶσθαι εἰς ὕψος ἀνατεταμένας. ἢ ἀπὸ τῶν Κορυβάντων· ἐκείνων γὰρ εὕρημα. φησὶ καὶ Ἀπολλόδωρος.

Mirae etymologiae hae et aliae plures eo loco et in l. l. ad eosd. et ad Heſych. cum in promtu ſit κύρω, *ſancio*, κύρις, κύρβις. At Apollodorus κορυφὴν in κύρβις quaeſiuit, quod columna, legibus inſcripta, ſtabat erecta, κύρβις qſ. κορυφίς. ἀνάτασις et παράτασις εἰς ὕψος recte. mox ἀνατεταμένας eodem modo dixit. Minus bene

bene Kuster. ex Schol. Aristoph. praefert ἀναβάσεις.

Schol. Apollonii: IV, 280. — Ἀπολλόδωρος δέ φησι πᾶσαν δημοσίαν γραφὴν καὶ νόμους κύρβιν καλεῖσθαι· ὅτι οἱ ἀρχαῖοι λίθους ἱστάντες ἐλάθεσαν τὰ δόξαντα ἐν αὐτοῖς ἀναγράφειν. κύρβεις, οἱονεὶ κορυφεῖς, κατὰ συγκοπὴν, καὶ μεταθέσει καὶ τροπῇ τοῦ Φ εἰς β, κύρβεις. ὕστερον δὲ ξύλα λελευκωμένα γράφοντες, κύρβεις ὁμοίως ἐκάλεσαν καὶ αὐτά. κύρβεις μὲν οὖν, αἱ περιέχουσαι τὰς ἱερὰς ἀναγραφάς.

Photius Lexic. κύρβεις — εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ κεκορυφῶσθαι εἰς ὕψος, ἢ κατεστηριῶσθαι, ὡς Ἀπολλόδωρος. Θεόφραστος δὲ ἀπὸ τῶν Κρητικῶν Κορυβάντων. τῶν γὰρ Κορυβαντικῶν ἱερῶν οἷον ἀντίγραφα αὐτοὺς εἶναι· v. Intpp. ad Hesych. in Κύρβις.

Etymol. M. Apollodori etymologiam non memorat; Apollodoream rationem vt assequaris tenendum, eum κορφὴν, κύρ-

φὴν, flexiſſe, vnde *κύρβις* factum ſit; etiam *κόρση*, ſi vera habet Etym. M. in *κόρση*, infra in fragm. Etymologicorum. Sed *κατεσκειρῶσθαι* quid ſit, et an Apollodori ſit, dubito. videri poteſt ad antiquam vocem *σκιροῦσθαι*, *σκιρὸν*, *σκειρὸν*, *σκυρὸν*, *durum*, ſpectare, adeoque *κατεσκιρῶσθαι*, *induruiſſe*, *rigere*, *ſtare*, fuiſſe. v. Heſych. in *σκειρώσασθαι* et ſimilibus. *σκυρωθῶσι*. *λιθωθῶσι*. In interpretatione Apollodorea tamen tantum *τὸ κορυφοῦσθαι* memorant ceteri.

Harpocration in Μεῖον καὶ Μειαγωγός. — Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς περὶ θεῶν, οἱ φράτορες, φησὶν, ἵνα μείζονας νέμωνται μερίδας, ἐπεφώνουν ἑστῶτες, (f. οἱ περιεστῶτες) ἱστάνειν δεῖ, μεῖον γάρ ἐστι. Cum inſcribebantur curiis pueri, (*εἰς τοὺς φράτορας*) hoſtia erat adducenda ad epulas curialium, certi ponderis: acclamari itaque ſolitum: *appendi oportere, eſſe enim iuſto minorem.* Eadem verba Suidas h. v.

et

et Photius Lex. MS. ſed corrupte. In eodem legitur: κτανεῖν δεῖος (δεῖ.) De re cf. Schol. Ariſtoph. Ran. 810. vnde Suid. et alii. Adde ad Heſych.

Harpocration in χόες. — ἑορτή τις παρ' Ἀθηναίοις ἀγομένη Ἀνθεστηριῶνος δωδεκάτῃ. Φησὶ δὲ Ἀπολλόδωρος, Ἀνθεστήρια μὲν καλεῖσθαι κοινῶς τὴν ὅλην ἑορτὴν Διονύσῳ ἀγομένην, κατὰ μέρος δὲ Πιθοιγίαν, Χόας, Χύτρους.

Eadem apud Ariſtoph. Schol. Achar. 960. et ex eo apud Suidam in χόες, in quibus verbis ſupra adſcriptis ſubiicitur: καὶ αὖθις „(ſc. Apollodorus ait), „ ὅτι (f. ὅτε) Ὀρέστης μετὰ τὸν Φόνον εἰς Ἀθήνας ἀφικόμενος, ἦν δὲ ἑορτὴ Διονύσου Ληναίου, ὡς μὴ γένοιτα σφίσιν ὁμόσπονδος, ἀπεκτονὼς τὴν μητέρα, ἐμηχανήσατο τοιόν δέ τι Πανδίων· Χοᾶ οἶνον τῶν δαιτυμόνων ἑκάστῳ παραστήσας, ἐξ αὐτοῦ πίνειν ἐκέλευσε μηδὲν ὑπομιγνύντας ἀλλήλοις, ὡς μήτε ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ κρατῆρος πίοι Ὀρέστης, μήτε

ἐκεῖνος ἄχθοιτο καθ' αὑτὸν πίνων μόνος· καὶ ἀπ' ἐκείνου Ἀθηναίοις ἑορτὴ ἐνομίσθη οἱ Χόες.

Probabile fit haec ex Apollodoro petita esse. Possunt tamen etiam a Grammatico ex antiquiore aliquo Comici interprete esse excerpta.

Schol. ad Odyss. ψ, 198. de Mercurio, ad verba poetae: Ἑρμεῖν' ἀσκήσας Ἑρμῆς ὁ Διὸς καὶ Μαίας τῆς Ἀτλαντος, παῖς ἔτι ὤν, ἐν ἀνθρώποις τέσσαρα μέγιστα εὗρετο· γράμματα, καὶ μουσικὴν, καὶ παλαίστραν, καὶ γεωμετρίαν. ὅθεν καὶ τοὺς Ἕλληνας τετράγωνον αὐτὸν ἀσκῆσαι, καὶ οὕτως ἐν τοῖς γυμνασίοις ἀναθεῖναι. τῷ δὲ (h. e. διὰ τὸ) ὀνειρόπομπον αὐτὸν εἶναι, καὶ τοὺς κοιμωμένους αὐτῷ εὔχεσθαι, καὶ αὐτὸν ἀναμένειν, (expectant donec somnum immittat) εἴλοντο ἐν τοῖς θαλάμοις ἔχειν αὐτὸν φύλακα τοῦ ὕπνου, ἐπινοῆσαί τε καὶ ἀσκῆσαι τοὺς τῶν κλινῶν πόδας εἰς τὴν τοῦ θεοῦ πρόσοψιν, ὅπως ἀλεξήτορας ἔχοντες

ἰδέας

ἰδέας (Barnes. em. *ἰδίους*: malim *ἀλεξητορος* (sc. *θεοῦ*) *ἰδέας* speciem dei sui malorum somniorum sc. propulsatoris) *τὰ μὲν ὀνείματα μὴ φοβοῖντο, προσδοκῶσιν δὲ πλείστην ἐπαφροδισίαν διὰ τῶν ὀνειράτων. ἡ δὲ ἱστορία παρὰ Ἀπολλοδώρῳ τῷ Ἀθηναίῳ.*

Eustath. ad e. l. p. 1951, 16. *Κυλλήνιος δὲ Ἑρμῆς, μυθικῶς μὲν ἀπὸ Κυλλήνης, ἥτις ὄρος ἐστὶν Ἀρκαδίας, σταδίων ἐννέα Ὀλυμπιακῶν παρὰ πόδας (καὶ) ὀγδοήκοντα. καθὰ φασὶν ἱστορεῖν Ἀπολλόδωρον· ὀνομασθὲν ἀπὸ Κυλλήνης ἡρωίδος τινός. περιάδεται δὲ διαφερόντως ἐν τοῖς περὶ τοῦτο τὸ ὄρος τιμᾶσθαι τὸν Ἑρμῆν, καὶ κεῖθεν σχεῖν τὸ λεχθὲν ἐπίθετον.*

Exscripsit haec Eustath. ex Stephano Byz. in *Κυλλήνη· ὄρος Ἀρκαδίας, σταδίων ἐννέα παρὰ πόδας ὀγδοήκοντα, ἀπὸ Κυλλήνης Ναΐδος Νύμφης.* forte et ea quae sequuntur, Apollodoro debentur: *ἐν τούτῳ δὲ φασὶ τῷ ὄρει τοὺς κοττύφους* (merulas) *λευκοὺς γίγνεσθαι, ἄλλοθι δὲ μηδαμῆ·*

δαμῆ· καὶ φωνὰς ποικίλας προΐεσθαι· θηρεύεσθαι δὲ πρὸς τὴν σελήνην· τῆς δὲ ἡμέρας εἴ τις ἐπιχειροίη, σφόδρα δυσθηράτους εἶναι. — quae eadem Euſtath. attulit ad Il. β, p. 300.

Schol. Sophoclis Oed. Colon. 57. Τιτὰν Κολωνεύς. Περὶ τοῦ τὸν Προμηθέα περὶ Ἀκαδημίαν καὶ τὸν Κολωνὸν ἱδρύσθαι, Ἀπολλόδωρος γράφει οὕτως· „Συντιμᾶται δὲ καὶ ἐν Ἀκαδημίᾳ τῇ Ἀθηνᾷ, καθάπερ ὁ Ἥφαιστος, καὶ ἔστιν αὐτῷ παλαιὸν ἵδρυμα καὶ ναὸς ἐν τῷ τεμένει τῆς θεοῦ. δείκνυται δὲ καὶ βάσις ἀρχαία κατὰ τὴν εἴσοδον, ἐν ᾗ τοῦ τε Προμηθέως ἐστὶ τύπος καὶ τοῦ Ἡφαίστου, πεποίηται δὲ, ὡς καὶ Λυσιμαχίδης φησὶν, ὁ μὲν Προμηθεὺς πρῶτος καὶ πρεσβύτερος ἐν δεξιᾷ σκῆπτρον ἔχων, ὁ δὲ Ἥφαιστος νέος καὶ δεύτερος· καὶ βωμὸς ἀμφοῖν κοινός ἐστιν ἐν τῇ βάσει ἀποτετυπωμένος. Ad h. l. cf. not. Solani et Hemſt. ad Lucian. T. I. p. 196. 197.

Et

Et mox ad v. 58. Χαλκόπους ὁδός. ὡς οὕτω τινὸς καλουμένου τόπου ἐν τῷ ἱερῷ, χαλκόποδος ὁδοῦ. Φησὶ δὲ Ἀπολλόδωρος δι' αὐτῆς κατάβασιν εἶναι εἰς ᾅδου. καὶ Ἴστρος δὲ μνημονεύσι τῆς χαλκῆς ὁδοῦ καὶ Ἀστυδάμας. καί τις τῶν χρησμολόγων φησί· „Βοιωτοὶ δ' ἵπποιρ (f. ἱππῆα, vt ἱππεὺς κολωνὸς ap. Schol. Soph. et ἱππότης v. 60.) ποτιστείχουσι Κολωνόν, „Ἔνθα λίθου τρικάρανος ἔχει καὶ χάλκεος ὁδὸς (οὐδὸς leg. limen ſeu ingreſſus.)

Ex eodem Apollodori loco depromta verba ap. Schol. ad v. 737. Μόριον Δία εἶπε τὸν ἐπόπτην τῶν μοριῶν ἐλαιῶν. καὶ ἔστιν ὁ λεγόμενος Μόριος Ζεὺς περὶ Ἀκαδημίαν, ὡς φησιν Ἀπολλόδωρος· „περὶ Ἀκαδημίαν ἐστὶν ὅ, τε τοῦ Καταβάτου Διὸς βωμὸς, ὃν καὶ Μόριον καλοῦσι, τῶν ἐκεῖ μοριῶν παρὰ τὸ τῆς Ἀθηνᾶς ἱερὸν ἱδρυμένων.

Forte haec ad lib. XVII. ſpectarunt. De μορίαις multi multa. v. Etymol. M.

Schol. Apollonii I, 599. Ὀλυμποι δὲ εἰσιν ἓξ· Μακεδονίας, Θεσσαλίας, ἐν ᾗ καὶ Ὀλύμπια φησὶν Ἀπολλόδωρος ἄγεσθαι, Μυσίας, Κιλικίας, Ἤλιδος, Ἀρκαδίας.

cf. Schol. Thucyd. I, 126. Et Demosth. π. παραπρεσβ. p. 401, 13. Olympia a Philippo, capta Olyntho, acta narrat.

Schol. Theocr. II, 36. Τὸν γὰρ χαλκὸν ἐπεῖδον (leg. ἐπῇδον, ab ἐπᾴδειν) — ἐν ταῖς ἐλλείψεσι τῆς σελήνης καὶ ἐν τοῖς κατοιχομένοις, ἐπειδὴ ἐνομίζετο καθαρὸς εἶναι καὶ ἀπελαστικὸς τῶν μιασμάτων. διόπερ πρὸς πᾶσαν ἀφοσίωσιν καὶ ἀποκάθαρσιν αὐτῷ ἐχρῶντο· ὡς φησι καὶ Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ περὶ θεῶν, τὸ „ἄχει„ ἀντὶ τοῦ ψόφῳ, προῦξε. ἐπεὶ ὁ τοῦ χαλκοῦ ἦχος οἰκεῖος ταῖς κατοιχομέναις. φησὶν Ἀπολλόδωρος. Ἀθήνησι τὴν ἱεροφάντην, τῆς Κόρης ἐπικαλουμένης, ἐπιφωνεῖν τὸ λεγόμενον ἠχεῖον· καὶ παρὰ Λάκωσι, βασιλέως ἀποθανόντος, εἰώθασι προύσιν λέβητας.

Schol.

Schol. Theocr. Id. X, 41. Λυτιέρσης. — τοῦτον δέ φησιν Ἀπολλόδωρος ᾠδὴν εἶναι θεριστῶν λέγων οὕτως: „καθάπερ ἐν μὲν θρήνοις Ἰάλεμος, ἐν δὲ ὕμνοις Ἴουλος, ἀφ' ὧν καὶ τὰς ᾠδὰς αὐτὰς καλοῦσιν, οὕτω καὶ τῶν θεριστῶν ᾠδὴ Λυτιέρσης.

Hesych. Ἀγρεὺς ὁ Πὰν παρὰ Ἀθηναίοις, ὡς Ἀπολλόδωρος. (f. περ. θεων)

Suidas: Ἀμφιφῶντες, πλακοῦντος εἶδος· οἵ τινες ἐγένοντο, ὅτε ὁ ἥλιος καὶ ἡ σελήνη πρωὶ ὑπὲρ γῆς φαίνονται. ἢ ὅτι ἐνόμιζον αὐτὰν, (sc. τὸν πλακοῦντα) δαδία ἠμμένα περικηγνύντες ἐπ' αὐτῷ· ὡς φησιν Ἀπολλόδωρος.

Eadem fere in ἀνάστατοι. vnde apparet, vltima tantum ex Apollodoro sumta esse. Ibidem additur: ἀμφιφῶντες γίνονται Μουνυχιῶνος μηνὸς ἕκτῃ ἐπὶ δέκα. οἱ εἰς τὸ Μουνυχίας ἱερὸν τῆς Ἀρτέμιδος κομίζονται. hoc etiam Pollux narrat lib. VI. f. 75. Hesych. in ἀμφιφόων. ad vtrumque loc. cf. Intpp. Athen. XIV. p. 645. A.

quo ipso cum Galeo adducor, vt ad librum de diis haec referenda esse putem.

Suidas: Ταυροπόλον. τὴν Ἄρτεμιν· ἔστι ὡς ταῦρος περίεισι πάντα. ὡς Ἀπολλόδωρος.

Mira etymologia: cum Diana inter Tauros cultu diuino habita facile animo occurrat. Eadem fine Apollodori nomine sunt ap. Etymol. M. in Ταυροπόλον, Excripsit Suidam Photius Lex. MS. Apostol. XVIII, 23. Ad libros περὶ θεῶν haec esse referenda, ex Schol. Aristoph. (ex quo integriora sua descripsit Suidas) disco ad Lysistr. 448.

νὴ τὴν ταυροπόλον: οὕτω τὴν Ἄρτεμιν ἐκάλουν· τὴν δὲ αἰτίαν Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ περὶ θεῶν ἐκτίθεται. Ἔστι δ' ὅτε καὶ τὴν Ἀθηνᾶν οὕτω καλοῦσιν, ὡς Ξενομήδης (Chius) ἱστορεῖ.

Macrob. Sat. I, 8. Cur autem Saturnus ipse in compedibus visatur, Verrius

rius Flaccus cauſſam ſe ignorare dicit. Verum mihi Apollodori lectio ſic ſuggerit: „Saturnum Apollodorus alligari ait per annum laneo vinculo, et ſolui ad diem ſibi feſtum, id eſt menſe hoc decembri, atque inde prouerbium ductum; deos laneos pedes habere. Significari vero decimo menſe ſemen in vtero animatum ad vitam grandeſcere: quod, donec erumpat in lucem, mollibus naturae vinculis detinetur.„

Idem I, 27. de λήϊος. v. ſup. e lib. XIV. περὶ θεῶν.

et lib. I, 20. Aeſculapium vero eundem eſſe atque Apollinem, non ſolum inde probatur, quod ex illo natus creditur; ſed quod ei et ius diuinationis adiungitur. Nam Apollodorus in libris, quibus titulus eſt περὶ θεῶν, ſcribit quod Aeſculapius diuinationibus et auguriis praefit. Nec mirum, ſiquidem medi-

medicinae atque diuinationum consociatae sunt disciplinae. —

Omnino plura in Macrobii Saturnal. primo ex Apollodori opere illo hausta esse, suspicari licet.

Τὰ χρονικὰ, s. χρονικὴ σύνταξις libris quatuor.

Scymnus Chius in Periegesi se eum librum sequutum professus ait a. v. 16-49.

— Τοῖς ἐν Περγάμῳ
βασιλεῦσιν, ὧν ἡ δόξα καὶ τεθνηκότων
παρὰ πᾶσιν ἡμῖν ζῶσα διὰ παντὸς
μένει,
τῶν Ἀττικῶν τις γνησίων τε φιλολόγων,
γεγονὼς ἀκουστὴς Διογένους τοῦ Στωϊκοῦ,
συνεσχολακὼς δὲ πολὺν Ἀριστάρχῳ
χρόνον,

συ-

συνέταξε τὰπὸ τῆς Τρωϊκῆς ἁλώσεως
χρονογραφίαν στοιχοῦσαν ἄχρι τοῦ
νῦν βίου.
ἔτη δὲ τετταράκοντα πρὸς τοῖς χιλίοις
ὡρισμένως ἐξέθετο καταριθμούμενος
πόλεων ἁλώσεις, ἐκποπισμοὺς στρα-
τοπέδων,
μεταναστάσεις ἐθνῶν, στρατείας βαρ-
βάρων,
ἐφόδους περαιώσεις τε ναυτικῶν στόλων,
θέσεις ἀγώνων, συμμαχίας, σπονδὰς,
μάχας,
πράξεις βασιλέων, ἐπιφανῶν ἀνδρῶν
βίους,
φυγὰς, στρατείας, *) καταλύσεις τυ-
ραννίδων·
πάντων ἐπιτομὴν τῶν χύδην εἰρημένων.
μέτρῳ δὲ ταύτην ἐκτιθέναι προείλετο
τῷ κωμικῷ γε, τῆς σαφηνείας χάριν·
εὐμνημόνευτον ἐσομένην οὕτως ὁρῶν.

Post-

*) Vix sanum vocabulum, ex superioribus errore librarii repetitum. Requiro ἐπανόδους.

Posthaec pergit:

ἐκεῖνά μεν οὖν κεφάλαια συναθροίσας χρόνων,
εἰς βασιλέως ἀπέθετο Φιλαδέλφου χάριν.
ἃ καὶ διὰ πάσης γέγονε τῆς οἰκουμένης
ἀθάνατον ἀπονέμοντα δόξαν Ἀττάλῳ
τῆς πραγματείας ἐπιγραφὴν εἰληφότι.

Ex his Scymni verſibus intelligitur argumentum libelli, quod ſummatim ad temporum ordinem, annorum 1040. interuallo inde a Troia capta, hiſtoriam comprehenderat. A Troia capta ad Olympiadem primam annos 408. interceſſiſſe Apollodorus docuerat, vt iuſra videbimus: incidit itaque ex eius calculo Troiae excidium in annum ante C. N. 1184. Subductis inde annis modo memoratis 1040. Chronica patet ſubſtitiſſe in Olymp. 159. 1. a. C. 144. V. C. 610. Ptolemaei Euergetae II. anno altero,

et

et anno decimo sexto Attali Philadelphi, cui opus suum inscripserat.

Ex Scymni versibus porro manifestum fit, opus illud chronicum *metro comico*, etsi quomodo Olympiadum numeri et tot nomina virorum metro includi potuerint vix assequor, nec copiosa oratione, rerum gestarum memoriam exposuisse, sed compendiose ac breuiter memorabiles rerum euentus suis temporibus adscripsisse. *Metrum comicum* de Iambis senariis, quales in comicis occurrunt, paullo liberiores, accipiendum esse nullus dubito: translatum hoc ad rerum expositionem breuem, quae memoria facile ita ligata oratione comprehendi posset, a Scymno Chio videmus, Apollodori, vt ipse ait, exemplo. Difficultatem hic facit Suidas, in voc. Ἀπολλόδωρος et in Τραγίαμβοι, qui ab Apollodoro *Tragiambos* repertos ait: quam Galeus diss. p. 47. 48. ita tollit, vt eosdem cum comi-

comicis iambis fuisse dicat: quod tamen vix locum habere videtur; quales enim iambi tragici sint, nos in tot tragicorum scriptorum exemplis latere non potest. Mihi quidem Suidae locus indocte ac negligenter exscriptus esse videtur; nam, si vel maxime *tragiambus* recte scriptus esset, eum tamen non reperisse dici posset Apollodorus; et forte ad alium haec spectabant Apollodorum.

Quod vero ad alteram „breuem et „in epitomen se synopsin contractam re„rum memoriam in Chronicis„ attinet, alia dubitatio exoritur ex loco Stephani, in quo *Apollodorus, aut is qui eum* in *epitomen redegit*, laudatur. Verum Stephanus epitomatorem tam indoctum nactus est, vt multa adeo perturbate tradita sint, vt nihil de iis definire liceat, nisi alia auctoritas accesserit.

Stephanus Byzant. in Δύμη. — Primo vniuerse Apollodorus laudatur: λέ-

γεται

γεται καὶ πληθυντικῶς· ὡς Ἀπολλόδωρος· „τούτων ἀπέχουσα σταδίους ρκ' ἐσχάτη κεῖται πρὸς δύσιν Δύμαι.„ — Paullo poſt — καὶ Ἀπολλόδωρος, ἢ ὁ τὰ τούτου ἐπιτεμνόμενος· „τὴν τε χώραν ἔχουσι Δυμαῖοι.„ et mox: καὶ Ἀπολλόδωρος ἐν χρονικῶν ά. „πόλεμος ἐνέστη τοῖς τε Δυμαίοις. . . .„

E diuerſis locis haec petita eſſe manifeſtum fit; quorum vltima metrum Iambicum conſtituunt; nec minus ſuperiora τούτων ἀ. στ. ἑκατὸν εἴκοσι. Adiungemus iam reliqua fragmenta Chronicorum, quorum libros quatuor laudari videbimus.

E libro I.

Ἀσσάριον, πόλις Σικελίας. ταύτην τρισυλλαβῶς Ἄσσαρον καλεῖ Ἀπολλόδωρος ἐν πρώτῃ χρονικῶν.

Voſſianus tamen: ἐν δ' χρονικῶν.

Ἑλωρός· πόλις Σικελίας, ἀπὸ Ἑλώρου ποταμοῦ τοῦ κατὰ Πάχυνον, ὃς λέγεται

τιθασσοὺς ἰχθῦς ἔχειν ἀπὸ χειρὸς ἐσθίοντας. ὡς Ἀπολλόδωρος ἐν χρονικῶν πρώτῳ.

Μυοῦς. πόλις Ἰωνίας, ὡς Φίλων καὶ Ἀπολλόδωρος ἐν ἀ χρονικῶν.

Χήσιαν· Ἰωνίας πολίχνιον· ὡς Ἀπολλόδωρος ἐν χρονικῶν πρώτῳ.

E lib. II.

Μεναί. πόλις Σικελίας ἐγγὺς Παλίκων. Ἀπολλόδωρος ἐν β' χρονικῶν.

Νόαι. — ἐστὶ δὲ πόλις Σικελίας. Ἀπολλόδωρος δευτέρῳ χρονικῶν.

Παρπάρων. χώρα ἐν Ἀσίᾳ Αἰολικῇ, ἔνθα ἱστοροῦσι Θουκυδίδην ἀποθανεῖν. ὡς Ἀ. ἐν χρονικῶν δευτέρῳ.

Ὕκκαρον. πόλις Σικελίας, ὡς Φίλιστος Σικελικῶν πρώτῳ. Ἀπολλόδωρος δ' ἐν δευτέρῳ χρονικῶν πόλιν λέγει αὐτὴν τὰ Ὕκκαρα.

Φαβία. πόλις Κελτογαλατῶν, κτίσμα Φαβίου στρατηγοῦ Ῥωμαίων. Ἀπολλόδωρος ἐν δευτέρῳ χρονικῶν.

Χαι-

Χαιρώνεια. — τὸ κτητικὸν Χαιρωνικὸς καὶ Χαιρωνική. Ἀπολλόδωρος ἐν χρονικῶν δευτέρῳ.

„κατὰ τὴν μάχην, ὥς φασι, τὴν Χαιρωνικήν.„

Lib. III.

Ἀμαξιτός. πολίχνιον τῆς Τρωάδος — τὸ ἐθνικὸν Ἀμαξιτεύς. Ἀπολλόδωρος ἐν χρονικῶν τρίτῃ Ἀμαξιτηνούς φησι.

Λίγγος. Φρούριον Κασσανδρέων. Ἀ. ἐν χρονικῶν τρίτῳ· ὃς καὶ τὸ ἐθνικὸν Λιγγαῖος. —

Ληναιὸς ἀγὼν Διονύσου ἐν ἀγροῖς ἀπὸ τῆς ληνοῦ. Ἀ. ἐν τρίτῳ χρονικῶν.

Ex tertio libro nonnulla laudata v. inf. e Diogene Laert. IV, 23 et 28.

E Lib. IV.

Ἀερία. — καὶ Κελτικὴ πόλις Ἀερία, ὡς Ἀ. ἐν χρονικῶν τετάρτῳ.

codd. Salmas. ἐν χρονικῶν δευτέρῳ.

Αἰδούσιοι. σύμμαχοι Ῥωμαίων πρὸς τῇ Κελτικῇ Γαλατίᾳ. Ἀ. ἐν χρονικῶν δ'.

Ἀμήστρατος. πόλις Σικελίας. Ἀ. τετάρτῃ χρονικῶν.

Καινοί. ἔθνος Θρᾴκιον. Ἀ ἐν χρονικῶν τετάρτῳ.

Ἀρόερνοι. ἔθνος μαχιμώτατον τῶν πρὸς τῇ Κελτικῇ Γαλατῶν. Ἀ. τετάρτῃ χρονικῶν· „Κελτῶν Ἀροέρνους.„

Δῶρος. πόλις Φοινίκης — Ἀ. δὲ Δῶρον καλεῖ ἐν χρονικῶν δ'.

„εἰς Δῶρον οὖσαν ἐπιθαλάττιον πόλιν..„

Χαλκητόριον. πόλις Κρήτης. ὁ πολίτης Χαλκητορεύς. Ἀπολλόδωρος (vt leg. pro Ἀπολλώνιος) τετάρτῳ Χρονικῶν·

„μεθ' οὗ Χαρίδημος ἦν Φυγὰς Χαλ-
„κητορεύς.„

Alia fine libri nota.

Πάρθος, πόλις Ἰλλυρική. Ἀ. ἐν χρονικοῖς.

Forte ex iisdem Chronicis: Ὠρεός. πόλις Εὐβοίας. — Ὠρείτης — Ἀπολλόδω-

λόδωρος δὲ τετρασυλλάβως φησὶν, οὐ διὰ τῆς ει διφθόγγου, ἀλλὰ διὰ τοῦ ε καὶ ι, Ὡρείτας. „οὕτω τὴν τῶν Ὡρειτῶν αἱροῦσι πόλιν.„

Si ſenarius eſt, quod ſuadere videtur notata ab Stephano diaereſis, metro ſubveniendum eſt. f. τὴν Ὡρειτῶν οὕτως αἱροῦσιν πόλιν.

Schol. Ariſtoph. in Aues 1022. de Sardanapalo — Ἀπολλόδωρος δὲ ταῦτα φησίν· „ἐγγεγράφθαι ἐπὶ τῷ τάφῳ αὐτοῦ Ἀσσυρίοις γράμμασι· Σαρδανάπαλος, Ἀναξυνδαράξου παῖς, Ταρσόν τε καὶ Ἀγχίαλον ἔδειμεν ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ. ἔσθιε, πῖνε, ὄχευε· ὡς τἄλλα οὐδενός ἐστιν ἄξια. —

Iamborum veſtigia vides. Qui primi iſta tradiderant, erant Clitarchus et Ariſtobulus, Alexandri comites. Ex his adeo petiere idem Apollodorus noſter, tum Strabo XIV. p. 988. C. D. vbi vide diuerſitatem in verbis. Athen. XII, 7. Arrianus et alii.

Syncellus Chronograph. inde a p. 28. vbi Beroſum ex Alexandro Polyhiſtore recoquit, Apollodorum aliquoties in partes vocat p. 34. D. 36. D. p. 38. A. p. 40. A. Ipſum Apollodorum homo vix ipſe inſpexit, ſed eos qui illum exſcripſerant; forte ne hos quidem, ſed alios qui ex his ſua compilauerant. Alexander Polyhiſtor adſcripſerat puto loca Apollodori. Coniungitur fere ille cum Abydeno, ex cuius Aſſyriacis, vt et ex Beroſi Chaldaicis hiſtoriis, nonnulla ſuis Chronicis intuliſſe videtur: quae ſingula exſcripſerat Alexander. In his fuit locus de Oanne monſtro, quod ex mari rubro prodierat, καθὼς καὶ Ἀπολλόδωρος ἱστόρησεν.

ibid. p. 39. B. poſt Abydeni verba: πρὸς τούτοις καὶ Ἀπολλόδωρος ὁμοίως τούτοις τερατευόμενος οὕτως λέγει· „ταῦτα μὲν ὁ Βηρωσσὸς ἱστόρησε, πρῶτον γενέσθαι βασιλέων Ἄλωρον ἐκ Βαβυλῶνος Χαλδαίων,

δαίων, βασιλεῦσαι δὲ σάρους δέκα, καὶ καθεξῆς Ἀλάπαρον καὶ Ἀμήλωνα τὸν ἐκ Παντιβίβλων, εἶτα Ἀμμένωνα τὸν Χαλδαῖον, ἐφ' οὗ φησὶ Φανῆναι τὸν μυσαρὸν Ὡάννην τὸν Ἀννήδωτον ἐκ τῆς ἐρυθρᾶς. —

pauca in his iambici metrici veſtigia reperias. Emendatt. v. inScalig. Euſeb. p. 5.

p. 91. C. Ἀπολλόδωρος χρονικὸς ἄλλην Αἰγυπτίων τῶν Θηβαίων λεγομένων βασιλείαν ἀνεγράψατο βασιλέων λη' ἐτῶν αος'. (a. 1076.) ib. v. rel.

p. 97 B. vbi mille annorum, quibus Sicyoniorum reges imperarunt, ſumma ſubducitur, inter alios Apollodorus auctor laudatur.

p. 147. D. ait Syncellus ſe omittere regum Thebanorum Aegypti LIII. nomina, ab Apollodoro tradita.

p. 275. C. Ponti reges decem, annis 218. regnaſſe ex Apollodoro et Dionyſio traditur.

Huic Chronicorum operi aliquot debentur epochae illuſtriores, omnis veteris hiſtoriae cardines: inprimis epocha occupatae ab Heraclidis Peloponneſi, coloniae Ionicae et primae Olympiadis. Ponam ex multis locis vnum Diodori, prooem. 5.

— *ἀπὸ δὲ τῶν Τρωϊκῶν ἀκολούθως Ἀπολλοδώρῳ τῷ Ἀθηναίῳ τίθεμεν ὀγδοήκοντα ἔτη πρὸς τὴν κάθοδον τῶν Ἡρακλειδῶν. ἀπὸ δὲ ταύτης ἐπὶ τὴν πρώτην Ὀλυμπιάδα δυσὶ λείποντα τῶν τριακοσίων καὶ τριάκοντα, συλλογιζόμενοι τοὺς χρόνους ἀπὸ τῶν ἐν Λακεδαίμονι βασιλευσάντων.*

Clemens Alex. Strom. I. p. 381. f. Ox. (ex quo Euſeb. P. E.) — *εἴγε τῆς Περσέως βασιλείας τῷ τριακοστῷ δευτέρῳ ἔτει ἐκθεοῦται (ὁ Διόνυσος) ὥς φησιν Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς χρονικοῖς. ἀπὸ δὲ Διονύσου ἐπὶ Ἡρακλέα καὶ τοὺς περὶ Ἰάσονα ἀριστεῖς τοὺς ἐν τῇ Ἀργοῖ πλεύσαντας συνάγεται ἔτη ἑξήκοντα τρία. — ἀπὸ δὲ τῆς Ἡρακλέους ἐν Ἀρ-*

γει

γαι βασιλείας ἐπὶ τὴν Ἡρακλέους αὐτοῦ καὶ Ἀσκληπιοῦ ἀποθέωσιν ἔτη συνάγεται τριάκοντα ὀκτὼ κατὰ τὸν χρονογράφον Ἀπολλόδωρον· ἐντεῦθεν δὲ ἐπὶ τὴν Κάστορος καὶ Πολυδεύκους ἀποθέωσιν ἔτη πεντηκοντατρία. ἐνταῦθά που καὶ ἡ Ἰλίου κατάληψις. —

Apollodorus aetatem Herculis pro cardine chronologiae habuit; C. fere annis ante Troiam captam eum natum esse tradiderat; annos autem hunc in modum computarat: inde a quo Argos tenuit vsque ad eius mortem XXXVIII. inde ad Troiam captam LIII. Sic conficiuntur anni XCI. Idem inter Herculis an. XVIII. et Troiam captam LXXXIII. annos numerabat, ita vt summa procedat annor. CI. cf. Freretus super Chronologia Regg. Lydiae (*Mem. de l'Acad. des Inscr. To.* V. p. 292. 3.) Videtur ex eodem Apollodori loco esse petitum, quod Pausan. habet III, 13. p. 238. anno LIII. post

pugnam cum Apharetidis Dioſcuros eſſe inter deos relatos.

Etiam ad Homeri aetatem conſtituendam nobilis eſt Apollodori calculus, ex quo poſt Troiam captam anno CCXL. vixiſſe creditur: Laudant eum inprimis Tatian. ad Graec. ſ. 49. et ex eo Clemens Alex. Strom. I. p. 388, l. 18. ex eodem Tatiano Euſeb. Praep. Euang. X, 11. Syncell. 180. D. et in Chron. Hieronymi, ad quod vid. Viros doctos, Scalig. Schurzfl. Vallarſ. Salmaſ. ad Solin p. 608. vt alios taceam. Apponam Tatiani verba: — οἱ δὲ περὶ Ἀπολλόδωρον (φασὶ τὸν Ὅμηρον ἡκμακέναι) μετὰ τὴν Ἰωνικὴν ἀποικίαν ἔτεσιν ἑκατὸν, (addit Clemens: Ἀγησιλάου τοῦ Δορυσσαίου Λακεδαιμονίων βασιλεύοντος) ὅπερ γένοιτο ἂν ὕστερον τῶν Ἰλιακῶν διακοσίων τεσσαράκοντα, vt legendum.

Plutarch. in Lycurgo pr. οἱ δὲ ταῖς διαδοχαῖς τῶν ἐν Σπάρτῃ βεβασιλευκότων

των ἀναλεγόμενοι τὸν χρόνον, ὥσπερ Ἐρατοσθένης καὶ Ἀπολλόδωρος, οὐκ ὀλίγοις ἔτεσι πρεσβύτερον ἀποφαίνουσι τῆς πρώτης Ὀλυμπιάδος.

Syncellus Chronogr. p. 185. C. *Ἀπολλόδωρος τὰ Λυκούργου νόμιμα ἐν Λακεδαιμονίᾳ τούτοις τοῖς χρόνοις καταδεχθῆναι γράφει.*

Aliter locum explent Goar et alii: habet enim lacunam: poſt *νόμιμα* ſequitur *ἐν τῷ ἡ Ἀλκαμένους . . .* vnde et librum Chronicorum *octauum* hic reperere viri docti. Transtulit eadem in Chronicon Euſeb. Hieronymus n. MCXXII. *Lycurgi leges in Lacedaemone, iuxta ſententiam Apollodori, hac aetate ſuſceptae* (c. a. XVIII. regis Lacedaem. Alcamenis.

Diogenes Laert. I, 74. vbi de Pittaco vindicante ciuibus Mitylenaeis portionem agri controuerſam: *ὕστερον μέντοι, φησὶν Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς χρονικοῖς, διαδικασθῆναι τοὺς Ἀθηναίους περὶ τοῦ χωρίου πρὸς*

πρὸς τοὺς Μιτυληναίους, ἀκούοντος τῆς δίκης Περιάνδρου, ὃν καὶ τοῖς Ἀθηναίοις προσκρῖναι. — hoc factum neceſſe inter Olymp. 43. et 48.

In eo opere Apollodorus virorum clarorum aetates paſſim deſignauerat, adſcriptas fere memorabili alicui euento: quae eadem exſcripſerat fere Cornelius Nepos in Chronicis: nec forte aliunde petitae artificum epochae apud Plinium: cum magna parte ſimilium vitae mortisque deſignationum apud Diogenem Laertium et in Chronico Euſebiano. Apollodori autem Chronicon propter hanc temporum et virorum notationem hominum manibus verſatum eſſe intelligitur quoque e Cic. ad Attic. XII, 23. — „quibus conſulibus Carneades et ea legatio Romam venerit, ſcriptum eſt in tuo annali. Haec nunc quaero, quae cauſſa fuerit. . . . qui eo tempore nobilis Epicureus fuerit Athenis, qui praefuerit hor-

hortis, qui etiam Athenis πολιτικοὶ fuerint illuſtres: quae te etiam ex Apollodori puto poſſe inuenire.„

Diodor. XIII, 103. Ἀπολλόδωρος δὲ, ὁ τὴν χρονικὴν σύνταξιν πραγματευσάμενος, φησὶ καὶ τὸν Εὐριπίδην κατὰ τὸν αὐτὸν ἐνιαυτὸν τελευτῆσαι. (Ol. XCIII, 3.)

Idem c. 108. Succeſſit Dario Artaxerxes Ol. XCIII, 4. καθ' ὃν δὴ χρόνον καὶ Ἀντίμαχον τὸν ποιητὴν Ἀπολλόδωρος ὁ Ἀθηναῖος φησὶν ἡνθηκέναι.

Clemens Alex. Stromat. I. p. 353, l. 22. Oxon. τῆς δὲ Ἐλεατικῆς ἀγωγῆς Ξενοφάνης ὁ Κολοφώνιος κατάρχει. ὃν φησι Τίμαιος κατὰ Ἱέρωνα, τὸν Σικελίας δυνάστην, καὶ Ἐπίχαρμον τὸν ποιητὴν γενέσθαι· Ἀπολλόδωρος δὲ κατὰ τὴν τεσσαρακοστὴν Ὀλυμπιάδα γενόμενον παρατετακέναι ἄχρι τῶν Δαρείου τε καὶ Κύρου χρόνων. recte adeo is circa Ol. LVI. et LX. floruiſſe dici poteſt. cf. Sextum adv. Grammat. I, 12. p. 270. vnde patet fuiſſe hanc

hanc inter nobiles quaeſtiones chronicas. cf. ib. Fabric.

Anonym. Deſcript. Olymp. LXXX, 1. Δημόκριτος Ἀβδηρίτης ἐγεννήθη κατὰ Α. ἐν τοῖς χρονικοῖς.

Diogenes Laert. lib. I. ſ. 37. de Thalete: Φησὶ δὲ Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς χρονικοῖς γεγενῆσθαι αὐτὸν κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος τῆς τριακοστῆς πέμπτης Ὀλυμπιάδος, ἐτελεύτησε δ' ἐτῶν ἑβδομήκοντα ὀκτώ, ἢ, ὡς Σωσικράτης Φησὶν, ἐνενηκοντα. —

lib. II, 2. de Anaximandro Mileſio: τῶν δὲ ἀρεσκόντων αὐτῷ πεπείρηται κεφαλαιώδη τὴν ἔκθεσιν, ἥπερ καὶ ἐτύγχανε καὶ ὁ Ἀπολλόδωρος ὁ Ἀθηναῖος. ὃς καί Φησιν αὐτὸν ἐν τοῖς χρονικοῖς τῷ δευτέρῳ ἔτει τῆς πεντηκοστῆς ὀγδόης Ὀλυμπιάδος ἐτῶν εἶναι ἑξήκοντα τεσσάρων, καὶ μετ' ὀλίγον τελευτῆσαι, ἀκμάσαντα κατὰ μάλιστα κατὰ Πολυκράτην τὸν Σάμου τύραννον.

Diogenes Laert. II, 3. de Anaximene Mileſio — καὶ γεγένηται μὲν, καθά Φησιν

σιν Ἀπολλόδωρος, τῇ ἑξηκοστῇ τρίτῃ Ὀλυμπιάδι, ἐτελεύτησε δὲ περὶ τὴν Σάρδεων ἅλωσιν.

Cum Sardes captae fint Ol. LVIII, 4. vitium loco ineſſe, facile intelligitur, cui alii aliter medentur. Dicam cum Simſono verba eſſe transpoſita et ſic conſtituenda: γέγενηται μὲν — περὶ τὴν Σάρδεων ἅλωσιν, ἐτελεύτησε δὲ τῇ ξγ' Ὀλυμπιάδι.

lib. II, ſ. 7. de Anaxagora: φησὶ δ' Α. ἐν τοῖς χρονικοῖς, γεγενῆσθαι αὐτὸν τῇ ἑβδομηκοστῇ Ὀλυμπιάδι, τεθνηκέναι δὲ τῷ πρώτῳ ἔτει τῆς ἑβδομηκοστῆς ὀγδόης.

leg. τῆς ὀγδοηκοστῆς ὀγδόης: vt docuere viri docti.

lib. II, 44. de Socrate: ἐγεννήθη δὲ, καθά φησιν Α. ἐν τοῖς χρονικοῖς, ἐπὶ Ἀφεψίωνος, ἐν τῷ τετάρτῳ ἔτει τῆς ἑβδομηκοστῆς ἑβδόμης Ὀλυμπιάδος, Θαργηλιῶνος ἕκτῃ, ὅτε καθαίρουσι τὴν πόλιν Ἀθηναῖοι, καὶ τὴν Ἄρτεμιν γενέσθαι Δήλιον

λιει Φασίν. ἐτελεύτησε δὲ τῷ πρώτῳ ἔτει τῆς ἐννενηκοστῆς πέμπτης Ὀλυμπιάδος, γεγονὼς ἐτῶν ἑβδομήκοντα.

De h. l. multa passim viri docti, inprimis Dodwell. Bentlei. Corsin.

Idem lib. VII, 52. de Empedocle: Ἀπ. δὲ ὁ γραμματικὸς ἐν τοῖς χρονικοῖς φησιν· „ὡς ἦν Μέτωνος μὲν υἱὸς, εἰς δὲ Θουρίους „αὐτὸν νεωστὶ παντελῶς ἐπτισμένους„ (Ol. 84.) „Γλαῦκος ἐλθεῖν φησιν.„ εἶθ' ὑποβὰς. „οἱ δ' ἱστοροῦντες, ὡς οἴκοθεν πεφευγὼς εἰς τὰς Συρακούσας, μετ' ἐκείνων ἐπολέμει πρὸς τοὺς Ἀθηναίους, (Ol. 91.) τελέως ἀγνοεῖν μοι δοκοῦσιν. ἢ γὰρ οὐκέτ' ἦν, ἢ παντελῶς ὑπεργεγηρακώς· ὅπερ οὐ φαίνεται. Ἀριστοτέλης γὰρ αὐτὸν, ἔτι τε Ἡράκλειτον, ἑξήκοντα ἐτῶν φησὶ τετελευτηκέναι„ ὁ δὲ πρώτην καὶ ἑβδομηκοστὴν Ὀλυμπιάδα νενικηκὼς κέλητι (suus eius) σούτου πάντως ἦν ὁμώνυμος· ὥς γ' ἅμα καὶ τὸν χρόνον ὑπὸ τοῦ Ἀπολλοδώρου σημαίνεσθαι.

Glau-

Glaucum Diogenes ipſe legiſſe non videtur; ſed vt multos alios tantum ex aliorum commentariis laudat, ex Apollodoro repetit. In nonnullis metrum agnoſcas, vt in illis: —

ὃς ἦν Μέτωνος υἱὸς, εἰς δὲ Θουρίους
ἐλθὼν νεωστὶ παντελῶς ἐκτισμένους·
ὡς φησὶ Γλαῦκος. —
οἱ δ' ἱστοροῦντες, ὡς πεφευγὼς οἴκοθεν
εἰς τὰς Συρακούσας — (μετ' ἐκείνων)
πρὸς τοὺς Ἀθηναίους ἐπολέμει, ἀγνοεῖν
δοκοῦσιν ἡμῖν. ... ἢ γὰρ οὐκέτ' ἦν,
ἢ παντελῶς ὑπεργεγηρακὼς ἀνήρ.

Mox idem f. 58. Γοργίαν γοῦν τὸν Λεοντῖνον αὐτοῦ (Empedoclis) γενέσθαι μαθητὴν, ἄνδρα ὑπερέχοντα ἐν ῥητορικῇ, καὶ τέχνην ἀπολελοιπότα. ὃν φησιν Ἀπολλόδωρος — ἐν χρονικοῖς ἐννέα πρὸς τοῖς ἑβδομήκοντα βιῶναι.

Idem IX, 24. de Meliſſo Eleaticae ſectae philoſopho, Parmenidis auditore: φησὶ δ' Ἀπολλόδωρος ἠκμακέναι αὐτὸν

κατὰ τὴν τετάρτην καὶ ὀγδοηκοστὴν Ὀλυμπιάδα.

et s. 25. Ζήνων Ἐλεάτης. τοῦτον Ἀπολλόδωρος φησὶν εἶναι ἐν χρονικοῖς Πύρητος, τὸν δὲ Παρμενίδην φύσει μὲν Τελευταγόρου, θέσει δὲ Πύρητος.

Idem IX, 41. de Democrito: γέγονε δὲ τοῖς χρόνοις, ὡς αὐτός φησιν ἐν τῷ μικρῷ Διακόσμῳ, νέος κατὰ πρεσβύτην Ἀναξαγόραν, ἔτεσιν αὐτοῦ νεώτερος τετταράκοντα. συντετάχθαι δέ φησι τὸν μικρὸν Διάκοσμον ἔτεσιν ὕστερον τῆς Ἰλίου ἁλώσεως τριάκοντα καὶ ἑπτακοσίοις· γεγόνοι δ' ἂν, ὡς μὲν Ἀπολλόδωρος ἐν χρονικοῖς, κατὰ τὴν ὀγδοηκοστὴν Ὀλυμπιάδα. —

ibid. s. 50. de Protagora: Πρωταγόρας Ἀρτέμωνος, ἢ, ὡς Ἀπολλόδωρος, καὶ Λίνων ἐν Περσικοῖς, Μαιανδρίου. —

et s. 55. de eodem: ἔνιοι κατὰ τὴν ὁδὸν τελευτῆσαι αὐτὸν, βιώσαντα ἔτη πρὸς τὰ ἐνενήκοντα· Ἀπολλόδωρος δέ φησιν, ὀβδομήκοντα.

lib.

lib. III, 2. de Platone: καὶ γίνεται Πλάτων, ὥς φησιν Α. ἐν χρονικοῖς, ὀγδόῃ καὶ ὀγδοηκοστῇ Ὀλυμπιάδι Θαργηλιῶνος ἑβδόμῃ· καθ' ἣν Δήλιοι τὸν Ἀπόλλωνα γενέσθαι φασίν.

lib. IV, 23. de Cratete Athenienſi: τελευτῶν δὲ ὁ Κράτης, καθά φησιν Ἀπολλόδωρος ἐν τρίτῳ τῶν χρονικῶν, ἀπέλιπε βιβλία, τὰ μὲν φιλοσοφούμενα, τὰ δὲ περὶ κωμῳδίας, τὰ δὲ λόγους δημηγορικοὺς καὶ πρεσβευτικούς.

excidiſſe puto annum mortis Cratetis quod factum nolim, cum aliunde de eo non conſtet; videtur tamen Olymp. CXXIV. anteceſſiſſe.

id. f. 28. Ἀρκεσίλαος, Σεύθου ἢ Σκύθου, ὡς Α. ἐν τρίτῳ χρονικῶν, —

id. f. 65. de Carneade: φησὶ δὲ Α. ἐν χρονικοῖς, ἀπελθεῖν αὐτὸν ἐξ ἀνθρώπων ἔτει τεταρτῳ τῆς δευτέρας καὶ ἑξηκοστῆς καὶ ἑκατοστῆς Ὀλυμπιάδος, βιώσαντα ἔτη πέντε πρὸς τοῖς ὀγδοήκοντα.

Lib. V, f. 9, de Ariſtotele: — *Φησὶ δ' Α. ἐν χρονικοῖς, γεννηθῆναι μὲν αὐτὸν τῷ πρώτῳ ἔτει τῆς ἑνάτης καὶ ἐνενηκοστῆς Ὀλυμπιάδος· παραβαλεῖν δὲ Πλάτωνι καὶ διατρίψαι παρ' αὐτῷ εἴκοσιν ἔτη, ἐπταικαιδεκέτη συστάντα, καὶ εἰς τε Μιτυλήνην ἐλθεῖν ἐπὶ Ἄρχοντος Εὐβούλου τῷ τετάρτῳ ἔτει τῆς ὀγδόης καὶ ἑκατοστῆς Ὀλυμπιάδος· Πλάτωνος δὲ τελευτήσαντος τῷ πρώτῳ ἔτει ἐπὶ Θεοφίλου πρὸς Ἑρμείαν ἀπᾶραι, καὶ μεῖναι ἔτη τρία· ἐπὶ Πυθοδότου δ' ἐλθεῖν πρὸς Φίλιππον, τῷ δευτέρῳ ἔτει τῆς ἑνάτης καὶ ἑκατοστῆς Ὀλυμπιάδος, Ἀλεξάνδρου πεντεκαίδεκα ἔτη ἤδη γεγονότος, εἰς δ' Ἀθήνας ἀφικέσθαι τῷ δευτέρῳ ἔτει τῆς ἑνδεκάτης καὶ ἑκατοστῆς Ὀλυμπιάδος· καὶ ἐν Λυκείῳ σχολάσαι ἔτη τρία πρὸς τοῖς δέκα. εἶτα ἀπᾶραι εἰς Χαλκίδα τῷ τρίτῳ ἔτει τῆς τετάρτης καὶ δεκάτης καὶ ἑκατοστῆς Ὀλυμπιάδος· καὶ τελευτῆσαι ἐτῶν τριῶν που καὶ ἑξήκοντα νόσῳ. ὅτε καὶ Δημοσθένην καταστρέψαι ἐν Καλαυρίᾳ ἐπὶ Φιλοκλέους.* Idem

Idem IX, 61. de Pyrrhone: Πύῤῥων Ἠλεῖος, Πλειστάρχου μὲν ἦν υἱὸς, καθὰ καὶ Διοκλῆς ἱστορεῖ. ὡς φησι δὲ Ἀπολλόδωρος ἐν χρονικοῖς, πρότερον ἦν ζωγράφος.

Idem X, 13. de Epicuro: τοῦτον Ἀ. ἐν χρονικοῖς Λυσιφάντος ἀκοῦσαι φησὶ καὶ Πραξιφάνους. — Mox f. 14. ἐγεννήθη δὲ, φησὶν Ἀπολλόδωρος ἐν χρονικοῖς, κατὰ τρίτον ἔτος τῆς ἐννάτης καὶ ἑκατοστῆς Ὀλυμπιάδος, ἐπὶ Σωσιγένους ἄρχοντος, μηνὸς Γαμηλιῶνος ἑβδόμῃ, ἔτεσιν ὕστερον τῆς Πλάτωνος τελευτῆς ἑπτά· ὑπάρχοντα δὲ αὐτὸν ἐτῶν δύο καὶ τριάκοντα, ἐν Μιτυλήνῃ καὶ Λαμψάκῳ πρῶτον συστήσασθαι σχολὴν ἐπὶ ἔτη πέντε· ἔπειτ' οὕτως εἰς Ἀθήνας μετελθεῖν, καὶ τελευτῆσαι κατὰ τὸ δεύτερον ἔτος τῆς ἑβδόμης καὶ εἰκοστῆς καὶ ἑκατοστῆς Ὀλυμπιάδος, ἐπὶ Πυθαράτου, ἔτη βιώσαντα δύο πρὸς τοῖς ἑβδομήκοντα, τήν τε σχολὴν διαδέξασθαι Ἕρμαχον Ἀγεμάρχου Μιτυληναῖον.

Idem lib. VII, 184. de Chrysippo: τοῦτον ἐν τῷ ὠδείῳ σχολάζοντα φησὶν Ἕρμιππος ἐπὶ θυσίαν ὑπὸ τῶν μαθητῶν κληθῆναι — πεμπταῖον ἀπελθεῖν, ἐξ ἀνθρώπων, τρία καὶ ἑβδομήκοντα βιώσαντα ἔτη, κατὰ τὴν τρίτην καὶ τετρακοστὴν καὶ ἑκατοστὴν Ὀλυμπιάδα, καθά φησιν Ἀ. ἐν χρονικοῖς.

Idem lib. VIII, 90. Γεγόνασι δὲ Εὔδοξοι τρεῖς· αὐτὸς οὗτος· (Cnidjus) ἕτερος Ῥόδιος, ἱστορίας γεγραφώς· τρίτος, Σικελιώτης, παῖς Ἀγαθοκλέους, ποιητὴς κωμῳδίας, νίκας ἑλὼν ἀστικὰς μὲν τρεῖς, ληναϊκὰς δὲ πέντε, καθά φησιν Ἀ. ἐν χρονικοῖς.

Phlegon de Longaeuis f. 2. Κτησίβιος ὁ ἱστοριογράφος ἔτη ἑκατὸν τέσσαρα (ἔζησεν.) ἐν περιπάτῳ δὲ ἐτελεύτα, ὡς Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς χρονικοῖς δεδήλωκεν.

Eadem Lucian. in Macrobiis f. 22. Συγγραφέων δὲ Κτησίβιος ἑκατὸν εἴκοσι τεσσάρων ἐτῶν ἐν περιπάτῳ ἐτελεύτησεν,

ὡς

ὡς Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς χρονικοῖς ἱστορεῖ., vbi εἴκοσι ante τεσσάρων delendum esse, bene monuit Meursius.

Gellius XVII, 4. de Menandro: „Sed Apollodori, scriptoris celebratissimi, hos de Menandro versus legimus in libro, qui chronica inscriptus est:

Κηφισιεὺς ὢν ἐκ Διοπείθεος πατρὸς,
πρὸς τοῖσιν ἑκατὸν πέντε γράψας δράματα
ἐξέλιπε, πεντήκοντα καὶ δυοῖν ἐτῶν.

Inter scriptores, qui de facta ab Antiocho templi Hierosolymitani depraedatione egerant, excitatur Apollodorus ap. Ioseph. in Apion. II, 7. in Latinis.

Περὶ νεῶν

vel Περὶ τοῦ νεῶν καταλόγου
vel simpl. περὶ καταλόγου βιβλία ιβ'.

Ita Grammatici appellabant libri II. Iliadis partem, quam *copiarum recensum*

rectius dixeris. Scripſere in eum plures. In his Apollodorus noſter. Euſtath. ad eius princ. p. 263. παρασημειοῦται δὲ καὶ Πορφύριος, τὸν Ὁμηρικὸν κατάλογον πᾶσαν περιέχειν ἀλήθειαν ἔν τε χωρογραφίᾳ καὶ πόλεων ἰδιώμασιν, ἱστορῶν καὶ, ὅτι νόμους τινὲς ἐξέθεντο, ἀποστομφτίζειν τοὺς παιδευομένους τὸν Ὁμήρου κατάλογον· ὡς καὶ ὁ Κερδίας νομοθετῶν τῇ πατρίδι. (leg. Κερκιδᾶς Megalopolitanus: ſed hoc iam monitum video a Perizon. ad Aelian. XIII, 20.) λέγει δὲ καὶ, ὅτι πρὸς ἄλλους καὶ Ἀπολλόδωρος ὁ Ἀθηναῖος ἀνταγωνιστεύσατο τὰ περὶ τοῦ καταλόγου ἄριστα ἐν δώδεκα βιβλίοις. (ipſe igitur Euſtathius non vidit libellum Apollodori) Μηνογένης δὲ ἐν τρισὶ καὶ εἴκοσι. μετρεῖ (f. ἀναμετρεῖ vel ἐπιμετρεῖ) δὲ καὶ ἡγεμόνας Ἀχαιῶν μζ', ὧν ιδ', φησὶν, ἐν Τροίᾳ ἔθανον.

Strabo aduerſus eum aliquoties diſputat, tanquam qui poetam finxiſſe de locis

locis falſa indicauerit: lib. I, p. 55. B. (p. 31.) vbi expoſuerat Ariſtarchi ſententiam de Aethiopibus διχθὰ habitantibus partim ad occidentem partim ad orientem ſolem, finxiſſe poetam poſterius hoc: ἀλλὰ μίαν μόνην (ſc. εἶναι) Αἰθιοπίαν — τοῦτο δὲ ἀγνοοῦντα τὸν ποιητὴν, ὥσπερ καὶ τὰ ἄλλα, ὅσα εἴρηκεν Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ περὶ νεῶν καταλόγῳ (haec vox expungenda aut l. καταλόγου) δευτέρῳ, καταψεύσασθαι τῶν τόπων τὰ μὴ ὄντα. Contra Eratoſthenem diſputat inde Strabo. Mox p. 64. B. progreditur ad locum de Menelai erroribus apud Aethiopes, Sidonios, Erembos et Libyam.

Hic cum nonnullos Aethiopes in Phoenicen transferre et res Andromedae ad Ioppen conſtituere dixiſſet, negat id recte fieri: οὐ δήπου, pergit p. 73. B. (p. 43.) κατ' ἄγνοιαν τοπικὴν καὶ τούτων λεγομένων, ἀλλ' ἐν μύθου μᾶλλον σχήματι, καθάπερ καὶ τῶν παρ' Ἡσιόδῳ καὶ (παρὰ) τοῖς ἄλλοις, ἃ προφέ-

ρει ὁ Ἀπολλόδωρος, οὐδ', ὃν τρόπον παρατίθησι τοῖς Ὁμήρου ταῦτα, εἰδώς. τὰ μὲν γὰρ Ὁμήρου τὰ (malim Ὁμήρου γὰρ τὰ) περὶ τὸν Πόντον (v. inf. e lib. VII. p. 457.) καὶ τὴν Αἴγυπτον παρατίθησιν, ἄγνοιαν αἰτιώμενος, ὡς λέγειν μὲν τὰ ὄντα βουλομένου, μὴ λέγοντος δὲ τὰ ὄντα, ἀλλὰ τὰ μὴ ὄντα ὡς ὄντα, κατ' ἄγνοιαν. Ἡσιόδου δὲ οὐκ ἄν τις αἰτιάσαιτο ἄγνοιαν, Ἡμίκυνας λέγοντος καὶ Μακροκεφάλους καὶ Πυγμαίους· οὐδὲ γὰρ αὐτοῦ Ὁμήρου ταῦτα μυθεύοντος, ὧν εἰσὶ καὶ οὗτοι οἱ Πυγμαῖοι, οὐδ' Ἀλκμᾶνος Στεγανόποδας ἱστοροῦντος; οὐδ' Αἰσχύλου Κυνοκεφάλους καὶ Στερνοφθάλμους καὶ Μονομμάτους. *) ὅπου γε

*) Respicit ad h. l. Tzetza Chil. VII, 761.

ὁ δέγε Ἀπολλόδωρος δευτέρῳ καταλόγου,
ψυχὴν ἐπαληθίζουσαν ὥσπερ ὁ τζέτζης ἴχνη,
τέρατα τε καὶ πλάσματα οἰῆται, γράφων ὧδε·
„Ἡμίκυνες, Μακρόκρανοι, καὶ οἱ Πυγμαῖοι,
πλάσμα.
ὥσπερ οἱ Στεγανόποδες καὶ οἱ Στερνόφθαλμοί τε,
αὐτοίτε

γε οὐδὲ τοῖς περὶ ᾗ συγγράφουσιν ἐν ἱστορίας σχήματι προσέχομεν περὶ πολλῶν, ἐὰν μὴ (leg. κἂν μὴ) ἐξομολογῶνται τὴν μυθογραφίαν. φαίνεται γὰρ εὐθὺς, ὅτι μύθους παραπλέκουσιν ἐπόντες, οὐκ ἀγνοίᾳ τῶν ὄντων, ἀλλὰ πλάσει τῶν ἀδυνάτων, τερατείας καὶ τέρψεως χάριν· (οὐ) δοκοῦσι δὲ κατ' ἄγνοιαν (sc. ταῦτα λέγειν) ὅτι μάλιστα, καὶ πιθανῶς, τὰ τοιαῦτα μυθεύουσι περὶ τῶν ἀδήλων καὶ τῶν ἀγνοουμένων. Θεόπομπος δὲ ἐξομολογεῖται φήσας, ὅτι καὶ μύθους ἐν ταῖς ἱστορίαις ἐρεῖ· κρεῖττον ἢ ὡς Ἡρόδοτος καὶ Κτησίας καὶ Ἑλλάνικος καὶ οἱ τὰ Ἰνδικὰ συγγράψαντες — p. 76. A. (p. 44.) Ἀπολλόδωρος δὲ ἐπιτιμᾷ Καλλιμάχῳ, συνηγορῶν τοῖς περὶ Ἐρατοσθένη, διότι, καίπερ γραμ-

αὐτοῖτε Κυνοκέφαλοι μετὰ τῶν Μονομμάτων,
Μύθωντε (f. Μῦθός τε) Ἰμαντόποδες καὶ Ἱμαντοσκελεῖς τε,
Μονοτοκῆται, Ἄβιννες, καὶ Ἄστομοι ὁμοίως,
καὶ οἱ Ὀπισθοδάκτυλοι καὶ οἱ Ἀγελαστοῦντες.

γραμματικὸς ὢν, παρὰ τὴν Ὁμηρικὴν ὑποθεσιν καὶ τὸν ἐξωκεανισμὸν, τῶν τόπων περὶ ὃν (f. οὓς) τὴν πλάνην φράζει, Γαῦλον καὶ Κόρκυραν ὀνομάζει. — in seqq. respondet Strabo.

Haec eadem disertius persequitur idem Strabo lib. VII. p. 457. (p. 298.) Ἃ δ' Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ δευτέρῳ περὶ νεῶν προοιμιαζόμενος εἴρηκεν, ἥκιστα λέγοιτ' ἄν. ἐπαινεῖ γὰρ Ἐρατοσθένους ἀπόφασιν, ὅτι φησὶν ἐκεῖνος, καὶ Ὅμηρον καὶ ἄλλους τοὺς παλαιοὺς τὰ μὲν Ἑλληνικὰ εἰδέναι, τῶν δὲ πόρρω πολλὴν ἔχειν ἀπειρίαν· ἀπείρους μὲν μακρῶν ὁδῶν ὄντας, ἀπείρους δὲ τοῦ ναυτίλλεσθαι. συνηγορῶν δὲ τούτοις, Ὅμηρον φησὶ τὴν μὲν Αὐλίδα καλεῖν τετρήεσσαν, ὥσπερ καὶ ἔστι· πολύκνημον δὲ τὴν Ἐτεωνὸν, πολυτρήρωνα δὲ τὴν Θίσβην, ποιήεντα δὲ τὸν Ἁλίαρτον· τὰ δ' ἄπωθεν οὔτ' αὐτὸν εἰδέναι οὔτε τοὺς ἄλλους. ποταμῶν γοῦν περὶ τετταράκοντα ῥεόντων εἰς τὸν Πόντον, μηδὲ τῶν ἐνδοξοτάτων μηδενὸς μεμ-

μεμνῆσθαι, οἷον Ἴστρου, Ταναΐδος, Βορυσθένους, Ὑπάνιος, Φάσιδος, Θερμώδοντος, Ἅλυος· ἔτι δὲ Σκυθῶν μὲν μὴ μεμνῆσθαι, πάντως δὲ ἀγαυούς τινας Ἱππημολγοὺς καὶ Γαλακτοφάγους Ἄβιους τε· (sc. λέγειν.) Παφλαγόνας τε τοὺς ἐν τῇ μεσογαίᾳ ἱστορηκέναι παρὰ τῶν πεζῇ τοῖς τόποις πλησιασάντων, τὴν παραλίαν δὲ ἀγνοεῖν· καὶ εἰκότως γε, ἄπλουν γὰρ εἶναι τότε τὴν θάλατταν ταύτην καὶ καλεῖσθαι Ἄξενον διὰ τὸ δυσχείμερον, καὶ τὴν ἀγριότητα τῶν περιοικούντων ἐθνῶν, καὶ μάλιστα τῶν Σκυθῶν ξενοθυτούντων καὶ σαρκοφαγούντων καὶ τοῖς κρανίοις ἐκπώμασι χρωμένων· ὕστερον δ' Εὔξεινον κεκλῆσθαι, τῶν Ἰώνων ἐν τῇ παραλίᾳ πόλεις κτισάντων. ὁμοίως δ' ἀγνοεῖν καὶ τὰ περὶ Αἴγυπτον καὶ Λιβύην· οἷον τὰς ἀναβάσεις τοῦ Νείλου καὶ προσχώσεις τοῦ πελάγους· ὧν οὐδαμοῦ μεμνῆσθαι, οὐδὲ τοῦ ἰσθμοῦ τοῦ μεταξὺ τῆς Ἐρυθρᾶς καὶ τῆς Αἰγυπτίας θαλάσσης, οὐδὲ τῶν κατὰ τὴν Ἀραβίαν καὶ Αἰθιοπίαν

πίαν καὶ τὸν Ὠκεανόν. εἰ μὴ Ζήνωνι τῷ Φιλοσόφῳ προσαπτέον γράφοντι·

Αἰθιοπάς θ' ἱκόμην καὶ Σιδονίους Ἀραβάς τε.

(v. Strab. I. p. 70. A. B.) οὐ θαυμαστὸν δ' εἶναι περὶ Ὁμήρου· καὶ γὰρ τοὺς ἔτι νεωτέρους ἐκείνου πολλὰ ἀγνοεῖν καὶ τερατολογεῖν· Ἡσίοδον μὲν Ἡμίκυνας λέγοντα καὶ Μεγαλοκεφάλους καὶ Πυγμαίους· Ἀλκμᾶνα δὲ Στεγανόποδας· Αἰσχύλον δὲ Κυνοκεφάλους καὶ Στερνοφθάλμους καὶ Μονομμάτους (ἐν τῷ Προμηθεῖ φησὶν ex gloſſa eſt) καὶ ἄλλα μυρία. ἀπὸ δὲ τούτων ἐπὶ τοὺς συγγραφέας βαδίζει Ῥιπαῖα ὄρη λέγοντας, καὶ τὸ Ὠγύγιον ὄρος, καὶ τὴν τῶν Γοργόνων καὶ Ἑσπερίδων κατοικίαν, καὶ τὴν παρὰ Θεοπόμπῳ Μεροπίδα γῆν, (v. Aelian. V. H. III, 18.) παρ' Ἐφόρῳ δὲ τὴν Κιμμερίδα πόλιν, παρ' Εὐημέρῳ δὲ τὴν Παγχαίαν γῆν, παρ' Ἀριστοτέλει δὲ ποταμίους λίθους ἐξ ἄμμου, ἐκ δὲ τῶν ὄμβρων κήκεσθαι, (alio haec ſpectare videntur, quam

quam ad Meteorolog. IV, 6.) ἐν δὲ τῇ Λιβύῃ Διονύσου πόλιν εἶναι, ταύτην δ' οὐκ ἐνδέχεσθαι δὶς τὸν αὐτὸν ἐξευρεῖν. ἐπιτείνει (f. τὸν λόγον supplendum: nisi emendes ἐπέξεισι, vel cum Casaub. ἐπιτιμᾷ) δὲ καὶ τοῖς περὶ Σικελίαν τὴν πλάνην λέγουσι καθ' Ὅμηρον τὴν Ὀδυσσέως· εἰ γὰρ, αὖ χρῆναι (f. χρῆν ἂν) τὴν μὲν πλάνην ἐκεῖ γεγονέναι φάσκειν, τὸν δὲ ποιητὴν ἐξεκεανικέναι μυθολογίας χάριν. καὶ τοῖς μὲν ἄλλοις συγγνώμην εἶναι, Καλλιμάχῳ δὲ μὴ πάνυ, μεταποιουμένῳ γε γραμματικῆς, ὃς τὴν μὲν Γαῦλον Καλυψοῦς νῆσον φησὶ, τὴν δὲ Κέρκυραν Σχερίαν· ἄλλους δὲ αἰτιᾶται ψεύσασθαι περὶ Γερήνων, καὶ τοῦ Ἀκακησίου, καὶ Δήμου ἐν Ἰθάκῃ, Πελεθρονίου τε ἐν Πηλίῳ, Γλαυκωπίου τε ἐν Ἀθήναις. τούτοις δὲ μικρὰ τινὰ προσθεὶς τοιαῦτα παύεται, τὰ πλεῖστα μετενέγκας παρὰ τοῦ Ἐρατοσθένους, ὡς καὶ πρότερον ὑπνήσθημεν, οὐκ εὖ εἰρημένα. τὸ μὲν γὰρ τοὺς ὕστερον ἐμπειροτέρους γεγονέναι τῶν

πάλαι

πάλαι περὶ τὰ τοιαῦτα, καὶ Ἐρατοσθένης καὶ τούτῳ δοτέον· τὸ δ' οὕτω πέρα τοῦ μετρίου προάγειν, καὶ μάλιστα ἀφ' Ὁμήρου, δοκεῖ μοι ἂν ἐπιπλήξαι τις δικαίως, καὶ τοὐναντίον εἰπεῖν, ὡς περὶ ὧν ἐγνοοῦσιν αὐτοὶ περὶ τούτων τῷ ποιητῇ προφέρουσι. — Hoc idem mox persequitur in eo, quod ad Thraces, ad Scythas et p. 464. C. quod ad Mysos spectat.

Strabo VI. p. 390. B. p. 254.) Φιλοκτήτου δ' ἐστὶ καὶ ἡ παλαιὰ Κρίμισα περὶ αὐτοὺς τοὺς τόπους. Ἀπολλόδωρος δὲ ἐν τοῖς περὶ νεῶν, τοῦ Φιλοκτήτου μνησθείς, λέγειν τινὰς φησὶν, ὡς εἰς τὴν Κροτωνιάτιν ἀφικόμενος Κρίμισαν ἄκραν οἰκίσαι, καὶ Χώνιν πόλιν ὑπὲρ αὐτῆς· ἀφ' ἧς οἱ ταύτῃ Χῶνες ἐκλήθησαν. παρ' αὐτοῦ δέ τινες σταλέντες εἰς Σικελίαν, περὶ Ἔρυκα μετὰ Αἰγέστου τοῦ Τρωὸς Αἴγεσταν τειχίσαι· (sc. λέγονται. ἱστοροῦνται)

Strabo VII. p. 505. B. (328.) Helli vel Selli circa Dodonam. — Οἵονται δέ, φησιν

Φησιν ὁ Α. ἀπὸ τῶν ἑλῶν τῶν περὶ τὸ ἱερὸν καλεῖσθαι τοὺς Ἕλλοὺς καὶ Σελλούς. τὸν μέντοι ποιητὴν οὕτω λέγειν ὑπολαμβάνει (sic videtur legendum) *τοὺς περὶ τὸ ἱερὸν· προσθεὶς, ὅτι Σελλήεντά τινα ὀνομάζει ποταμόν. ὀνομάζειν οὖν, ὅταν φῇ·* „Τηλόθεν ἐξ Ἐφύρης ποταμοῦ ἀπὸ Σελλήεντος„ *ἐν δὲ Θεσπρωτοῖς Ἐφύρας ἀλλ' ἐν τοῖς ἐντὸς Ἠλείοις. ἐκεῖ γὰρ εἶναι τὸν Σελλήεντα, ἐν δὲ Θεσπρωτοῖς οὐδένα, οὐδ' ἐν Μολοττοῖς.*

In loco valde corrupto Caſaub. cum Xylandro ſupplet: *οὐ τῆς ἐν Θεσπρωτοῖς Ἐφύρας.* quaſi non Theſprotiae Ephyram, ſed Elidis intelligi in loco Homerico voluerit Apollodorus. Ita vero aliter ille in his, quam in Bibl. II, 7, 6. ſtatuiſſe videri debet: nam ibi in Epiro res Herculis geſtas enarrat: Phylantis autem filia Aſtyoche. Verum apponemus ſtatim locum alium Strabonis, ex quo patebit locum paullo ante recitatum

lacuna laborare ante ista: ἐν δὲ Θεσπρωτοῖς Ἐφύρας. Excidit enim mentio Demetrii Scepsii, cuius illa fuit admonitio: ad Ephyram Thesprotica Selleentem esse nullum: hunc Elidis esse fluuium. Ceterum ad Strabonis mentem spectat similis versus Il. o, 531. de Phyleo. Nata diuersitas ex nominis similitudine Phylei et Phylantis. De Ephyra Epiri nemo dubitet: cf. Steph. Byz. sed de amne Selleente dubitatur.

Strabo VIII. p. 521. C. (338.) vbi de Elide, in qua fl. Selleis, ad quam sita Ephyra, diuersa a ceteris Ephyris, etiam Thesprotica: Ἀπολλόδωρος δὲ διδάσκων, ὃν τρόπον ὁ ποιητὴς εἴωθε διαστέλλεσθαι τὰς ὁμωνυμίας, οἷον ἐπὶ τοῦ Ὀρχομενοῦ, τὸν μὲν Ἀρκαδικὸν πολύμηλον καλῶν, τὸν δὲ Βοιωτικὸν Μινύειον, καὶ Σάμον Θρηκίην, συντιθεὶς — „μεσσηγὺς δὲ Σάμου καὶ Ἴμβρου„ ἵνα χωρίσῃ ἀπὸ τῆς Ἰωνικῆς (cf. lib. X. p. 696. A.) οὕτω φησὶ καὶ τὴν

τὴν Θεσπρωτικὴν Ἔφυραν διαστέλλεσθαι τῷ τε „τηλόθεν„ καὶ „ποταμοῦ ἀπὸ Σελλήεντος.„ ταῦτα δ' οὐχ ὁμολογεῖ τοῖς ὑπὸ τοῦ Σκηψίου Δημητρίου λεγομένοις, παρ' οὗ μεταφέρει τὰ πλεῖστα. ἐκεῖνος γὰρ οὔ φησιν εἶναι Σελλήεντα ἐν Θεσπρωτοῖς ποταμὸν, ἀλλ' ἐν τῇ Ἠλείᾳ παρὰ τὴν ἐκεῖ Ἔφυραν, ὡς προείπομεν.

Strabo VIII. p. 566. A. (368.) Λιμηρά. — Ἀπολλόδωρος δὲ Κυθήρων πλησίον ἱστορεῖ ταύτην· εὐλίμενον δὲ οὖσαν βραχέως καὶ ἐπιτετμημένως Λιμηρὰν εἰρῆσθαι, ὡς ἂν Λιμενηρὰν, μεταβεβληκέναι δὲ τοὔνομα.

cf. Steph. Byz. in Ἐπίδαυρος. et Intpp.

Strabo VIII. p. 568. C. (p. 370.) περὶ δὲ τῆς Ἑλλάδος καὶ Ἑλλήνων καὶ Πανελλήνων ἀντιλέγεται. — καὶ Ἀπολλόδωρος δὲ μόνους τοὺς ἐν τῇ Θετταλίᾳ καλεῖσθαι φησὶν Ἕλληνας· „Μυρμιδόνες δ' ἐκαλοῦντο καὶ Ἕλληνες.„ Ἡσίοδον μέντοι καὶ Ἀρχίλοχον ἤδη εἰδέναι καὶ Ἕλληνας λέγεσθαι τοὺς σύμπαντας καὶ Πανέλληνας, τὸν μὲν

περὶ Προιτίδων λέγοντα, ὡς „Πανέλληνες ἐμνήστευον αὐτὰς,„ τὸν δὲ, ὡς „Πανελλήνων οἱ ζὺς ἐς Θάσον συνέδραμεν.„

Idem lib. IX. p. 637. B. (p. 416.) poſtquam Boeotiae vrbes enarrauerat: εὖ γὰρ, inquit, τὴν τοιαύτην ὕλην ὑποβεβλήκασιν ἡμῖν οἱ τὰ περὶ τῶν νεῶν συγγράψαντες· οἷς ἀκολουθοῦμεν, ὅταν οἰκεῖα λέγωσι πρὸς τὴν ἡμετέραν ὑπόθεσιν. Ex quibus apparet, et in ſuperioribus et toto hoc loco de vetere Graecia plura Strabonem ex Commentariis his Apollodori mutuatum eſſe.

Strabo IX. p. 621. B. (405.) vbi de v. 508. Il. β. Νίσαν τε ζαθέην. nonnullos legiſſe ait Ἴσον τε ζαθέην — ἡ γὰρ Νίσα οὐδαμοῦ Φαίνεται τῆς Βοιωτίας, ὥς Φησιν Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ (ſed bene em. Caſaub. ἐν τοῖς) περὶ νεῶν. ὥστ' οὐκ ἂν εἴη, εἰ μὴ τὴν Ἴσον οὕτως εἴρηκεν.

Habet eadem Euſtath. ad e. l. p. 271. ſed Apollodoro non nominato.

Strabo

Strabo X, p. 696. A. (453.) de Cephallenia olim Samo et Same dicta: Ἀπολλόδωρος δὲ τοτὲ μὲν ἐν τῷ ἐπιθέτῳ λέγων διεστάλθαι τὴν ὁμωνυμίαν (in aliis ἀμφιβολίαν, ſed eodem voc. et ſupra vtitur lib. VIII. p. 521. D.) εἰπόντα· „Σάμοιό τε παιπαλοέσσης,„ ὡς τὴν νῆσον λέγοντα· τοτὲ δ' ἀντιγράφεσθαι δεῖν· „Δουλιχίῳ τε Σάμῳ τε, ἀλλὰ μὴ „Σάμητε,„ ὄῆλος ἐστὶ τὴν μὲν πόλιν Σάμην καὶ Σάμον συνωνύμως ὑπολαμβάνων ἐκφέρεσθαι, τὴν δὲ νῆσον Σάμον μόνον· ὅτι γὰρ Σάμη λέγεται ἡ πόλις, δῆλον εἶναι ἔκ τε τοῦ, διαριθμούμενον τοὺς ἐξ ἑκάστης πόλεως μνηστῆρας, Φάναι· „Ἔκ τε Σάμης πίσυρές τε καὶ εἴκοσι φῶτες ἔασι.„ καὶ ἐκ τοῦ περὶ τῆς Κτιμένης λόγου· „Τὴν μὲν ἔπειτα Σάμηνδ' ἔδοσαν.„

Mox p. 700. C. (p. 457.) de inſula Afteria iuxta Cephalleniam: ὁ δὲ Ἀπολλόδωρος μένειν καὶ νῦν καὶ πολίχνιον λέγει ἐν αὐτῇ Ἀλαλκομεναὶς τὸ ἐπ' αὐτῷ τῷ ἰσθμῷ κείμενον.

Strabo X. p. 706. A. (p. 460.) vbi de Aetoliae monte Chalcide, Artemidoro Chalcia, inter Acheloum et Pleuronem ab ipso collocata: Ἀπολλόδωρος δὲ, ὡς πρότερον εἶπον, (p. 692. A. B. sed Apollodoro non laudato) ὑπὲρ τῆς Μολυκρίας καὶ τὴν Χαλκίδα καὶ τὴν Ταφίασον καὶ τὴν Καλυδῶνα μεταξὺ ἱδρύσθαι φησὶ τῆς Χαλκίδος (vrbis.) et ibid. paullo post: Τῆς δὲ μεσογαίας κατὰ μὲν τὴν Ἀκαρνανίαν Ἐρυσιχαίους τινὰς φησὶν Ἀ. λέγεσθαι, ὧν Ἀλκμὰν μέμνηται v. ib. not. Vrsin. Lyric. p. 299.

Strabo X. p. 713. A. (p. 464.) καὶ Ἀ. δὲ εἰρηκεν ἐκ τῆς Βοιωτίας ἀπελθόντας Ταντας ἱστορεῖσθαι καὶ ἐποίκους τοῖς Αἰτωλοῖς γενομένους.

eod. lib. p. 727. B. (p. 474.) — Σωσικράτης μὲν, ὃν φησιν ἀκριβοῦν Ἀπολλόδωρος τὰ περὶ τὴν νῆσον (Cretam.)

Strabo XII. p. 829. C. (p. 552.) vbi de loco Il. β, 856. 7. ad eumque de Halizonibus et Alyba agit: ex quibus laudat

dat nonnulla Euſtath. ad Il. β. p. 363. poſt Demetrium Scepſium et Menecratem ad Apollodorum procedit: πρὸς Ἀπολλόδωρον δὴ, περὶ τῶν αὐτῶν ἐν τῷ Τρωϊκῷ διακόσμῳ διαλεγόμενος (leg. — νον,) πολλὰ μὲν εἴρηται πρότερον, καὶ νῦν δὲ λεκτέον· οὐ γὰρ οἴεται δεῖν δέχεσθαι τοὺς Ἀλίζωνας ἐντὸς τοῦ Ἅλυος· μηδεμίαν γὰρ συμμαχίαν ἀφῖχθαι τοῖς Τρωσὶν ἐκ τῆς περαίας τοῦ Ἅλυος. Inde diſputat aduerſus eum: veniſſe haud dubie et ſocios ex terris vlterioribus, in his Henetos: inde pergit p. 830. C. Αὐτὸς δὲ ὁ Ἀ. παρατίθησι τὸ τοῦ Ζηνοδότου, ὅτι γράφει: „ἐξ Ἐνετῆς, ὅθεν ἡμιόνων γένος ἀγροτεράων„ (Il. β, 852.) Ταύτην δὲ φησὶν Ἑκαταῖον δέχεσθαι τὴν Ἄμισον. ἡ δὲ Ἄμισος, εἴρηται, διότι τῶν Λευκοσύρων ἐστὶ, καὶ ἐκτὸς τοῦ Ἅλυος.

Ita pergit diſputare aduerſus Apollodorum, inprimis, vt doceat, non poe-tam inſcitiae arguendum eorum omnium,

quae non commemorauit: — ... ἀγνοεῖν γὰρ αὐτὸν πολλὰ τῶν ἐνδόξων ἔφη παρὰ τὸν Πόντον, οἷον ποταμοὺς καὶ ἔθνη, ὀνομάσαι γὰρ ἄν. — vsque ad p. 832. C.

Quod paullo ante (p. 829. C.) aduersus Apollodorum disputari vidimus, recte ne ponat hoc, Troianorum socios ex terris intra Halyn veniisse omnes, hoc idem persequitur vberius:

lib. XIV. p. 995. A. (p. 677.) Ὁ γὰρ Ἀ. ἐν τοῖς περὶ νεῶν ἔτι καὶ ταυῦτα λέγει· τοὺς γὰρ ἐκ τῆς Ἀσίας ἐπικούρους τῶν Τρώων ἅπαντας κατηριθμεῖσθαι φησὶν ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ τῆς Χερρονήσου κατοίκους ὄντας, ἧς ὁ στενώτατος ἰσθμός ἐστι τὸ μεταξὺ τοῦ κατὰ Σινώπην μυχοῦ καὶ Ἰσσοῦ· αἱ δὲ ἐκτὸς πλευραί, φησι, τριγωνοειδοῦς οὔσης, εἰσὶ μὲν ἄνισοι, παρήκουσι δὲ ἡ μὲν ἀπὸ Κιλικίας ἐπὶ Χελιδονέας, ἡ δ' ἐνθένδε ἐπὶ τὸ στόμα τοῦ Εὐξείνου, ἡ δ' ἐπὶ Σινώπην πάλιν ἐνθένδε. Inde refellit singula Strabo — tum p. 996. B. cum Epho-

Ephorus dixiſſet, illam cherſonneſum inhabitare gentes XVI. διαιτῶν ταῦτα ὁ Ἀπολλόδωρος ἑπτακαιδέκατον φησὶν εἶναι τὸ τῶν Γαλατῶν, ὃ νεώτερον ἐστὶ τοῦ Ἐφόρου. et iterum p. 998. A. Ἀπολλόδωρος δὲ τούτων μὲν ἐφρόντισεν οὐδὲν, τοῖς δὲ ἑκκαίδεκα ἔθνεσι προστίθησιν ἑπτακαιδέκατον τὸ τῶν Γαλατῶν, ἄλλως μὲν χρήσιμον λεχθῆναι, πρὸς δὲ τὴν διαιταν τῶν τοῦ Ἐφόρου λεγομένων ἢ παραλειπομένων οὐδὲν δέον· εἴρηκε δὲ τὴν αἰτίαν αὐτὸς, ὅτι ταῦτα πάντα νεώτερα τῆς ἐκείνου ἡλικίας. μεταβὰς δὲ ἐπὶ τὸν ποιητὴν, τοῦτο μὲν ὀρθῶς λέγει, διότι πολλὴ σύγχυσις γεγένηται τῶν βαρβάρων ἐθνῶν ἀπὸ τῶν Τρωϊκῶν ἐς τὰ νῦν διὰ τὰς μεταπτώσεις. καὶ γὰρ προσγέγονέ τινα καὶ λέλοιπε καὶ διέσπασται καὶ συνῆκται εἰς ἕν. οὐκ εὖ δὲ τὴν αἰτίαν διττὴν ἀποφαίνει, δι' ἣν οὐ μέμνηται τινων ὁ ποιητής· ἢ τῷ μήπω τότ' οἰκεῖσθαι ὑπὸ τοῦ ἔθνους τούτου, ἢ τῷ ἐν ἑτέρῳ γένει περιέχεσθαι. Scilicet fuiſſe et cauſ-

fam tertiam, quod nihil erat, cur poeta populos memoraret omnes, qui tum erant quosque norat. — p. 999. A. Ἔτι καὶ ταῦτα μέμψαιτο ἄν τις τοῦ Ἀπολλοδώρου, ὅτι τῶν νεωτέρων καινοτομούντων πολλὰ παρὰ τὰς Ὁμηρικὰς ἀποφάσεις, εἰωθὼς ταῦτ' ἐλέγχειν ἐπιπλέον, ἐνταῦθα οὐκ ὠλιγώρηκε μόνον, ἀλλὰ καὶ τἀναντία εἰς ἓν συνάγει τὰ μὴ ὡσαύτως λεγόμενα. ὁ μὲν γὰρ Ξάνθος ὁ Λυδὸς μετὰ τὰ Τρωϊκά φησιν ἐλθεῖν τοὺς Φρύγας ἐκ τῆς Εὐρώπης καὶ τῶν ἀριστερῶν τοῦ Πόντου, ἀγαγεῖν δ' αὐτοὺς Σκαμάνδριον ἐκ Βερεκύντων καὶ Ἀσκανίας. ἐπιλέγει δὲ τούτοις ὁ Ἀπολλόδωρος, ὅτι τῆς Ἀσκανίας ταύτης μνημονεύει καὶ Ὅμηρος, ἧς ὁ Ξάνθος· „Φόρκυς δὲ Φρύγας ἦγε καὶ Ἀσκάνιος θεοειδὴς τῆλ' ἐξ Ἀσκανίης.„ ἀλλ' εἰ οὕτως ἔχει, ἡ μετανάστασις ὕστερον ἂν εἴη τῶν Τρωϊκῶν γεγονυῖα — pluribus in hunc modum aduerſus eum diſputatis, pergit: οὕτω δὲ περὶ τῶν Φρυγῶν εἰπὼν, ἐπιφέρει καὶ τὰ περὶ τῶν Μυσῶν

σῶν οὐχ ὁμολογούμενα τούτοις· λέγεσθαι γάρ φησι καὶ τῆς Μυσίας κώμην Ἀσκανίαν περὶ λίμνην ὁμώνυμον, ἐξ ἧς καὶ τὸν Ἀσκάνιον ποταμὸν ῥεῖν, οὗ μνημονεύει καὶ Εὐφορίων· „Μυσοῖο παρ' ὕδασιν Ἀσκανίοιο„ καὶ ὁ Αἰτωλὸς Ἀλέξανδρος· „οἱ καὶ ἐπ' Ἀσκανίῳ δώματ' ἔχουσι ῥόῳ, Λίμνης Ἀσκανίης ἐπὶ χείλεσιν· ἔνθα Δολίων Υἱὸς Σιληνοῦ νάσσατο καὶ Μελίης.„ καλοῦσι δέ φησι Δολωνίδα καὶ Μυσίαν τὴν περὶ Κύζικον ἰόντι εἰς Μιλητούπολιν. — De iisdem Strabo alio loco egerat quemadmodum ex ſua ſententia conſtituta eſſe vellet, lib. XII. p. 847. 849. (p. 564. 566.)

E libro I.

Stephanus in Ἀργουρα. πόλις Θεσσαλίας ἡ πρότερον Ἀργισσα. — τὸ ἐθνικὸν ἔδει Ἀργουραῖος, ὡς καὶ Φίλων· Ἀπολλόδωρος δέ φησιν ἐν πρώτῳ νεῶν καταλόγῳ (aut ἐν τῷ aut ſcrib. καταλόγου) Ἀργείους ὀνομάζεσθαι· ἢ τῆς προσηγορίας μεταπεσού-

σούσης, ἢ διὰ τὸ προσκυροῦν τὰ πεδία τῆς Θετταλίας, ἣν δὴ Πελασγικὸν Ἄργος εἶπεν Ὅμηρος.

Exscripsit Eustath. Male locum tentat Berkel.

Πλαταιαί. πόλις Βοιωτίας — κέκληται δὲ ἀπὸ τῆς πλάτης τῆς κώπης, ὡς Ἀπολλόδωρος (ἐν) πρώτῳ τοῦ καταλόγου· ἐκλιμνωθείσης τῆς Βοιωτίας, τοὺς παροικοῦντας ταῖς λίμναις Βοιωτοὺς πλῷ πορεύεσθαι ἀπ' ἀλλήλων· (leg. ἐπ' ἀλλήλους) ὅθεν παρὰ τὴν πλάτην καὶ τὴν κώπην τὰς πόλεις κληθῆναι.

Exscripsit haec Eustath. p. 267. f.

Forte et in Ὡρωπός. — τὸ ἐθνικὸν Ὡρωπιεύς· οὕτω γὰρ ὁ αὐτὸς (desideratur Ἀπολλόδωρος) ἐν νεῶν καταλόγῳ (f. ἐν) πρώ-„τῃ· ἔστι δ' ἡ Γραῖα τόπος τῶν Ὡρωπιέων.„

Lib. V.

Athenaeus III, 7. p. 82. B. ὅτι δὲ ἡ Σιδοῦς τῆς Κορίνθου ἐστὶ κώμη, Ἀρεταινὸς εἴρηκεν ἐν πρώτῃ Ἡρακλείας, (leg. Ῥιανὸς,

νὸς, cuius Heraclia paſſim laudatur) καὶ Ἀπολλόδωρος ὁ Ἀθηναῖος ἐν ε περὶ νεῶν καταλόγου.

Lib. VIII.

Stephanus in Ὤλενος. — Ἀπολλόδωρος δὲ ἀρσενικῶς αὐτὴν φησιν ἐν ὀγδόῳ τοῦ νεῶν καταλόγου· „Τὸν Ὤλενον καὶ τὴν Παλλήνην νῦν μὲν οὐκέτι εἶναι συμβέβηκεν.„

Sine libri nota.

Stephanus Τένεδος. — Ἀπολλόδωρος δὲ ἐν νεῶν καταλόγῳ φησὶν, ὅτι τοὺς μὲν τῆς Παμφυλίας Τενεδεῖς, τοὺς δὲ τῆς νήσου Τενεδίους.

Ad eundem librum περὶ νεῶν refero ſequentem locum, quem ad Geographumena (p. 815.) olim referebam, parum memor, illum librum iambis exaratum fuiſſe.

Ἀκτή. — Ἀπολλόδωρος δὲ τἀναντία φησίν. „οὕτω γὰρ ἐκλήθη διὰ τὸ πολὺ μέρος αὐτῆς καθικνεῖσθαι εἰς θάλασσαν. τρι-

τριγώνου γὰρ οὔσης, αἱ συννεύουσαι ὑπὸ τὸ Σούνιον ἑκατέρωθεν δύο πλευραὶ παράλιαι τυγχάνουσι, δι' ἃς τῶν ἐπὶ Κέκροπος φυλῶν τεττάρων οὐσῶν δύο προσηγόρευσαν Ἀκταίαν καὶ Παραλίαν.,,

Schol. Il. ν, 12. de Samothraces originibus: Samios Ioniae accepta forte Delphica anno 209. poſt res Troianas in Samothracen immigraſſe, nomenque inſulae a ſe dediſſe: Ἡ ἱστορία παρὰ Ἀπολλοδώρῳ. De nomine vtique traditum falſo: quandoquidem nomen Sami iam in Homero eod. loco occurrit.

Schol. Il. ν, 301. vbi de quatuor vrbibus Ephyrae nomine appellatis: in eo loco autem: νῦν οὖν λέγει τοὺς καλουμένους Κραννωνίους ἐν Θεσσαλίᾳ, ὡς Ἀπολλόδωρος ἱστορεῖ.

Euſtath. ad Odyſſ. β, 328. p. 1448, 30. ἢ καὶ ἀπὸ Ἐφύρης τῆς προϊστορηθείσης, τῆς διὰ Μήδειαν πολυφαρμάκου, ὡς ἱστορεῖ Ἀ. ὁ Ἀθηναῖος.

Schol.

Schol. Apollonii III, 1089. *Αἰμονία τὸ πρότερον ἡ Θεσσαλία ἐκαλεῖτο. καὶ ἄλλας δὲ ἔσχεν ὀνομασίας·* [*ἐλέγετο δὲ καὶ Πυῤῥοδία* (lego: *Πυῤῥαία* vt ap. Strab. lib. IX, fin.) *ἀπὸ Πύῤῥας τῆς Δευκαλίωνος. ἡ Θεσσαλία ἐκαλεῖτο τὸ παλαιὸν Πύῤῥα.* Sed omnino haec illata ex margine] *ὡς Ῥιανός·*

„*Πύῤῥαν δήποτε τήν γε παλαιότεροι καλέεσκον*
Πύῤῥης Δευκαλίωνος ἀπ' ἀρχαίης ἀλδεχοιο·
Αἰμονίην δ' ἐξαῦτις ἀφ' Αἵμονος, ὅν ῥα Πέλασγος
γείνατο φέρτατον υἱόν· ὁ δ' αὖ τέκε Θέσσαλον Αἵμων·
τοῦ δ' ἄπο Θεσσαλίην λαοὶ μετεφημίξαντο.„

οἱ δὲ ἀπὸ Θεσσαλοῦ τοῦ Φειδίππου πατρὸς, τοῦ Ἡρακλείδου, μετὰ τὰ Τρωϊκὰ κληθῆναι φασί. (v. Il. *β*, 678) *Διαιρεῖται δὲ εἰς μέρη τέσσαρα· Πελασγιῶτιν, Θεσσαλιῶτιν, Ἰωλ-*

Ἰωλκίτιν, Φθιῶτιν. „Ταῦτα παρατίθεται Ἀπολλόδωρος ἐν νεῶν καταλόγῳ.

Etymol. M. Ἀσπληδών· φασὶ γὰρ εἶναι Σπληδόνα τὸν Πρεσβῶνος καὶ Στερόπης· Ἀπολλόδωρος δέ φησιν Ἀσπληκιάδην οὕτω λέγειν. Σπληδόνα τ' ἠγαθέην. —

Ab initio aut defit ὁ καὶ Σπληδών. aut leg. εἶναι Ἀσπληδόνα. Spectat ad Il. β, 511. vbi v. Euſtath. cf. et Schol. De prima ſyllaba etiam Steph. Byz. in Ἀσπληδών et Strabo IX. p. 636. C.

Suidas in Κάλυμνος. ὁ ἐν Αἰγύπτῳ σῖτος· ἀντὶ τοῦ Καλύμνιος. ὁ γὰρ Φιλάδελφος ἐκ Καλυδῶνος (leg. ἐκ Καλυδνῶν) μετήγαγε τὸ σπέρμα. ὁ (δὲ) Ἀπολλόδωρός φησι λέγεσθαι Καλύδνας ὡς Καλύβας.

Etymol. M. Κάλυμνος ὁ ἐν Αἰγύπτῳ σῖτος. ἀντὶ τοῦ Καλύμνιος. ὁ γὰρ Φιλάδελφος ἐκ Καλυδνῶν μετήνεγκε τὸ σπέρμα. — νήσους περὶ Καλυδνὰς, ἃς ὁ Ἀπολλόδωρος φησὶ λέγεσθαι Καλύδνας ὡς Καλύβας.

In

In loco Etymolog. leg. *πάσας τε* Καλύδνας, vt iam Sylb. vidit ex Il. β, 677. Mox f. *ὡς καλύβνας*, a *καλύβη*, ex *καλύπτειν*. Quaenam insulae eae sint, disputatum videas ap. Strab. X, extr. Steph. h. v. Eust. ad Dionys. 530. Nam alii in Sporadibus, alii ante Troiam, alii Troine ex adnexo quaesiuere. cf. Lycophr. 25.

Apollonius Grammaticus *ἐν καταλόγῳ νεῶν* (in Mſ. Leid. *ἐν τῷ δευτέρῳ γενῶν* leg. *περὶ νεῶν*) laudatur a Schol. Il. 3, 284. vbi Apollodorum nostrum restituendum esse facile apparet; idemque monuit iam Valk. V. C. in Diss. de Schol. p. 120.

Laudatur tamen etiam Apollonius *ἐν τῷ καταλόγῳ* vt ap. Schol. Pind. Nem. 5, 25. vbi intell. para libri I. Apollonii Rhodii de sequenti Argonautarum,

Γῆς περίοδος

ἢ

περὶ γῆς.

Geographicum opus Apollodoro perperam tribuiſſe Voſſium de Hiſt. Gr. (lib. III, p. 161. Opp.) a Tzetza (Chil. III, 100. v. 805.) in fraudem inductum obſeruabat Galeus p. 51. 52. Idem p. 18. opus περὶ γῆς ad Apollonium Aphrodiſienſem ſpectare cenſebat. Locus eſt Strabonis XIV. p. 995. D. (p. 677.) vbi aduerſus Apollodorum diſputat, qui Aſiam intra Sinopen et Iſſum triquetram eſſe dixerat, cum ſit potius quadrilaterum: νῦν δέ γε ἀμαθία τὸ λέγειν τριγωνοειδὲς τὸ τοιοῦτον τετράπλευρον, οὐδὲ χωρογραφικὸν δὲ καὶ χωρογραφίαν ἐξέδωκεν ἐν πομπικῷ μέτρῳ, Γῆς περίοδον ἐπιγράψας.

Habemus hic expreſſis verbis laudatum Apollodori noſtri opus chorographicum, Γῆς περίοδον inſcriptum, metro comi-

comico, hoc eſt iambis ſcenaris liberioribus perſcriptum, pariter vt χρονογραφίαν ediderat noſter eodem metro comico, vt ex Scymno Chio diximus v. 23. ad quam, γῆς περιήγησιν ſeu περιήγησιν famam compoſuerat Scymnus. Facit ſane miratio nem, quod Scymnus non hanc γῆς περίοδον, tanquam ſuo argumento magis cognatam, laudauit; ſed ignotum ipſi hoc alterum opus fuiſſe, ex hoc forte, quod non memorat, intelligitur.

τὰ Γεωγραφούμενα, tanquam nomen libri Apollodori, nondum vidi occurrere praeterquam apud Stephanum in Ταυρόεις. Πόλις Κελτικὴ, Μασσαλιητῶν ἄποικος. Οἱ πολῖται, Ταυροέντιοι. Ἀπολλόδωρος ἐν πρώτῳ γεωγραφουμένων φησὶν, ὅτι ταυροφόρος ἦν ἡ ναῦς ἡ διακομίσασα τοὺς τὴν πόλιν κτίσαντας οἱ ἀποβάντες ἀπὸ τοῦ στόλου τῶν Φωκαέων καὶ προσευχόμενοι αὐτόθι, ἀπὸ τοῦ ἀετώματος τῆς νεὼς τὴν πόλιν ὠνόμασαν.

Sed probabilius, *Artemidorum* scriptum fuisse apud Stephanum: cuius nobile eo nomine opus nouimus ex Strabone et Stephano. Ceterum Apollodorum περὶ γῆς, forte et ἐν τῷ περὶ νεῶν, ante oculos habuit Plinius lib. IV. vbi in Indice *Apollodorus*, non Artemita, vt Harduinus posuit, item libro VI. occurrit.

Apollodorum περὶ νήσων, πόλεων καὶ δήμων, male effinxisse viros doctos ex Tzetza, monitum est a Galeo et aliis, vt in Misc. Obss. Vol. V. T. III. p. 51. 52. etsi vere de his egerat Apollodorus in opere περὶ γῆς.

Laudatur a Stephano aliquoties Apollodori opus περὶ γῆς, quod plerumque vulgo περιηγήσεως editur: sed scripti fere alterum vindicant: etsi vtraque inscriptio locum habere potuit.

E lib. II.

Stephanus in Ἄβυλλοι. ἔθνος πρὸς τῇ Τρωγλοδυτικῇ, ἔγγιστα τοῦ Νείλου.

ὡς

ὡς Ἀπολλόδωρος ἐν δευτέρῳ περιηγήσεως. libb. περὶ γῆς.

Ἀριανοί. (vt legendum pro Ἀριανία) ἔθνος προσεχὲς τοῖς Καδουσίοις. Ἀπολλόδωρος ἐν δευτέρῳ.

Αὔγυια. οὐδετέρως, πόλις Λιβύης. Ἀ. β' περιηγήσεως. leg. e. mſ. περὶ γῆς.

Αὐσεῖς. ἔθνος Λιβύης. Ἀπολλόδωρος δευτέρᾳ περιηγήσεως.

Codd. περὶ γῆς. leg. quoque δευτέρῳ.

Γαυγάμηλα. τόπος Περσίδος. Ἀπολλόδωρος ἐν τῇ περὶ γῆς δευτέρῳ.

Ἰβηρίω δύο. ἡ μὲν πρὸς ταῖς Ἡρακλείαις στήλαις, ἀπὸ Ἴβηρος ποταμοῦ· οὗ μέμνηται Ἀ. ἐν τῇ γῆς β' „ἐντὸς δὲ Πυρήνης Ἴβηρ τ' ἐστὶν μέγας „ποταμὸς Φερόμενος ἐνδοτέρω„

Eadem ap. Conſtantin. Porphyrog. de Themat. II, 23. vbi locus plenior ſervatus. Omnino in hoc, ſeu potius in iis, quos exſcripſit, plurium Apollodoreorum veſtigia agnoſco p. 11. 16. 24.

Λάβε. πόλις Λευκανίας. Ἀ. ἐν τῷ περὶ γῆς δευτέρῳ. ἀπὸ Λάου ποταμοῦ.

Μάρδοι. ἔθνος Ὑρκανῶν. Ἀ. περὶ γῆς δευτέρῳ. λέγεται δ' οὗτοι καὶ τοξόται.

Νάστος. πόλις Θρᾴκης. γράφεται καὶ Νεστός. Ἀπολλόδωρος δευτέρᾳ περιηγήσει. Leg. δευτέρῳ περὶ γῆς.

Νοῦβαι. ἔθνος Λιβύης παρὰ Νείλῳ. Ἀπολλόδωρος ἐν δευτέρῳ περὶ γῆς. λέγονται καὶ Νουβαῖοι, ὡς Δαβαῖοι. καὶ Νουμίδες οἱ αὐτοί.

Pro Δωβαῖοι Berkel. edidit Σαβαῖοι. Melius Holsten. Δαμαῖοι. Nam habet idem Stephanus in h. v. mox p. 1135.

Ὀρβῖται. ἔθνος Ἰνδικόν, ὡς Ἀ. δευτέρῳ, περὶ Ἀλεξανδρείας. (f. — εἶαν)

h. gens habitans circa Alexandriam Indiae. Non vero, vt opus Apollodori fuerit περὶ Ἀλεξανδρείας.

Monuit quoque Berkel.

Παροπάμισσος, ὄρος Ἰνδικῆς, ἀφ' οὗ Παροπαμισσάδαι οἱ παροικοῦντες. Ἀ. δὲ

ἐν

ἐν δευτέρῳ περὶ γῆς ἀπ' αὐτῶν φησὶ τὸ ὄρος κεκλῆσθαι.

Τορέται, ἔθνος Ποντικόν. Ἀπολλόδωρος δευτέρῳ περιηγήσεως. Leg. cum MS. περὶ γῆς.

Ὑλλεῖς. ἔθνος Ἰλλυρικόν. — Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ περὶ γῆς δευτέρῳ·

„ὑπὲρ δὲ τοὺς Ὑλλους Λιβυρνοὶ καὶ
„τινες
„Ἴστροι λεγόμενοι Θρᾷκες.„ —

Quae sequuntur, καὶ τὸ Θηλυκὸν Ὑλλίς. „πρόκειται χερρόνησος ἡλίκη μάλιστα „Πελοποννήσου, ἥς φασι, πεντεκαίδεκα „πόλεις ἔχουσα κεκμεγέθεις οἰκουμένας„ corruptelis laborare, quis non videat? Locum laudat Eustath. ad Periegeten v. 384. sed multo etiam contaminatiorem. Pro ἡλίκη, Ὑλλικὴ, et mox ἴση μάλιστα Πελοποννήσῳ legere, et versuum iambicorum vestigia animaduertere in promtu est. Holstenius eos Apollodoro vindicauit et restituere tentauit. Enim-

vero Scymni Chii sunt: apud quem p. 404. sic leguntur:

Ἑξῆς δὲ μεγάλη χεῤῥόνησος Ὑλλικὴ,
πρὸς τήν τε Πελοπόνησον ἐξισουμένη.
πόλεις δ' ἐν αὐτῇ φασι πέντε καὶ δέκα
Ὕλλους κατοικεῖν, ὄντας Ἕλληνας γένει.

Ψησσοί. ἔθνος τῆς Ταυρινίας (leg. Ταυρικῆς) Ἀ. ἐν δευτέρῳ περιηγήσεως (e mss. ἐν β' περὶ γῆς) „Ἔπειτα δ' Ἑρμώνασσα καὶ Κῆπος, τρίτον „δὲ τὸ Ψησσῶν ἔθνος„ (cum cod. Voss.) f. Ψ. τε τ' ἔθνος

Ὠρίται. ἔθνος Ἰνδικὸν αὐτόνομον.
—— καὶ Ἀπολλόδωρος δευτέρῳ·
ἔπειτα δ' Ὠρίτας τε καὶ Γεδρωσίους·
Ὧν τοὺς μὲν Ἰνδοὺς ὡς ἐνοικοῦντας
πέτραν.....

Supplet tertio versu Ἄορνιν Scaliger ad Euseb. p. 127. Holsten. πέτραν in πέραν mutat: non male. Salmas. qui omnino his de verss. videndus ad Solin. p. 828. b. sic laudat: „ἔπειτα δ' Ὠρίτας τε καὶ Γεδρωσίους„ οὐκ ἴσμεν Ἰνδοὺς τοὺς ἐνοικοῦντας

πέραν

πέραν Ἄρβιος. Ex Chronicis aiunt petitos; immo vero ad Geographi referendi sunt.

Lib. VII.

Λιταῖαι. πόλις Λακωνική. Ἀπολλόδωρος ἐβδόμῳ.

Ad idem opus περὶ γῆς refero sequentia; etsi in iis esse video, quae in altero περὶ νεῶν non minus locum habere potuere.

Strabo lib. I. p. 105. B. (p. 61.) vbi de populorum migrationibus: οἷον Ἰβήρων μὲν τῶν ἑσπερίων εἰς τοὺς ὑπὲρ τοῦ Πόντου καὶ τῆς Κολχίδος τόπους μετῳκισμένων, οὓς καὶ ὁ Ἀράξης, ὥς φησιν Ἀπολλόδωρος, ἀπὸ τῆς Ἀρμενίας ὁρίζει.

Cur haec ad librum περὶ γῆς retulerim, intelligitur, si comparaueris ea quae ex lib. II. paullo ante apposui; nam ad eundem locum spectant ea, quae a Strabone commemorantur.

Quae sequuntur, ex Stephano Byzantino sunt:

Ἄδρανον. πόλις Σικελίας ἐν τῇ Αἴτνῃ — Ἀπολλόδωρος δὲ Ἀδρανίτας φησὶ τὸ ἐθνικόν.

Αἶνος — ταύτην Ἀπολλόδωρος φησὶν ὀνομάσθαι Πολυμβρίαν leg. verius Πολτυοβρίαν.

Est haec vrbs Aenus in Biblioth. II, 5, 9. p. 131. l. 15.

Ἀκρωρεία — οὕτω δὲ παρὰ Σικυωνίοις ἐτιμᾶτο (Διόνυσος.) ἐκαλεῖτο δὲ παρὰ μὲν Σικυωνίοις Ἀκρωρείτης, παρὰ δὲ Μεταποντίνοις Ἐρίφιος. (ὡς) Ἀπολλόδωρος φησίν.

Ἀλικαρνασσός. — ἢ ἀπὸ τοῦ νάσσασθαι αὐτὸν (sc. τὸν Ἄνθην) ἀπὸ Τροιζῆνος. ὡς Ἀπολλόδωρος. Locus laborat.

Ἀλλόβρυγες. ἔθνος δυνατώτατον Γαλατικόν, ὡς Ἀπολλόδωρος.

Ἀμφιγένεια — ἐστὶ δὲ κατὰ μὲν Ἀπολλόδωρον τῆς Μακιστίας, κατὰ δὲ τὸν Ἀντίμαχον Μεσσηνίας.

Ἀν-

Ἀντίκυραι. πόλεις δύο, ἡ μία Φωκίδος. — ἡ δὲ ἐν Μαλιεῦσιν, ὡς Ἀπολλόδωρος.

Αὐτομάλακα, χωρίον Λιβύης. Πολυίστωρ τρίτῃ· Ἀπολλόδωρος δὲ Αὐτομαλά φησι.

Βῦσσα. πόλις Λοκρῶν. Ἡρωδιανὸς δι' ἑνὸς σ γράφει· Ἀπολλόδωρος δὲ — διὰ δύο.

Δαμιῆοι. ἔθνος παρὰ τοῖς Ἰχθυοφάγοις, ὡς Ἀπολλόδωρος.

Ἐχῖναι. νῆσοι περὶ τὴν Αἰτωλίαν — Ἀπολλόδωρος δὲ ἀπὸ Ἐχίνου μάντεως.

Etymol. M. in h. v. addit: — τοῦ μετὰ Ἀμφιτρύωνος στρατεύσαντος.

Θέρμη. πόλις Θρᾴκης, Ἀπολλόδωρος δὲ Μακεδονίας φησὶ καὶ Θευκυδίδης.

Ἰλισσός. ποταμὸς τῆς Αττικῆς, ἐν ᾧ τιμῶνται αἱ Μοῦσαι Ἰλισσίδες, ὡς Ἀπολλόδωρος.

potuit in libb. περὶ θεῶν occurrere.

Λακεδαίμων. — ὁ πολίτης Λακεδαιμόνιος — λέγεται καὶ κατὰ συγκοπὴν Λάκων· ὡς Ἀπολλόδωρός φησιν. ὡς τοῦ Κυδωνιάτου οἱ Κύδωνες.

Μακ-

Μασσύλοι. Λιβυκὸν ἔθνος. Ἀπολλόδωρος.

Μένδη. πόλις Θρᾴκης, ἀπὸ Μένδης γυναικός. Ἀπολλόδωρος Μένδιν αὐτήν φησι.

Ὀδησσός. πόλις ἐν τῷ Πόντῳ, πρὸς τῷ Σαλμυδησσῷ. Ἀπολλόδωρος δ' ὄρος μέγα τὴν Ὀδησσόν φησιν.

Πασσαργάδαι. — Ἀπολλόδωρος δὲ ἀρσενικῶς φησιν. —

Πέφνον. πόλις Λακωνικὴ οὐδετέρως. Ἀπολλόδωρος δὲ νῆσον αὐτήν φησιν.

Σικανία. ἡ περίχωρος Ἀκραγαντίνων· καὶ ποταμὸς Σικανὸς, ὥς φησιν Ἀ.

Τέβερις. ποταμὸς Ἰταλίας, ἔνθα ἡ Ῥώμη καὶ ἡ Λατίνων ἐστὶ χώρα. ὡς Ἀπολλόδωρος.

Τένεδος. — Ἐστὶ καὶ πόλις Τένεδος πρὸς τῇ Λυκίᾳ. Ἀπολλόδωρος δὲ Παμφυλίας αὐτὴν εἶναί φησι.

Ex loci extrema parte forte colligas, ad libros περὶ νεῶν spectasse haec.

Φιλωτέρα. πόλις περὶ τὴν Τραγλοδυτικὴν, Σατύρου κτίσμα. Ἀπολλόδωρος δὲ Φιλωτερίδα καλεῖ. Ὠκα-

Ὠκαλέα — ἐκαλεῖτο δὲ (ἡ καὶ) Ὠκάλεια, ὡς Ἀπολλόδωρος. —

Ὠρικός) — Ἑκαταῖος Λιμένα καλεῖ. — Ἀπολλόδωρος δὲ ὁ Καμιρεύς πόλιν αὐτὴν οἶδε.

Schol. Apollonii I, 1113. Πεδίον Νηπείας ἐστὶ περὶ Κύζικον. — Ἀπολλόδωρος δὲ φησὶ Νηπείας πεδίον εἶναι Φρυγίας.

Schol. Pindari ad Ol. α, 35. vbi adversus eos disputatur, qui „Συρακοσίων ἱπποχαρμᾶν„ scriberent: non enim Syracusanum, sed Aetnaeum fuisse Hieronem: εὐηθῶς φησὶ Διόδωρος τοῦτο. τότε) γὰρ Ἱέρων ἦν Συρακουσίος, καὶ οὐδὲ ἦν Αἰτναῖος, ὡς φησὶν Ἀπολλόδωρος. ὁ δὲ Ἀριστόνικος, ἀξιοπίστως Αἰνησίου ὄντος Συρακούσιον ὀνομάζεσθαι.

Schol. Pindari Ol. 3, 63. Πρωτογενείας ἄστει — τῇ Ὀποῦντι λέγει, ἐκεῖ γάρ φησι Πευκαλίωνα καὶ Πύρραν οἰκῆσαι, ὃν Δευκαλίωνα Πρωτογένειαν Ἀπολλόδωρος

A (δέ)

(δὲ) φησιν, οὐκ ἐν Ὀποῦντι, ἀλλ' ἐν Κύνῳ τὸν Δευκαλίωνα καὶ τὴν Πύρρᾳν οἰκῆσαι.

(cf. Strabo IX. p. 651. A. (p. 425.)

Etymol. M. Ἑλληνόπολις. Ἀπολλόδωρος· „Ἄτταλος ἐκ τῶν Ἑλληνίδων πόλεων· „οἰκήτορας συναγαγὼν, ἔκτισε πόλιν,„ καὶ ὠνόμασεν αὐτὴν Ἑλληνόπολιν.

Add. Steph. in h. v. πόλις Βιθυνίας μετὰ τὸν ἀνῳκισμὸν Βιθάλβης.

Τὰ περὶ Σώφρονος.

Commentarii in Sophronis Mimos, (v. Caſaub. Animadv. ad Athen. VIII, 6.) antiqui ſermonis et veteris dialecti Doricae ditiſſimos theſauros; vnde cum Epicharmo Sopheon iungi ſolet. Diuiſum Apollodori opus in τὰ εἰς τοὺς ἀνδρείους μίμους et τὸ εἰς τοὺς γυναικείους μίμους.

In plures libros diſpertitum fuiſſe, ex iis, quae laudantur, apparebit.

Athen.

Athen. III, p. 89, A. vbi de purpura: Ἀπολλόδωρος δὲ ὁ Ἀθηναῖος ἐν τοῖς περὶ Σώφρονος, προσθεὶς „τὰ λιχνότερα τῶν πορφυρῶν„ ὅτι παροιμία ἐστὶ, καὶ λέγει, ὡς μέν τινες ἀπὸ τοῦ βάμματος. . . . ὃ γὰρ ἂν προσψαύσῃ, ἕλκει ἐφ' ἑαυτὸ, καὶ τοῖς παρατεθειμένοις ἐμποιεῖ χρώματος αὐγήν. ἄλλοι δὲ ἀπὸ τοῦ ζώου.

Casaub. bene emendat, προσθεὶς, vt in posteriore loco e lib. VII. p. 281. F. nam apposuerat prouerbialem dictionem: *purpuris vocacior*. in seqq. post πορφυρῶν excidit φησίν. Ait autem alios ab ipsa tinctura prouerbium repetere, quae iis, quae apposita, colorem natiuum aufert, suum vero commodat, alios a murice. Non additur, an ob naturam muricis, vt ille sit aliis testaceis voracior. Nisi forte in opprobrium ipsi cessit, quod linguam habet insignis magnitudinis, qua testas perforat (Aristot. H. A. V, 15. Plin. IX, 60.) et escam intra recta abditam appetit c. 61.

Idem

Idem lib. VII. p. 309. C. Σπαλιῶται δέ εἰσιν οἱ τὸν κωβιὸν κώδωνα καλοῦντες, εἰς Νικάνδρου φησὶν ὁ Κολοφώνιος ἐν ταῖς γλώττῃσι, καὶ Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς περὶ Σώφρονος.

Athenaeus VII. p. 281. F. Ἀ. ὁ Ἀθηναῖος ἐν τῷ τρίτῳ περὶ Σώφρονος, τῷ εἰς τοὺς ἀνδρείους μίμους, προθεὶς τὸ, „καταπυγοτέραν ἀλφηστᾶν,„ φησίν· „ἴχθυς τινες οἱ ἀλφῆσται, τὸ μὲν ὅλον κηροειδεῖς (leg. πύρροειδεῖς fului coloris) πορφυρίζοντες δὲ κατά τινα μέρη. φασὶ δὲ αὐτοὺς ἁλίσκεσθαι σύνδυο, καὶ φάλλεσθαι τὸν ἕτερον ἐπὶ τοῦ ἑτέρου κατ' οὐρὰν ἑπόμενον. ἀπὸ τοῦ οὖν κατὰ τὴν πυγὴν θατέρῳ τὸν ἕτερον ἀπολούεσθαι, τῶν ἀρχαίων τινὲς τοὺς ἀκρατεῖς καὶ καταφερεῖς οὕτω καλοῦσιν.„

Excripsit h. l. Etymol. M. in ἀλφηστής, partim hinc emendandus.

Etym. M. ἀλφηστής· Σώφρων εἰς ἀνδρείους μίμους· „καταπυγοτέραν ἀλφηστᾶν.„

Ἀπολλ-

Ἀπολλόδωρος δέ φησιν· (immo vero: Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ εἰς ἀ. μ. Σώφρονος. Alias deberet esse Σώφρων ἐν ἀνδρείοις.) Ἰχθῦς τινες οἱ ἁλιφησταὶ, τὸ μὲν ὅλον κιρρουσιδεῖς, πορφυρίζοντες κατά τινα μέρη. φασὶ δὲ αὐτοὺς ἁλίσκεσθαι σύνδυο· καὶ φαίνεσθαι τὸν ἕτερον ἐπὶ τοῦ ἑτέρου κατ' οὐρὰν ἑπόμενον. ἀπὸ γοῦν τοῦ (leg. κατὰ) τὴν πυγὴν ἑτέρῳ τὸν ἕτερον ἑπακολουθεῖν, τῶν ἀρχαίων τινὲς τοὺς ἀκρατεῖς καὶ κατωφερεῖς οὕτως ἔλεγον.

Doctum hoc Scholion Hesych. attingit et Eustath. repetit p. 1166, 43. e quo firmatur κατὰ τὴν πυγήν. tum legendum καταφερεῖς, quod sollenne πρὸς τὰ Ἀφροδίσια. Vitiose tamen repetitur κατωφερεῖς in eadem re ap. Etym. in ϑηλυτεράων. At id. Eustath. corrigendus in eo, quod Apollodoro tribuit Sophronis dictionem: καταπυγοτέραν ἁλφηστῆν, *sectari libidinosius scortum.*

Schol. Ariſtoph. ad Veſp. 523. ὁ δὲ Ἀπολλόδωρος καὶ, ὅτι τὸ ποτήριον (τοῦ ἀγαθοῦ δαίμονος) μεστὸν πάλιν ἀπεπλήρουν, δεδήλωκεν ἐν τῇ δ' περὶ Σώφρονος.

Περὶ Ἐπιχάρμου.

Etiam hoc opere, cuius decem libri fuere, priſci ſermonis dictiones in Epicharmo Comico obuias illuſtrauerat noſter Grammaticus. Plures Grammaticorum libelli ſimiles ex ea aetate paſſim laudantur. cf. Gale diſſ. p. 50. Porphyrius in vita Plotini c. 24. μιμησάμενος δὲ Ἀπολλόδωρον τὸν Ἀθηναῖον — ὧν ὁ μὲν Ἐπίχαρμον τὸν κωμῳδογράφον εἰς δέκα τόμους φέρων συνήγαγεν. —

Suidas καρδιώττειν· τὴν καρδίαν ἀλγεῖν. Σικελιῶται. ὃ ἡμεῖς βουλιμιᾷν. Ἀπολλόδωρος ἐν ἕκτῳ περὶ Ἐπιχάρμου τοὺς Σικελιώτας φησὶ τὸ τὸν στόμαχον ἐπιδάκνεσθαι ὑπὸ λιμοῦ καρδιώττειν λέγειν, ὅπερ βουλιμιᾷν λέγει Ξενοφῶν. καὶ εὐκάρδια πολλοὶ

τὰ

τὰ εὐστόμαχα λέγουσι. Vltima ab alio auctore ſunt.

Rem quoque habet Heſych. h. v. et Erotian. h. v. Eadem verba Photius Lexic. MS.

Athenaeus XIV. p. 648. D. vbi de carminibus ſub Epicharmi nomine ferri ſolitis agit; profecta ea a praeſtantibus viris: τὴν πολιτείαν a Chryſogono tibicine, τὸν κανόνα et τὰς γνώμας ab Axiopiſto: ita tradere Philochorum ἐν τοῖς περὶ μαντικῆς. additur nunc: ὁμοίως δὲ ἱστορεῖ καὶ Ἀπολλόδωρος.

Eodem libello puto occurriſſe etymologiam pultis πόλτου. Varro de LL. IV. p. 27. Dordr. „De victu *antiquiſſima* puls; *appellata vel quod ita Graeci, vel ab eo*, vt ſcribit Apollodorus, *quod ita ſonet, cum aqua feruenti inſipitur*„ h. miſcetur, inſpergitur: Pultem dictam vult quia ebullit farina aqua mixta. Iam apud Athen. XIV. p. 648. B. Πόλτου δὲ μνημονεύει

νεύει Ἀλκμὰν — καὶ Ἐπίχαρμος δὲ οὕτως λέγει ἐν Γῇ καὶ Θαλάσσῃ· (quod drama fuit) — „πόλτον ἔψειν ὄρθριον.„ hunc locum illuſtraſſe videtur Apollodorus, cum pultis etymologiam afferret.

Περὶ Ἐτυμολογιῶν

ſ. Ἐτυμολογουμένων.

Varro de L. L. lib. V. pr. „Origines verborum, quae ſunt locorum et quae in his, in priore libro ſcripſi; in hoc dicam de vocabulis temporum — atque ſi qua erunt ex diuerſo genere adiuncta, potius cognationi verborum, quam auditori calumnianti, geremus morem. Huius rei auctor ſatis mihi Chryſippus et Antipater, *et illi, in quibus etſi non tantum acuminis at plus litterarum: in quo eſt Ariſtophanes et Apollodorus: qui omnes verba ex verbis ita declinari ſcribunt, vt verba litteras alia adſumant, alia amittant, alia commutent.*„

Ἀπολ-

Ἀπολλόδωρος ἐν γλώτταις saepe laudatur in Scholiis Homeri, biblioth. S. Marci, quorum editionem expectamus a V. C. de Villoiſon.

Apud Athen. XIV. p. 646. C. ſuper voc. Ψωθία iunguntur Ἀπολλόδωρος ὁ Ἀθηναῖος καὶ Θεόδωρος ἐν Αττικαῖς γλώσσαις. (v. inf. p. 1150.)

E Lib. I.

Athenaeus XI, 9 f. p. 483 A. Κύμβη. Φιλήμων ἐν ταῖς Ἀττικαῖς φωναῖς, κύλικος εἶδος. Ἀπολλόδωρος δὲ ἐν τῷ περὶ ἐτυμολογιῶν Παφίους τὸ ποτήριον καλεῖν κύμβα.

Paullo ante p. 482 E. deprauate legebatur: Κύμβα. ποτήριον (ὡς) Ἀπολλόδωρος Παφίους. Notius eſt, quod inde ductum, κυμβίον.

Athenaeus XIV. p. 663 A. Ματτύη, condimenti genus, Theſſalorum inuentum — ὠνομάσθη δὲ ἡ ματτύη, ὡς μὲν ὁ Ἀθηναῖος Ἀπολλόδωρος φησὶν ἐν τῷ

πρώτῳ τῶν ἐτυμολογουμένων, ἀπὸ τοῦ μασᾶσθαι· ὥσπερ καὶ ἡ μαστίχη, καὶ τὰ μάλιστα καὶ μάσταξ. ἡμεῖς δὲ Φαμὲν ἀπὸ τοῦ μάττειν — (quod sane ἀνακολογώτερον.)

cf. Hesych. in Ματτυεῖς et ibi Intpp.

E Lib. II.

Athenaeus II. p. 63 D. Ἀ. δὲ ἐν δευτέρῳ ἐτυμολογιῶν φησὶ τινὰς καλεῖσθαι κωλυσιδείπνους.

Ad idem opus referenda arbitror sequentia:

Apollonius Lexic. Homer. ἀείρας. — ἐπὶ δὲ τοῦ πρόσφερε· μή μοι οἶνον ἄειρε. καὶ ἐν τῇ ά. Ὀδυσσείας, ἀείρας, προσενέγκας. εἴρηται δὲ οὕτως, ἐπεὶ ὁ προσφέρων αἴρει τὸ προσφερόμενον, καὶ αἴρειν τὸ προσφέρειν. ἀπὸ δὲ τούτου καὶ τὸν ἄρτον ὠνομᾶσθαι, ὡς φησὶν Ἀπολλόδωρος.

Etymol. Ἄρτος. — παρὰ τὸ αἴρω, τὸ προσφέρω, ὁ καθ' ἑκάστην τῷ σώματι ἡμῶν προσφερόμενος. Est ergo hoc ex Apollodoro. Apol-

Apollonius Lexic. Ἄταλλε. Ὁ μὲν Ἀπολλόδωρος ἔσαινε καὶ ἐσκίρτα. ὥσπερ δὲ ἀπὸ τοῦ παιδὸς, παίζειν, οὕτως ἀπὸ τοῦ ἀταλοῦ ἀτάλλειν. ἀταλὸν δὲ, τὸ ἁπαλὸν καὶ νήπιον λέγεται οὐκ ἀπιθάνως.

Eſt adeo explicatio Apollodori in Schol. Il. ν, 27. ἄταλλε δὲ κήτε' ὑπ' αὐτῷ. — ἐσκίρτα καὶ ἔχαιρεν.

Apollonius Lexic. οἰοπόλῳ. Ἀπολλόδωρος, ἐν ᾧ ὄϊες πολοῦνται.

Debetur adeo ei et quod Schol. Il. ν, 473. habet, οἰοπόλῳ, ἤτοι ἐν ᾧ ὄϊες ἀναστρέφονται, ὅ ἐστι πρόβατα. πολεῖν γὰρ τὸ ἀναστρέφεσθαι. Sed praeſtat altera interpretatio: ἐν ᾧ οἷός τις καὶ μόνος πολεῖται. ἐξ οὗ δηλοῖ, τῷ ἐρήμῳ. Similia v. ap. Euſtath. Heſych. et ibi Intpp.

Apollonius Lexic. πεξαμένη (Il. ξ, 176.) ὁ Ἀπίων, πτενισαμένη, καὶ ὁ Ἀπολλόδωρος. ἐπιφέρει δὲ καὶ (ſic Apollodorus) τὸ τὰ ἔρια ξαίνειν, πείκειν· καὶ τὸ κείρειν

ταὐτὸ, πέξαι. καὶ ὁ πάκος. δηλοῖ δὲ καὶ τὸ, καταξάνασα.

Apionis interpretationem ſequuntur Grammatici, in Schol. Euſt. et Heſych.

Apollonius Lexic. σακέσπαλος. (Il. ε. 126.) Ἀπολλόδωρος. ἤτοι τὰ τῶν πολεμίων σάκη διασεῖων ſc. ictibus haſtae ſuae. Aliter Schol. πολεμικὸς, ἀπὸ τοῦ πάλλειν τὸ σάκος (ſuum, quod ipſe geſtat) καὶ κινεῖν.

Erotianus in χέλωμα f. vt emendandum, χώλωμα. χάλασμα. φησὶν Ἀπολλόδωρος.

Zenobius Cent. II, 94. Γραῦς Σέριφος (non Ἔριφος) Ἀπολλόδωρος φησὶν, ὅτι ἐστί τις παροιμιώδης λεγομένη Σεριφία γραῦς, ἡ ἐν παρθενίᾳ γεγηρακυῖα.

Eadem fere Suidas et Heſych. vbi Intpp. copioſe de h. l. egere.

Athenaeus lib. II, 65. F. ἐγκέφαλοι χοίρειοι. — Ἀπολλόδωρος δ' ὁ Ἀθηναῖος οὐδ' ὀνομάζειν τινὰ τῶν παλαιῶν φησὶν ἐγκε-

ἐγκέφαλον. καὶ Σοφοκλέα γοῦν ἐν Τραχινίαις, ποιήσαντα τὸν Ἡρακλέα ῥιπτοῦντα τὸν Λίχαν ἐς θάλασσαν, οὐκ ὀνομάσαι ἐγκέφαλον, ἀλλὰ „λευκὸν μυελὸν„, ἐκκλίνοντα τὸ μὴ ὀνομαζόμενον· (v. 794.)

„κόμης δὲ λευκὸν μυελὸν ἐκραίνει, μέσου
κρατὸς διασπαρέντος αἵματός θ' ὁμοῦ.„

καί τοι τ' ἄλλα διαῤῥήδην ὀνομάσαντα. καὶ Εὐριπίδης τὴν Ἑκάβην θρηνοῦσαν εἰσαγαγὼν τὸν Ἀστυάνακτα ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων ῥιφθέντα, φησί· „Δύστηνε etc. v. Troad. v. 1173-77.

Quam falsae sint argutiae hae, cum Homerus et ipse Euripides hac voce vsi sint, docuit iam Casaub. ad e. l. et in ipso Athenaeo Grammaticus eod. loco: quem in compendium contractum exscripsit Eustath. ad Il. I, 378. p. 757, 43. Conf. Verheyck ad Ant. Lib. 18. pr. Apollodorus ipse hac voce vsus est, vbi de Tydeo narrat III, 6, 8. p. 212.

Athenaeus IV, p. 172. F. οὐκ ἀγνοῶ δὲ καὶ περὶ Δηλίων ἃ Ἀπολλόδωρος ὁ Ἀθηναῖος εἴρηκεν, ὅτι μαγείρων καὶ τραπεζοποιῶν παρείχοντο χρείας τοῖς παραγινομένοις πρὸς τὰς ἱερουργίας, καὶ ὅτι ἦν αὐτοῖς ἀπὸ τῶν πράξεων ὀνόματα, Μάγαδις καὶ Γογγύλος —

Ad ſeqq. cf. Caſaub.

Athenaeus XIV. p. 646. A. κυριβάνας. πλακοῦντάς τινας ὀνομαστικῶς Ἀπολλόδωρος παρ' Ἀλκμᾶνος —

Sed κριβάνας — et παρὰ Ἀλκμᾶνι ſcribendum. v. Caſaub. XIV, 14. Animadverſſ. Potuit autem hoc nec minus ad opus περὶ θεῶν ſpectare.

Athen. XIV. p. 646. C. ψωθία τὰ ψαθύρια. — Ἀπολλόδωρος δὲ ὁ Ἀθηναῖος καὶ Θεόδωρος ἐν Ἀττικαῖς γλώσσαις τοῦ ἄρτου τὰ ἐπιψαυόμενα ψωθία καλεῖσθαι· ἄττινα ὀνομάζειν ἀτταράγους.

repetit ea Euſtath. p. 1635, 30.

Schol.

Schol. Ariſtoph. Plut. 535. Φῶδες. — Ἀπολλόδωρος τὰ ἐκ τοῦ πυρὸς ἐρυθήματα ἢ ἐκ ψύχους, ἢ τοὺς τύλους, καὶ τὰ ἐπικαύματα τὰ ἐκ τοῦ πυρός· ὡς τῶν πεγήτων διὰ τὸ αὐτουργεῖν τοῦτο πασχόντων.

niſi hoc ad Apollodorum Tarſenſem ſpectat.

Schol. Apollonii III, 281. Ὀξέα δενδίλλων. ἀντὶ τοῦ συστρέψας ἑαυτὸν καὶ ἀποκαλύψας, ἢ ἀντὶ τοῦ ὀξέως παρεπιστρεφόμενος, καὶ εἰς αὐτὸν τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐπινεύων. Ὅμηρος δὲ ἐπὶ τοῦ στρέφειν (f. excidit τοὺς ὀφθαλμούς) τέθεικε τὴν λέξιν· τὸ γὰρ ἐν ἐπιστροφῇ τοῦ προσώπου παρεγκλίναντα τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐπινεύσιν, ὥςπερ καὶ Ἀπολλόδωρος. Sic e MS. Par.

Debentur adeo noſtro ea, quae habentur in Schol. ad Il. I, 180. De re v. Heſych. δενδίλλων et ibi laudatos. In Apollonio tamen Scholion turbatum videtur. Scilicet duae interpretationes ſunt permixtae; altera vt ſit de corpore celeriter

riter circumacto et verſo, vt aſpiceret: συστρέψας ἑαυτὸν καὶ ἀπακαλύψας (niſi παρακύψας) ὀξέως παρεπιστρεφόμενος; altera: καὶ, εἰς αὐτὸν τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐπινεύων. quae eſt Homerica ſignificatio.

Schol. Il. α, 148. ed. Waſſenb. p. 63, et Bongiov. p. 39. ὑπόδρα, ἐπίῤῥημα, πόθεν γίνεται; ὁ μὲν Ἀπολλόδωρος δύο λέγει παραγωγάς, ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς μίαν, ὡς ἀπὸ περισπωμένων. — v. Etymol. h. v. et Heſych.

Schol. Nicandri Alexiph. 393. p. 58. Par. (p. 80. b. ed. Ald.) τὸν δὲ στρόμβον, ὃν ἔλεγον οἱ ἀρχαῖοι ὄστρακον τῶν κογχυλίων· οἷς καὶ ἐχρῶντο ἀντὶ σάλπιγγος. καὶ Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς Ὁμήρου οὕτως εἶπε· Στρόμβον δ' ὡς ἔσευεν·

Pertinet ad Il. ξ, 413. nec Apollodorum τὰ Ὁμήρου ſcripſiſſe arguit hoc: ſed in etymologiis ille vocabulum ſic in illo Homerico accipiebat. De ipſo ſignificatu cf. Heſych. quem tamen in Ho-

Homero nec Schol. nec Euſtath. agnoſcunt aut memorant.

Heſych. Ἄγος τὸν ἀγκῶνα. — Ἀπολλόδωρος δὲ τὸ ἐντὸς τοῦ βραχίονος μέρος.

Conf. Etym. in ἀγκών, vndé patet ab ἄγω, frango, ἀγὸς et ἀγοατὸς ductum haberi; adeoque in Heſychio ἄγος ſervari poſſe.

Heſych. Ἀλίπλοα. τῇ θαλάσσῃ ἐπιπλέοντα, ὡς Ἀπολλόδωρος.

v. Il. μ, 26. Eadem Etym. M. h. v.

Heſych. Παριαμβίδας. Ἀπολλόδωρος παρὰ τοὺς Ἰάμβους αὐτὰς φησὶ ποιῆσθαι, ἃς οἱ κιθαρῳδοὶ ᾄδουσιν.

v. ibi laudd, et ad Ἰαμβίς. Intelli παριαμβίδας κιθαρίσεις. Sunt adeo certi νόμοι κιθαριστήριοι.

Etymol. Ἀλάστωρ. — κατὰ δὲ Ἀπολλόδωρον, ἀπὸ τοῦ ἀλιτεῖν, ὅ ἐστὶν ἁλιτανεύτως ἀδικεῖν.

Etymologia parum docta. Melius ap. eund. Etymol. ἄλαστα, ἄληστα, ἀπὸ τοῦ

τοῦ λέλησμαι, λήθω, λανθάνω. Eo ſpectant puto illa: ἢ ὁ τοιαῦτα τολμήσας ὧν μὴ ἐστὶν ἐπιλαβέσθαι. leg. ἐπιλαθέσθαι. Deus ἀλάστωρ, qui ea vlciſcitur. cf. Euſt. Heſych.

Etym. M. ἀσαλής. ἡ ἄφροντις, ἡ μηδενὸς φροντίζουσα. σάλη γὰρ ἡ φροντίς. ἀσαλὴς ὁ ἀμέριμνος. Αἰσχύλος, ἀσαλὴς μανία· οὕτως Ἡρωδιανὸς καὶ Ἀπολλόδωρος. καὶ γὰρ ἀσαλέαν ὁ Σώφρων τὴν ἀμεριμνίαν καὶ ἀλογιστίαν καλεῖ.

Niſi hoc ἐν τοῖς περὶ Σώφρονος fuit. σάλα, σάλος pro φροντὶς ap. Suidam et Heſych. apud hunc etiam ἀσάλλειν, ἀφροντιστεῖν. ductum a motu mentis et verſandis cogitationibus.

Etymol. M. δατητής. — Ἀπολλόδωρος διὰ τοῦ σ φησί· παρὰ τὸ δαίω δαστὸς, καὶ ῥῆμα δαστῶ· ὁ παρακείμενος δεδάστηται, καὶ ἐνδείᾳ τοῦ σ, δετάτηται· ἀφ' οὗ ὄνομα δατητὴς, ὡς πεποίηται, ποιητής. διαιρετῆρες, μερισταί.

De

De δατεῖσθαι v. ceteros Grammaticos. δατηταὶ, οἱονεὶ μερισταὶ etc. v. Harpocration et ex eo Suidas.

Etymol. M. Ἑλινὸς, ἡ ἄμπελος, ὡς Ἀπολλόδωρος. Φιλήτας δὲ ἐν γλώσσαις, τὸν κλάδον τῆς ἀμπέλου. Νίκανδρος ἐν Θηριακοῖς.

Nicander Ther. ἑλινὸς adeo idem quod ἕλιξ.

Etymol. M. Κεραμεὺς παρὰ τὸ κέραμος. τοῦτο παρὰ τὴν ἔραν ἔραμος καὶ κέραμος. Ἀπολλόδωρος τὴν κεκαυμένην γῆν ἔραν φησίν.

Aliter de ἔρα Etym. M. in hac voce.

Etymol. M. κεφαλή. — ἢ κατὰ Ἀπολλόδωρον, καλύφη τις οὖσα, παρὰ τὸ καλύπτειν καὶ σκέπειν τὸν ἐγκέφαλον.

Etymol. M. κινυρή· ὀδυρτική. κυρίως δὲ κινύρεσθαι ἐπὶ βοὸς εἴρηται, παρὰ τὸ κινεῖν τὴν οὐρὰν ἐν τῷ μυκᾶσθαι. καὶ Ἄπιων δὲ εὐρὼν τὴν ἐτυμολογίαν ταύτην παρὰ Ἀπολλοδώρῳ, φησὶν, ὅτι ταῦρος λέγεται

ται παρὰ τὸ τείνειν τὴν οὐράν· καὶ μετέθηκε τὴν εὕρεσιν τῆς ἐτυμολογίας.

Non dicas, vtrum abſurdius. Reperiuntur eadem ap. Schol. Apollonii I, 292. vnde ſimul emendandus Etymologus: eiiciendum enim φησὶν et καὶ, et ſic continuanda oratio: εὑρὼν — παρ' Ἀπολλοδώρῳ, ὅτι — οὐρὰν, μετέθηκε.

Etymol. M. Κόρση, ἡ κεφαλή. ὡς μὲν Ἀπολλόδωρος, ἐκ τοῦ κορυφοῦσθαι — κόρση, pro capite, etiam ap. Euſtath. et Heſych. occurrunt, ad quem vide.

Etymol. M. Κρῆτες. — ὁ Ἀπολλόδωρος παρὰ τὸ εὖ κεκρᾶσθαι τὸν περὶ τὴν νῆσον ἀέρα.

Meliora dat Steph. Byz. in Creta.

Etymol. M. κράταφοι. — ὡς δὲ Ἀπολλόδωρος, ὅτι συγκεκρότηνται ἀμφοτέρωθεν. —

Similia occurrunt ap. Euſtath.

Etymol. M. ὀρσοθύρη — Φησὶ δὲ Ἀπολλόδωρος, ὀρσορόκα ὑπ' ἐνίων λέγεσθαι, δι' ἧς τὸ ὕδωρ ὄρνυται.

Vix

Vix videtur ſana eſſe vox. Subſtituenda videri poteſt ὀρσύδρα, quam Euſtath. ad notum Odyſſ. locum de ὀρσοθύρῃ exponit.

Etymol. M. ὀσφὺς — ὡς δὲ Ἀπολλόδωρος, οἱονεὶ ὀστοφυής τις οὖσα. ὀστώδης γάρ.

Eadem Suidas in ὀσφύς.

Etymol. M. πώγων· ὡς μὲν Ἀπολλόδωρος, ὅτι πῆξιν ἡλικίας σημαίνει. —

Alia aeque abſurda aliorum ſequuntur ibidem.

Etymol. M. ῥάχις. ὡς μὲν Ἀπολλόδωρος, ἀπὸ τοῦ ῥῆξις εἶναι, καὶ τὰ δεξιὰ μέρη διακρίνειν ἀπὸ τῶν εὐωνύμων.

cf. Suidas in h. v. Euſt. al.

Etymol. M. ὦτα. Ἀπολλόδωρος μέν, ἀπὸ τοῦ δέχεσθαι τὴν ὄσσαν.

Saltem meminiſſe debebat, ὦτα eſſe ex, οὔατα, ab οὖας, quod fuit οατς, interpoſito digamma ουας.

Photius Lexic. MS. μέλασμα. τὸ βάμμα τῆς κεφαλῆς. Ἀπολλόδωρος.

Idem Pollux II, 35.

Photius Lex. MS. πέλικαν. Βοιωτοὶ τὴν ξυλίνην λεκάνην, διὰ τὸ ἐκπεπελεκῆσθαι. Ἀπολλόδωρος δὲ ποτηρίου εἶδος.

v. Pollux X, 78. Eadem fere, ſed non nominato Apollodoro, Heſych. v. ad vtrumqq. Intpp.

Photius Lexic. MS. σκιαγράφος, ὁ νῦν σκηνογράφος. οὕτως Ἀπολλόδωρος. Verum haec non grammaticum, ſed pictorem (σκιαγράφον) Apollodorum reſpicere, iam Alberti ad Heſych. in eadem voce monuit; conf. Iunius Catal. Artific. Nec dum tamen aſſequor, quomodo duo illa nomina pro eodem vſurpari potuerint: ſi quidem prior inuenit colorum φθορὰν καὶ ἀπόχρωσιν σκιᾶς, vt Plutarch. bellone an pace. pr. σκιαγραφία omnino pro pictura paſſim. v. c. quod ſuccurrit, ap. Clement. Cohort p. 4. l. 6.

Sui-

Suidas Κύβος. ἀπὸ τοῦ κυκλόθεν βάσιν ἔχειν. Ἀπολλόδωρος ἀπὸ τῆς κυφότητος· τὸ γὰρ ἐπὶ κεφαλῆς κύλισθῆναι, κυβισθῆναι ἔλεγον. καὶ ἐν ἐπιγράμματι·

— οἶδ' ὅτι ῥίπτω
πάντα κύβον κεφαλῆς αἰὲν ὕπερθεν ἐμῆς.

Etiam ex hoc emendare dicet Etymol. M. Κύβος· ὁ κύκλωθεν (κυκλόθεν) βάσιν ἔχων. ἢ πᾶσα τετράγωνος ψῆφος. Ἀπολλόδωρος δὲ ἀπὸ τῆς κυφότητος. τὰ γὰρ ἐπὶ κεφαλὴν κύψαντα κυλισθῆναι, κυβιστῆσαι ἔλεγον. καὶ κυβιστᾶν, τὸ ἐπὶ κεφαλῆς πηδᾶν. κύβην γὰρ ἔλεγον τὴν κεφαλήν. παρὰ τὸ κύπτω, κύψω, γίνεται κύβος. ἐξ αὐτοῦ κυβιστὴς, καὶ κυβιστητὴρ ὁ κολυμβητής.

Neceſſe eſt Apollodorum ἀπὸ κυφότητος, h. e. ἀπὸ τοῦ κύπτειν duxiſſe κύβον, non ἀπὸ κυφότητος. Etymologia primo vtriusque loco poſita eſt inepta. Melior altera ἀπὸ τοῦ κύπτω, vnde ſane ἔκυβον et ſic porro. Praeſtat, hinc eſſe

ductum κύβη, κύμβη, caput: vnde κυβίζειν et κυβιστᾶν. De his plura Euſt. ad Hom.

Suidas: Λαρινοὶ βόες. — Ἀπολλόδωρος δὲ αὖ τοὺς εὐτραφεῖς, λαρινούς. λαρινεύειν γὰρ τὸ σιτεύειν. —

Exſcripſit Scholia Ariſtoph. Pac. 924. nec tamen in iis nunc Apollodori mentio occurrit. cf. ad Av. 465. Add. cett. Grammatici. Heſych. Etym. Etiam Apoſtol. XI, 76. Leguntur quoque Suidae verba in Photii Lex. MS. Ipſam rem, non nominato auctore, memorat Athen. IX. p. 376 B. — λαρινῶν βοῶν, οἱ οὕτως ἐκλήθησαν, ἢ ἀπὸ τοῦ λαρινεύεσθαι, ὅπερ ἐστὶ σιτίζεσθαι. Σώφρων· βόες δὲ λαρινεύονται. ἢ ἀπό τινος κώμης etc.

Suidas: ῥάξαι. ἀντὶ τοῦ καταβαλεῖν. οὕτως Ἀπολλόδωρος.

Eadem habet Photius Lex. MS. in quo ſubiiciuntur haec: ῥάξας. τὸ δὲ ῥήξας οὐκ Ἀττικόν. καὶ παρὰ δικανικοῖς ἐστὶν ἡ χρῆσις. Forte putes haec vltima

ad

ma ad ῥαΐσας spectare. Harpocration: ῥαΐσας, ἀντὶ τοῦ ῥάως ἔχων ἐκ τῆς νόσου. Δημοσθένης Φιλιππικοῖς. Tum Atticorum esse ῥήγνυμι, vulgare ῥήσσειν, ῥήξαι, ex Thoma et Moeride discimus. Sed ῥάξαι, trudere, contundere, oratorum est: Demosth. in Conon. p. 1259, 11. ed. Reisk.

Suidas: Φροῦδος· πρὸ ὁδοῦ, οἱονεὶ ἀποληλυθώς. ἔκδημος. Ἀπολλόδωρος· Φροῦδος μὲν ὁ πρὸ ὁδοῦ, Φησιν, ἢ ἤδη ἔξω ὤν. vt legendum esse recte censet Kuster.

Similia sine Apollodori nomine habent alii, vt Etymol. in Φροῦδοι. Hesych. vbi v. Intpp.

Eustath. ad Il. ε. p. 524. vbi de aspiratione in mediis vocabulis agit: — καὶ ὅτι κακῶς δασύνουσί τινες τοῦ ἐνυὼ τὸ ύ. ἄμεινον γάρ Φασι ψιλοῦν — ἢ καὶ διότι ἀπὸ τοῦ ἐναύειν γίνεται κατὰ Ἀπολλόδωρον, ὅ ἐστιν ἐμφωνεῖν.

Eustath. ad Il. I, 147. p. 742. f. ἔτι ἰστέον καὶ ὅτι Ἀρίσταχος μὲν ἓν μέρος λό-

γου λαμβάνει τὸ, ἐπιμειλία, ὡς τὸ ἐπιφάρνια. Ἀπολλόδωρος δὲ διαλύει, λέγων· ἐπιδώσω μειλία· ὡς καὶ κατωτέρω εὐθὺς ἐπάγει· ὅσα οὔπω τις ἐῷ ἐπέδωκε θυγατρί. —

Sane et ſic Apollonius in Lexico μείλια. Potuit tamen vterque idem ſentire. Attingunt quoque rem Scholia breuia ad h. l.

Euſtath. ad Odyſſ. γ, 444. p. 1476, 38. vbi de ἄμνιον: quod Porſilus Hierapytnius apud populares ſuos adhuc αἴμνιον pronuntiari dixerat, παρὰ τὸ αἷμα. Φησὶ δὲ καὶ Ἀπολλόδωρος, ὡς εἰκὸς ἦν καὶ παρὰ τῷ ποιητῇ οὕτως αὐτὸ προφέρεσθαι· περιαιρεθῆναι δὲ τὸ ἰῶτα ὑπό τινων,

Ex eo ſua duxit Etymol. M. in h. v. cf. Intpp. Heſych. ad e. v.

Euſtath. ad Odyſſ. λ, 578. p. 1700, 10. Δέρτρον. — Ἀπολλόδωρος δὲ, τὸν περὶ κοιλίαν ἐπίπλουν, ὃν καὶ ἀργέτην δημὸν ὄιεῖνος καλεῖ. —

vid.

vid. ibi reliqua: cum Etymol. M. Heſych. vbi v. laudd.

Euſtath. ad Odyſſ. μ, 22. p. 1706, 1. τὸ δὲ „δισθανέες„ ἐν δυσὶ μέρεσι λόγου ἀναγινώσκει Ἀπολλόδωρος, λέγων, ὅτι τὸ δὶς καὶ τρὶς ἀποβάλλει τὸ σίγμα ἐν ταῖς συνθέσεσιν· οἷον δίπους. τρίπους. ὤφειλεν οὖν καὶ διθανέες. νοητέον δὲ τὸν Ἀπολλοδώρου λόγον χωρὶς τῶν ἀριθμητικῶν· δισχιλίους γὰρ μετὰ τοῦ σίγμα καὶ τρισχιλίους φαμέν. καὶ οὕτω μὲν αὐτός.

Περὶ τῶν Ἀθήνησιν ἑταιρῶν.

Athenaeus XIII. p. 567. A. σὺ δὲ, ὦ Σοφιστὰ, — καὶ περιφέρων ἀεὶ τοιαυτὶ βιβλία Ἀριστοφάνους καὶ Ἀπολλοδώρου καὶ Ἀμμωνίου καὶ Ἀντιφάνους, ἔτι καὶ Γοργίου τοῦ Ἀθηναίου, πάντων τούτων συγγεγραφότων περὶ τῶν Ἀθήνησιν ἑταιρίδων. Idem XIII. p. 583. D. αἱ γὰρ καλαὶ ἡμῶν Ἀθῆναι τοσοῦτο πλῆθος ἤνεγκαν ἑταιρῶν — ἀνέγραψε γοῦν Ἀριστοφάνης

μὲν ὁ Βυζάντιος ἑκατὸν καὶ τριακοντακτένια. Ἀπολλόδωρος δὲ τούτων πλείους. —

Athen. XIII. p. 586. A. περὶ δὲ τῆς Φανοστράτης Ἀπολλόδωρος φησὶν ἐν τῷ περὶ τῶν Ἀθήνησιν ἑταιρίδων, ὅτι Φθειροπύλη ἐπεκαλεῖτο, ἐπειδήπερ ἐπὶ τῆς θύρας ἑστῶσα ἐφθείριζετο. — ἑταιρῶν ἐπωνυμία αἱ ἀφύαι· περὶ ὧν ὁ προειρημένος Ἀπολλόδωρος φησίν· Σταγόνιον καὶ Ἀνθὶς ἀδελφαὶ, αὗται Ἀφύαι ἐκαλοῦντο, ὅτι καὶ λευκαὶ καὶ λεπταὶ οὖσαι τοὺς ὀφθαλμοὺς μεγάλους εἶχον.

Harpocration: Φανοστράτη, Δημοσθένης κατὰ Ἀνδροτίωνος. Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ περὶ τῶν Ἀθήνησιν ἑταιρῶν, ταύτην φησὶν ὀνομάζεσθαι Φθειροπύλην, ἐπειδὴ ἐπὶ τῆς θύρας ἑστῶσα ἐφθείριζετο.

Eadem Etymol. M. in h. v. et Suidas h. v.

Harpocration: Νάννιον — Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ περὶ τῶν ἑταιρῶν, Αἴγα λέγεσθαι φησὶ ταύτην ἑταίραν, διὰ τὸ θαλλὸν

τὸν

τὸν κάπηλον καταφαγεῖν. ὅτι γὰρ Θαλλῷ χαίρουσιν αἱ αἶγες, καὶ Σοφοκλῆς Ποιμέσιν etc.

Luſus in voce Θαλλὸς, nomine hominis, quem illa fortunis ſpoliauit; cum Θαλλοὺς frondes appetat capra. Eadem fere habet Suidas in h. v. et Photius in Lex. MS. Sed locus deſcriptus ex Athenaeo lib. XIII. p. 587. A. parum tamen diligenter, vt iam Mauſſacus monuit: nam non Nannium ſed Nico eſt ſcortum, de quo illa narrantur. Affertur ab eodem p. 582. F. 583. C. locus ex Machone Comico ea de re diſertiſſimus. Videri adeo poteſt eadem incuria etiam Apollodori nomen labefactare: nam in Athenaeo Antiphanes περὶ ἑταιρῶν proxime praecefferat, non Apollodorus.

Athen. XIII. p. 591. C. Ἀ. δὲ ἐν τῇ περὶ ἑταιρῶν, δύο ἀναγράφει Φρύνας γεγονέναι· ὧν τὴν μὲν ἐπικαλεῖσθαι κλαυσιγέλωτα, τὴν δὲ σαπέρδιον.

Περὶ κρατῆρος ſ. περὶ κυλίκων.

Singularem librum hoc titulo editum fuiſſe ab Apollodoro, valde dubito; potuit eſſe caput operis etymologici: cuius generis opera et alia commemorantur in titulos diuiſa, quos paſſim pro ſingularibus libellis haberi ſuſpicor.

Athenaeus XI. p. 501. A. de vaſis genere quod ἀμφίθετον dictum: Παρθένιος δὲ ὁ τοῦ Διονυσίου ἀμφίθετον ἀκούει τὴν ἀμφίθετον φιάλην. Ἀπολλόδωρος δ' ὁ Ἀθηναῖος ἐν τῷ περὶ τοῦ κρατῆρος ῥησειδίου (leg. ῥησειδίῳ) τὴν κατὰ τὸν πυθμένα μὴ δυναμένην τίθεσθαι καὶ ἑρείδεσθαι, ἀλλὰ κατὰ τὸ στόμα.

Exſcripſit h. l. Euſtath. ad Il. ψ, 616. p. 1299. Ἀπολλόδωρος δέ, φασιν, ἀμφίθετον λέγει, τὴν μὴ κατὰ πυθμένα, κατὰ μόνον δὲ στόμα δυναμένην ἑρείδεσθαι. Ex his

his et aliis satis patet, veteres hos Grammaticos Eustathio lectos non esse.

Athenaeus IX p. 479. A. κοτύλη. — Ἀπολλόδωρος δὲ ποτηρίου τι γένος ὑψηλὸν καὶ ἔγκοιλον. —

Athenaeus XI. p. 482. E. Κύμβα ποτήρισν Ἀπολλόδωρος Παφίοις (sc. εἶναι λέγει. At hoc idem mox p. 483. repetitur ex ἐτυμολογιῶν volumine. cf. sup. p. 1145.

Oritur controuersia, quod ab Athen. XI, 12. p. 487. B. vbi de poculis agitur Ἀπολλόδωρος ὁ Κυρηναῖος laudatur. Μαστός. Ἀπολλόδωρος ὁ Κυρηναῖος, ὡς Πάμφιλος, φησὶ Παφίους τὸ ποτήριον οὕτω καλεῖν. Videtur adeo hoc ex Pamphilo laudari. Cum sup. p. 1145. aliud poculi nomen Κύμβη Cypriis proprium ex Apollodori Etymologiis laudatum sit: dubitatio fit, an et hoc Cyrenensi tributum ad eum spectet.

Athen. XI. p. 485. D. Λεπαστής. — Ἀμερίας δέ φησι τὸν οἰνοχόην λεπαστὴν καλεῖ-

καλεῖσθαι. Ἀριστοφάνης δὲ καὶ Ἀπολλόδωρος, γένος εἶναι κύλικός.

Athen. XI. p. 497. F. Σελευκὶς, ὅτι ἀπὸ Σελεύκου βασιλέως τὴν προσηγορίαν ἔσχε τὸ ἔκπωμα, προείρηται (p. 488. F.) ἱστορῶντος τοῦτο καὶ Ἀπολλοδώρου τοῦ Ἀθηναίου.

Περὶ θηρίων.

Athen. XV, p. 681. D. vbi de floribus, et quidem de viola nigra: Ἀπολλόδωρος δὲ ἐν τῷ περὶ θηρίων φησὶ χαμαιπίτυν, οἱ δ' Ἀθήνησιν Ἰωνίαν, οἱ δὲ κατ' Εὔβοιαν Σιδηρῖτιν.

Casaub. ad h. l. dubitabat an Παρθικῶν legendum esset. Sed Gale bene monet, Plinium lib. XI. Hist. nat. apposuisse inter auctores *Apollodorum de bestiis venenatis*. Eundem aliquoties excitat Plinius in ipso opere XI, 25. f. 30. XXII, 7. f. 8. et al.

Schol.

Schol. Nicandri in Theriac. p. 33. ad v. 715. ed. Par. de Phalangiis: Ἀ. δὲ ἐν τῷ περὶ θηρίων καὶ Ἀριστοτέλης (H. A. V, 27.) φησὶν, ὅτι ἐν γυργάθοις (malo γαργάθοις scriptum: γύργαθος est calathi viminei genus) γεννῶσι τὰ φαλάγγια. Aristotelis tamen mens potius haec esse videtur: ipsa phalangia conficere sibi plexilem quasi corbem vel rete, in quod ova deponant. Scholiastes vero non attendisse videtur, Nicandrum de certo phalangiorum genere, cuius morsus venenatus est, agere.

Idem Schol. p. 39. ad Ther. v. 858. δαύκειον. τὸ δὲ δαύκειον, Ἀ. φησὶν ἐν τῷ περὶ θηρίων, βοηθεῖν πρὸς τὰ εἰρημένα.

Adde in Alexiph. p. 65. (ad p. 168.) p. 66. (ad p. 171.)

Aelian. H. A. VIII, 7. Τὸν δὲ χέρσυδρον πατήσας τὶς, καὶ εἰ μὴ δηχθείη, ὡς Ἀπολλόδωρός φησιν ἐν τῷ θηριακῷ λόγῳ, ἀποθνήσκει πάντως. ἔχειν γάρ τι

ση-

σηπτικὸν καὶ τὴν μόνην τοῦ ζώου ἐπίψαυσιν λέγει· καὶ μέντοι καὶ τὸν πειρώμενον θεραπεύειν καὶ ἐπικουρεῖν ἀμωγέπως τῷ ἀποθνήσκοντι φλυκταίνας ἴσχειν ἐν ταῖς χερσὶν, ἐπεὶ μόνον τοῦ πατήσαντος προσέψαυσεν.

ibid. c. 12. ὁ παρείας ἢ παρούας. οὕτω γὰρ Ἀπολλόδωρος ἐθέλει, πυῤῥὸς τὴν χρόαν. —

De hoc ſerpentum genere v. Etymol. M. et Heſych. ibique Intpp.

Schol. Nicandri Ther. p. 36. (ad p. 56.) Σφόνδυλοι ἐννεάδεσμοι. — οὔτε διὰ τὸ ἐννέα σπονδύλους, ὥς φησι Δημήτριος. τοὺς γὰρ σπονδύλους ὁ σκορπίος οὐ πλείους ἔχων τῶν ἑπτὰ ὁρᾶται. ἀλλὰ καὶ αὐτοὺς σπανίους, καθά φησιν Ἀπολλόδωρος.

An liber hic ad noſtrum Apollodorum Athenienſem referri recte poſſit, valde dubito. Vt ne praeciſe negem, faciit, quod Grammaticorum more vocabula venenorum et antipharmacorum interpretari

tari ſimulque nonnulla ad artem medicam ſpectantia interponere potuit. Fuere ſaltem plures Apollodori qui de venenis ſcripſerant: Plinius XX, 4. ſ. 13. vbi de raphanis: — *et contra viſcum quoque dari* Apollodori duo *iubent*: *ſed* Citieus *ſemen ex aqua tritum*, Tarentinus *ſuccum*. Citienſis auctoritate ſaepius vſus eſt: etiam is intelligendus v. c. Ind. lib. XXXV. vbi ſimpliciter Apollodorus excitatur. Sed de medicis huius nominis, vt et de reliquis Adollodoris, videndi ſunt viri litterati, inprimis poſt Meurſium Fabric. in Bibl. Gr. T. II. p. 669. qui Ionſii et Voſſii errores correxit. Harduinus in Indice Auctor. Plin. plura appoſuit parum explorata et falſa. Maiorem doctrinae copiam Gale ad hoc argumentum attulit; modo res ordine probabiliore diſpoſitas clare ac perſpicue eloquutus eſſet.

Equi-

Equidem paucis tantum nonnullorum mentionem faciam, quos pro noſtro Athenienſi paſſim habuere viri docti.

Vt de *Apollodoro Athenienſi* altero taceam, cuius ſcripta ad hiſtoriam philoſ. ſpectantia apud Diog. Laertium memorantur, fuit ἡ πρὸς τὴν Ἀριστοκλέους ἐπιστολὴν ἀντιγραφή.

Athen. XIV, p. 636. F. Ἀπολλόδωρος δ' ἐν τῇ πρὸς τὴν Ἀριστοκλέους ἐπιστολὴν ἀντιγραφῇ, ἣ νῦν, φησὶν, ἡμεῖς λέγομεν ψαλτήριον, τοῦτ' εἶναι μάγαδιν.

Poterat de Ariſtocle Peripatetico in mentem venire: de quo egit Ionſius IV. p. 330. Verum Ariſtoclem ἐν τῷ περὶ χορῶν laudat ipſe Athen. IV. p. 174. C. vbi de organis hydraulicis agit, vt adeo de grammatico potius libello ſuper nominibus muſicorum inſtrumentorum agi putem. Epiſtolae eiusmodi grammaticis de quaeſtionibus fuere multorum v. c. Lyncei Samii ap. Ionſ. II, 2. p. 123.

Apol-

Apollodorus ἐν τῷ περὶ μύρων καὶ στεφάνων laudatur ab Athen. XV. p. 675 E. ſuper origine moris coronas geſtandi inter pocula ex arte medica repetiti.

Eundem eſſe, qui in Indice lib. XII. ap. Plin. laudatur: *A. qui de odoribus ſcripſit*, ſuſpicantur Ionſius, Fabricius, alii. Saltem is inter medicos et naturae ſcriptores commemoratur.

Poteſt ex hoc volumine petitum videri Scholion Ariſtoph. Ran. 333.

Μυρσίνης. στεφάνῳ ἐστεφανοῦντο οἱ μεμηνάναι, οὐχ, ὥς τινας νομίζουσι, πασσίνῳ· ὁ δὲ Ἀπολλόδωρος καὶ τοὺς Θεσμοφόρους φησὶ διὰ τῆς μυρσίνης στέφεσθαι, ὅτι οἰκείως ἔχει πρὸς τὸ φυτὸν ἡ θεὸς καὶ ὅτι τοῖς χθονίοις ἀνιέρωτο.

Verum in fragmentis περὶ θεῶν plura de his, quae diis ſacra ſunt, memorari vidimus. cf. p. 1057.

Apollodorus medicus in volumine quo ſuaſit Ptolemaeo regi, quae vina biberet,

ap. Plin. XIV, 7. f. 9. porro Apollodorus περὶ βοτάνων ap. Schol. Nicandri, et alii memorantur medici, quae ad nos non ſpectant.

Apollodorum περὶ Ἀλεξανδρείας ex male accepto loco Stephani in Ὀρβίται effinxerant viri docti. cf. ſup. p. 1130.

An noſter Apollodorus a Scholiaſta Euripidis ad Med. 148. ſuper interpunctione loci laudetur, ambigi forte poteſt. Sed eſt haud dubie Tarſenſis: v. ad v. 169. et Schol. Ariſtoph. Ran. 323. Ad eundem neſcio an ſit referendum Schol. Plut. 535. de quo ſtp. in Etymol. voc. φῶδας. p. 1151. Diuerſum autem habeo ab altero Tarſenſi, tragico poeta.

Alter Grammaticus ad Euripidem laudatur *Apollodorus Cyrenaeus* ad Oreſt. 1385. qui, ſi ſatis eum aſſequor, noluit iungi ἀρμάτειον μέλος ſed ſubintelligere ἀρματειὸν Ἴλιον, vt ad curulia ſtudia Troianorum referretur. Eundem memorat Athen.

Athen. XI. p. 501. A. de quo loco v. ſup. lib. περὶ κρατῆρος p. 1166. Nominatur idem in Etymol. M. βωμολόχοι et ap. Suidam in ἀντικρυς et in βδελύσσω.

Quod Cyrenaei librum περὶ θεῶν laudatum videmus a Natale Comite, relinquendum eſt vanitati hominis, cetera doctiſſimi, qui magnum numerum ſcriptorum deperditorum tanquam a ſe lectorum ex Grammaticis excitauit: Ita lib. III, 16. „Scriptum reliquit Theagenes et Apollodorus Cyrenaicus in lib. I. de Diis Iovem ad placandam Proſerpinam ipſi Siciliam donaſſe„ (de fabula v. Diod. V, 2. et ibi Weſſel. nam auctorem, e quo Natalis haec habet, non inuenio) c. 17. de aeris vſu in Luſtrationibus et expiationibus ex Apollodoro Cyrenaico de Diis: petitum ex Schol. Theocr. II, 36. ibid. c. 18. de Diana: „Dictynnae et Alpheiae (immo Apheiae. Ἀφείᾳ Heſych. h. v.) nomine culta eſt ab Aeginetis et

Cretenſibus, vt ait Apollodorus Cyrenaeus in libro de Diis.„ lib. IX, 5. „Neque vero pinus ſolum ſacrata fuit deorum matri ſed etiam quercus, vt teſtatus eſt Apollodorus lib. 3. de diis„ petita ſunt ex Schol. Apollonii I, 1124.

Apollodorus ὁ Δωριεὺς vno tantum loco memoratur Schol. Theocriti I, 52. ſuper voc. ἀνθέριξ: videtur et ipſe eſſe Grammaticus. Apollodorus is, de quo Plin. VII, 37. ſ. 37. „*Grammatica* Apollodorus (cenituit) *cui Amphictyones Graeciae honorem habuere*:„ decreto neſcio quo; poteſt pro noſtro forte haberi. Sed ex Clem. Stromat. I, p. 365. (309.) patet eſſe alium Cumanum: Ἀπολλόδωρος δὲ ὁ Κυμαῖος πρῶτος τοῦ Κριτικοῦ εἰσηγήσατο τόπου, καὶ Γραμματικὸς προσηγορεύθη. ἔνιοι δὲ Ἐρατοσθένη τὸν Κυρηναῖον φασίν.

Male me habet Apollodorus qui hymnos ſcripſiſſe dicitur apud Erotianum in τέρθρον, quandoquidem nulla omnino eius

eius alia mentio vsquam facta occurrit: καὶ Ἀπολλόδωρος ὁ τοὺς Ὕμνους γράψας φησί· „τίς τοιήδε ὥρη ἦλθεν ἐπὶ τέρθρον θυράων;„ *quae vnquam similis hora mihi contigit! ad meas aedes aduenit!* sed f. τοιῇδε ὥρῃ, *tali hora quis.* De voce τέρθρον pro τέρμα, τέλος, v. Hesych.

Ex ceteris nobiliores sunt: Ἀπολλόδωρος ὁ τὰ Παρθικὰ γράψας ap. Strab. XI. p. 777. A, (509.) XV. p. 1006. (685 f.) et ap. Athen. XV, 8. p. 682. C. Est is Artemitenus, vt diserte ipse Strabo lib. II. p. 178. C. (p. 118.) ex Artemita Babyloniae p. 789. C. (p. 519,) Quod nomen *Adramyttenus* corrupte scriptum videtur p. 796. B. (525.) et XI. p. 783. A. (514.)

Cum *Pontica* (vt ap. Schol. Apollon. II, 159.) vel *Carica*, vt apud Stephanum in Ἀρκόνησος. Λαγινία. Νάρνασος, ipsi tribuantur, Apollonii nomen latere, obseruatum est ab aliis; nam Apollonii Aphrodisiensis *Carica* ap. Steph. et al. diserte

memorantur; et τὰ Πόντικα ad κτίσεις Apollonii Rhodii merito referri videntur.

Euphorion ἐν Ἀπολλοδώρῳ apud Parthen. Erot c. 28. Schol. Apollonii I, 1063. de Cyzico, et ap. Schol. Lycophr. 513. Harpocration. in ὁ κάτωθεν νόμος. cf. Meurſ. ad Hellad. Chreſtomath. p. 312. Opp. ſimile ſcriptum deſignare videtur, quale fuit Apollodori ſuper Epicharmo et alia aliorum haud diſſimilia. Nec aſſentior Galeo, qui (p. 136. Not. in Parthenium) partem τῶν Ἀτάκτων fuiſſe autumat.

Quod apud Athenaeum legitur XIII. p. 573 B. Δημοσθένης δ' ὁ ῥήτωρ ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας λόγῳ, εἰ γνήσιος, ὃν Ἀπολλόδωρος εἴρηκε, φησὶ — non bene ita acceptum fuit, ac ſi Apollodorus Grammaticus cenſuram orationum Demoſthenicarum egiſſet; eſt enim Apollodorus, Paſionis f. qui multas dixit cauſſas orationibus, quas Demoſthenes ſcripſerat, habi-

habitis: idem subscripserat accusationi Neaerae.

Festus in *Roma*: „Apollodorus in Euxenide ait, Aenea et Lauinia natos Mayllem, Mulum Romumque; atque ab Romo vrbi tractum nomen.„ Si vera haec sunt, Apollodori Tarsensis Tragici tragoediam hoc nomine fuisse veri simile fit.

INDEX FRAGMENTORVM APOLLODORI

ex Bibliotheca.	p. 1037.
περὶ θεῶν.	1089.
τῶν χρονικῶν.	1072.
περὶ νεῶν.	1099.
περὶ γῆς.	1126.
περὶ Σώφρονος.	1138.
περὶ Ἐπιχάρμου.	1142.
περὶ Ἐτυμολογιῶν.	1144.
περὶ τῶν Ἀθήνησιν ἑταιρῶν.	1163.
περὶ κρατῆρος.	1166.
περὶ θηρίων.	1168.
περὶ μύρων καὶ στεφάνων.	1173.
Alii Apollodori	ibid. et ſqq.

INDI-

INDICES TRES

I. Nominum et fabularum.

II. Vocum Graecarum memorabilium.

III. Scriptorum et obſeruationum in Notis. *).

*) *Numeri unde poſiti* ſunt graeci contextus. *Not.* ſunt notae. *Fr.* ſunt fragmenta.

INDEX
NOMINVM ET FABVLARVM *).

A.

Abas, Lyncei ex Hypermneſtra f. p. 83. eius progenies ib. cf. Not. 276. 7.
Abas, mons Erythiae inſulae. 133. Not. 396.
Abas, Melampodis f. 51.
Abderus, a Diomedis equis deuoratus. 127. Not. 370.
Abderus, vrbs. ib. Not. 371.
Abderia, vrbs Hiſpaniae 134. Not. 397.
Abſyrtus, v. Apſyrtus.
Abylli, pop. fr. 1128.
Acacallis Not. 536.
Acalle, Minois e Paſiphaë filia. 177. Not. 536.
Acarnan, Alcmaeonis f. patris caedem vlciſcitur. 219. Acarnaniam incolit. 220. Not. 651-653.
Acarnania ab Alcmaeonis filiis condita. 220.

*) Confectus opera Gulielmi *Stieghan*, eruditi iuuenis, qui nunc bibliothecae academicae a litteris eſt. Inſertae ſuis locis ſunt praecipuae fabularum illuſtrationes e Notis.

Acestus, Peliae f. 47. Argonauta. 56. Iasonem cum Medea Iolco exturbat 74. patri ludos facit v. *Pelias*. Peleum ab Eurytionis caede lustrat etc. 256. 257. pater Stheneles. 261.

Achaeus, Xuthi f. Achaeis de se nomen dat 27. Not. 847. 8.

Achelous, ab Hercule cornu priuatur 155. caet. 10. 27. 32. Callirrhoen filiam Alcmaeoni dat vxorem. 218. eius praeceptum. 220.

Acheron fluu. 18. pro ipsis Inferis. 142. fr. 1048.

Achilles; de eo 259. 260. parat ei immortalitatem Thetis Not. 799. educatio 800. πυρίσσεος 801. ap. Lycomedem seruatur. 260. 261. Not 802. *Ligyron* ante vocatus ib. apud Lycomedem abditus; tandem inde ab Vlysse protractus. 261.

Achiroe Not. p. 260.

Acontes, Lycaonis f. 222.

Acraea Iuno 75. Not. 233.

Acrisius, Abantis ex Ocalia f. 88. caet. de eo. 89. Danaen filiam arca inclusam in mare proiicit. 94. a Perseo imprudente occiditur. 101.

Acroria vrbs. fr. 1134.

Actaea Danai e Pieria filia. 86.

Actaea, Nereis. 7.

Actaeon

Actaeon, a canibus suis deuoratur. 188. 89. Not. 564. Ἀκταίων, ονος et ωνος 564.
Actaeus. at leg. Actor. v. Not. 775.
Actaeus, Agrauli pater. 263.
Acte, olim Attica. 262. fr. 1121. 2.
Actor Aeacli f. Not. 788.
Actor Myrmidonis f. 27. Eurytionis pater. 34.
Actor, Deionis f. 43. Menoetii pater, v. Not. 100. et 786. (vbi de diuersis Actoribus) eius liberi. 787.
Actor, Hippasi f. Argonauta. 56.
Actor, pater Euryti et Cteati, frater Augeae 150. v. Not. 451.
Adiante, Danai ex Herse filia. 86.
Admete, Eurysthei filia Hippolytes balteum accipit. 132. Not. 375. 675.
Admetus, Pheretius. 144. Pheretis f. 52. 235. apud Calydonii venator. 34. 53. Argonauta. 56. Apolline vtitur armentorum pastore 235. Not. 708. Pater Eumeli 239.
Adonis: de eo 265. 66. Veneris amasius. ibid. De eo v. Not. 826. 7.
Adranum vrbs. fr. 1194.
Adrastea, Nympha, Iouis nutrix. 3.

Adraſtus, Talai f. 51. 203. Argorum rex, eius filiae 52. Not. 169. Deipyle Tydeo 38. 204. Aegialia Diomedi 39. Argia Polynici matrimonio iuncta 204. aduerſus Thebas proficiſcitur 204-7. equorum curſu vincit in ludis Nemeis 207. vnus ſeptem ducum Arionis equi opis ſeruatus, redit e bello Thebano 213. Not. 634. ſupplex factus Theſeo humationem caeſorum obtinet. 214. Not. 636. 7. *Alius* pater Eurydices. 246. v. Not. 752.

Adyte, Danai e Pieria filia 86.

Aeacus. De eo 252. 3. 4. Not. 767 ſqq. Iouis ex Aegina f., Aeginam tenet: eius progenies ex Endeïde. 252. 253. 34. 55. et e Pſamathe. 253. deprecatur pro Hellade (Not. 778.) claues tenet inferorum 253. 254.

Aeaea inſula, Circes domicilium. 68. Not. 211.

Aedon Not. 581.

Aedaſii f. Aedui pop. fr. 1080.

Aeetes, Solis e Perſeïde f. De eo 41. Not. 137. Chalciopen filiam Phryxo vxorem dat. 41. Iaſoni aureum vellus reddere recuſat. 64-67. Argo nauem perſequitur 68. regnum a fratre ereptum ope Medeae recuperat. 75.

Aegaeon, Lycaonis f. 222.

Aegeoneus, Priami f. 250.
Aegeus, Pandionis II f. al. Scyrii. 277. de eo 278-79. ſors ipſi data Not. 875. 6. pater Theſei 34. 55. Medi, e Medea. 75.
Aegialeus, Adraſti f. 52. Aegialiae pater. 39. adverſus Thebas cum Epigonis profectus a Laomedonte trucidatur. 215. Not. 643.
Aegialeus Inachi f. ditioni ſuae (Achaiae) nomen dat. 76. Not. 240.
Aegialia, Adraſti 52. al. Aegialei filia, Diomedis vxor. 39. Not. 132.
Aegimius, Dorienſium rex, Herculis ope Lapithas domat 158. Eius filii 169. Not. 515. De eo v. Not. 476.
Aegina, Aſopi f. a Ioue rapta 43. Aeacum parit. 252. Not. 768. 9.
Aegina, inſ. ab Argonautis viſitata. 72. olim Oenone. ſedes Aeaci 252.
Aegipan, tendines Ioui reſtituit. 23.
Aegis. Not. 750.
Aegius, Aegypti e Phoeniſſa f. 85.
Aegle, Heſperidum vna. 136.
Aegleis, Hyacinthi f. 281.
Aegletes cognomen Apollinis. 70. Not. 219.

Aegyptus, Beli f. de eo 82. Eius filii L. Danaidum nuptias ſortitione facta obtinent. 83. 84.

Aegyptus, Aegypti ac Gorgonis f. 86.

Aegyptus, ab Aegypto, Beli, nominatur 82. antea Melampodum terra ibid. not. — Aeria dicta. Not. 256. Μελάμπωλος 262. Buſiride rege ſterilitate laborat. 138.

Aëllo, Harpyia. 7.

Aëllopus, Harpyia. 61.

Aemon, Lycaonis f. 222. v. Haemon.

Aemonia fr. 1123.

Aemonius, Amalthea pater. 155.

Aeneas, Anchiſae e Venere f. 244.

Aenetus, Deïonis f. 43.

Aenus, Thraciae urbs, ſedes Polyni. 131. Not. 385. fr. 1134.

Aeoleniſes ab Endymione Elidem dedacti. 29.

Aeolia, Amythaonis f. 30.

Aeolus Helleni f. 26. Theſſaliae R.; incolas Aeolenſes uocat; eius liberi ex Enarete 27. patet Perieris. 235.

Aepalius Not. 477.

Aepytus, Creſphontis e Merope f. de eo 171. 172. Not. 520. Alius 670.

Aeria urbs fr. 1079.

Aerope, Catrei f. 179. caet. 180. 181. Cf. Not. 458. Alia 671.
Aeſacus, Priami ex Arisbe f. in auem mutatus, etc. 247. 48. Not. 758.
Aeſchreïs Theſpii f. mater Leuconis 162.
Aeſculapius, Apollinis ex Arſinoe al. Coronide f. 233. de eo 234. 35. Not. 694. 5. in vitam reuocat quos? 234. 5. Not. 701 ſqq. pater Podalirii et Machaonis 239. diuinationi praeeſt fr. 1071.
Aeſon, Crethei ex Tyro f. pater Iaſonis e Polymede 34. 53. vt Peliae inſidias effugeret, ſe ipſum interimit 72.
Aethiopes ἀχθὰ habitantes fr. 1100 ſq.
Aëthlius. Iouis e Protogenia f. 26. pater Endymionis 29. Not. 105.
Aethra, Pitthei f. Theſeum ex Aegeo parit 279. a Dioſcuris captiua ducitur 238. v. Not 723.
Aethuſa, Neptuni ex Alcyone f. eius liberi ex Apolline. 229. Not. 684. 5.
Aethylla Not. 754. fr. 1038.
Aetna, Siciliae mons Typhoni iniectus. 23. 24.
Aetolia ab Aetolo nominata 30. cf. Not. 514.
Aetolus, Endymionis f. de eo 30. Palaemonis pater. 56.

Agamemnon, Pliſthenis ex Aerope f. 180. Clytaemneſtram ducit. 237.
Agapenor, Ancaei f. Helenae procus 238. Tegeatarum rex: de eo 219. 220. Not. 651. 724.
Agaptolemus, Aegypti f. 85.
Agaſthenes, pater Polyxeni 239.
Agathon, Priami f. 250.
Agaue, Nereïs. 7.
Agaue, Danai f. 84.
Agaue, Cadmi ex Harmonia f. 186. vxor Echionis: de hac 192.
Ἀγέλαστος πέτρα 16.
Agelaus Herculis ex Omphale f. Croeſi generis auctor. 163.
Agelaus, Temeni f. parricida 171.
Agelaus, Priami ſeruus, Paridem in Ida M. expoſitum enutrit 248.
Agenor, Iaſi f. Argi pater. 78. Not. 277.
Agenor, Aegypti ex Arabia f. 84.
Agenor, Libyes e Neptuno f. 173. Phoeniciae R. 81. de eo 173. Not. 525.
Agenor, Phegei f. (Pſophidius) 289.
Agenor, Pleuronis f. de eo 30. Phineï pater. 60.
Agenor, Amphionis e Niobe f. — 186.
Aglaia, Theſpii f. mater Antiadae 162.

Aglaurus v. *Agraulus*
Agnius, Tiphyos pater. 55. Not. 178.
Agraulus, Actaei filia, Cecropis coniux. 263. Not. 819.
Agraulus, Cecropis ex Agraulo f. Mater Alcippes ib.
Agriope, Orphei vxor. Not. 33.
Agrius, Gigas a Parcis interfectus 20.
Agrius Parthaonis f. 32. de eo eiusque filiis 38. 39. Not. 129.
Agrius Centaurus e Pholoe ab Hercule fugatus 120.
Aiax Telamonis f. a diis exoptatus 255. preces Herculis pro eo Not. 784. procus Helenae 239.
Aiax Oilei, procus Helenae ib.
Ais v. Hades.
Alalcomenae vrbs fr., 1113.
Alastor, Nelei e Chloride filius. 47.
Alati equi Iouis 23.
Alcaeus, Perſei fil., eius progenies 102. idem Alceus Not. 311.
Alcaeus Androgei f. 129. Not. 376. Alius 492.
Alcathous, Parthaonis f. 32. a Tydeo caeſus 38.
Alcathous Pelopis f. pater Automeduſae 113. et Periboeae 255. Not. 784.
Alceſtis, Peliae filia. 47. de ea 52. 53. 144.
Alcides, antiquius Herculis nomen. 114.

Alcidice, Salmonei coniux, mater Tyrus 45.
Alcimenes a Bellerophonte fratre occiſus 91.
Alcinoe, Stheneli filia. 103.
Alcinous, Hippocoontis f. 236.
Alcinous, Phaeacum R. de eo 69. 70.
Alcippe Martis ex Agraulo f. ab Halirrhothio vitiata 264. Not. 820.
Alcippe, Metionis vxor, mater Eupalami 282.
Alcis, Aegypti ex Arabia f. a Glauce iugulatus 84.
Alcmaeon, Amphiarai f. de eo 214-221. Not. 640. Not. 649. ſq.
Alcmaeonidis ſcriptor 38.
Alcmena Electryonis et Anaxus f. 103. de ea 105. 106. mater Herculis et Iphiclis 109. vidua nubit Rhadamantho 143. 176. Euryſthei capiti oculos effodit 165.
Alcmenor, Aegypti ex Arabia f. 84.
Alcon, Hippocoontis f. 236.
Alcyone, Atlantis f. mater Aethuſae ex Neptuno 229. Not. 685.
Alcyone, Aeoli f. Ceycis vxor. 27. Not. 101. alia Marpeſſae f. Not. 109.
Alcyoneus, Gigantum vnus, de eo 19. Not. 71. 73. abegerat Solis armenta 19.
Alebion, Neptuni f. ab Hercule interfectus 134.

Alecto, Erinnys. 2.
Alector, pater Leïti 56. et Iphis 204.
Alëus, Aphidantis f., p. Cephei 56. Lycurgi 225. et Auges 153. 163. e Neaera 225.
Aletes, Icarii et Periboeae f. 237.
Alexander. v. Paris.
Alexander Euryſthei f. 164.
Alexiares, Herculis, ex Hebe f. 161.
Allobroges. pop. fr. 1134.
Aloeus, Neptuni e Canace f. Iphimediam ducit. 28.
Aloidae, de iis 28. 29. Not. 102.
Alöpus, Herculis et Antiopes f. 162.
Alphesiboea, Phoenicis vxor, mater Adonidis. 265.
Alpheus, fl. 49.
Althaea, Theſtii f. Oenei coniux a Baccho amata. 32. de ea 33. 36. 37. Not. 114.
Althemenes, Catrei f. Cretenſiam condit. 179. de eo 180. 181.
Amalthea 3. Not. 16. 463. eius cornu Herculi ab Acheloo datum 155. Not. 462. v. Ant. Lib. c. 36.
Amarynceus, Hippoſtrati pater 37. v. Not. 450.
Amarynthus, Actoris canis 190.
Amazones deuictae a Bellerophonte 93. Not. 289. ab Hercule 130. Not. 372. De iis 373. 4.
Ameſtratus vrbs. fl. 1080.

Ameſtrus Herculis ex Eone f. 162.
Amiſodarus Chimaeram educat. 92.
Ammonis Oraculum 98.
Amphianax, Lyciae R. 88.
Amphiaraus, Argiuus, Oïcleï f. apri Calydonii venator 34. 35. Eriphylen vxorem ducit 51. Argonauta. 55. caet. 204-207. 212. 213. Not. 607 ſq. eius Mors 652. pro heroe habitus 634. pater Alcmaeonis et Amphilochi. 215. 238.
Amphictyon Deucalionis f. Athenis regnat. 26. de eo 267. 68. Not. 832.
Amphidamas, Lycurgi f. pater Milanionis et Antimachae 226. Not. 670. 5.
Amphidamas, Opuntius pater Clyſonymi 262.
Amphidamas, Buſiridis f. Herculis manu caeſus 138.
Amphidicus, Aſtaci f. Thebanus 112.
Amphigenia vrbs. fr. 1134.
Amphilochus Alcmaeonis e Manto f. de eo 220. 21.
Amphilochus, Amphiarai f. 215. 17. procus Helenae 238. v. Not. 654. fr. 1037.
Amphimachus, Cteati f. Helenae procus 238. Not. 724.
Amphimachus, Electryonis f. 103.
Amphion, pater Chloridis 46. et Philomachae. 47. Not. 151. Ionis ex Antiopa f. Zethi frater, 229.

229. de eo 195 - 198. de eius morte Not. 595

Amphion, vnus e Niobe filiis Apollinis telis elabitur 197.

Amphithea Pronactis f. vxor Adrasti 52. alia Lycurgi 52.

Amphitrite, Oceani f. 5. sed male v. Not. 21.

Amphitrite, Nereïs, 7. Neptuno nubit 15. mater Bentheſicymes 275.

Amphitryo, Iphiclis pater 34. 109. Alcaei ex Hipponome f. 102. de eo 104-110. Not. 718. 9. expeditio in Teleboas 321. reditus 323. aduerſus Minyas profectus obit. 113.

Amphoterus, Alcmaeonis e Callirrhoe f. de eo 220. Not. 651.

Amycla, Amphionis e Niobe f. a Diana ſagittis confoſſa 197. Not. 594.

Amyclas, Lacedaemonis e Sparta f. 232.

Amyclas, pater Leanirae 225.

Amyclas, Cynortae pater. 44.

Amycus Neptuni e Bithynide f. de eo 59. frater Mygdonis 129 Not. 378.

Amymone, Danai f. a Neptuno amata 83. de ea 84- 87.

Amymone fons in Lernaea ſilua. 117.

Amyntor, Ormeniorum R. ab Hercule interemtus 159. pater Aſtydamiae 163. et Phoenicis. 261. Not. 479. 803.

Amythaon, Aeoliae pater 30. Crethei f. caet. 48. Not. 157. 8.

Anactor Electryonis f. 103.

Anaphe inſ. ab Argonautis nomen accipit. 70. Not. p. 18.

Anaurus fluv. 54.

Anaxagorae aetas fr. 1091. Anaximandri fr. 1090. Anaximenis ibid.

Anaxias ſ. Anaxis Not. 731.

Anaxibia, Biantis f., vxor Peliae 47. Not. 156.

Anaxibia, Cratiei f. vxor Neſtoris. ib. At v. Not. 155.

Anaxo, Alcaei ex Hipponoe filia 102. Electryonis vxor. 103.

Ancaeus, Arcas, Lycurgi f. 226. v. Not. 118. 199. 674. 5. apri Calydonii venator 34. 35. Argonauta 55. 64. pater Agapenoris 238.

Anchinoe, Nili f., Beli coniux. 82. Not. 200.

Anchiſes, Capyos f. Aeneam et Lyrum e Venere procreat. 244.

Anchius, Centaurus, Pholoe pulſus ab Hercule 120.

Ancyor, Lycaonis f. 222.

Andraemon, Oenei ſocer et regni ſucceſſor 32. 39. Not. 115.
Andraemon pater Oxyli 168. Not. 513.
Androgeus, Minois f. 129. 177. de eo et eius caede 279. Not. 879 ſq.
Andromacha, Eetionis f. Hectoris vxor. 250.
Andromeda, Cephei e Caſſiopea f. a Perſeo liberata 98. Not. 305.
Anexibia, Danai ex Aethiopide f. 85.
Anicetus, Herculis ex Hebe f. 161.
Annus magnus, 185.
Anogon, Caſtoris ex Ilaira f. 241.
Antaeus, Neptuni (al. Terrae) f. ab Hercule caeſus, 137. Not. 417. 8.
Antheïs, Hyacinthi f., mactata 281.
Anthelia, Danai e Polyxo f. 85.
Anthemus, Scythiae inf. fluu. 133. Not. 397.
Anthia, Theſpii f. Herculis pellex 162. Alia Not. 755.
Anthippe, Theſpii f. mater Hippodromi ib.
Antia al. Sthenebota, Iobatae al. *Amphianactis* f. de ea 89. 91. Not. 277.
Antiades Herculis et Aglaiae f. 162.
Anticlia, mater Periphetae 283. Not. 896.
Anticyra fr. 1135.

Antigone, Eurytionis f. vxor Pelei, de ea 255. 56. Not. 787.
Antigone Oedipi ex Iocasta al. Eurygania f. de ea 202. 213. Not. 636.
Antileon, Herculis e Procride f. 161.
Antilochus Nestoris f. 47. procus Helenae 238.
Antimache, Amphidamantis f, Eurysthei coniux 226.
Antimachus, Herculis e Nicippe f. 163.
Antimachus poeta fr. 1089.
Antioches, Melanis f. a Tydeo interfectus 38.
Antiochus, Pterelai f. 103.
Antiochus, Herculis f. pater Phylantis. 168. Not. 493. 511.
Antiope Thespii f. mater Alopii 162.
Antiope, Nycteï f. de ea 195. 229. Not. 585 sq.
Antiphus, Priami ex Hecuba f. 249.
Antiphus, Myrmidonis f. 27.
Antis, Thespii f. 162.
Apemosyne Catrei f. a Mercurio vitiata necatur ab Althemene fratre. 179.
Aphareus, Perieris al. Aeoli f. 44. 235. 232. pater Idae 31. Lyncei 34. 241. et Pisi 233. qui *Apharetidae* dicti Not. 692.
Aphetae, vrbs Thessaliae. 59.
Aphidas, Arcadis f. de eo 225.

Aphidnae Not. 721.
Apia eadem, quae Peloponneſus 77.
Apis, Phoronei f. 76. ab Aeolo trucidatus. 30. de eo 77. Not. p. 242.
Apollo, Iouis e Latona f. de eo 12-14. 229-233. eius liberi e Calliope. 8. e Thalia. 10. e Phthia. 30. interimit Hyacinthum, amaſium, diſco. 9. Niobes filios 197. Aeſculapio a Ioue caeſo, Cyclopas interficit 235. Admeto ſeruit. ib. et 52. Not. 169 ſq. 707. 8. de tripode Delphico cum Hercule pugnat. 145. Laomedontis impietatem peſte vindicat 130. pater Mileti, Cretenſis 175. Troili 250. Caſſandram amaſiam vaticinandi arte donat 249. Aegleta dictus. 70.
Apſyrtides inſulae 68. 69.
Apſyrtus 68.
Aquila Promethei. Not. 424.
Arabia, Aegypti coniux. 85.
Arabia, Aegypti ſedes 82. eam adit Hercules 139.
Arbelus, Aegypti ex Hephaeſtina f. 86.
Arcades, regi parent Lycaoni 222. Arcadi, Elara 225. Stymphalo 253. proſeleni. Not. 250. 656. Herculis comites Not. 480.
Arcas, Iouis et Callisti f. de eo 224. 25. Not. 668. de eius ſtirpe ibid. et ſqq.

Arceſilaus fr. 1095.
Arceſius, Laertae pater 56.
Archebates, Lycaonis f. 222.
Archedicus, Herculis ex Eurypyle f. 162.
Archelaus, Electryonis f. 103.
Archelaus, Aegypti e Phoeniſſa f. 85.
Archemachus, Priami f. 250.
Archemorus, cognomen Opheltae 52. 207.
Architeles, Eunomi pater 156.
Arcya, Actaeonis canis 189.
Ἀρεία l. Ἀρητιὰς κρήνη. 184. Not. 553.
Arene, Oebali f., vxor Apharei. 232. Not. 693.
Areopagus 264. Cephalum condemnat. 273. Not. 821. 852. 892. vnde dictus. fr. 1045.
Areſtor, Argi Panoptae pater 79. Not. 246. 7.
Arete, vxor Alcinoi: de ea 70.
Arethuſa, Heſperidum vna 136.
Aretus, Neſtoris f. 47.
Arge. ol. pro Ares. Not. 30.
Argele, Theſpii f. mater Hippodromi 162.
Arges, Cyclops, Coeli f. 1. Not. 9.
Argeus, Licymnii f. Herculis contra Eurytum ſocius perit. 159.
Argia, Adraſti f. 52. vxor Polynicis 204. Not. 606.
Argia, Anteſionis f. Ariſtodemi coniux 167. Not. 510.

Ar-

Argiope, Nympha, Philammonis coniux 9. Not. 35. Alia. 525. 6.

Argiphontes, cognomen Mercurii. 80.

Argini, Thebas obſident. 208. fugiunt 211.

Argius, Aegypti e Phoeniſſa ſ. 85.

Argo, nauis L. remorum 55. cum Argonautis colloquitur. 59. 68. Neptuno conſecrata 73. Not. 227.

Argolis ex parte paret Amythaonidis, 51. poſt Gelanorem Danao 83. Lynceo 88. hinc, Tirynthe auulſa, Acriſio 89. Temeno 169. Adraſto 203.

Argonautae 55. Not. 177 ſq. excepti a Lemniis mulieribus 56. a Cyzico, 57. relictis in Myſia Hercule Polyphemo et Hyla, Amycum, Bebrycum regem, interimunt 58. 59. itinere a Phineo monſtrato Symplegades traiiciunt 61. 63. a Mariandynis digreſſi Phaſin intrant 64. vellere ablato diſcedunt cum Medea 67. de reditu v. Not. 206. ſq. 210. Ligyes, Celtas et Sardonium mare pererrant 68. Sirenibus, Charybdi, Scylla, Planctis euadunt. 69. Apollinis Aegletae ſacra inſtituunt. 70. Talo caeſo 71. per Aeginam Euboeam et Locridem Iolcon redeunt 72.

Aſſorus, vrbs. fr. 1077.
Aſſyrii, 265. iidem Syrii. 824. 8.
Aſtacus, Thebanus, eius filii fugant Arginos. 211. Not. 629.
Aſteria, Danai filia 84.
Aſteria, Coei f. 5. Perſae coniux 6. in cotumicem mutata, Delo nomen dat. 11. 12. Not. 41.
Aſterion, Cretenſium R. Europam ducit, liberis orbus obit. 175. 77. De eo et nominis ſcriptura Not. 531. 536.
Aſterius, Nelei e Chloride f. 46.
Aſterius, Cometae f. Argonauta. 56.
Aſterius, Cretes pater 177.
Aſterius v. *Minotaurus*.
Aſterope, Cebrenis f. Aeſaci coniux. 247. Not. 758.
Aſteropea, Deionis f 43.
Aſteropes. Aſteropaeus. Cyclops. Not. 10.
Aſtra, Aſtraei filii 6.
Aſtraeus, Crii f. 5. eius ex Aurora progenies 6.
Aſtyanax Herculis ex Epilaïde f. 164.
Aſtybias eiusd. e Claametide f. 162.
Aſtycratia, Amphionis e Niobe f. Dianae telis occiſa. 197.
Aſtydamia Amyntoris f. Cteſippi ex Hercule mater 163. Not. 466. 479.

Aſtydamia, Acaſti vxor, a Peleo ſtupri falſo accuſato trucidatur. 256. 260. Not. 789.

Aſtygonus, Priami f. 250.

Aſtynous, Phaetontis f. pater Sandaci 264.

Aſtyoche, Simoentis f., vxor Erichthonii 243.

Aſtyoche, Amphionis e Niobe f. Dianae telis interit. 197.

Aſtyoche, Phylantis f. mater Tlepolemi ex Hercule 155. 163. Not. 464. 466.

Aſtyoche, Laomedontis f. 247. add. fr. 1038.

Aſtypalaea, mater Eurypyli 149.

Atabyrius M. 180. Not. 540.

Atalanta, de ea 35. 36. 227. 8. Iaſi al. Maenali al. Schoenei f. 226. 228. Confunditur Iaſi et Schoenei filia, etiam a noſtro. v. Not. 119. 676. apri Calydonii venatrix. 34. Argonautarum ſocia. 56. Peleum luctando vincit 227. 256. curſu certat cum Milanione 227. aureis pomis iactis vincitur. ibid. vnde haec accepta? Not. 678.

Atas, Priami f. 250.

Ates collis Phrygiae, in quo Ilium 245. v. Not. 743 ſq.

Athamantia terra 42. Not. 140.

Athamas, Aeoli f. 27. Boeotiae R. de eo 40-43. Not. 133 ſqq. Bacchum educat. 187.

Athenae, Cecropia dictae, Cecropi parent caet. 262. 63. a Minoe fruſtra oppugnatae 280 ſqq.

Athenienſes Heraclidas ſupplices ab Euryſtheo defendunt 164. ſeptem pueros totidemque puellas Minoi mittunt 281-82.

Atlantia, Hamadryas nympha, mater Dansidum. 85.

Atlas, Iapeti f. caelum ſuſtinet humeris. 6. 139. 140. Pater ſeptem filiarum Pleiadum 229 ſq. 680 ſqq. ia his Meropes 43. Electrae. 242. Heſperidum poma tradit Herculi 136. 39. Not. 408. De ea v. Not. 681. 2.

Atreus, Pelopis f., Mideam tenet cum fratre 105. pater Menelai 239. et Placiae. 246.

Atromus, Herculis e Stratonice f. 162.

Atthis, Cranai filia, nomen dat Atticae 267.

Attica. antea Acte, mox Cecropia. 262. Not. 814. diuiſio 873.

Arymnius Iouis et Caſſiopeae f. Sarpedoni amatus. 176 Not 534. Alius Not. 757.

Augè, Alei f. ex Hercule Telephum parit 163. de ea 153. 154. 225. Not. 459. 670 1.

Augeas Solis al. Neptuni al. Phorbantis f. de eo 122.-24. Not. 360 ſq. de nomine ibid. de ſtirpe 361. Argonauta. 56. Not. 181. bello adver-

verſus Herculem perit cum filiis 150. Pater Epicaſtes 163.
Augila vrbs fr. 1129.
Aulis, regio Lydiae 146. Not. 443.
Aurora 19. Hyperionis f. 5. Aſtraei coniux. 6. Orionem amat. 15. et Cephalum. 44. ex hoc eius progenies. 264. e Tithono 247.
Auſenſes. pop. fr. 1129.
Auſonia 68.
Auteſion, Augiae pater 167.
Autolycus, Polymedes pater. 53. Eurvti boues abigit ex Euboea 144. Alius Erichthonii f. Not. 838.
Autolycus, Mercurii f. Argonauta. 56. Not. 180. Herculem docet luctandi artem. 109. Not. 327. 8.
Automala, vrbs fr. 1135.
Automate, Danai filia. 84.
Automeduſa, Alcathoi f. vxor Iphicli 113.
Autonoë, Danai e Polyxo filia 85.
Autonoë, Cadmi ex Harmonia f.; vxor Ariſtaei. 186.
Autonoë, Pireï f. Palaemonis ex Hercule mater. 164.
Azan. Not. 669.

B.

Bacchae a Lycurgo captae. 191.

Bacchus: de eo 187-193. de eius fabulis Not. 571. praedones Tyrrhenos in delphinos mutat 578. eius myſteria ab Orpheo inuenta 9. Not. 34. a Proetidibus ſpreta 89. Eurytum thyrſo necat. 20. vitem donat Oeneo 32. pater Phani et Staphyli 56. aduentus eius in Atticam Not. 840. Icarium, hoſpitem, docet vini faciendi rationem. 269.

Balius, equus immortalis Peleo a Neptuno donatus 259.

Banus, canis Actaeonis. 190.

Batia, Naïs, vxor Oebali. 236. Not. 712.

Batia, Teucri filia, vxor Dardani. 243. Not. 739.

Baton, al. Elattonus, auriga, cum Amphiarao terrae hiatu abſumitur 213. Not. 633.

Bellerophon, Glauci ex Eurymede f. 43. de eo 91-93. Not. 283 ſq. 289. Laodamiae pater. 174.

Belus, Libyes e Neptuno f. Aegypti R. de eo 82-173.

Bentheſicyme, Neptuni ex Amphitrite filia, Eumolpi nutrix. 275. Not. 862. 3.

Beſſa, vrbs. fr. 1135.

Bia, Pallantis f. 6.
Bias, Amythaonis f. 48. Anaxibiae pater. 47. de eo 49. 51. Proeti filiam vxorem ducit. 91.
Bias, Priami f. 250.
Bias, Megarorum R. a Pyla interfectus. 277.
Biſtones, populus Thraciae. aduerſus Herculem profecti fugantur 126.
Bithynis, mater Amyci. 59.
Boedromia. Not. 866.
Boeotia, Athamanti paret. 40.
Boreadae, Boreae filii, 55. Harpyias tollunt 61. has inſequendo Herculis manu pereunt. 274. Not. 856 .870.
Boreas, Orithyiam rapit. 274. neceſſitudo eius cum Athenienſibus. Not. 855.
Bores, canis Actaeonis 190.
Borus, Perieris. f., Polydoram, Pelei f., ducit. 255. v. Not. 793.
Boſporus, ab Io nomen habet. 80.
Braeſia, Cinyrae e Metharme filia 265.
Briareus, Centimanus. 1.
Bromius, Aegypti e Caliande f. 85.
Brontes, Cyclops. 2.
Bryce, Danai e Polyxo filia. 85.
Bucolion, Lycaonis f. 222.

Bucolion, Laomedontis e Calyba nympha f. 247. Not. 755.

Bucolus, Herculis et Marſes f. 163.

Bucolus, Hippocoontis f. 236.

Buleus, Herculis et Eleuchiae f. 162.

Buſiris, Neptuni e Lyſianaſſa f. R. Aegypti. de eo 138. Not. 419.

Buſiris, Aegypti f. 84.

Butes, Teleontis f., Argonauta 56. in Libybaeum a Venere deportatur. 69.

Butes, Pandionis e Zeuxippe f. 270. Minervae, Neptuni et Erichthonii ſacris praefectus; Chthoniam, Erechthei filiam ducit. 272 Not. 845.

Byblii in Syria 81. v. Not. 257.

C.

Cadmea vulpis a Ioue lapis facta. 107.

Cadmus; Agenoris e Telephaſſa f. 173. de eo 184-86. ad Europam ſororem quaerendam miſſus, cum matre in Thracia deſidet. 175. 184. draccone caeſo Thebas condit. 184. 5. Nuptiae cum Harmonia 186. Not. 557. cum eadem deuictis Illyriis regnat. 193. Not. 579. pater Illyrii ib. cum vxore in draconem mutatus in campos Elyſios a Ioue mittitur. 194. Not. 580.

Caeneus, Coroni, f. Argonauta. 55. Not. 178.
Caeni pop. fr. 1080.
Calaïs Boreae ex Orithyia f. Argonauta 55. Harpyias infectans Herculis manu perit. 274.
Calchantis de Achille vaticinium. 260.
Caliande, (f. Caliadne) Nympha, Aegypti coniux. 85.
Callias, Temeni f. cum fratribus patrem interimit. 171.
Callichorus fons. 16.
Callidice, Danai e Crino f. 86.
Callinicus Hercules 148.
Calliopes Musae filii ex Oeagro 8. e Strymone 10.
Callirrhoë, Acheloi fl. filia, Alcmaeonis coniux. 218. (Not. 649.) mater Amphoteri et Acarnanis cum Ioue consuescit. 219.
Callirrhoë, Oceani f., Geryonis mater. 132. Not. 389.
Callirrhoë, Scamandri f. Troïs vxor 244.
Callisto, Lycaonis al. Nyctei., al. Cetei F. al. Nympha, Dianae sodalis; de ea. 224. 25. Not. 666.
Callithyia. Not. 246. 251.
Calybe, Nympha, mater Bucolionis e Laomedonte. 247.
Calyce, Lynceo sponsa sorte obtigit. 84.

Calyce, Aeoli f. 27. vxor Aethlii. 29. Alia Calyce Not. 755.
Calydnae. Calymnus fr. 1124.
Calydon, Aetoli f. 30. eius ex Aeolia filiae. 30.
Calydon, vtbs. 32. 34.
Calydonii apri venatio. 34. quando facta? 147.
Calydoniorum bellum aduerſus Curetes. 36.
Calypſo Nereïs. 7.
Campe, Cyclopum in Tartaro cuſtos. 4.
Canace, Aeoli f. 26. eius e Neptuno filii. 28. Κανάκη non Κανάχη Not. 99.
Canethus, Lycaonis f. 222.
Capaneus, Hipponoi f. Argiuus, de eo 206. 211. Not. 611. 612. add. 628. eius vxor Euadne in rogum mariti ſe immittit 214. pater Stheneli 215. 238. e mortuis ab Aeſculapio ſuſcitatus. 234. v. Not. 703. 4.
Capys, Aſſaraci f. pater Anchiſae e Themide. 244.
Carnus vates. Not. 511. 2.
Carteron, Lycaonis f. 222.
Caſius mons. 22.
Caſſandra, Priami ex Hecuba f., vaticinandi artem dolo ex Apolline diſcit. 249. v. Not. 761.
Caſſiepea, Cephei coniux, cum Nereïdibus de forma certans a Neptuno punitur. 98. Atymnii ex Ioue mater. 176. Not. 305. 534.

Caſtor, Lacedaemonius, Ionis, (Tyndarei 237.) e Leda f. apri Calydonii venator. 34. Vrgonauta. 55. Herculis armorum tractandorum magiſter. 110. pater Anogontis ex Ilaira, ab Ida interfectus, cum fratre immortalitatem alternis conſequitur. 241 Not. 734. 5.

Caſtreus. corrupt. pro Catreus Not. 535.

Catreus, Minois f. 177. pater Clymenes 87. eius progenies 179. de eo 180. 81. v. Not. 535. 542.

Caucaſus, M. Scythicus. 24. 64. cf. Not. 82. 90. 423. 4.

Caucon, Lycaonis f. 222.

Cebren fluu. pater Aſteropes. 247. et Oenones. 250. v. Not. 758 ſq. 765.

Cebriones, Priami f. 250. v. Not. 759.

Cecrops, primus Athenarum R., indigena, de eo 262. 263. διφυὴς, γηγενὴς Not. 813. 4.

Cecrops II. Erechthei f. natu maior 272. Athenarum poſt patrem R., Pandionis II. e Metiaduſa pater. 277.

Cedalion. Not. 50. Fuit fabula Sophoclis hoc nomine.

Celaeneus, Electryonis f. 103.

Celaeno, Atlantis e Pleione f. mater Lyci e Neptuno. 229. Not. 683. 4.

Celaeno, Danai e Crino filia. 86.

Celenderis, Ciliciae vrbs a Sandaco condita. 264. Not. 823.

Celeus, Eleuſinis R. 16. Not. 61.

Celeuſtanor, Herculis e Laothoe f. 162.

Celeutor, Agrii f. 38.

Celtae. 68.

Cenaeum, Euboeae prom. 159. v. Not. 481. 2.

Cenchreus corrupte pro Cychreus.

Centaurorum pugna cum Hercule et fuga 120. 1. Not. 350. 351. 359.

Centimani, Coeli filii 1. vnde dicti ib. Titanum in Tartaro cuſtodes. 5. Not. 10. 14. 19.

Cephallenia, a Cephalo dicta. Not. 322.

Cephalus Mercurii ex Herſe f. raptus ab Aurora Tithonum in Syria procreat. 264. add. Not. 821 ſq.

Cephalus Deionis e Diomede f. 43. 106. Not. 144. 5. 848. 9. e Thorico Atticae 107. Procridem, Erechthei f. ducit 272. de eo 107. 8. vxore ab incauto interfecta ſempiterno exilio punitur 273. Not. 852.

Cepheus, Arcas, Lycurgi f. apri Calydonii venator. 34. v. Not. 118. 671.

Cepheus, Aleï, 225, Argonauta 56. rex Tegeae pater Steropes, Herculis aduerſus Hippocoontem belli ſocius cum XII. filiis perit. 152. 53. Not. 457.

Cepheus, Beli. f. 82. Aethiopum R. Andromedam f. Ceto deuorandam exponit. 98. frater Phinei. 99.

Cephiſus pater Diogeneae 272.

Ceraunii montes. 69. Illyricis. Not. 216.

Cerberus, qualis? 142. 3. pro iuba ſerpentes habet in tergo. ibid. ab Hercule domitus ex inferis ducitur ad Euryſtheum. 143. Not. 428 ſq.

Cerceſtes, Aegypti e Phoeniſſa filius. 85.

Cercopes, Epheſi accolae, vinculis dantur ab Hercule 146. Not. 443. add. Harpocrat. in Κέρκωψ.

Ceres, a Crono patre deuoratur. 3. eius aduentus in Atticam 15. 16. Not. 56. 839. Iſis vocatur. 81. Aſcalaphum in bubonem mutat. 143. Erinnyis forma induta Arionem equum e Neptuno concipit 213. ab Iaſio amata 242. Pandione rege Athenas venit a Celeo ſuſcepta. 269.

Certhe, Theſpii filia, mater Iobis. 161.

Cerynitis cerua, ad Ladonem fl. ab Hercule capta. 119. Not. 348. 9.

Ceteus, pater Calliſtus. 224. Not. 666. 7.

Ceto, Ponti f. 6.

Ceto, Nereïs. 7.
Cenchonymus, Menoetii pater. 142.
Ceyx, Luciferi f. et Alcyone coniux, in aues mutati. 27. Not. 101. 474.
Ceyx, Trachinis rex. Herculem excipit. 156. pater Hippasi 159. Heraclidas, Euystheum fugientes, excipit. 164.
Chaeronea vrbs. fr. 1089.
Chaetus, Aegypti ex Arabia f. 84.
Chalbes, Busiridis praeco, ab Hercule interemtus. 138.
Chalcetorium, vrbs. fr. 1080.
Chalciope, Aeetae filia, Phryxo vxor nubit. 41.
Chalciope, Eurypyli filia, Thessali ex Hercule mater. 163. Not. 492.
Chalciope, Rhexenoris f., vxor Aegei. 178. Not. 874.
Chalcis vrbs. fr. 1114.
Chalcodon, Aegypti ex Arabia f. 84.
Chalcodon, Cous, Herculem vulnerat. 149. Not. 449. Alius 874.
Chalcodon, pater Elephenoris 239.
Chariclo, Nympha, Eueris coniux, mater Tiresiae, Mineruae amata 209.
Charybdis, ab Argonautis traiicitur. 69.

Cher-

Cherſidamas, Priami f. 250.

Cherſidamas, Pterelai f. 103.

Cherſoneſus. 41.

Cheſium, vrbs. fr. 1078.

Chimaera a Bellerophonte occiſa 43. 93. Typhonis et Echidnae f. ab Amiſodaro educata: qualis? 92. De ea Not. 286 ſq.

Chione, Boreae ex Orithyia f. 274. Eumolpum e Neptuno filium in mare deiicit. 275.

Chiromachus, Electryonis f. 103.

Chiron, Centaurus, Croni f. 6. Not. 23. Pelio monte pulſus a Lapithis ad Maleam habitat. 121. percuſſus Herculis ſagitta, mori vt poſſit, immortalitatem cedit Prometheo. ib. et 139. Not. 355. add. Ariſtot. Eudem. III, 1. Actaeonem educat 188. et alios heroes. Not. 565. Aeſculapium arte medica et venatoria imbuit 234. pater Endeidis. 252. Peleum in Pelio monte ſeruat 257. eundem docet Thetidis comprehendendae rationem, haſtaque donat. 258. oculos Phoenici reſtituit. 261.

Chius, inſ. 14.

Chloris, Amphionis filia Dianae telis elapſa 197. v. Not. 592. 3. add. 589. Nelei coniux 197. 46. Not. 594.

Chromius, Pterelai f. 102.
Chromius, Priami f 250.
Chryſaor, Neptuni e Meduſa f., Geryonis pater. 97. 132.
Chryſe, mater Phlegyae. 194. Not. 584.
Chryſeis, Theſpii f. mater Oneſippi. 162.
Chryſes, Minois e Paria nympha f. 177. Parum inſ. cum fratribus tenet. 128.
Chryſippe, Danai e Memphide f. 85.
Chryſippus, Aegypti e Tyria f. 85.
Chryſippus, Pelopis f. a Laio, currus agitandi arte inſtitutus, rapitur. 196. v. Not. 587.
Chryſippus philoſophus. eius aetas. fr. 1098.
Chryſopelea, nympha, Arcadis pellex. 225.
Chthonia, Erechthei f., Butae vxor. 272. 865.
Chthonius, Aegypti e Calianda f. 85.
Chthonius, quinque Spartorum vnus. 185. Not. 581.
Chthonius, pater Nyctei. 194.
Cilicia. 22. nominatur et incolitur a Cilice. 175. Sandaco paret. 264.
Cilix, Agenoris e Telephaſſa f. de eo 174. 175. Not. 529. Sarpedoni, aduerſus Lycios ſocio Lyciam cedit. 176.
Cilla, Laomedontis f. 247. Not. 754.
Cimmeria terra. 80.

Ciny-

Cinyras, pater Laodices. 225.
Cinyras, Sandaci e Pharnace f., colonia ex Syria in Cyprum deducta, Paphum condit; eius e Metharme progenies. 264. de ea Not. 825.
Circaea radix a Procride adhibita. 273.
Circe, Solis e Perseide f. Aeetae soror 41. Aeaeam inf. tenet: Argonautas lustrat. 68.
Cisseus, Aegypti e Caliande f. 85.
Cisseus, pater Hecubae. 248.
Cisus. Not. 518. 9.
Cithaeron, Boeotiae m. 189. 197. 98. in eo Bacchi sacra 191.
Cithaeroneus leo, Amphitryonis ac Thestii armentorum vastator, Herculis manu cadit. 111.
Cius, vrbs Mysiae, Polyphemo conditori paret. 59. Not. 185. 6.
Claametis, Thespii filia, mater Astybiae. 162.
Cleoboea, mater Earythemidis. 32.
Cleocharia, Naïs, e Lelege Eurotam parit. 232.
Cleochus, pater Ariae. 175.
Cleodaeus, Herculis ex Argele f. 162. eius filii reditum tentant in Peloponnesum. 166.
Cleodora, Danai e Polyxo f. 86.
Cleodoxa, Amphionis e Niobe f. a Diana confoditur. 197.

Cleolaus corrupte v. Cleodaeus. Not. 505.
Cleone, vrbs 115. 151
Cleopatra, Boreae ex Orithyia f. 274.
Cleopatra, Danai e Polyxo f. 85.
Cleopatra, Idae ex Marpeſſa f., Meleagri coniux 35. Not. 109. marito extincto vitam laqueo finit 37.
Cleopatra, Trois e Callirrhoe f. 244.
Cleophile, Lycurgi coniux. 226.
Cleſonymus. v. Clyſonymus.
Clio Muſa. 8. mater Hyacinthi e Piero. 9.
Clipei inuentum 88. Not. 277.
Clitor, Lycaonis f. 222.
Clonia, Nympha, ex Hyrieo, Nycteum et Lycum parit 229. Not. 685. 6.
Clonius, Priami f. 250.
Clymene, Catrei f. 179. Not. 542. Nauplio a patre vendenda tradita 180. huius vxor. 87.
Clymene. Minyae f. Iaſi coniux 226. 7. Duae Clymenae confuſae Not. 675.
Clymenus, Oenei f. 32.
Clymenus, Minyarum R. lapide percuſſus exſpirat. 112.
Clyſonymus, Amphidamantis f. a Patroclo necatus. 262. v. Not. 808.

Cly-

Clytaemneſtra, Tyndarei f. Agamemnonis vxor. 237.
Clyte, Danai e Memphide f. 85.
Clytia. Not. 804.
Clytippe, Theſpii f. mater Eurycapyos. 162.
Clytius, Laomedontis f. 247.
Clytius, Gigas ab Hecate al. Vulcano interemtus. 20.
Clytus, Aegypti e Tyria f. 85.
Cnoſſia, nympha, Menelai pellex 240.
Cocytus. fr. 1052.
Coelus, 1. eius vxor et filii 1. 2. filiae. 2. regno priuatur a Titanibus. ib.
Coeranus pater Polyidi, vatis. 182. Not. 546.
Coeus, Coeli f. 2. eius vxor et filiae. 5. Not. 21.
Colchi Phrixum excipiunt. 41. eos Iaſon adit 64. ad quem redeuntem perſequendum miſſi 67. alii Ceraunios montes accolunt, alii Abſyrtidas inſulas, alii Phaeaciam. 70.
Colchis. 41.
Colonus, Demus Atticae. 202.
Comaetho, Pterelai f. 102. patrem coma aurea detonſa interimit, ipſa ab Amphitryone occiditur. 108.
Cometus, Aſterii pater. 56.
Copreus, Pelopis f. Iphito interfecto ex Elide Mycenas fugit 117. Not. 344.

Corcyra, a Phaeacibus habitata. 69.
Corethon, Lycaonis f. 222.
Corinthii, Iaſonis e Medea filios Iunoni ſupplices interimunt. 75.
Corinthus, olim Ephyra 43. Creonti paret. 74.
Corinthus, pater Sileae 284.
Coronis, Phlegyae Theſſali f. Aeſculapium filium habet ex Apolline, a quo propter conſuetudinem cum Iſchye trucidatur. 233. Not. 695. 6. add. 584.
Coronus, Lapitharum dux, bello aduerſus Aegimium perit. 158. Not. 478.
Coronus (Perrhaeborum R.) pater Caenei. 55. et Leontei. 239. Not. 726.
Corybantes, Apollinis e Thalia filii. 10. Not. 36.
Corycium, antrum Ciliciae. 23.
Corynetes, Peripetae cognomen. 183. Not. 896.
Corythus; eius paſtores Telephum in Parthenio monte educant 226. Not. 673. Oenones f. 764.
Cos inſ. 20. ab Hercule expugnata, Eurypyli ſedes. 149.
Cottus, Centimanus. 1. Not. 8.
Cranaë, Cranai filia. 266.
Cranaechme, Cranai f. 267.
Cranaus, R. Atticae. 26. de eo 266. 67. Not. 831.

Cranto, Nereïs. 7.
Cratetis aetas. fr. 1095.
Cratieus, Anaxibiae pater. 47.
Cratos, Pallantis filia. 6.
Creon, Corinthi R. cum Glauce filia, Iaſoni deſponſata, Medeae veneficiis necatur 74. Alius Alcmaeonis e Manto liberos, educatos a ſe, praeter Tiſiphonen ab vxore venditam, patri tradit. 221.
Creon, Menoecei f. De eo Not. 635. 6. Thebarum R. poſt Laium 200. et Eteoclem. 213. Amphitryoni, interemta vulpe Teumeſſia, ſuppetias fert aduerſus Teleboas. 107. Megaram f. Herculi dat vxorem, natu minorem vero Iphiclo. 113. pater Haemonis. 201. Menoecei 211. corpora caeſorum vetat humari; Antigonen, pietatis in Polynicem cauſſa, necari iubet. 213. 14.
Creon, Herculis ex Eumide f. 161.
Creontiades, Herculis e Megara f. 113. 163.
Creſphontes, Meſſenen capit 170. caet. 171. caedes eius Not. 519.
Creta, paret Aſterioni 75. Minoi, a quo leges ſcriptas accipit. 176.
Crete, Aſterii f. Minois coniux. 176. Not. 535.
Crete, Deucalionis f. 181.

Cretenia, Rhodi locus 179. Not. 540.
Cretheus, Aeoli f. 27. Tyrus educator. 45. Iolci conditor. 48. et rex 54. eius e Tyro progenies 48.
Cretheus. corrupte pro Cychreus Not. 775.
Creusa, Erechthei f. 272. vxor Xuthi ib. Not. 847.
Creusa, Priami ex Hecuba f. 249.
Criasus, Argi f. regni Peloponnesiaci successor. 78.
Crimissa. fr. 1108.
Crino, vxor Danai 86.
Crissus, Phoci f. Not. 782.
Crius, Coeli f. 2. Not. 11. eius ex Eurybia liberi. 5.
Croesus, genus deducit ab Agelao, Herculis et Omphales filio. 163.
Crocon, pater Meganirae 225.
Cronus, Coeli f. 2. de eo 3. 4. pater Chironis e Philyra. 6.
Creatus, Eliensis, Actoris e Molione f. (dictus Neptuni) Augeae aduersus Herculem belli socius 150. pater Amphimachi 238. v. Eurytus.
Ctesibius. fr. 1098.
Ctesippus, Herculis e Deianira f. 163. alius ex Astydamia f. 164. Not. 466. 490.
Curetes, Not. 15. 16. 107. armati, Iouis custodes. 3. bellum mouent aduersus Calydonios. 36. propter Epa-

Epaphum occultatum a Ioue interimuntur. 80. Vates Not. 545.

Curetica terra. 30.

Cyanippus, Adrasti f. 52. Not. 169.

Cyathus puer. Not. 468.

Cybela, τὰ Κύβελα m. Phrygiae, sedes Magnae matris. 190. Not. 576.

Cybele. v. Rhea.

Cychreus, Neptuni e Salamine f., Salaminis R. 254. Not. 775. 782. 3. pater Glauces 253.

Cyclopes, Not. 10. 14. 19. Coeli filii, monoculi, Tartaro a patre inclusi a Titanibus liberantur 1. 3. iterum inclusi a Crono 3. liberati a Ioue, hunc fulmine donant, Plutonem galea, Neptunum tripode. 5. ab Apolline occisi. 235. Tirynthem muniunt 89. Not. 277. 8.

Cycnus, Martis e Pyrene, altere Pelopia f. vterque pugna cum Hercule cadit. 136. 158. plures Cycni v. Not. 414 sq. 478 sq.

Cyllene fons. 210.

Cyllene, nympha, e Pelasgo Lycaonem parit. 222. Not. 660.

Cyllene, Arcadiae M. 229. sedes Maiae. 130.

Cymo, Nereïs. 7.

Cymothoë, Nerei f. ib.

Cynaethus, Lycaonis f. 222.
Cynortas, Amyclae e Diomede f. 232, Periceris pater 44. 232. 35.
Cynus, Locrorum vrbs. fr. 1039. 1137.
Cyprus, Pygmalione rege a Cinyra cum colonis Syris incolitur. 264.
Cyrene, mater Diomedis Thracis. 126.
Cytiſorus, Phrixi e Chalciope f. 42.
Cyzicus, Dolionum R. ab Argonautis inuitis occiſus, humatur. 57. 58.

D.

Daedalus, Eupalami f. Metionis nep. 282. Not. 890. Piſae habitans, Herculis ſimulacrum fingit. 146. Architectus. de eo 178. 283.
Daïphron, Aegypti f. a Scaea ſponſa necatus. 84.
Daïphron, eiusdem f. natu minor, ab Adiante caeſus. 86.
Damaei, pop. fr. 1135.
Damaſichthon, Amphionis e Niobe f., Apollinis telis interficitur 197.
Damaſippus, Icarii e Periboea f. 237.
Damaſiſtratus, Plataeenſium R. Laium ſepelit. 200.
Danaë, Acriſii ex Eurydice f. 89. de ea 94. Not. 278.

Danaïdes, Danai L filiae, 84. Not. 268. ſponſorum caede a Minerua et Mercurio luſtrantur. 87. Not. 273.

Danaus, Beli f. Libyam incolit. 82. de eo et L filiabus 83-86.

Dardania terra, a Dardano vocata. 243.

Dardanus, Iouis ex Electra f. e Samothrace in oram oppoſitam demigrat, a Teucro exceptus, caet. 242. 43. Not. 735 ſq. pater Idaeae. 274.

Dardanus, vrbs, a Dardano condita. 243.

Daſcylus, Lyci, Myſiae regis, pater. 129.

Daulia, vrbs Phocidis. 271.

Deianira, Nereïs, 7. Not. 28.

Deianira, Oenei f. Bacchi ex Althaea f. 32. Not. 116. in matrimonium petitur ab Hercule et Acheloo 33. Not. 462. de ea 154-60. eius ex Hercule filii 163. Not. 490 ſq.

Deicoon, Herculis e Megara f. 163.

Deïdamia, Lycomedis f, Neoptolemum ex Achille parit 261.

Deimachus, Enaretes pater. 27.

Deimachus, Nelei e Chloride f. 47.

Deïon, Aeoli f. 27. Δηϊδὼν et Δηϊονεύς, v. Not. 99. R. Phocidis 43. Not. 144. eius e Diomede, Xuthi, progenies ib. pater Cephali. 106.

Deïon, Herculis e Megara f. 113. 163.
Deïoptes, Priami f. 250.
Deïphobus, Hippolyti f., Herculem Amyclis ab Iphiti caede luſtrat. 145. Not. 441.
Deïphobus, Priami ex Hecuba f. 249.
Deïphon, puer, Metanirae f. igne conſumitur. 17. At v. Not. 62.
Deiphon, Hyrnethus coniux, Argolidem accipit. 171. Not. 519.
Deïpyle, Adraſti f. 52. Tydei coniux 38. 204.
Deliades, Glauci f., a Bellerophonte fratre trucidatus. 91.
Delphicum oraculum. 12. de condenda vrbe Cadmo datum 184. Oedipo de parentibus 199. Aegeo de liberis procreandis. 278.
Delphyne, ſerpens, Iouis in antro Corycio cuſtos. 23. Not. 85.
Delus, inſ. 14.
Democriti aetas. fr. 1090. 1094.
Democoon, Priami f. 250.
Demonice, Agenoris f. 31, eius e Marte filii ib.
Demophon. Not. 62.
Deorum XII. v. Dii.
Dercynus, Neptuni f. ab Hercule in Liguribus occiſus 134.

Dero, Nereïs, 7.

Deucalion, Promethei f., Phthiotidis R., arca ſervatur e diluuio 25. de eo 26. Not. 91. pater Amphictyonis 267.

Deucalion, Minois e Paſiphaë f. 177. eius liberi 181.

Deucalioneum diluuium, Cranai temporibus factum 266. v. Not. 666. 831.

Dexamenus, a Mneſimachae filiae proco proterno liberatur Herculis ope. 124. De eo Not. 363. 364.

Dexithea, Minois coniux, mater Euxanthii. 177.

Diaethus. Not. 729.

Diana, Iouis e Latona f. de ea 12-20. aprum Oenei vineae immittit 33. capta Cerynitide cerua Herculem obiurgat 119. Actaeonem in ceruum mutat 189. Niobes filias telis conficit. 197. ex fraude Iunonis Calliſto, vrſam factam, iaculo exanimat. 224. Philonoen immortalitate donat. 237. Ταυροπόλος. fr. 1070.

Dice, Iouis f. Horarum vna. 8.

Dicte, mons cum antro Dictaeo. 3.

Dictys, Magnetis f. Seriphum tenet, cum fratre. 44. Perſeum enutrit. 94. Polydecte a Perſeo occiſo, regnum accipit. 99. Not. 292.

Dii in Aegyptum fugiunt, indutis animantium formis 22. deorum XII. aras 151. Not. 454.

Dino, Phorci filia, 95.

Diocoryſtes, Aegypti ex Arabia f. 84.

Diogenia, Cephiſi f. Erechthei coniux. 272.

Diomede, Lapithae f. vxor Amyclae. 232.

Diomede, Xuthi f., Deionis vxor. 43.

Diomedes, Tydei f. 38. de eo 39. Aegialiam Adraſti, al. Aegialei filiam ducit; ib. contra Thebas, 215. Troiamque militat 39. procus Helenae. 238.

Diomedes, Thrax, Martis e Cyrene f., R. Biſtonum, equas ab Hercule raptas recepturus perit. 126. Not. 370.

Dione, Coeli f. 2. Iouis pellex. 8.

Dione, Nereïs. 7.

Dionyſus. Dionyſia v. *Bacchus.*

Dioſcuri, raptas e Meſſene Leucippi filias Ilaïram et Phoeben ducunt. 233. 241. Not. 730 ſq. de iis 238-241. Not. 716 ſq. de immortalitate 734. 5.

Dioxippe, Danai e Pieria f. 86.

Dirce, vxor Lyci a Zetho et Amphione interfecta in fontem coniicitur, qui nomen hinc accipit. 195. 196.

Dodonaea fagus, vocalis. 55.
Dodonaeus Iupiter. fr. 1043.
Doliche, inſ. Icaria ab Hercule vocata. 146.
Doliones, Argonautas hoſpitio excipiunt. 57. Not. 184.
Dolopes, Phoenice rege vtuntur. 261. De iis v. Not. 805. 6.
Doricleus, Hippocoontis f. 236.
Dorienſes, a Doro vocati. 27. eorum ſedes Not. 98. et impr. 477. Heraclidarum comites 504.
Doris, Oceani filia 5, vxor Nerei. 7. Δωρίς. Not. 26.
Dorium, Danai f. 85.
Dorus, Hellenis f. 26. de eo 27. Not. 98.
Dorus, Apollinis e Phthia f. ab Aetolo interfectus. 30. eius filia Xanthippe ib.
Dorus vrbs. fr. 1080.
Doryclus, Priami f. 250.
Dotis. Not. 584.
Dotium, vrbs. ibid.
Doto, Nereïs. 7.
Draco, aureorum Heſperidum pomorum cuſtos, Typhonis ex Echidna f. qualis? 136. Not. 412 ſq.
Draco, martii fontis cuſtos, Martis f. ſociis necatis a Cadmo caeditur. 184. eius dentes. 64. 65.

Dryas, Martis f., venator Apri Calydonii. 34. Not. 118.
Dryas, Aegypti e Caliande f. 85.
Dryas, Lycurgi (Thracis) pater 190.
Dryas, Lycurgi f. a patre furente interemtus. 191.
Dryopes, ab Hercule debellati. 157. Laogorae parent. 158. De iis v. Not. 475. 476.
Dryops, Priami f. 250.
Dymas, Aegimii f. bello aduerſus Peloponneſios perit. 169. Not. 515.
Dymas (Phryx) pater Hecubae. 248.
Dynamene, Nereïs. 7.
Dynaſte, Theſpii f. mater Erati. 162.

E.

Echedorus fl. 136. Not. 414.
Echemon, Priami f. 250.
Echemus, Timandram, Tyndarei filiam, ducit. 237. Not. 715. 6.
Echephron, Priami f. 250.
Echephron, Neſtoris f. 47.
Echidna, Tartari e Tellure f. ab Argo extincta 78. Not. 249. mater Chimaerae et Orthri canis ex Typhone. 92. 132. Draconis Heſperidum 136. aqui-

aquilae Caucaſiae 139. Sphingis, ex Typhone 200.

Echinades inſulae 62. 102. fr. 1135.

Echion, quinque Spartorum vnus. 185. Agaues maritus. 186. pater Penthei. 192.

Edoni, Thraciae pop. ad Strymonem fl., Lycurgo parent. 190. eum necant. 191.

Eetion, pater Andromachae 250.

Elara, Iouis pellex. 12. Tityum parit. 13.

Elatonus v. Baton.

Elatus, Arcadis f. Arcadiae primas tenet; eius e Laodice progenies 225. pater Iſchyis. 233.

Elatus, Polyphemi pater. 56.

Elatus, Centaurus ab Hercule in fugam conuerſus. 121.

Electra Oceani f. 5. Iouis pellex. 8.

Electra, Danai e Polyxo f. 85.

Electra, Atlantis e Pleïone f. 229. Not. 735 ſq. a Ioue compreſſa Iaſionem parit et Dardanum 242. ad Palladium confugit. 246. Not. 750.

Electryon, Perſei f. 102. eius ex Anaxo et Midea progenies 103. Not. 316 ſq. caet. 104. 105. Scr. Ἠλεκτρύων et υἱὼν etc. v. Not. 315.

Ἐλέου βωμὸς Athenis. Not. 496. 637.

Eleus. Not. 322.

Eleus, *untis*, vrbs. 118. Not. 348.
Elephantis, vxor Danai. 84.
Elephenor, Chalcodontis f. procus Helenae. 239. Not. 726.
Eleuchia, Theſpii f., Bulei mater. 162.
Eleuſin, Triptolemi pater. 17.
Eleuſinem venit Hercules et initiatur. 141. quare? Not. 429.
Eleuſinia. iis ξένοι non admiſſi, qui? 430.
Eleuſinii, excipiunt Cererem. 15. Eumolpum cum Iſmaro filio, bellique aduerſus Athenienſes ducem conſtituunt 276. Not. 864.
Eleuther, Apollinis et Aethuſae f. 229. Not. 685.
Eleutherae, Boeotiae vrbs. 195. Not. 586.
Elienſes, Molionidas mittunt ad Iſthmicos ludos 150.
Elis, a Theſſalis inhabitata 29. paret Salmoneo. 44. Polyxeno 104. ab Hercule capta Phyleo paret 151.
Elymi, in Sicilia. 134. Not. 402.
Elyſii campi 194.
Emathion, Tithoni ex Aurora f. 247. Not. 757. in Arabia ab Hercule occiſus. 139. Not. 422 ſq.
Empedoclis aetas fr. 1092.
Enarete, Deimachi f. vxor Aeoli. 27. Not. 99.

Enarsphorus, Hippocoontis f. 236. v. Not.
Enceladus, Gigas, iniecta ſibi a Pallade Sicilia inf. perit. 20.
Enceladus, Aegypti f. 84.
Enchelienſes Cadmi auxilio Illyrios debellant. 193. Not. 580.
Endeïs, Chironis f., vxor Aeaci. 252. v. Not. 774.
Endymion, Aëthlii e Calyce f. de eo 29. pater Aetoli e Seïde f. Neïde f. Iphianaſſa 30. Not. 104.
Enipeus f. Tyrus amaſius. 45. Not. 148.
Entedide, Theſpii f. mater Menippidis. 162.
Enthenis, Hyacinthi f. 281. ſed v. Not.
Enyo, Phorci f. 95.
Eone, Theſpii f., mater Ameſtridis. 162.
Epaphus, Nili ex Io. f. 80. de eo 81. pater Iyſianaſſae. 138.
Epheſus a Cercopibus habitata. 146.
Ephialtes. Gigas, Apollinis et Herculis teli priuatur oculis. 20.
Ephialtes, Neptuni f. 28. Iunonem procatur. 29.
Ephyra, quae mox Corinthus. 43. Not. 142.
Ephyra, Theſprotorum vrbs, Phylante rege ab Hercule capta 155. Not. 464. fr. 1109 ſq. add. fr. 1122.
Epicaſta v. Iocaſta. Not. 598.

Epicaſte, Calydonis f. eius ex Agenore liberi 30.
Epicaſte, Augeae filia, Theſtali ex Hercule mater. 463. Not. 492.
Epicuri aetas. fr. 1097.
Epidaurus, Argi f. 78.
Epidaus, Nelei e Cloride f. 47.
Epigoni 52. qui? caet. 215. 216. Not. 638 ſq. *Nomina* 642.
Epilais, Theſpii filia, mater Aſtyanactis 161.
Epimetheus, Iapeti f. 6. pater Pyrrhae e Pandora. 25.
Epiſtrophus, pater Schedii, 239. at v. Not. 725.
Epochae e chronicis. fr. 1084 ſq.
Epochus, Lycurgi (Arcadis) f. 226. Not. 674. 5.
Epopeus, Theſſalus, Neptuni e Canace f. 28. Sicyonis R. Antiopen, Nyctei f. ducit; Sicyone capta a Lyco trucidatur. 195.
Eraſippus. Herculis e Lyſippe f. 163.
Erato, Nereïs. 7.
Eratus, Herculis e Dynaſte f. 162.
Erechtheum fanum. v. Not. 845.
Erechtheum fretum, Athenis a Neptuno donatum. 262. Not. 816. 7.
Erechtheus (corrupte ἐρεχθεύς Not. 818.) Pandionis e Zeuxippe f. 270. pater Creuſae 27. Procridis 43. Cecropis II. 276. de eo 272. v. Not. 837. 867.

(vbi de duobus E.) bello aduersus Eleusinios filias immolat 276. Not. 864. cf. 886. Eumolpum interimit. 276. eius mors Not. 866. 7.

Erginus, Neptuni f. Argonauta, 56.

Erginus Clymeni f., patris necem vlturus tributum Thebanis imponit 112. ab Hercule trucidatus 113. Add. Not. 600.

Eriboea. Not. 487.

Erichthonius, Dardani f. Troiae regnat, ex Astyoche Troem filium procreat. 245. Not. 741.

Erichthonius Amphictyone pulso Athenis regnat; Vulcani ex Atthide al. Minerua f. de eo 268, 69. Not. 833. E. Neptunus eius sacris Bates praeficitur 272. at v. Not. 845.

Eridanus fl. 68. Nympharum sedes. 137.

Erigone, Icarii f., patre a pastoribus caeso, suspendio se interimit. 270. Not. 841.

Erinnyes, e pudendorum Croni praefectorum cruore natae. 2. Not. 13. Alcmaeonem matricidam exagitant. 217.

Eriphyle, Talai f., Amphiarai coniux 51. a Polynice corrupta, maritum prodit 204. caet. 215. 217. Not. 607. sq. 641 ab Aesculapio in vitam revocatur. 284. de eius monili v. Ind. voc. ὅρμος. add. 652.

Erymanthius aper, ab Hercule captus, 120. Not. 350.
Eryſichaei. fr. 1114.
Eryſichthon, Cecropis ex Agraulone, obit ſine liberis. 263.
Erythia, Solinus inſ. 19. ad Oceanum ſita, poſtea Gadira vocata, Geryonis ſedes. 132. Not. 386. 7.
Erythia, Heſperidum vna. 136.
Erythras, Herculis et Exoles f. 162.
Erythrion, Athamantis e Themiſtone f. 42.
Eryx, Neptuni f. Rex Sicanorum, luctando cum Hercule interit. 134. Not. 402.
Eteocles Oedipi ex Iocaſta al. Eurygania f. Thebarum rex 202. de eo 203. 207. 211. Not. 605 ſq. pater Laodamantis 215.
Eteoclus, Iphios f. a quibusdam inter VII. aduerſus Thebas commemoratur 206. Not. 613. In Nemeis curſu vincit. 207. a Leade caeſus. 212.
Ethodaïa, Amphionis e Niobe f., Dianae telis perit. 197.
Euaemon, Lycaonis f. 222.
Euaemon, pater, Eurypyli 239
Euadne, Strymonis e Neaera f. Argi coniux. 77.
Euadne, Iphis f. in rogum Capanei marити ſe immittit 214.

Euagoras, Priami f. 250.
Euagoras, Nelei e Chloride f. 47.
Euagore, Nereïs. 7.
Euandri, Priami f. 250.
Euboea, Theſpii f. mater Olympi. 162.
Eubote Theſpii f. mater Eurypyli ib.
Euchenor, Aegypti ex Arabia f. 84.
Eucrate, Nereïs. 7.
Eudora, Nereïs. 7.
Eudoxi tres. ſt. 1098.
Euenus, Martis f., Marpeſſa filia ab Ida rapta, in Lycormam fl. ſe praecipitat, qui Euenus inde dicitur 31. Not. 109. Euenus fl. 156.
Eueres, Pterelai f. 103. 104.
Eueres, Herculis et Partheuopes f. 163.
Eueres, pater Tireſiae, de genere Vdaei Sparti. 209.
Euippe, Danai ex Aethiopide f. 85.
Euippe, Danai e Polyxo f. 86.
Euippus, Theſtii f. 32.
Eulimene, Nereïs. 7.
Eumedes, Melanis f. a Tydeo interfectus. 38.
Eumelus, Admeti f., Helenam procatur. 239.
Eumenides, lucum habent in Colono Atticae. 202.
Eumetes, Lycaonis f. 222.
Eumide Theſpii f. Herculis pellex. 161.

Eumolpe Nereïs. 7.
Eumolpus, Herculem a Chironis caede lustratum sacris Eleusiniis initiat. 141. v. Not. 429. Neptuni e Chione f. de eo 275. 76. Not. 860 sq. 864.
Eumon, Lycaonis f. 222.
Euneus, Iasonis et Hypsipylae f. 57. Not. 183.
Eunice, Nereïs, 7.
Eunomia, Iouis f. Horarum vna 8.
Eunomus, Architelis f. ab Hercule occisus. 156. Not. 468.
Eupalamus, Metionis ex Alcippe f. 282. pater Metiadusae 277. ac Daedali 282.
Euphemus, Neptuni f. Argonauta 56.
Euripidis aetas. fr. 1089.
Europa. de ea scriptores Not. 524. genus 526. a tauro mare transvehitur Ioui 125. Agenoris e Telephassa al. Phoenicis f. de ea 174. 75. torquem a Ioue acceptum Harmoniae donat 186.
Europa Danai coniux. 84.
Eurotas, Lelegis e Cleocharia, Naïde, f. pater Spartes. 232.
Euroto, Danai e Polyxo filia. 86.
Euryale, Gorgonum vna. 97.
Euryale, mater Orionis, e Neptuno. 14.

Euryalus, Melanis f. a Tydeo interfectus. 38.
Euryalus, Mecistei f. aduersus Ilium proficiscitur. 52. Not. 168. 642. Argonauta. 56.
Eurybia, Ponti f. 5. 6. vxor Crit. 5. Not. 22. 25.
Eurybia, Thespii f. Polylai mater. 161.
Eurybius, Eurysthei f. bello aduersus Athenienses cadit. 164.
Eurybius, Nelei e Chloride f. 47.
Eurycapys, Herculis e Clytippe f. 162.
Euryce Thespii f., mater Teleutagorae ib.
Eurydamas, Aegypti e Phoenissa f. 84.
Eurydice, Danai e Polyxo f. 85.
Eurydice, Lacedaemonis f. vxor Acrisii 89. 232.
Eurydice, Adrasti f. Laomedontis vxor. 246.
Eurydice, Orphei coniux moritur. 8.
Eurydice, Lycurgi vxor. 52. 206. Alia Actoris f. Not. 787.
Eurygania, Hyperphantis f. Oedipi vxor. 202. Not. 603.
Eurygyes Not. 880.
Eurylochus, Aegypti e Caliande f. 85.
Eurymede, vxor Glauci. 43.
Eurymedon, Minois e Paria nympha. 177. f. Parum tenet. 128.
Eurymenes, Nelei e Chloride f. 47.

Eurynome Oceani f. 5. Ioris pellex 8. Nat. 21. 31.
Eurynome mater Aſopi 8. ex Ione. 252.
Eurynome, vxor Lycurgi, Arcadis. 226.
Euryops, Herculis e Terpſicrate f. 162.
Eurypyle, Theſpii f., mater Archedici. ib.
Eurypylus, Neptuni ex Aſtypalaea f. Coorum R. ab Hercule trucidatur 149. pater Chalciopes 163. Not. 448. 9. Alius 684.
Eurypylus, Herculis ex Eubote f. 162.
Eurypylus Temeni f. (Heraclida) patrem interimit. 171.
Eurypylus, Meciſtei f. 215. v. Not. 642.
Eurypylus, Euaemonis f., procus Helenae 239. Not. 727.
Eurypylus, Theſtii f. 32.
Euryſthenes, Ariſtodemi ex Argia f. 167. cum Procle fratre Lacedaemonem ſorte accipit. 169.
Euryſtheus, Sthenelı f., Mycenarum R., Herculis fata naſcendo occupat. 103. XII. labores Herculi imponit. 116 ſqq. Not. 143. pecus Admetae 128. Geryonis boues ab Hercule traditos immolat Iunoni. 135. Heraclidas bello perſequitur et perit, cum liberis. 164. Not. 497-9.
Antimachen, Amphidamantis f. ducit. 226.
Euryte Hippodamantis f., Parthenia vxor. 32.

Eurytc, Nympha, mater Halirrhothii e Neptuno. 264.

Eurytelo, Thesii f. Leucippi mater. 163.

Eurythemis, Cleoboeae f., Thestii coniux. 32. Not.

Eurytia. Nos. 857.

Eurytion, idem et Eurytus. Not. 785. Phthiota, Actoris f. (al. nepos ex Iro. Not. 785.) apri Calydonii venator. 34. a Peleo imprudente consodi tur. 35. 256. Peleo Antigonen f. dat vxorem cum parte regni 255. cf. mox Eurytus Actoris.

Eurytion, Centaurus, Herculis tela fugiens Pholoen se recipit. 121. Mnesimachae procus ab Hercule interficitur. 124.

Eurytion, Geryonis pubulcus ab Hercule interfectus. 133. Not. 389. 390.

Eurytus, Mercurii f. Argonaute 56.

Eurytus, Hippocoontis f. 236.

Eurytus Herculis in sagittandi arte magister. 109. Not. 328. Oechaliae R. Not. 439. filiam Iolen Herculi vxorem dare recusat 114. capta Oechalia cum filiis ab Hercule interfectus. 159. Not. 480. 1.

Eurytus, (Elienſis) Actoris e Moliona f. (dictus Neptuni) Cteati frater, Augiae aduerſus Herculem ſociūs vincitur 150, Not. 450. pater Thalpii. 238.

Eurytus, Gigas, thyrſo Bacchi cadit. 20. Not. 74.

Euterpes Muſae e Strymone progenies 10.

Eutyches, Hippocoontis f. 236.

Euxanthius, Minois e Deſithea f. 177.

Exole, Theſpii f., mater Erythrantis. 162.

F.

Fabia vrbs. fr. 1078.

G.

Gadira v. Erythia.

Galatea, Nereïs. 7.

Ganymedes, Laomedontis (Trois e Callirrhoë 244.) f. a Ioue raptus 131. 244. Not. 741. pro eo equi dati 131. Not. 383. deorum pincerna. 244.

Gangamala. fr. 1129.

Gelanor, regnum Argiuorum Danao cedit. 83. de eo v. Not. 266.

Genetor, Lycaonis f. 222.

Geraeſtus, Cyclops, tumulum habet Athenis. 281. Not. 887.

Gerenii, Neſtorem educant. 47. 151. v. Not. 154. 5.

Geryon, Chryſaoris (Oceani ex Callirrhoe 132.) f. 97. Erythiam inſ. tenet. 132. qualis? ib. armenta ibid. quae olim Solis erant, ab Alcyoneo rapta, 19. cum Hercule congreſſus, perit 133.

Gigantes, Coeli e Terra filii, eorum forma. 18. fedes, pugna cum Diis. 19. pluriſti Iouis fulmine cadunt. 20. Not. 67 ſq. Hercule pugnae ſocio caeſi ibid. 189. add. 149. Not. 449.

Glauce, Creontis f. Iaſonis ſponſa a Medea interficitur 74.

Glauce, Danai f. 84.

Glauce, Cychrei f. Actaei coniux 253.

Glaucippe, Danai e Polyxo f. 85.

Glauconome, Nereis. 7.

Glaucothoe Not. 27.

Glaucus, Siſyphi e Merope f. 43. pater Bellerophontis ex Eurymede. ib.

Glaucus, Minois e Paſiphae f. 177. Not. 544. puer a Polyido vate in vitam reuocatur. 182. vaticinandi munere ab eodem donatur et priuatur. 183. ab Aeſculapio in vitam reuocatur. 235. Not. 548. ſepulcrum eius eubo duplicato ibid.

Glaucus, Priami f. 250.

Glaucus deus marinus Not. 416.

Glenus, Herculis e Deianira f. 163.
ad Gliſſantem pugna Not. 643.
Gorge, Danai f. 84.
Gorge, Oenei f. Andraemonis vxor. 32. eius e patre filius. 38.
Gorgiae aetas. fr. 1093.
Gorgon 99. 141. *vet' ἐξοχὴν Medusa*, quam vide cf. Not. 307. 8. et 433. eius coma 153. et not. 458. ſanguis pro medicamine 235.
Gorgones, Phorci filiae 7. earum ex Aegypto filii 86. a Perſeo oppreſſae, quot? et quales? 97. v. Not. 295 ſq. 302. 305.
Gorgophone, Perſei f. Perieris vxor. 44. 102. Not. 712.
Gorgophone, Danai ex Elephantide f. Protenm ſponſum iugulat. 84.
Gorgophonus, Electryonis f. 103.
Gorgyra 18. Not. 66. fr. 1051.
Gorgythion, Priami f. 250.
Gratiae, Iouis filiae, earum nomina, & ſacra iis a Minoe in Paro facta. 280. Not. 881. vnde nomen *χάριτες*? fr. 1044.
Gration, Gigae a Diana occiſus. 20.
Guneus. fr. 1038.
Gyes, Centimanus. 1. Not. 8.

H.

Hades 1) *idem qui Pluto:* galeam Mercurio commodat 20. cum Hercule manum conſerit 53. eius armenta in Erythia inſ. 133. et apud inferos 142. Pyliorum belli aduerſus Herculem ſocius ab hoc vulneratur. 151 2) *locus inferorum:* Tartarum comprehendit. 1. eius oſtium et portae prope Taenarum. 141. eius claues ab Aeaco cuſtoditae 254.

Haemon, Creontis (Theb.) f. a Sphinge deuoratur. 201. Not. 602. Alius v. Not. 513. 663.

Haemonia. fr. 1123.

Haemonius. pater Amalthene 155. Not. 463.

Haemus, Thraciae m. 23. 80.

Halia, Nereis. 7.

Halicarnaſſus. fr. 1134.

Halimede, Nereis 7.

Halipherus, Lycaonis f. 222.

Halirrhothius, Neptuni ex Euryte f. ob Alcippen tentatam a Marte occiſus. 264.

Halizones. pop. fr. 1114.

Halocrates, Herculis et Olympuſae f. 162.

Hamadryades nymphae. 85.

Hamaxitus vrbs. fr. 1089.

Harma. locus ad Thebas. Not. 632.

Harmonia, Veneris et Martis f. Not. 557. peplo et torque donata a Cadmo ſponſo 186. Not. 558. in draconem mutata cum Cadmo mittitur in campos Elyſios. 194.

Harpaleus Lycaonis f. 222.

Harpalycus — — ib.

Harpyiae, Thaumantis filiae. 7. Phineum vexant. 60. a Boreae filiis fugatae, pereunt. 61. 62. Not. 25. 194. 5. 6. 855.

Harpys. v. Tigris.

Hebe, Iouis f. 7. Herculis coniux. 161. Not. 486.

Hecate, Perſae f. 6. Clytium occidit 20. Not. 24. ei triga ſitatur. fr. 1055.

Hector, Priami et Hecubae f. 248. Not. 759. Andromachen, Eetionis f. ducit. 250.

Hecuba, Dymantis al. Ciſſei al. Sangarii fl. filia, vxor Priami. 248. Not. 759.

Helena, Iouis e Leda al. Nemeſi f. ouo nata, 237. Not. 717. 8. de ouo 718. 9. 720. a Theſeo rapta, ſimul cum Aethra, a Dioſcuris reducitur. 238. Not. 721. eius proci qui? 238. 239. Not. 723. Menelao a Tyndareo traditur. 240. Mater Hermiones al. Nicoſtrati. ib. v. Not. 727 ſq. a Paride rapta. 251.

Helenus, Priami ex Hecuba f. 249.
Helops, Perſei f. Mycenis natus 102. ex Helo (Argolidis) Amphitryonis contra Teleboas ſocius venit. 107. Echinadas tenet cum Cephalo. 108. Not. 322.
Heliconis, Theſpii f. mater Phaliae. 162.
Helix, Lycaonis f. 222.
Hellas diluuio obruta 25. Not. 92. ſteriliate, Aeaci deprecatione, liberatur. 253.
Helle, Athamantis e Nephele f. 40. ariete aureo auehitur per aerem. 41. decidit in mare; cui ab ea nomen Helleſpontus ib.
Hellen, Deucalionis e Pyrrha f. 26. eius ex Orſeïde Nympha filii ib. Graeci ab eo Hellenes vocantur. 27.
Hellenes. 27. fr. 1111.
Hellenopolis fr. 1138.
Helleſponti nomen vnde? 41.
Helli. fr. 1108.
Hellorus, vrbs. fr. 1077.
Helos, Argolidis vrbs. 107.
Hephaeſtina, Aegypti vxor. 86.
Heraclea 129. Not. 380. 1.
Heraclidae. (Not. 494 ſq.) Euryſtheum fugientes, Trachinem ad Ceycem, hinc ad Athenienſes con-

confugiunt, (Not. 496.) quorum auxilio Eurystheum cum filiis delent. 164. Peloponnesum occupatam oraculo admoniti iterum relinquunt et Marathonem petunt: 165. (Not. 500.) reditum in Peloponnesum frustra tentant Hyllo duce 166. (Not. 503. mox Cleodaeo. duce ibid. tum Aristomacho 504. add. 506.) Iterum Temeno duce, 168. Hippotea cogunt exulare 168. Oxylo ducente, Tisameno victo, Peloponneso potiuntur. 169. (Not. 505.) vrbes Peloponnesi forte dispertiuntur. 169. 170. (Not. 515 sq.) De annis reditus Heraclidarum v. fr. 1084.

Heraeeus, Lycaonis f. 222.

Hercules: Iouis ex Alcmena f. de eius pueritia et institutione 109. 110. 114. de eius aetate Not. 319 sq. origines fabularum de eo 325 sq. eius magistri 327. statura 329. Alcides dictus et Hercules vnde? 338. 339. eius XII labores 115. primo decem labores v. Not. 406. 7. 438. Leo Nemeus 116. Hydra Lernaea cum Cancro 118. Cerua Cerynitis. 119. aper Erymanthius 122. Augeae stabulum. 123. 24. aues Stymphalides. 125. Taurus Cretensis 126. Diomedis equi 127. Hippolytes balteus 127. 129. Geryonis armenta 132-135. Hesperidum poma 136. Cerberus 141.

et

ei adeſt Minerua. Not. 334. cum Echidna congreſſus 372. — iter ad Geryonem et reditus deſcriptus. 390 ſq. Herculis ſcyphus 393. (aliud poculum a Ione Alcmenae datum, v. Macrob. V, 21.) iter per Ligures 398. per Italiam 399. in Siciliam 402. per Thraciam 403. iter in Hyperboreos 407 ſq. per Libyam 417. ad Rhodum 421. ex Aegypto ad Caucaſum 423 ſq. Eleuſiniis initiatur, quorſum? 429. et quidem minoribus et maioribus. 430. 1.

Paregon: Deorum contra Gigantes ſocius 149. Alcyoneum et Porphyrionem proſternit 19. 20. Ephialten oculo priuat ib. caeteros a Ione caeſos ſagittis traiicit 21. interficit Linum 6. 110. Periclymenum cum fratribus 47. filios ex Megara cum duobus Iphicli, luſtratus a Theſtio. 114. item Pholi hoſpes occidit Centauros; in his Chironem inuitus. 121. Eurytionem Centaurum, procum Mneſimachae, 124. Diomedem Thracem. 127. Sarpedonem, Polygonum et Telegonum 132. 33. Geryonem, cum Orthro et Eurytione 132. 133. Alebionem et Dercynum, Erycem 134. 135. Antaeum 137. Buſiridem cum filio et praecone. 138. Emathionem. 139. vulturem Caucaſium 139. Leonem Cithaeronium 111.

Iphi-

Iphitum. 145. Sylenm cum Xenodice filia 146. Eurypylum, a Chalcodonte ſauciatus, 149. Molionidas 150. Augeam cum filiis, Elide capta 151. Hippocoontem cum filiis. 152. Eunpmum 156. Neſſum Centaurum. 157. Laogoram cum filiis, Cygnum, Amyntorem. 158. Eurytum cum filiis, cuius filiam Iolen abducit captiuam. 159. Lichamí, puerum. 160. Boreadas, ad Tenum. 174. v. Not. 855.

Argonautae 55. Hylam quaerens, Argos revertitur. 59. v. Not. 186. 7. inſanit 114. 144. Not. 337. ſeruit Omphalae 59. Theſtiadas Lgranidas facit ib. ex his filii 161. 62. Thebanos ab Ergini tributo liberat. 112. eius arma 114. nomen, vnde? ib. hoſpitio exceptus a Molorcho, Cleonaeo, 116. Oleni a Dexameno. 124. vincit Bebryces cum Lyco, ſociis Minois filiis e Pato inſ. 129. Cercopas, Omphalae ſeruiens 146. Cos. 149. Dryopas 157. expugnat Troiam 148. et 11. Pylum 151. Ephyram, cum Calydoniis 155. Deianiram procatur. 32. et ducit, victo Acheloo 155. Alceſtidem Admeto ex inferis reducit 53. 144. Abderum urbem condit 127. Heſionen a leto liberat 131. Telamoni donat 148. ei prolem precibus expetit 164. 255.

Not.

Not. 784. Thasum Androgei filiis tradit. 132. ad Tartessum duas columnas oppositas statuit. 133. cum Cycno pugnat 137. e Nereo discit vbi sint poma Hesperidum ib. quae dono accipit ab Eurystheo 140. in Rhodo bouem deuorat. 138. βουφάγος Not. 479. Cereris mysteriis initiatur. 141. apud inferos Theseum liberat, saxum ab Ascalapho amouet, cum Menoetio luctatur. 140. Cerberum Eurystheo monstratum reducit. 143. Iolen frustra procatur 144. Tripode Delphico ablato pugnat cum Apolline. 145. ab Icaro sepulto Icariam inf. appellat, simulacrum suum a Daedalo factum percutit 146. Elidem tradit Phyleo, Olympicum certamen instituit, Pelopique ac diis aras exstruit. 151. Haden sanciat. 151. Lacedaemonem Tydeo tradit. aeneos Gorgonis cincinnos Steropae dat muneri. 152. 153. Thespiadarum III. Thebas, XL in Sardiniam mittit, colonos. 156. Thiodamantis bouem deuorat. 157. Aegimium Lapitharum populationibus liberat. 158. Iouis Cenaei aram exstruit. 159. induta veste, a Deianira venenata, tabescens, in Oeta se combrit 160. telis Poeantem donat, nube in caelum euectus. Heben matrimonio sibi iungit. ibid.

Eius progenies ex hac 161. e Deianira, et Megara 113. 163. quam Iolao cedit. 144. ex Omphale, Chalciope, Epicaste, Parthenope, Auge, 154. ex Astyoche, ex Astydamia, ex Autonoe. 163. Inter deos receptus. 64. ei sacra facta, quando primum? v. Not. 486. ei pomis litatum fr. 1055. de annis Herculis fr. 1084 sqq. Herculis Callinici ara 148.

Hermione, Menelai ex Helena f. 240.

Hermionenses. 16. Not. 56.

Hermus, Aegypti e Caliande f. 85.

Herse, Danai coniux. 86.

Herse, Cecropis et Agrauli f. 263. e Mercurio Cephalum parit 264.

Hesione, Nauplii coniux 88.

Hesione, Laomedontis f. (247.) belluae deuoranda exposita ab Hercule liberatur 131. Troia ab Hercule capta, praemium obtigit Telamoni. 148. 255. Podarcen fratrem ab Hercule redimit. 148. De ea Not. 383. 4. Theanira dicta Not. 755.

Hesperides, v. Not. 413 sq. quot? et quae? aurea poma iis ab Hercule erepta. 136. Not. 406 sq. poma a Iunone accepta 410 sq.

Hesperus idem cum Lucifero. fr. 1044.

Hestia, Hesperidum vna. 136.

Heſtiaea, a pulſis vrbe Thebanis condita. 216. Not. 644. 5.
Heſychia, Theſpii f. mater Oeſtreblis. 162.
Hicetaon, Laomedontis f. 247.
Hierax, Mercurium, Io abducere conantem, prodit. 80.
Hiero Aetnaeus. fr. 1137.
Hieromneme, Simoentis f., vxor Aſſaraci 244.
Hippalmus, Peneleï pater. 56.
Hippaſus, Ceycis f., ſocius Herculis aduerſus Eurytum perit. 159.
Hippeus, Herculis e Phorcide f. 161.
Hippocoon, Oebali e Batia f. 236. Lacedaemonis R. 152. eius filii 236. v. Not. 712 ſq. cum ipſo ab Hercule trucidantur 152. 53. Not. 456. 236. Icarionem et Tyndareum Laconica pellunt. ib.
Hippocoryſtes, Aegypti ex Hephaeſtina f. 86.
Hippocoryſtes, Hippocoontis f. 236.
Hippocrate, Theſpii f. mater Hippozygi. 163.
Hippodamas, Acheloi f. 27. Eurytes pater. 32.
Hippodamas, Priami f. 250.
Hippodamia, Danai f. iſtrum ſponſum iugulat. 84. alia Diocoryſten ibid.
Hippodamia, Oenomai f. ſponſa. 95. Not. 294.

Hippodice, Danai ex Herſe f. 86.
Hippodromus, Herculis ex Anthippe f. 162.
Hippolyte, Amazonum regina, balteo Martis ab Hercule ſpoliata. 129. Not. 382.
Hippolyte, Crethei f. Not. 789.
Hippolytus, Deiphobi pater. 145.
Hippolytus (Theſei f.) ab Aeſculapio in vitam reuocatus. 234.
Hippolytus, Gigas, a Mercurio necatus. 20.
Hyppolytus, Aegypti ex Arabia f. 84.
Hippomedon, Ariſtomachi al. Talai f., Argiuus, aduerſus Thebas proficiſcitur. 206. Not. 612. Ismari manu cadit. 211.
Hippomeduſa, Danai f. 84.
Hippomenes, Atalantae maritus. 228. Not. 679.
Hippomenes, (Oncheſtius) pater Megarei. 280.
Hipponoë, Nereïs. 7.
Hippónome, Menoecei f., Alcaei coniux. 102.
Hipponous, Priami et Hecubae f. 249.
Hipponous, Periboeae pater 37. Not. 612. filiam ex Oleno mittit Oeneo interficiendam ib. pater Capanei. 206.
Hippoſtratus, Periboeam vitiat. 37.
Hippotes, Phylantis f. caedis cauſa exulare cogitur. 168. cf. Not. 511. 2.

Hip-

Hippothoë, Meſtoris et Lyſidices filia, mater Taphii e Neptuno. 102.
Hippothoë, Nereïs. 7.
Hippothoë, Peliae f. 47.
Hippothous, Hippocoontis f. 236.
Hippothous, Priami f. 250.
Hippothous, Aegypti ex Arabia f. 84.
Hippotus, Herculis e Pylo f. 162.
Hippozygus, Herculis ex Hippocrate f. 163.
Homeri aetas. fr. 1086.
Homolippus, Herculis e Xanthide f. 162.
Hoples, pater Metae. 278. Not. 873. 4.
Hoplens, Lycaonis f. 222.
Horae, Iouis filiae. 8.
Horus, Lycaonis f. 222.
Hyacinthus, Pieri, al. Amyclae ex Diomede f. 9. Not. 34. 232. a Thamyri amatur. 9. diſco percuſſus ab Apolline, amatore, obit. 9. 232. Not. 691.
Hyacinthus, Spartanus, Athenis habitat, eius filiae, mactatae 281. Hyacinthides dictae, Not. 886. add. 865.
Hyades, quae? 188.
Hyantes fr. 1114.
Hyccara. vrbs. fr. 1088.

Hydra ab Hercule necata 117. Not. 345.
Hyaeus, Centaurus, ab Atalanta confoſſus 227. Not. 676.
Hylas, Thiodamantis f., Herculis amaſius, in Myſis rapitur a Nymphis. 58. Not. 185.
Hylaeus, ab apro Calydonio necatus. 35. Not. 120.
Hyllenſes pop. fr. 1131.
Hyllus, Herculis e Deianira f. 163. cf. Not. 490. Iolen vxorem ducit 160. 166. Euryſtheum ad Scironidas petras trucidat. 164. Not. 497. 8. reditum in Peloponneſum fruſtra tentat. 166. pugna cum Echemo. Not. 503.
Hymenaeus ab Aeſculapio in vitam reuocatus. 234. v. Not. 705.
Hyperbius, Aegypti ex Hephaeſtina f. 86.
Hyperborei. 15. 136. Not. 407. 8. 9. 410.
Hyperenor, Apollinis et Aethuſae f. 229.
Hyperenor, quinque Spartorum vnus. 185.
Hyperion, Coeli f. 2, eius vxor Thia 5. liberi ibid.
Hyperion, Priami f. 250.
Hyperipte, Danai e Crino filia 86.
Hyperlaus, Melanis f. a Tydeo trucidatus. 38.
Hypermneſtra, Theſtii f. 32.
Hypermneſtra, Danai ex Elephantide f. ſeruato Lynceo ſponſo, vinculis a patre cuſtodiur 84. 86.

Hy-

Hyperochus, Priami f. 250.
Hyperphas, Euryganiae pater. 202. Not. 603.
Hypſeus, Themiſtonis pater. 56. Not. 141.
Hypſipyle, Lemnia, Thoantis f. v. Not. 183. patri parcit. 57. ſeruit Lycurgo nutrix Opheltae 206. a Iaſone compreſſa. 57. ſeptem ducibus aduerſus Thebas tendentibus fontem monſtrat. 206. Not. 613. 4.
Hyria Not. 583.
Hyrieus, Apollinis et Aethuſae f. eius e Clonia nympha progenies 229. cf. Not. 48. 685.
Hyrmine Not. 361. add. Schol. Apollon. I, 172.
Hyrnetho, Temeni f., cum Deiphonte marito Argolidem obtinet. 171. Not. 519.
Hyrtacus, Arisben, Priami coniugem, ducit. 247. Not. 759.

I.

Ialmenus, Martis f., Argonauta. 56. procus Helenae 239.
Iambe, vetula. 16.
Ianira Nereis. Not. 28.
Iapetus, Titanum vnus, Coeli f. 2. eius ex Aſia filii. 6.
Iardanes, pater Omphales. 146.

Iaſion, ſ. Iaſius, Ionis ex Electra f. Cererem tentans ictus fulmine perit 242. v. Not. 736 ſq.

Iaſon, ex Iolco, Aeſonis, e Polymede 53, f. Not. 172 ſq. ApriCalydonii venator. 34. a Pelia mittitur ad aureum vellus repetendum. 54. caet. 55-65. quo ablato redux cum Medea, vxore 66-70. parentum et fratris caedem in Pelia vindicat, et Argo nauem Neptuno conſecrat. 73. Iolco pulſus ab Acaſto, Corinthi habitat. 74. Glauce ducta Medeam dimittit 74. eius e Medea filii ib.

Iaſus, Argi f., pater Agenoris. 78. Not. 245.

Iaſus, Argi Panoptae ex Iſmene f. Ius pater 78. Not. 249.

Iaſus, Lycurgi (Areadis) f. pater Atalantae e Clymene. 226. Not. 675.

Iberiae duae fr. 1129. 1133.

Icaria olim Doliche, ab Icaro nomen accipit. 146. Not. 444.

Icarius, (Icarion 236.) Perieris e Gorgophone (Oebali e Batia) f. 44. 232. cum Tyndareo fratre Laconica pulſus Hippocoonte caeſo redit 236. Not. 714. eius e Peribaea, Naïde, progenies. 237. Penelopen filiam Vlyſſi dat vxorem 240.

Icarius (Athenienſ.) vini faciendi artem a Baccho hoſpite acceptam paſtores docet, a quibus occidi-

ciditur; pater Erigonae. 269. 70. de eo Not. 840.
Icarus, in Doliche inf. ab Hercule ſepelitur. 146.
Idaea, nympha, mater Teucri e Scamandro fl. 243.
Idaea, Dardani f., Phinei coniux, maritum ad excaecandos priuignos perducit. 274. Not. 857.
Idas, Apharei f. ex Arene 233, Marpeſſam rapit, de qua cum Apolline pugnat 31. Not. 109. apri Calydonii venator 34. pater Cleopatrae 35. Argonauta. 55. caeſis Dioſcuris, Iouis fulmine perit. 242.
Idas, Aegypti f. 86.
Ide, nympha, Iouis nutrix. 3.
Idmon, vates, Argonauta, apro percuſſus occidit. 64.
Idmon, Aegypti e Gorgone f. 86.
Idomene, Pheretis filia, Amythaonis vxor. 48. Not. 159.
Idomeneus, Priami f. 250.
Idomeneus, Deucalionis f. (Minois nep.) 181.
Idothea Not. 857.
Idyia, Oceani f. Aeetae coniux. 65.
Ilaira, Leucippi e Philodice filia cum Phoebe ſorore a Dioſcuris rapta 233. Caſtoris vxor. 241.
Iliaca regio. 246.

Iliſſus. fl. 274. fr. 1135. ad eum ſapta. Orithyia v. Not. 854.

Ilithyia, Iouis f. 7. Herculis et Eurythei natales Iunonis iuſſu moderatur. 103.

Illyris regio 80. ab Enchelienſibus victa, Cadmo paret. 193. Not. 580.

Illyrius, Cadmi ex Harmonia f. 193.

Ilus I., Dardani f. obit ſine liberis 243.

Ilus II., Troes e Callirrhoe f. Themidis pater 244. condit Ilium in Ates colle 245. templum et cultum Palladio fieri curat, pater Laomedontis ex Eurydice. 246.

Imbrus, Aegypti e Caliande f. 85.

Imeuſimus, Ioxarii et Periboeae f. 237.

Immarus. Immaradus. Not. 863.

Inachus, Oceani e Tethye f. Argolidis fluuio nomen dat; eius e Melia filii 76. Not. 238. Pater Ius. 79. Argi Panoptae. 78. Philodices 233. Neptuno exoſus quare? 83.

Indi bella gerunt cum Medo. 75.

Ino, Cadmi et Harmoniae f. 186. Athamantis vxor 40. 186. de ea 40 et 188. Bacchum educandum accipit. 187.

Inſulae Fortunatorum 229. qui in eas translati. Not. 683. 4.

Iö, Argi Panoptae, al. Inachi al. Pirenis f. 78. de ea 80. Not. 249 ſq. Ius errores 255 ſq. Telegono nupta Iſis vocatur 81.

Iobates, Lyciae rex, 88. Bellerophonti filiam cum regno tradit. 93.

Iobes, Herculis e Certhe f. 161.

Iöcaſta ſ. Epicaſta, Menoecei f. vxor Laii 198. de ea 202. Not. 596. 8.

Iocles male pro Oicles. v. Not. 178. 607.

Iolaus, Iphicli (Theb.) ex Automedúſa f. 113. Herculis auriga et in Lernaea hydra interimenda ſocius 118. Megaram ducit 143. de eo Not. 439. 498.

Iolcus, Acaſti ſedes. 256. Not. 801. eam condit Cretheus 48. ex ea Iaſon 34.

Iole, Eurÿti Oechalienſis f. Herculi denegatur 144. Oechalia expugnata ab Hercule capta ducitur. 159 Hylli coniux. 160.

Iön, Xuthi f. a quo Iones nominantur. 27. Not. 98. 848 866. 7.

Ione, Nereis. 7. Not. 27. 29.

Ionius ſinus 135. ab Iö nomen habet. 80. (Not. 255.) Ἴόνιος Not. 403.

Iphianaſſa, Endymionis vxor. 30.

Iphia-

Iphianaſſa, Proeti f. 89.

Iphicles al. Iphiclus v. Not. 123. 324. 439. 458.
Thebanus, Amphitryonis f., ex Alcmena 109.,
apri Calydonii venator. 34. de eo 113. 114.
Herculis aduerſus Lacedaemonios bello perit. 153.

Iphiclus, Phylaci f., Phylacen tenet 50. de eo
51., pater Podarcis 51. Not. 161. 181. et Pro-
teſilai 239.

Iphiclus, Theſtii f. 82. primus vulnerat aprum Ca-
lydonium 36. Argonauta. 56.

Iphimedia, Triopis f., Aloëi coniux e Neptuno Otum
et Ephialten parit. 28.

Iphimedon, Euryſthei f. bello aduerſus Athenienſes
interit. 164.

Iphimeduſa, Danai f. 84.

Iphinoë, Proeti f. natu maxima 89. inſaniens occi-
dit. 91.

Iphis, Theſpii f. mater Celeuſtanoris. 162.

Iphis, Alectoris f. de ſtirpe 608. conſilium dat Po-
lynici ad flectendum Amphiaraum. 204. pater
Eteocli 206. Not. 613. Euadnes 214. Not. 637.

Iphis Stheneli f. v. Not. 315. 608. add. Schol. Apol-
lon. IV, 223. 229.

Iphitus, a Copreo interfectus. 117. Not. 344.

Iphitus, Nauboli f. (Phocenſis) Argonauta. 56.

Iphi-

Iphitus, Euryti Oechalienſis, f. abactos patris equos quaerens ab Hercule e muris Tirynthiis deiicitur. 144.

Irene, Iouis f. Horarum vna. 8.

Iris, Thaumantis filia, 6.

Iritus. vitioſa vox. Not. 182.

Iſaea Nereis Not. 29.

Iſchys, Elati f. cum Coronide conſueſcit. 233. v. Not. 698. 9.

Iſis, nomen Cereris et Ius apud Aegyptios. 81.

Iſmarus, Aſtaci f. Thebanus, Hippomedontem trucidat. 211.

Iſmarus, Eumolpi f. ex Aethiopia fugiens cum patre, a Tegyrio exceptus, hinc iterum exul apud Eleuſinios habitat. 275. 276. Not. 863 ſq.

Ismene, Oedipi ex Iocaſta al. Eurygania f. 202.

Ismene Aſopi f. Argi coniux. 78.

Ismenus, Amphionis e Niobe f. ab Apolline confoſſus 196.

Ismenus, fl. Boeotiae. 212. Aſopi e Metope f. 252. ad eum pugna 212. Not. 627. 8. 9. 633.

Iſus, vrbs. fr. 1112.

Iſter, Aegypti ex Arabia f. 84.

Iſthmici ludi, tertium celebrati 150. Not. 452. a Siſypho in Melicertae honorem inſtituti. 188. Not. 562.

Italia, vnde nomen habeat? 134.

Iton, vrbs. 158. v. Not. 478.

Itys, Terei f. patri a Philomela in menſa apponitur. 270.

Iuno, a Crono patre deuoratur. 3. Iouis vxor. 7. nuptiae c. Ioue Not. 30. 411 ſq. eius partus ſine concubitu. 10. tempeſtate Herculi immiſſa 11. a Ioue plectitur 149. Siden in Tartarum deiicit 14. mala ſtruit Peliae. 54. Thetidem Argonautis apud Planctas auxilio mittit. 69. Io cuſtodiendam tradit Argo, raptaeque a Mercurio oeſtrum iniicit. 80. eius ſimulacrum a Proetidibus contemtum. 89. de eo v Not. 280. retardatis Herculis natalibus, Mycenarum regnum Euryſtheo conciliat. 103. duo dracones Herculis cunis immitit. 109. Amazonum forma induta, has aduerſus Herculem concitat 129. abacta ab Hercule Geryonis armenta per Thraciam diſſipat. 135. Ioui ſponſo aurea mala donat. 136. Not. 410 ſq. Baccho furorem immittit 190. Tireſiam excaecat. 210. Acraea Corinthi culta. 75.

Iupiter: de eo 3. Not. 15. eius bellum cum Titanibus tricennale; imperium coeli. 4 5. in antro Corycio captiuitas, et vindicta in Typhonem. 23.

liberi: e Iunone 7. 10. ex Themide, ex Dione etc. 8. (ex ipſius capite 11. e Thymbride et Elara 12. e Protogenia. 26. e Leda 34. 237. e Niobe 77. 221. e Danae. 94. ex Alcmena 108. 109. e Themide. 137. ex Europa, quam tauri ſpecie rapit 174. (a tauro in Cretam transferri iubet. 125.) e Caſſiopea. 176. ex Antiopa 195. 229. ex Electra 242. e Taygeta. 232. e Semele filium Bacchum abortiuum, e femore ſuo natum tradit Mercurio 187. eundem mutat in hoedum, et Nyſeides Nymphas in ſtellas. 188. Caliſto, amaſiam in vrſam, ſidus. 224. 25. Aſteriam amat 12. Aeginam. 43. Thetidem, ſimul cum Neptuno. 258. Porphyrionem et Gigantum plerosque fulmine proſternit. 20. Prometheum Caucaſo iubet affigi. 24. fulmine percutit Salmoneum. 45. Lycaonidas omnes praeter Nyctimum 223. Aeſculapium 235. Idam 242, Aſopum fluv. 252. Io, vitiatam in vaccam mutat. 79. Curetes exſtirpat. 80. 87. Laomedontem, pro Ganymede filio rapto, equis donat 131. Iunonem ex Olympo ſuſpendit 149. Mercurio, e Maia filio, vtitur nuntio ad Inferos 282. Apollinem, Cyclopum interfectorem, in ſeruitutem tradit Admeto. 235. Palladium cum Ate de caelo

in

in Iliacam terram deiicit 246. Aeaco filio in Aegina insula e formicis homines procreat. 252. — Phyxius 26. 41. Seruator. 116. Cenaeus. 159. Atabyrius. 180. Morius. fr. 1067.

Ixion, Pirithoi pater. 34.

L.

Labdacus, Polydori e Nycteïde f. pater Laii. 194. de finibus cum Pandione manum conserit 270.

Labyrinthus, qualis? 179. Daedali opus 282.

Lacedaemon, Iouis e Taygeta f., Laconicae nomen dat 232. pater Eurydices 89. et Amyclae e Sparta, Eurotae filia. 232.

Lacedaemon, vrbs. fr. 1135.

Laconica (terra) a Lacedaemone nomen accipit 232. Hippocoonte caeso ab Hercule Tyndareo traditur 153. 236. Aristodemi (Heraclidae) filiis sorte obtigit 169. post Dioscuros Menelao. 242.

Lado. draco. Not. 413.

Ladon fl. 119. pater Metopes. 252.

Laërtes, Acrisii f. Argonauta. 56. pater Vlyssis 238.

Laius Labdaci f. regni Thebani haeres 194. de eo 196-200. Not. 596 sq. certamina ab eo instituta 179.

Lampo, Laomedontis f. 247. Not. 753.

Lampus, Aegypti ac Gorgonis f. ab Ocypete ſponſa necatus. 86.

Lanomenes, ex Oria Theſpii f., 162.

Laocoon. Not. 113.

Laocooſa. Not. 693.

Laodamas, Eteoclis f. Thebanus. de eo 215. Not. 643.

Laodamia, Bellerophontis f. Homero teſte mater Sarpedonis. 174. Alia Alcmaeonis f. Not. 787.

Laodice, Priami ex Hecuba f. 249. v. Not. 761.

Laodice, nympha, Phoronei vxor. 76.

Laodice, Cinyrae f., vxor Elati 225. eadem Laogore 265.

Laodocus (Aetolus) Apollinis e Phthia f. cum fratribus ab Aetolo trucidatur 30.

Laodocus, exercitum aduerſus Thebas ſecutus, iaculo vincit in Nemeis. 207. Not. 615.

Laodocus, Priami f. 250.

Laogore, Cinyrae a Metharme f. 265. v. Laodice.

Laogoras, Dryopum rex, Lapitharum ſocius, cum filiis ab Hercule trucidatus. 158. Not. 478.

Laomedon, R. Troiae: de eo 130. 31. Oïcleum, nauium Herculis cuſtodem, trucidat 147. cum filiis praeter Podarcem ab Hercule confoditur 148. Illi ex Eurydice f. eius e Stryme al. Pie-

cia et e Calybe nympha progenies. 246. Not. 752 ſq.
Laomedon, Herculis e Meline f. 162.
Laophonte, Pleuronis f. 30.
Laothoes, Herculis ex Antide f. 162.
Lapithae, Chironem Pelio monte pellunt. 121.
Larini boues. Not. 405, fr. 1160. v. Ariſtot. H. A. III. f.
Lapithas, Diomedes pater. 232. Not. 691.
Latona, Coei f. 5. e Ioue grauida, tota terra a Iunone arcetur 12. in Delo Dianam et Apollinem parit ib. a Niobe ſpreta, liberos aduerſus hanc incitat 197. Iouis iram in Apollinem demulcet. 235.
Laus vrbs, fr. 1130.
Leades, Aſtaci f., Thebanus, Eteoclum caedit. 212. Not. 629.
Leanira, Amyclae f., Arcadis vxor. 225.
Learchus, Athamantis ex Ino f. 40. a patre conſoſſus 42. 188.
Leda, Theſtii f. 32. eius e Ioue progenies 34. 237. vxor Tyndarei 236. ex hoc eius progenies 237. cf. Not. 717. ſqq.
Leïtus, Penelei pater. 239. At v. Not. 725.
Leïtus, Alectoris f. Argonauta. 56.
Lelex, Spartanus indigena, Eurotae pater. 232.

Lemniae mulieres, impietatis in Venerem poenas luunt 57. patres et maritos interimunt; Argonautis miſcentur ib. Thoantem trucidant, filiamque Hypſipylen ſeruatricem eius vendunt. 206.
Lemnus, inſ. Argonautarum manſio 56. viris deſtituta, Hypſipylae paret ib.
Lenaea. fr. 1089.
Leo Nemeus e Typhone natus 115. Not. 341.
Leon, Lycaonis f. 222.
Leonteus, Coroni f. Heleuae procus. 239. Not. 726.
Lerna, vrbs, in qua ſponſorum capita a Danaidibus humantur. 87. amnis et palus, eius fontes. 83.
Lernaea hydra, qualis? cum Cancro, ab Hercule necatur. 117.
Lepreus. Not. 473.
Leucippe. Not. 753.
Leucippus, Meſſenius, Perieris e Gorgophone f. 44. 232. eius e Philodice natae 233. Not 693. a Dioſcuris ducuntur 241. Not. 730 ſq. Alius pater Placiae 247. Not. 753.
Leucippus, Herculis et Euryteles f. 163.
Leucon, Athamantis e Themiſtone f. 42.
Leucones, Herculis ex Aeſchreïde f. 162.
Leucopeus, Agrii f. 38.
Leucopeus, Parthaonis f. 32. Not. 113.

Leucosia. insula. Not. 358.
Leucothea, eadem quae Ino 188.
Leus. eius filiae mactatae. Not. 886. 7.
Libya, a Libye nominata, Danao colenda obtigit. 82.
Libye. Epaphi e Memphide f. terrae Libyae nomen dat. Eius e Neptuno filii. 81. 173. Not. 258. 9.
Lichas, puer, Herculis sacrorum minister, ab hoc in mare iiectus. 159. v. Not. 482-5.
Licymnius, Electryonis e Midea nothus 103. 104. cum Amphitryone Thebas profectus, Perimeden, huius sororem, ducit 106. eius filius (Oeonus. Not. 456.) ab Hippocoontis filiis caeditur 152. Pater Argei et Melanis 159, a Tlepolemo inuito necatur. 165. Not. 501.
Ligya (Liguria) sedes Alebionis ac Dercyni. 134. Not. 398.
Ligyes (Ligures) 68.
Ligyro, Achillis, infantis, nomen. 260.
Lilybaeum, Butae domicilium. 69.
Limera inf. fr. 1111.
Limnorea, Nereïs, 7.
Lindus. Not. 421.
Lindia Athene 83.
Lingus, castellum 1089.

Linus, Oeagri al. Apollinis f. 8. Nor. 32. Herculis in pulsanda cithara magister, frater Orphei, ab Hercule cithara percussus obit 110.
Linus, Lycaonis f. 222.
Litaeae, vrbs. fr. 1130.
Lixus, Aegypti e Caliande f. 85.
Locri Epicnemidii, Herculis belli aduersus Eurytum socii 159.
Lucifer. 27.
Luna. 19. Hyperionis f. 5. Endymionem amat. 29.
Lycaon, Pelasgi e Meliboea al. Cyllene f., Arcadiae R. eius e pluribus vxoribus progenies. 222. cum filiis propter impietatem a Ioue deletus. 223. v. Not. 659.
Lycaon, Priami f. 250.
Lycia, Iobatae al. Amphianacti paret, 88. post Bellerophonti 93. Sarpedoni 176.
Lycii a Bellerophonte internecione deleti 93. a Cilicibus debellati 176.
Lycius, Lycaonis f. 222.
Lycius, Herculis e Toxicrate f. 163.
Lycomedes, pater Deidamiae, Achillem muliebri veste condi[tum] seruat 269
Lycon, Hippocoontis f. 236.
Lycopeus. v. Leucopeus.

Lycormas fl. Euenus vocatur. 31.

Lycurgus, Herculis e Theſpiade f. 163.

Lycurgus, Aleï f. 225. Arcas, pater Ancaei 56. et Cephei 34. Not. 674. eius e Cleophile al. Eurynome liberi. 226.

Lycurgus, Dryantis f. Edonorum R. a Baccho efferatus Dryantem filium interficit, a ſe ipſo mutilatus reſipiſcit. Occiſo eo terra ſterilitate liberatur 191. Not. 576. 7.

Lycurgus, Pronactis f. 52. Nor. 168. ab Aeſculapio in vitam reuocatur. 234. Not. 703. de pluribus Lycurgis 704. 5.

Lycurgus, Pheretis f. 52. Nemeae R. 206. pater Opheltae ex Eurydice al. Amphithea. 52. 206.

Lycurgus Spartanus. eius aetas. ſt. 1086. 7.

Lycus, Neptuni e Celaeno f., in inſulas fortunatas a patre dimittitur. 229. Not. 683. Plures Lyci confuſi. 686.

Lycus, Pandionis f. 277. Not. 869. 870. Lyciam condit. ibid.

Lycus, Aegypti f. 84.

Lycus, Hyriei e Cleone nympha f. frater Nyctei 229.

Lycus Chthonii f. cum Nycteo fratre, Phlegya occiſo, Euboea cedens in Syriam, inde Thebas venit, regnum occupat 194. 5. 196. a Zetho et Am-

Amphione trucidatur cum Dirce vxore ib. Not. 581 ſq. Megarae caedem parat. Not. 438.
Lycus, Mariandynorum al. Myſiae R. Argonautas hoſpitio excipit. 63. Daſcyli f., Mygdonem, Bebrycum regem, Herculis opera vincit. 129. Not. 377.
Lydia poſt Tmolum paret Omphalae. 146.
Lynceus, Herculis e Tiphyſa f. 162.
Lynceus, Aegypti ex Argyphia f., Hypermneſtram, ſeruatricem, vxorem obtinet 84. 87. ex hac eius progenies. Argiaorum poſt Danaum rex. 88. de eo Not. 276.
Lynceus, Meſſenius, Apharei f., ex Arene 233., apri Calydonii venator. 34. Argonauta 55 oculorum acie praeſtat. 233. de praeda Arcadica cum Dioſcuris congreſſus, a Polluce interimitur. 242.
Lynceus, canis Actaeonis. 190.
Lyrus, Anchiſae e Venere f. 244. v. Not. 742.
Lyſo, Thеſpii f. Herculis pellex. 161.
Lyſianaſſa, Nereïs. 7.
Lyſianaſſa, Epaphi f., Buſiridis mater 138. Not. 419.
Lyſidice, Theſpii f. mater Teletis 162.
Lyſidice, Pelopis f. Meſtoris vxor. 102.
Lyſimache, Priami f. 250.

Lyſimache, Abantis f., Talai coniux 51. Not. 167.
Lyſinomus, Electryonis f. 103.
Lyſippe, Theſpii f. mater Eraſippi. 163.
Lyſippe, Proeti f. 89.
Lyſithous, Priapi f. 250.
Lytaea, Hyacinthi f. ab Athenienſibus in Geraeſti tumulo trucidata 281.
Lytierſes. Not. 444.

M.

Macareus, Lycaonis f. 222.
Macaria v. Not. 495.
Macednus, Lycaonis f. 222.
Machaon, Aeſculapii f. procus Helenae. 239.
Maciſtus vrbs. Maciſteus. Not. 662.
Maenades, Orpheum diſcerpunt. 9.
Maenalus, Lycaonis f. 222. pueri iugulati viſcera Ioui apponit. 223.
Maenalus, pater Atalantae 228.
Maeon, a Tydeo ſaluus dimittitur 208. Not. 616.
Maera Icarii canis. 270. Not. 841.
Magnes, Pieri pater. 9.
Magnes, Aeoli f. 27. eius e Naïde nympha progenies. 44. Not. 145.
Maia, Arcas, nutrix Arcadis, Iouis e Callisto f. 225.

Maia, Atlantis e Pleione f. 230. e Ioue Mercurium parit in antro Cyllenes 231.
Malea vrbs Laconicae 121. Not. 353. 356.
Malienſes. 159. Not. 356.
Mantineus, Ocaliae pater. 88.
Mantinous, Lycaonis f. 222.
Manto, Tireſiae f. ab Argiuis cum praeda Delphos mittitur. 216. Not. 646. eius ex Alcmaeone liberorum fata 221.
Marathon, vrbs ab Heraclidis habitata. 165.
Marathonius campus et taurus. 126. 279. Not. 880.
Mardi. pop. fr. 1130.
Mariandyni. 63.
Marpeſſa, Eueni f. ab Ida rapta. 31. Not. 109.
Mars e Ioue et Iunone 7. ex Aloidarum vinculis a Mercurio liberatur. 29. eius filii e Protogenia 30. e Demonice 31. pater Meleagri 33. Dryantis 34. Aſcalaphi et Ialmeni 56. 239. Diomedis Thracis. 126. Cycni 136. 158. Draconis a Cadmo caeſi 184. Harmoniae 186. Phlegyae ex Chryſe 194. Parthenopaei ex Atalanta, 228. Halirrhothium, Alcippes ex Agraulo filiae rentatorem, interimit. 264. pater Terei 270. Marti canes mactati fr. 1054. homines 1056.
Marſe, Theſpii f. Bucoli mater. 163.

Marſyas, Olympi f. victus certamine muſico, ab Apolline interficitur. 13. Not. 46.
Martius fons. 184.
Maſſyli. pop. fr. 1136.
Mater magna. v. *Rhea*.
Meciſteus, Talai f. 13. Not. 168. pater Euryali 52. 56. et Parypyli. 215. inter ſeptem ad Thebas a quibusdam commemoratur. 206. Not. 613.
Meciſteus, Lycaonis f. 222.
Meda. Not. 466.
Medea, Peliae fatalis. 54. Aeetae ex Idyia f. veneſica 65. eius in Iaſonem amor, fuga, fratricidium 65-67. Iaſonis coniux 70. Talum interimit 71. Peliam 73. et Corinthum profuga, 74. Not. 230. filios 74. Aegeo nubit, a quo pulſa Aeetae patri regnum reſtituit. 75.
Medeficaſte, Priami f. 250. cf. Not. 754. fr. 1038.
Media a Medo dicta 75. Not. 234.
Medus, Aegei e Medea f., Athenis pulſus cum matre, Mediae de ſe nomen dat, aduerſus Indos profectus obit. 75.
Meduſa, Gorgo, capite a Perſeo, al. a Minerua reciſo 100, e Neptuno grauida, Pegaſum et Chryſaorem edit. 97. eius coma aenea. 153. cruoris vis ſingularis. 234. de ea Not. 295 ſq. in inferis 141. Not. 433.

Medusa, Priami f. 250.
Medusa, Sthenelī f. 103.
Megaera, Erinnys. 2.
Megamede, Arnaei f. vxor Thestii 111.
Meganira, Croconis f. Arcadis vxor. 225. *Μετάνειρα* al. *Μεγάνειρα*. Not. 60.
Megapenthes, Menelai e Pèride al. Teridae f. 240. Not. 728.
Megapenthes, Proeti f. 91. Tirynthem Perseo prō Argis concedit. 101. cf. Not. 310. 608.
Megara, vrbs, vnde dicta. Not. 883. eius origg. 884. Biante in seditione sublato, Pandioni parent 277. Nisō rege a Scylla filia prodito, expugnantur a Minoe. 280. 81.
Megara, Creontis f. Herculis coniux 113. ab eo cēdītur Iolao. 143. eius ex Hercule progenies 163. Not. 334 438.
Megareus, Hippomenis f. suppetias ex Onchestō Nisō ferens aduersus Minoem, interit. 280. Not. 883.
Meges, Phylei f., Helenae procus. 238. Not. 725.
Megessares, pater Pharnaces. 264.
Megistō. Not. 667.
Melampodes, Aegypti incolae. 82. Not. 262.

Melampus, Amythaonis f. 48. auſibus a ſerpentibus purgatis fit augur: de eo 48-51. 89. Proeti filiam vxorem ducit. 91. Not. 157. 159. 161. 167. 281.

Melanippus, Agrii f. 38. al. Aſtaci, Thebanus 211. Tydeum vulnerat. 38. et ab eodem interficitur. 212. v. Not. 629. 630.

Melanippus, Priami f. 250.

Melantii ſcopuli. 70. v. Not. 219.

Melas, Parthaonis f. 32. eius filii a Tydeo interfecti. 38.

Melas, Phryxi e Chalciope f. 42.

Melas, Licymnii f. bello aduerſus Eurytum ſocius Herculis, perit. 159.

Meleager Oenei f. Martis f. 33. de eo 33-36. Not. 116. 117. eius ſorores in aues. 37. Argonauta. 56. in inferis 141.

Melia, Oceani f., Inachi coniux. 76. Not. 239.

Melia nympha 120.

Meliboea, Oceani f. Pelasgi coniux 221. Not. 659.

Meliboea, Amphionis e Niobe f., Dianae telis occiſa. 197.

Melicertes, Athamantis ex Io f. 40. in mare decidit cum matre furente 42. 188. Palaemon vocatur 188. Iſthmici ludi a Siſypho in eius honorem habiti ib. Not. 139. Me-

Melienſes, Herculis in bello aduerſus Eurytum ſocii. 159. v. Malienſes.
Meline, Theſpii f., Laomedontis ex Hercule mater. 162.
Meliſſeus, pater Nympharum. 3. Not. 16.
Meliſſi aetas. fr. 1093.
Melite, Nereïs. 7. Not. 28.
Melius Priami f. 250.
Melpomene. eius ex Acheloo proles. 10.
Memnon Tithoni ex Aurora f. 247. v. Not. 756.
Memphis, Nili f., Epaphi coniux. 81.
Memphis, vrbs, a Memphide, Nili filia, appellata. 81.
Memphis, vxor Danai. 85.
Menachus, Aegypti e Phoeniſſa f. 85.
Menae, vrbs. fr. 1078.
Menandri aetas. fr. 1099.
Mende. vrbs. fr. 1136.
Menelaus, Pliſthenis ex Aerope f. 180.
Menelaus, Atrei f., Helenam procatur et ducit 239. 240. eius ex hac et pellicibus liberi ib. regnum Spartanum a Tyndareo accipit. 242.
Meneſtheus, Petei f. procus Helenae 239. Not. 725.
Meneſthius, Bori vulgo Sperchei fluv. e Polydora f. 258. v. Not. 793.
Menippides, Herculis ex Entedide f. 162.

Menoeceus pater Hipponomes. 102. Iocaſtae. 198. Creontis 200.

Menoeceus, Creontis f. (Thebanus) Marti ſe pro Thebis immolat. 211. Not. 626.

Menoetius, Iapeti f. Iouis fulmine tactus Tartaro abditur. 6. Not. 23.

Menoetius, Actoris f., Argonauta, 56. exul. Opunte cum Patroclo filio, a Peleo excipitur. 262. Not. 806.

Menoetius, Centhonymi f. Platonis armentorum bubulcus. 133. Not. 396. luctando vincitur ab Hercule in Inferis. 142. Not. 43.

Mentor, Herculis ex Aſopide f. 162.

Mentor, Euryſthei f, bello aduerſus Athenienſes caeſus. 164.

Menys, Lacedaemonius, pater Pediadis. 266 Not. 832.

Mercurius, Iouis e Maia f. de eo 230. 1. 2. vbi de eius inuentis; in his diuinatio e calculis. v. Not. 690. add. fr. 1064. 5. Hippolytum interficit. 20. tendines Ioui reſtituit 23. Martem liberat. 29. Phryxi et Hellae fugae ſubuenit ariete aureo 41. pater Autolyci 56. Euryti ib. Abderi 127. Io vaccam, Argo trucidato, abigit, vnde Argiphontes 80. adeſt Perſeo, Meduſae caput petenti 95. Herculem vendit Omphalae. 146.

Ape-

Apemoſynen amat 180. Bacchum Io et Athamanti educandum tradit. 187. Amphionem lyra donat. 195. pater Cephali ex Herſe 264. Cyllenius. Not. 1064. 5.

Meriones. Not. 543.

Mermerus, Iaſonis e Medea f. a matre, al. a Corinthiis necatus. 74.

Merope, Atlantis e Pleione f. Siſyphi coniux 43. 229. Not. 683.

Merope, Oenopionis (Chii) filia. 14.

Merope, Creſphontis vidua, inuita nubit Polyphonti, 171. Not. 519.

Merops, pater Arisbae, onirocriticam docet Aeſacum 248.

Meſſene 31. paret Perieri. 44. Creſphonti 170. et Polyphonti (Heraclidis) 171. poſt Aepyto 172. Idae ac Lynceo; a Dioſcuris exſpoliatur. 241.

Meſtor, Perſei f. Mycenis natus; eius e Lyſidice progenies. 102.

Meſtor, Pterelai f. 103.

Meſtor, Priami f. 250.

Meta, Hopletis f. vxor Aegei 278. Not. 873. 4.

Metalces, Aegypti ac Gorgonis f. 86.

Metanira, Celei coniux 16. Not. 60.

Metharme, Pygmalionis f. vxor Cinyrae. 264.

Metiadusa, Eupalami f. Cecropis II. vxor. 277. Not. 867.

Metion, Erechthei f. 272. v. Not. 868. eius filii, Metionidae, Pandionem regno pellunt. 277. a Pandionis filiis eiiciuntur ib. pater Eupalami ex Alcippe. 282.

Metis Oceani filia. 4. 5. Not. 17. pharmacum Cronо dat bibendum. 4. ex Ioue grauida ab ipso deuoratur. 11. Not. 38.

Metope, Sangarii fluuii coniux, mater Hecubae. 248.

Metope, Ladonis fl. filia, vxor Asopi fl. 252.

Midea, Phrygia, Electryonis pellex 103. Not. 314. Alia Not. 467.

Midea a Perseo muris cincta 101. Pelopis filiis a Sthenelo tradita 105. Not. 310. 319. Μίδεια et Μίδεια. ap. Strabon. VIII. p. 572. B. Μέδεια.

Milanion, Amphidamantis f. 226. Atalantam cursu victam ducit, cum ea in leonem mutatus. eius ex eadem progenies. 228.

Miletus, puer (Cretensis) Apollinis ex Aria f. a Iouis ex Europa filiis turpiter amatus 175. cum Sarpedone fugit, Miletum Cariae condit. 176. Not. 531. 2.

Miletus, vrbs Cariae, a Mileto nominata. 176.

Minerua Ἀθηνᾶ, 19. de ea 11. 13. natales Not. 40. Enceladum interficit 20. detracta Pallantis pelle amicitur ib. Perſeum comitatur, Meduſae caput petentem 95. Gorgonis caput in clypeo ſuo conſtituit 100. crotalis Herculem inſtruit aduerſus aues Stymphalidas 125. Meduſae coma Herculem donat 153. eius in Tegea templum 154. regnum Thebanum Cadmo tradit 185. Tireſiam excaecatum augurem reddit 209. Tydeum immortalitatis munere priuat 212. Gorgonis cruore Aeſculapium inſtruit 234. a Tritone educata Palladem, huius filiam, imprudens interimit 245. 46. oliua Atticae donata vrbis praeſidium obtinet. 263. Not. 815 ſq. a Vulcano tentata 267. v. Not. 835. 8. Erichthonium enutrit, a quo Panathenaea illi inſtituuntur. 268. Mineruae Lindiae ſimulacrum in Rhodo a Danao poſitum 83. Not. 265.

Minos, Iouis ex Europa f. 174. Paſiphaëa, al. Creten 176. ducit. 41. 178. taurum Neptuni Herculi domandum concedit 125. eius filii ab Hercule interfecti 128. fratres Creta pellit. Cum Rhadamantho iudex Inferorum 176. regnum ſuſcepit 177. leges fert Cretenſibus 176. imperium exercet in inſulas 178. Not. 882. eius pro-

genies. e Paſiphaë, e Paria, e Dexithea 177. 129. Glaucum fil. Polyidi opera viuum recipit 183. eius luctus de morte Androgei fil. 280. cum Procride conſneſcit. 174. Megaris capris in Scyllam animaduertit, obſidet Athenas (Not. 885.) pueros puellasque Athenienſium Minotauro dat deuorandas. 280-82. Duo Minoes confuſi Not. 535-537.

Minotaurus ſ. Aſterion, Tauri e Paſiphae f. de eo 178. 282. v. Not. 537.

Minyas, pater Clymenes 227. a quo Minyae Not. 178. add. 143.

Minytus, Amphionis e Niobe f. Apollinis ſagitta cadit. 196. 97.

Miſericordiae ara. 164. 214.

Mnaſinus. Not. 731.

Mnemoſyne, Coeli f. 2. mater Muſarum ex Ioue. 8. Not. 11.

Mneſileus, Pollucis e Phoebe f. 241. Not. 731.

Mneſimache ab Eurytione, proco moleſto, per Herculem liberatur 124.

Mneſtra Danai ex Aethiopide f. 85.

Moerae. *Μοῖραι*. v. *Parcae*.

Molione, Actoris coniux, mater Euryti et Cteati. 150. Not. 451.

Molionidae, Actoris e Molione filii, missi ad ludos Isthmicos, Cleonis ab Hercule ex insidiis caeduntur. 150. 151. v. Cteatus. Eurytus.
Molorchus, Cleonaeus, Herculem hospitio excipit. 115. Not. 341.
Molossius canis, Licymnii filium necat. 152.
Moluris petra. Not. 562.
Molus, Martis f. 31.
Molus, Deucalionis. f. 181. Not. 543.
Mopsus. Not. 655. fr. 1037.
Morrhaphius. Not. 729.
Musae Iouis filiae, quae? 8. earum liberi. 8. Not. 32. cum Thamyri certant 10. aenigmata Sphingem docent. 200.
Mycenae a Perseo moenibus cinctae 101. parent Eurystheo 103. Electryoni, Amphitryoni, Sthenelo 104. 105.
Mycenaeus lacus 79.
Mygdon, Bebrycum R. frater Amyci, bello aduersus Iasonem Lycum et Herculem perit. 129. Not. 379.
Myrmidon. eius e Pisidice filii, 27. de eo Not. 100.
Myrmidones. de iis v. Not. 771. 2.
Mysia, a Lyco tenetur. 129. post Teuthrantem, Telepho paret. 226.

Myſteria Bacchi. 9.
Myus vrbs. fr. 1078.

N.

Naïs, Nympha, Magnetis vxor 44. Naïs. v. Not. 107.
Nanniuſ ſtatua. fr. 1164.
Naſtus vrbs. fr. 1130.
Nauaethus fl. fr. 1038.
Naubolus, Iphiti pater 36.
Naupactus, Locridis, vnde nomen? 167. Not. 509.
Nauplius, Neptuni ex Amymone f., longaeuus, eius e Clymene al. Philyra al. Heſione progenies. 87. 88. Augen, Alei f., Teuthranti tradit. 153. 54. 226. Clymenen ad vendendum ſibi a patre traditam ducit. 180. duo Nauplii confuſi. v. Not. p. 274. 5. cf. 461.
Nauſimedon, Nauplii f. 88.
Nauſithoë, Nereïs. 7.
Naxus inſ. 29.
Neaera, Amphionis e Niobe f. Dianae telis perit 197.
Neaera, Strymonis vxor. 77.
Neaera, Pereï f. vxor Alei. 225. Not. 670.
Nebrophonus, Iaſonis et Hypſipylae f. 57.
Necyia. in multis poetis occurrit Not. 433 ſq.
Neïs, Nympha, Endymionis coniux. 30. v. Naïs.

Neleus, Neptuni e Tyro f. de eo, eiusque liberis 46. Not. 150. 441. Pyli R. 144. Herculem, lustrationem petentem, ablegat. 145. cum filiis ab Hercule occisus 151.

Nelo, Danai ex Aethiopide f. 85.

Nemeï ludi, Archemoro instituti. 207. Not. 615.

Nemesis in anserem mutata ex Ioue ouum parit, ex quo prodit Helena. 237.

Neomeris, Nereïs. 7.

Neoptolemus, antea Pyrrhus vocatus, Achillis e Deïdamia f. 265. fr. 1038.

Nephalion, Minois e Paria Nympha, f. 177. Parum inf. cum fratribus tenet. 128.

Nephele, Athamantis vxor. 40. Phryxum filium servat e necis periculo. 41.

Nephus, Herculis e Praxithea f. 163.

Nepiae campus. fr. 1137.

Neptunus, a Crono patre deuoratur. 3. de eo 5. eius liberi ex Amphitrite 15. e Canace 28. ex Iphimedia 28 ex Hippothoë 102. ex Tyro 45. 46. e Libye 81. 173. Polyboten interimit. 20. currum elatum Idae commodat. 31. formam mutandi facultate Periclymenum donat 47. pater Euphemi 56. Ergini ib. Amyci. 59. Phinei. 60. Nauplii 87. Poltyis et Sarpedonis 131. Proteï.

132. Alebionis ac Dercyni 134. Erycis ib. Antaei 137. Buſiridis ib. Eurypyli 149. Arionis equi 213. Aethuſae ex Alcyone 229. Idae 233. Aſopi e Pero 251. Cychrei e Salamine. 254. Halirrothii ex Euryte nympha 264. Inacho infeſtus Argolidis fontes exſiccat. 83. Amymonae, poſt amplexus, Lernaeos fontes indicat 83. ob Caſſiopeae faſtum plectit Aethiopes. 98. Centauros ab Herculis telis ad Eleuſinem montem occulit. 122. Taurum Minoi datum efferat 126. 177. 178. Laomedontis impietatem, miſſo cum inundatione ceto, vlciſcitur. 230. Paſiphaë tauri amorem iniicit 178. Lycum, e Celaeno filium, inſulas fortunatas habitatum mittit 220. Thetidis procus. 258. Peleum equis immortalibus donat 258. abiudicato ſibi Athenarum praeſidio Atticam inundat 263. Not. 815 ſq. Eumolpum, e Chione filium, Bentheſicymae filiae educandum tradit 275. Erechtheum cum domo tollit 276. cum Aethra conſueſcit 279. Pars fabb. ad Libyam ſpectat. Not. 862. a Troezeniis colitur 818.

Nemertes Nereis Not. 28.

Nereïdes, Nerei filiae 7. Argonautas per Planctas petras ſaluos traducunt. 69. de forma pronocantur a Caſſiopea. 98. Νηρεΐδες Not. 27. et Νηρῖδες, de numero 29.

Ne-

Nereus, Ponti f. 6. eius e Doride filiae 7. viam Herculi demonstrat ad Hesperides. 137. Not. 416.
Nereus, Neptuni e Canace f. 28.
Nesaea, Nereïs. 7. Not. 29.
Nessus, Centaurus, Herculis sagittis elapsus ad Euenum fluv. fugit 121. vbi Deianira tentata ab Hercule sagitta traiicitur 156. 57. Not. 470. f. eius sanguis pro philtro 472 sq.
Nestor, Nelei e Chloride f. 47. apud Gerenios educatus ib. 151. eius ex Anaxibia progenies 47. pater Antilochi 238.
Nice, Pallantis f. 6.
Nice, Thespii f. mater Nicodromi 162.
Nicippe, Thespii f. mater Antimachi 163.
Nicippe, Pelopis f., vxor Sthenelī 103. Not. 314.
Nicodromus, Herculis e Nice f. 162.
Nicostratus, Menelai ex Helena f. 240. Not. 728.
Nicothoe, Harpyia 61.
Nilus, Aegypti fluv. pater Epaphi ex Iō 80. pater Memphidis et Anchinoes. 81. 82.
Niobe, Phoronei e Laodice f. 76. Not. 243. eius e Ioue progenies 221.
Niobe, Tantali f. liberis orbata ad patrem redit, in lapidem a Ioue vertitur 198. Not. 587 sq.
Nisa vrbs. fr. 1112.

Niſus, Pandionis f. 277. Megarorum rex, crine a Scylla f. reciſo perit 280. Not. 869. 882.
Niſyros, pars inſulae Co. 20.
Noae, vrbs. fr. 1078.
Nubae, pop. fr. 1130.
Nothus, Deucalionis f. 181. ſed v. Not.
Nyctēis, Nyctei f. mater Labdaci. 194.
Nyctеus, pater Calliſtus 224.
Nyctеus, Chthonii f. pater Nyctеïdis: de eo 194. propter Antiopae filiae facinus fata occupat 195.
Nyctеus, Hyriei e Clonia nympha f. frater Lyci, pater Antiopae e Polyxo. 229. Not. 686.
Nyctimus, Lycaonis f. 222. cf. Not. 664. Terrae precibus vnus a Iouis ira ſeruatus; eq Arcadiae rege Deucalioneum diluuium graſſatur 223.
Nymphae Iouis nutrices. 3. Hylam rapiunt 58. Perſeum inſtruunt contra Gorgonas proficiſcentem. 96.
Nymphae Iouis e Themide filiae, ad Eridanum habitantes, Herculem Heſperidum poma inueſtigantem ad Nereum ablegant. 137. Not. 416.
Nyſa, vel Nyſſa, Not. 563. mons 23. Aſiae 188. v. Not. 563. 4.
Nyſeides nymphae, Nyſam habitantes, Bacchi nutrices, in ſtellas mutatae Hyades vocantur. 188.

O.

Ocalia, Mantinei f., Abantis vxor. 88. Not. 336. vrbs fr. 1137.

Oceani littus, Gorgonum sedes. 97. ad Oceanum, quid sit in fabulis. Not. 386. 7. 8. 9. 409.

Oceanides, Oceani e Tethye filiae. 5. Not. 20.

Oceanus, Coeli f. 2. eius ter mille e Tethye filiae 5. 76. pater Triptolemi 17. Idyiae. 65. Inachi 76. Callirrhoes 132. Meliboeae 221. Pleiones 229. Asopi. 251.

Ocypete al. Ocythoe, al. Ocypode, Harpyia 61.

Ocypete Thaumantis f. 7. Alia Danai e Pieria f. 86.

Odessus vrbs. fr. 1136.

Oeagrus, pater Lini e Calliope. 8.

Oeax, Nauplii e Clymene f. 88. 181.

Oebalus, Perieris f. 235. cf. Not. 711. 2. pater Arenes 233. eius e Batie, Naïde, progenies. 236.

Oechalia (Thessaliae) paret Eurytо 143. ab Hercule capta 159. Not. 439. 480. cf. Addenda.

Oedipus, Laii ex Iocasta f. de eo 198-201. Not. 596 sq. 603 sq. eius e matre al. ex Eurygania progenies. 202. exul ad Colonum 605. a Theseo receptus obit. ibid. eius liberi 603. dirae in liberos 604.

Oeme Danai e Crino f. 86.
Oeneus, Aegypti et Gorgonis f. 86.
Oeneus, Parthaonis f. 32. de eo 33. Not. 114. 115. 131. pater Tydei e Periboea al. e Gorge filia. 37. regnum ab Agrii filiis ereptum a Diomede recipit. 39. ab Agrii filiis necatus Argis conditus, nomen dat vrbi. ib. Not. 131. pater Deianirae 154. Alcmaeonem exulem hospitaliter excipit. 217. longaeuus. Not. 468. 648. 9.
Oenoe, vrbs Argolidis, ab Oeneo vocatur. 39. Not. 138. 149. 349.
Oenides. Not. 765.
Oenomaus, Hippodamiae pater 95.
Oenomaus, Steropen, Atlantis f., ducit 229. Not. 683.
Oenone, inf. ab Aegina nomen accipit 252. v. Aegina.
Oenone, Cebrenis f. Paridis coniux: de ea 250. 51. Not. 764. 6.
Oenopion, pater Meropes. 14. Not. 49.
Oenotrus Not. 681.
Oeonus, Licymnii f. Not. 456.
Oestrebles, Herculis et Hesychiae f. 162.
Oeta mons, Herculis rogus 160.
Ogygiae, Amphionis e Niobe f. Dianae telis perit. 197.

Oicles, Argiuus; pater Amphiarai 35. 204. Herculis classem defendens a Laomedonte trucidatur 147. Not. 445. 6. Alcmaeonem insanientem excipit. 217. Not. 647. male in libb. Ἰοκλῆς. Not. 119.

Oïleus, pater Aiacis. 239.

Olenias a Tydeo fratre occisus. 38.

Olenus, vrbs. fr. 1121. Achaiae, ab Oeneo expugnata 37. Dexameni sedes. 124.

Olenus. pater Amaltheae Not. 463.

Olympicum certamen ab Hercule institutum 151. Not. 453.

Olympus mons. in eo Olympia. fr. 1068.

Olympus, pater Marsyae. 13.

Olympus, Herculis ex Euboea f. 162.

Olympusa, Thespii f. mater Halocratis 162.

Omphale, Hercule seruo vtitur. 59. Iardanis f., Lydorum regina, vxor Tmoli 146. eius ex Hercule progenies 163. Not. 491. 2.

Onca, Onga l. Oga. Minerua. Not. 553. 618.

Oncaea porta Thebarum 208. Not. 618.

Oncheſtus, vrbs Boeotiae c. Neptuni templo. 112. Not. 333. 883.

Oncheſtus, Agrii f. 38. Diomedem fugiens venit in Peloponnesum 39.

Oneſippus, Herculis et Chryſeïdis f. 162.
Onites, Herculis ac Deianirae f. 163. Not. 490. 1.
Opheltes, Lycurgi f. infans a Dracone necatus: ei Archemoro vocato fiunt ludi Nemei. 206. 207.
Opis, Hyperborea 15.
Opleus, Neptuni f. 28.
Opus. 261.
Orbitae pop. fr. 1130.
Orchomenus, (Phocenſis) Elarae pater. 12.
Orchomenus (Arcas) Lycaonis f. 222.
Orchomenus, vrbs. v. Not. 141. confuſa cum Ormenio. 479.
Orci regia. Not. 436. cf. Pluto.
Oreſtes, Acheloi f. 27.
Oreſtes (Agamemnonis) pater Tiſameni. 166.
Oreus vrbs. fr. 1080.
Oricus, vrbs. fr. 1137.
Oria, e qua Herculis f. Lanomenes. 162.
Orion a Diana interfectus, Neptuni ex Euryale f. de eo 14. 15. Not. 47 ſq.
Oritae. pop. fr. 1132.
Orithyia, Erechthei f. ad Iliſſum fl. a Borea rapta. 272. 274. Not. 847. 853.
Ormenium, oppidum, Amyntori paret. 158. v. Not. 749.

Ormenus. Not. 479. 803.
Orneus. Not. 847.
Oropus. fr. 1120.
Orpheus, Oeagri. 55. al. Apollinis f. de eo 8. 9. Not. 32. 33. Argonauta. 55. cantu Argonautas a Sirenibus seruat incolumes. 68. frater Lini 110.
Orsedice, Cinyrae e Metharme f. 265.
Orseïs, Nympha, Hellenis coniux. 26. Not. 97.
Orthaea, Hyacinthi f. ab Athenienſibus Geraesto mactata 281.
Orthrus, Typhonis ex Echidna f. Eurytionis canis. 132. Not. 390.
Ossa, mons. 28.
Otus, Neptuni f. 28. Dianam procatur 29.
Oxylus, Martis e Protogenia f. 30. Not. 108. 513.
Oxylus, Andraemonis f. Heraclidarum in Peloponneſum dux. 168. Not. 513.
Oxyporus, Cinyrae e Metharme § 265.

P.

Palaemon, idem qui Melicertes. 188.
Palaemon, Vulcani al. Aetoli f. Argonauta 55.
Palaemon, Herculis ex Autonoe f. 164. Not. 493.
Palamedes, Nauplii f. e Clymene 88. 181.

Palladium, ſignum, Ilo coelitus datum: eius hiſtoria 246. v. Not. 744 ſq. 747 ſq.
Pallantidae. de iis Not. 870. 1.
Pallas dea, v. Minerua.
Pallas, Crii f. 5. eius e Styge progenies. 6.
Pallas, Gigantum vnus, cuius pelle Minerua pro thorace vtitur. 20.
Pallas, Lycaonis f. 222.
Pallas, Tritonis filia, a Minerua necata; Palladium eius ſimulacrum. 245. 246. v. Not. 748 ſq.
Pallas, Pandionis f. 277.
Pallene 18.
Pammon, Priami ex Hecuba f. 249.
Pamphylus, Aegimii f. bello aduerſus Peloponneſios caeſus 169. Not. 515.
Pan, Iouis e Thymbride f. vaticinandi artem Apollinem docet. 12. Agreus. fr. 1069.
Panathenaea ab Erichthonio inſtituta 269. v. Not. 838. celebrantur ab Aegeo 279.
Pandarei filiae. Not. 589. 843.
Pandionidae. de his Not. 870. 3.
Pandion I. Erichthonii e Paſithea f. de eo 269. 79.
Pandion II, Cecropis II. e Metiaduſa f. de eo. 277. ab eo Pandionidae. Not. 870-3.
Pandion, Phinei e Cleopatra f. a patre excaecatus. 274.

Pandion, Aegypti ex Hephaestina f. 86.
Pandora, femina omnium prima. 25.
Pandorus, Erechthei f. 272. Not. 847.
Pandrosium. 263. de eo v. Not. 817.
Pandrosus, Cecropis ex Agraulo filia 263. Erichthonium infantem custodit. 268.
Panellenes. fr. 1111.
Pangaeus, mons Thraciae 191.
Panope, Nereïs. 57.
Panope, Thespii f. eius ex Hercule progenies 161.
Panopeus, Phocensis, Amphitryonis contra Teleboas socius 107. Not. 322. Phoci f. 782.
Panoptes, v. Argus.
Paphus, vrbs Cypri a Cinyra condita 264.
Parcae, Iouis filiae 8. Not. 31. Gigantes Agrium ac Thoonem caedunt 20. Typhonem circumueniunt 23. mortem Meleagro vaticinantur 33.
Paria, nympha; eius e Minoë liberi 177.
Paris, Priami et Hecubae f. de eo 248-251. Not. 760. 1.
Paropamisus. fr. 1130.
Paros, inf. a Minois filiis habitata 128. Not. 376. sacra Gratiis a Minoë in illa habita, cum mora inde ducto 280. Not. 881.
Parparo, vrbs. fr. 1088.

Parthaon, Agenoris f. 30. eius ex Euryte progenies. 32. de nomine Not. 112.
Parthenius, mons. 154. 226.
Παρθένοι. 847. 865. 886.
Parthenopaeus, Talai f. 51. eius progenies 52.
Parthenopaeus, Milanionis (al. Martis) ex Atalanta f. 228. Arcas: de eo 206. 207. 212. Not. 612. 680.
Parthenope, Stymphali f., mater Euciris. 163.
Parthus, vrbs. fr. 1080.
Paſiphaë, Solis e Perſeïde f. Minoïs coniux. 41. 176. mater Aſterii f. Minotauri ex tauro. 178. 283. mariti amplexus pellicibus reddit exitiosos. 273.
Paſithea, Naïs, Erichthonii coniux. 269. Not. 837.
Paſſargada. fr. 1136.
Patro, Theſpii f., mater Archemachi. 161.
Patroclus, Herculis e Pyrippe f. 163.
Patroclus, Menoetii f. 261. Not. 805. conſanguineus Achillis 807. procus Helenae 239. caet. 262.
Patrous Iupiter 169.
Pedias, Menytis filia, Lacaena, vxor Cranai 266. Not. 832.
Pegaſis Nympha. f. Pedaſis. Not. 757.

Pedaſis. Not. 757.

Pegaſus, equus alatus, Neptuni e Meduſa progenies, Bellerophontem, Chimaerae interfectorem, per aerem vehit 92. 97.

Pelagon, Phocenſis, cuius ex armentis bos Cadmum ducit ad Thebarum condendarum locum. 184. Not. 552.

Pelagon, Aſopi e Merope f. 252. Not. 252.

Pelasgi Doliones bello vexant. 58. Peloponneſum tenent. 77.

Pelasgus Iouis e Niobe f. al. indigena 221. Pelasgis nomen dat 77. eius e Meliboea al. Cyllene progenies 222. de eo Not. 244. de diuerſis Pelasgis 658.

Peleus, Phthiota, Aeaci ex Endeïde 252. f. apri Calydonii venator 34. Eurytione ſocero caeſo 35. 256. (Not. 788) ab Acaſto luſtratur. 256. Argonauta 55. 260. in ludis funebribus Peliae luctа vincitur ab Atalanta. 227 256. caet. 254. 55. 57. 59. 60-62. pater Meneſthei e Polydora. 258. Achillis e Thetide, 259. Pelei fuga caeſo Phoco. Not. 782. ab Aſtydamia ad amorem pellicitur 256. Not. 789. eius enſis 791. 2. haſta Pelias 799.

Pelia, Pylae f. vxor Pandionis. 177.

Pelias, Neptuni e Tyro f. 46. 47. Sidero nouercam interimit. 46. impius in Iunonem. 46. 52. in Theſſalia habitat 47. Iolci poſt Cretheum R. 54. eius ex Anaxibia al. Philomache progenies 47. v. Not. 156. 7. pater Alceſtidis, caet. 52. 54. 73. ludi in eius honorem facti. 227. 256. Not. 229. 676. 7 add. Paſſ. V, 17. p. 421.

Pelion, mons, 257. Pelei ac Thetidis nuptiis a diis viſitatus 259.

Pelopia, mater Cygni. 158.

Pelopia, Peliae f. 47.

Pelopia, Amphionis e Niobe f. Dianae telis interit. 197.

Peloponneſii Heraclidas, reditum tentantes, repellunt. 166.

Peloponneſus, paret Phoroneo, Apidi, a quo Apia vocatur. 77. Tiſameno 166. a Pelasgis habitata, Argos appellatur 77. Heraclidarum temporibus peſte vexatur. 165.

Pelops, (Tantali f.) Elei f. 117. ſed v. Not. pater Iyſidices 102. Nicippes 103. Atrei ac Thyeſtis 105. Coprei 117. Chryſippi, a Laio rapti, 196. Alcathoi 255. Pittheï 279. Ara ei ab Hercule in Elide poſita 151. Not. 453. 4. Stymphalum Arcadiae R. interimit. 253.

Pelor, quinque Spartorum vnus 185.
Peneleus Leïti f. Helenae procus. 239. at v. Not. 725.
Peneleus Hippalmi f. Argonauta. 56.
Penelope, Icarii e Periboea f. Vlyſſis coniux. 237. 239.
Pentheus, Echionis ex Agaue f. Cadmi in regno Thebano ſucceſſor: a matre dilaniatur. 192. Not. 577.
Pephnum, vrbs. fr. 1136.
Pephredo, Phorci f. 95.
Perdix, Daedali ſoror; mater Tali 282. v. Not. 891. 2.
Pereus, Elati, e Laodice f. pater Neaerae. 225. Not. 670. de eo et eius liberis Not. 493.
Periapis, Pheretis f., mater Patrocli. 261.
Periboea, ex Oleno, Hipponoi f., Oenei coniux. 37. Not. 126.
Periboea, Naïs, vxor Icarii. 237.
Periboea, Polybi coniux, Oedipo nutrito, nomen dat. 198.
Periboea, Alcathoï f. Telamonis vxor. 255. cf. Not. 113. 114. item. 784.
Periclymenus, Nelei e Chloride f. formam mutandi facultate a Neptuno praeditus. ad Pylum ab Hercule caeſus cum fratribus 47. 151. Argonauta. 56. caet. 212. 13. Not. 152. 154. alius Neptuni f. 212. Not. 633.

Perieres, Aeoli, al. Cynortae f. 44. 27. 232. 235. Not. 692. inpr. 710 ſq. Meſſeniae R. 44. eius e Gorgophone progenies 27. 44. 232. pater Oebali. 235. Bori 255. Polydorae 258.

Perieres, Menoecii auriga, Onchefti Clymenum interimit 112.

Perileus, Icarii e Periboea f. 237. Not. 714.

Perimede, Aeoli f. vxor Acheloi. 27. Not. 99.

Perimede, Licymnii coniux, ſoror Amphitryonis. 106.

Perimede, Euryſthei f. ab Athenienſibus interemta. 164.

Periphas, Aegypti et Gorgonis f. 86.

Periphetes, Vulcani ex Anticlia f. Epidaurius, a Theſeo trucidatur. 283. Not. 896.

Periſthenes, Aegypti e Caliande f. 85.

Pero, e Neptuno Aſopum fl. parit. 251.

Pero, Nelei e Chloride f. 46. Biantis vxor. 51.

Perſeïs, Solis vxor 41. 176. Not. 136.

Perſephone. v. Proſerpina.

Perſes, Crii f. 5. pater Hecates ex Aſteria. 6. Not. 22.

Perſes, regno Aeetae fratri erepto a Medea interfectus. 75.

Perſes, apud Cepheum relictus a Perſeo patre 101. regum Perſiae generis auctor. 102.

Perſeus, de eo 94. 95. 99. 100. de eius profectione ad Meduſam necandam v. Not. 295 ſq. Argis Megapanthi conceſſis, Tirynthem tenet cum Midea et Mycenis 101. eius ex Andromeda progenies 101. 102. pater Gorgophones 44. 232.

Perſeus, Neſtoris f. 47.

Peteus, pater Meneſthei. 239. Not. 725.

Peucetius, Lycaonis f. 222.

Phaeaces; Corcyrae incolae. 69.

Phaedimus, Amphionis e Niobe f. 196. 97.

Phaedra, Minois e Paſiphae f. 177.

Phaëthon, Tithoni f. pater Aſtynoi. 264. Not. 823.

Phalces. Not. 518.

Phalias, Herculis ex Heliconide f. 162.

Phanoſtrata, meretrix. fr. 1164.

Phantes Aegypti e Caliande f. 85.

Phanus, Bacchi f., Argonauta. 56.

Pharnace, Megeſſaris f., vxor Sandaci. 264. Not. 823.

Pharte, Danai ex Aethiopide f. 85.

Phaſis, Colchidis fl. 64.

Phaſſus, Lycaonis f. 222.

Phegeus, R. Pſophidis, Alcmaeonem a matricidio luſtrat: pater Arſinoes 217. cael. 219. 20.

Phemius, Aegeus. Not. 871.

Pheneus, Melanis f. a Tydeo interfectus. 38.

Pherae, Theſſaliae, a Pherete conditae 52. Admeto parent. 235.

Pheres, pater Admeti 34. 235. Idomenes 48. Periapidis 261. Crethei f. 48. Pheras condit. 52. eius filii ib. Not. 169.

Pheres, Iaſonis e Medea f. a matre al. a Corinthiis necatus. 74.

Pheruſa, Nereis. 7.

Phiceus mons (Boeotiae) ſedes Sphingis. 200. Not. 601.

Philaemon, Priami f. 250.

Philammon pater Thamyris. 9. Not. 35.

Philoctetes, Poeantis f. Helenae procus 239. Herculis ſagitta Paridem tollit. 251.

Philodice, Inachi f. Leucippi coniux 233.

Philolaus, Minois, e Paria nympha f. 177., Paraum inſ. cum fratribus tenet. 128.

Philomache, Amphionis f. Peliae coniux. 47.

Philomela, Pandionis e Zeuxippe f. de ea 271. Not. 842. Alia- Not. 787.

Philonoë, Tyndarei e Leda f. immortalitate a Diana donata 237.

Philonoë Iobatae f. vxor Bellerophontis. 93.

Philonomus, Electryonis f. 103.

Philotera, vrbs. fr. 1136.

Philyra, vxor Nauplii 88.

Phineus, Agenoris al. Neptuni f., vates. de eo 60. 61. 62. Not. 190. 526. a Borea et Argonautis punitur, eius e Cleopatra liberi. Idaeam ducit. 274. v. Not. 856 ſq. 9. 870.

Phineus, Beli ex Anchinoë f. 82. frater Cephei, in ſaxum a Perſeo mutatus. 99.

Phineus, Lycaonis f. 222.

Phlegrae, Gigantum ſedes. 18. 149. Not. 70.

Phlegyas, Theſſalus, pater Coronidis 233.

Phlegyas, Martis e Chryſe Boeotide f., a Chthonii filiis caeditur. 194. Not. 582. add. 695. 7. Phlegyarum gens ibid. et 597. 8.

Phocis, Deïoni paret. 43.

Phocus, Aeaci e Pſamathe f. 253. a Telamone diſco ictus obit. 254. Not. 782. eius filii ibid.

Phoebe, Coeli f. 2.

Phoebe, Leucippi e Philodice f. cum Ilaira a Dioſcuris rapta. 233.

Phoebe, Hamadryas nympha, Danaïdum mater 85.

Phoenicia, a Phoenice habitata. 175.

Phoenix, Agenoris e Telephaſſa f. 174. (pater Europae ſecundum quosdam) ad quaerendam Europam miſſus. Phoeniciam a ſe appellat 175. Not. 526.

Phoenix, Amyntoris f. excaecatus a patre, oculis a Chirone reſtitutis; rex Dolopum, Achillis aduerſus Troiam comes 161. Not 803.

Phoenix, pater Adonidis, auctore Heſiodo 265.

Pholoe, Pholi Centauri ſedes. 122.

Pholus, Centaurus, Sileni e Melia nympha f. de eo 122. Not. 351. de morte 358.

Phorbas, Pater Augeae. 123.

Phorbus pater Pronoes. 30.

Phorcides, Phorci filiae 7, Gorgonum ſorores 95. Perſeum ad Nymphas deducunt. 96. Not. 26. 297. 8 302.

Phorcus, Ponti f. 7. eius e Ceto filiae Ib. 95. Not. 24.

Phoroneus, Pater Apidis 30. Inachi f. Peloponneſum tenet. eius e Laodice progenies 76. Not. 240.

Phraſimus, pater Praxitheae. 271.

Phraſius, vates, ex Cypro, a Buſiride Ioui mactatur. 138.

Phrixi filii e Colchide in Graeciam nauigant. 60.

Phrixus, Athamantis e Nephele f. 40. de eo 41. 42.

Phrontis, Phrixi e Chalciope f. 42.

Phrynae duae. fr. 1165.

Phthia, Amyntoris pellex, Phoenicem ſtupri falſo accuſat. 261. Not. 804.

Phthia, Amphionis e Niobe f. a Diana confossa. 197.
Phthiae ex Apolline filii. 30.
Phthia, Thessaliae regio, in qua Deucalion regnat 25. 91. eam adit Peleus. 255. 6.
Phthiotis, Eurytioni paret. 25. 255.
Phthius, Lycaonis f. 222.
Phydas corrupte. Not. 465.
Phylace, Iphiclis regia. 49. Not. 162.
Phylacus, Deïonis f. 43. Iphiclum fil. imprudens euirat. 50. Not. 161.
Phylas, R. Ephyrae Thesprotorum, pater Astyoches. 155. 163. Not. 465. 492. 3.
Phylas, Antiochi f. Hippotae pater 168.
Phyleis, Thespii f., mater Tigasidis. 162.
Phyleus, Augeae f. patria pulsus a patre in Dulichio habitat 124. regno patrio ab Hercule donatur. 151. pater Megetis. 238. Not. 465. de eo Not. 363.
Physius, Lycaonis f. 222.
Pieria, 9. in ea Apollo armentum pascit. 230. Not. 34.
Pieria, Danai coniux. 86.
Pieris, al. Teridae, Aetolica, Menelai pellex, mater Megapenthis. 240.
Pierus, Magnetis f. cum Clio consuescit. 9. Not. 34. 145.

Pione, Nereïs. 7. Not. 27.
Piranthus, Argi f. 78. Not. 246.
Piren pater Ius 79.
Piren a Bellerophonte occiſus. 91. Not. 284.
Pirene, Danai f. 85.
Pireus, pater Autonoes. 164.
Pirithous, Lariſſaeus, Ixionis f. apri Calydonii venator. 34. Proſerpinae procus vinctus apud inferos 141. Not. 433. natibus auulſis 434. pater Polypoetis 239.
Piſa 146. Not. 444.
Piſidice, Aeoli f. Myrmidonis coniux. 27.
Piſidice, Neſtoris f. 47.
Piſidice, Peliae f. ib.
Piſiſtratus, Neſtoris f. ib.
Piſus, Apharei ex Arene f. 233. Not. 692. 3.
Pittaci aetas. fr. 1087.
Pittheus, Pelopis f. pater Aethrae. 279. Not. 877. 8.
Pityocamptes, Sinis cognomen 284. Not. 897.
Placia, Atrei al. Leucippi f. Laomedontis vxor. 246. Not. 752. 3.
Planctae. 69. Not. 212. 213.
Plataeae vrbs. fr. 1120.
Plataeenſes, Damaſiſtrato parent. 200.
Plato, Lycaonis f. 222.

Platonis aetas. fr. 1095.
Pleiades, Atlantis e Pleione filiae 229. Not. 682.
Pleione, Oceani f. ex Atlante VII Pleiades parit in Cyllene Arcadiae. 229.
Pleuron, Aetoli f. eius e Xanthippe progenies. 30.
Plexaure, Nereïs. 7.
Plexippus, Phinei e Cleopatra f. a patre excaecatus. 274.
Plexippus, Theſtii f. 32.
Pliſthenes, Aeropen, Catrei, ducit. eius ex hac progenies. 180.
Ploides ſ. Ploades aues. v. Not. 365.
Pluto, — Not. 15. ſerioris vſus nomen 780. cf. Hades. a Crono patre deuoratur. 3. galea donatur a Cyclopibus. 5. inferorum imperium ſorte accipit ib. Proſerpinam amat et rapit. 15. Eidem mali Punici granum dat manducandum. 18. Cerberum Herculi abducendum concedit. 142.
Poculum. v. Scyphus.
Podalirius, Aeſculapii f. procus Helenae. 239.
Podarce, Danai e Pieria f. 86.
Podarces, Iphicli f. Phylaci nepos, 51.
Podarces, Laomedontis f. 247. ab Heſione e ſeruitute redemtus, *Priamus* vocatur. 149.

Poeas, Thaumaci f. Argonauta 56. Not. 180. Talum enecat. 72. ſagittis ab Hercule donatur 161.
Poeas, Philoctetis pater. 239. Not. 485. 6.
Polichus, Lycaonis f. 222.
Polites, Priami ex Hecuba f. 249.
Pollux, Lacedaemonius, Iouis e Leda f. 237. aprē Calydonii venator. 34. Argonauta 55. Amycum caeſtu enecat. 60. de eo 241. 42. v. Dioſcuri.
Polys, Aeni R. Herculem hoſpitio excipit. 131.
Polybotes, Gigas, patre inſulae Co a Neptuno obliditur. 20.
Polybus, Corinthiorum R. 198.
Polycaſte, Neſtoris f. 47.
Polyctor, Aegypti e Caliande f. 85.
Polydectes, Magnetis f. cum fratre Seriphum tenet. 44. Perſeum ad Meduſae caput afferendum mittit. 95. Not. 292. lapis fit. 99.
Polydora, Perieris f. Pelei coniux. 258.
Polydora, Pelei ex Antigone f. vxor Bori. 255. Not. 788. Alia Not. 693. Alia 794.
Polydorus, Cadmi ex Harmonia f. 186. Thebanorum R. pater Labdaci e Nycteide. 194.
Polydorus, Priami ex Hecuba f. 250.
Polygonus, Protei f. Herculis manu in Torone perit. 132.

Polyidus, Coerani f. vates, Glaucum in vitam reuocat; caet. 183. Not. 544. 5. Alius 546.
Polylaus, Herculis ex Eurybia f. 161.
Polymede, Autolyci f. Aesonis coniux. 53.
Polymedon, Priami f. 250.
Polymela, Pelei f., mater Patrocli, 261. Alia Not. 464. Aliae 787. 807.
Polynices, Oedipi ex Iocasta al. Eurygania f. 202. de eo 203. 205-207. Not. 605 sq. eius cum Eteocle fratre certamen et interitus. 212. ab Antigone sorore sepultus. 213.
Polynoe, Nereis. 7.
Polyphemus Elati f. Argonauta 56. Hylam inuestigans ab Argonautis in Mysia relictus Cium vrbem condit ac tenet. 58.
Polyphemi vrbs. Not. 444.
Polyphontes, Laii praeco, ab Oedipo trucidatus. 200.
Polyphontes, Heraclida, Cresphonti Messeniae regi succedit, caet. 171. 72. Not. 520.
Polypemon, pater Sinis e Sylea, Corinthi f. 284. Not. 897.
Polypoetes, Pirithoi f. procus Helenae. 239.
Polypoetes, Aetolus, Apollinis e Phthia f. ab Aetolo interfectus. 30.
Polyxena, Priami ex Hecuba f. 249.

Polyxenus, Eleorum R. Electryonis armenta a Taphiis accipit. 104. Not. 318.

Polyxenus, Agaſthenis f. Helenam procatur. 239. Not. 725.

Polyxo, Naïs, Danai coniux. 85.

Polyxo, Nycteï coniux. 229.

Pontomeduſa, Nereis. 7. Not. 27.

Pontus, 5. eius e Tellure liberi. 6.

Porphyrion, Gigantum vnus, 19. a Ioue et Hercule interfectus. 20. Not. 71.

Porthaon. eius progenies 32. De nomine Not. 112.

Portheus, Lycaonis f. 222.

Potamon, Aegypti e Caliande f. 85.

Praxithea, Theſpii f. mater Nephi. 163.

Praxithea, Phraſimi f., vxor Erechthei. 272. v. Not. 837. 846.

Priamus Laomedontis f. vnde dictus 149. v. *Podarces*. Troiae paullo ante ab Hercule expugnatae R. eius liberi ex Arisba, Hecuba et aliis. 247. Paridem f. infantem exponi iubet. 248. de eo Not. 757 ſq. de liberis 762.

Priapus vrbs. Priapaeus Apollo. Not. 742.

Proclea. Not. 755.

Procles, Ariſtodemi ex Argia f. 167. cum Euryſthene fratre Spartam ſorte obtinet. 170.

Procne, Pandionis f. a Tereo marito cursu petita in luſciniam mutatur. 271. Not. 842.

Procris, Theſpii f. natu maior; eius ex Hercule progenies. 181.

Procris, Erechthei f. vxor Cephali 43. 272. de ea 107. 273. Not. 848. eius canis. Not. 321. 851. add. Eratoſth. 33.

Proetides, Proeti filiae, inſanientes a Melampode ſanantur 89. 90. Not. 278. 9.

Proetus, Abantis ex Ocalia f. de eo 88. 89. eius e Stheneboea f. Antia, 225, progenies 89. 91. filias praeter Iphinoen Melampodi et Bianti dat vxores 91. Bellerophontem necandum mittit Iobatae. 92. de Danaë vitiata cum Acriſio diffidet. 94.

Promachus, Parthenopaei f. cum Epigonis contra Thebas proficiſcitur. 52. 215.

Promachus, Aeſonis f. a Pelia interfectus. 73.

Prometheus, Iapeti f. 6. Not. 23. 89. Iouis parturientis caput ſecuri ferit. 11. homines fingit; igne Ioui ſubducto a Vulcano Caucaſo affixus liberatur ab Hercule 24. 139. Deucalionem fil. docet arcam exſtruere 25. immortalitate pro Chirone donatur 121. 139. Not. 355. Thetidis nuptias Ioui diſſuadet. 258. Athenis colitur. ſt. 1066.

Pronax, Talai f. 57. pater Lycurgi et Amphitheae. 52. Not. 168.

Pronoe, Phorbi f. vxor Aetoli. 30.

Pronous Phegei f., Alcmaeonis interfector, ab huius filiis interimitur. 219.

Proſerpina, Iouis e Styge f. 8. v. Not. 32. a Plutone rapta a Cerere matre inueſtigatur 15. Not. 56 ſq. per vices inter deos et apud Plutonem commoratur 18. Alceſtidem in vitam remittit 53. Adonidis nutrix. 266.

Protagorae aetas. fr. 1094.

Proteſilaus v. Iolaus.

Proteus, (Toronenſis) Neptuni f., eius filii 132. Not. 385.

Proteus, Aegypti R. Bacchum hoſpitaliter excipit 190. Not. 574.

Proteus, Aegypti ex Argyphia f. 84.

Prothous, Lycaonis f. 222.

Prothous, Agrii f. 38. alius fr. 1038.

Proto, Nereis. 7.

Protogenia, Deucalionis f. a Ione amata 26. eius vibs fr. 1137.

Protogenia Calydonis f. mater Oxyli e Marte 30.

Protomeduſa. Not. 27.

Pſamathe, Nereïs. 7. in fontem mutata vt Aeaci amplexus fugeret; Phocum tamen ex eo parit. 253. v. Not, 776. vlta caedem filii 782.

Pſeſſi pop. fr. 1132.

Pſophidii, Alcmaeonis filios perſequentes, ab Argiuis et Tegeatis repelluntur. 220.

Pſophis, ab apro Erymanthio vaſtatur. 120. Not. 351. Phegeo paret. 217. de ea Not. 647.

Pteleon, Procridis adulter. 272. Not. 848.

Pterelaus, Taphii f. cum coma aurea immortalitatem a Neptuno accipit; eius liberi 102. eius filii Electryonis armenta tradunt Polyxeno. 104. Echinadum R. coma a Comaetho f. reciſa moritur. 107. 8. Not. 313.

Ptous, Athamantis e Themiſtone f. 42.

Pygmalion rex Cypri, pater Metharmes. 264.

Pylaon, Nelei e Chloride f. 46.

Pylades. Not. 782.

Pylarge, Danai e Pieria f. 86.

Pylas, Megarenſis. 277. Not. 868. 9.

Pylo, Theſpii f., mater Hippotae. 162.

Pylus Martis f. 31.

Pylus a Neleo conditur 46. Not. 150. ſedes Amythaonis. 48. ab Hercule capta 151. Not. 456. habet armenta Apollinis a Mercurio abacta

230. Alia Pylus a Pyla condituſ. 277. Not. 869.
Pyramus, Ciliciae fl. 175.
Pyrene, mater Cycni. 136.
Pyriphlegethon fr. 1052.
Pyrippe, Theſpii f. mater Patrocli. 163.
Pyrrha, Epimethei e Pandora f. Deucalionis coniux 25.
Pyrrhonis aetas. fr. 1097.
Pyrrhus, Neoptolemi pueri nomen 261.
Pythia, Herculi reſpondere nolens, tripode ſpoliatur. 145.
Python, draco, Oraculi Delphici cuſtos ab Apolline necatus. 12. Not. 44. 45.

R.

Rhadamanthus leges fert Cretenſibus 176. caput ex his 110. Iouis filius ex Europa 174., Alcmenam viduam vxorem ducit 113. 176. exul habitat in Ocalia Boeotiae 113. cum Minoe iudex apud inferos. 176. de eo 335 ſq.
Rhadius, Nelei e Chloride f. 47.
Rhea ſ. Magna Mater ſ. Cybele etc. Coeli f. 3. Croni fratris coniux, Iouem parit; caet. 3. 4. ſedes eius in Cybelis Phrygiae monte; Bacchum docet

docet mysteria 190. et Oenonen vaticinandi artem. 251. ei sacra quercus 1044. fr.
Rhegium, vrbs Italiae. 134. Not. 400.
Rhesus, Strymonis f. a Diomede ad Troiam interfectus. 10. Not. 36.
Rhexenor, pater Chalciopes. 278. Not. 874.
Rhoecus, Centaurus, ab Atalanta confossus. 227. Not. 676.
Rhode, Neptuni ex Amphitrite f., Solis coniux. 15. Not. 55.
Rhode, Danai f. 84.
Rhodia Danai f. ib.
Rhodii, in sacris Herculis ipsum exsecrantur. 139.
Rhodus a Tlepolemo occupata. 165.

S.

Salamis, Asopi f., mater Cychrei e Neptuno. 254.
Salamis, post Cychreum Telamoni paret. 255.
Salmoneus, Aeoli f. 27. de eo 44. 45. pater Tyrus. 45. Not. 146. Salmonia vrbs 147.
Salmydessus, Thraciae vrbs, Phinei sedes. 60. Not. 190.
Same et Samus. fr. 1113.
Samothrace, Dardani prima sedes. 243. fr. 1122.

Sandacus, Aſtynoi f. e Syria in Ciliciam profe
Celenderin vrbem condit: pater Cinyrae e Ph
nace 264.
Sangarius fl. pater Hecubae e Metopa 248.
Sao, Nereis, 7.
Sarapis, nomen Apidis, inter deos recepti. 77.
Sardanapalus. fr. 1081.
Sardinia, inſ. a Theſpiadis culta, 156.
Sardonium mare. 68.
Sarpedon, Neptuni f., Polyis frater in littore Ae
niae Herculis ſagittis perit 131.
Sarpedon, Iouis et Europae, al. Laodamiae, f. 174.
de eo 176. Not. 534. duo Sarpedones. Not.
528. 9. 534.
Saturnus. v. Cronus, alligari ſolitus fr. 1070.
Satyri, Baccho Thracia fugato, a Lycurgo capiun
tur cum Bacchis. 191.
Satyrus, ab Argo caeſus 78. Amymonen perſequitur
83. Not. p. 248.
Scaea, Danai f. 84.
Scaeus, Hippocoontis f. 236. Not. 456.
Scamander fl. pater Teucri 243. Callirrhoes. 244.
Strymus 246.
Schedius, Epiſtrophi f. procus Helenae. 239. at v.
Not. 725.

Schiſte via Not. 599.
Schoeneus, Athamantis e Themiſtone f. 42,
Schoeneus, Atalantes pater. 34. 56. 228. Not. 679.
Sciron 871. 2.
Scironides petrae 164. Not. 497. vbi et de ſcriptura.
Scylla 69.
Scylla, Niſi f. ob patris caedem a Minoë occiditur 280.
Scyphus Solis et Herculis v. Sol. Hercules.
Scyrius, pater Aegei. 277. Not. 871. 2.
Scythia 80.
Seïs. v. Neïs.
Selleis fl. fr. 1108.
Selli. fr. 1108.
Semele, Cadmi et Harmoniae f. de ea 186. 87. ex inferis in caelum a Baccho reducta, Thyone vocatur. 193. Not. 559.
Septem duces adv. Thebas v. Thebae.
Seriphus, inſ. a Magnetis filiis habitata. 44.
Setaea. Not. 755.
Sicania. fr. 1136.
Sicilia inſ. eius ortus 20. Eryci paret. 134.
Sicyon, Epopeo caeſo, a Lyco occupatur 195.
Side, Orionis coniux, in Tartarum a Ioue coniecta 14.
Sidero, Tyrus nouerca, a Pelia, huius filio, trucidata. 46.

Sidus, vicus. fr. 1120.

Sigeum 41.

Simois, pater Aſtyoches et Hieromnemes. 243. 4.

Sinis, Polypemonis e Sylea f. cognomine Pityocampres, de eo 284. Not. 897.

Sipylus, vrbs Tantali. 198.

Sipylus, Amphionis e Niobe f. Apollinis telo perit. 156.

Sirenes, Achelǫi filiae e Melpomene 10. Not. 37. 113. at e Sterope, 32.. eas Argonautae praetervehuntur. 68.

Siſyphus, Aeoli f. 27. Not. 142. 143. Ephyram (Corinthum) condit: eius e Merope, Atlantis f. 229., progenies 43. ſupplicium apud Inferos. ib. ludos Iſthmios in Melicertae honorem inſtituit. 188. Aſopo Iouem filiae raptorem indicat 252.

Smyrna, Thiantis f. ex inceſto patris amore Adonidem parit 265. Not. 828.

Socratis aetas. fr. 1091.

Socleus, Lycaonis f. 222.

Sol. 19. Hyperionis f. 5. Rhoden vxorem ducit. 15. eius armenta in Erythia inſ. 19. regia, horti. v. Not. 72. pater Aeetae ex Perſeide 41. Paſiphaës 176. Augeae. 56. eius armenta in Thrinacia. 69.

69. Not. p. 214. 5. currum draconibus iunctum Medeae commodat 74. Herculem poculo instruit ad traiiciendum Oceanum. 133. Not. 392 sq. 6.

Solymi a Bellerophonte debellati. 93.

Sparta v. Lacedaemon.

Sparte, Eurotae, Lelegis filii, f. Lacedaemonis vxor. 232.

Sparti, e satis a Cadmo draconis dentibus orti. 185. Not. 554. 5.

Spartus, canis Actaeonis. 190.

Sperchius fluv. eius Menesthius filius dicitur. 258.

Sphingius mons. Not. 601.

Sphinx, Typhonis ex Echidna progenies cf. Not. 600. de ea 200. 201.

Spio, Nerei filia. 7.

Staphylus, Bacchi f. Argonauta. 56.

Sternops, Melanis f. a Tydeo necatus. 38. Not. 128.

Sterope, Parthaonis f. mater Sirenum ex Acheloo. 32.

Sterope, Cephei f. Medusae coma Tegeam ab hostibus defendit 153.

Sterope, Pleuronis f. 30.

Sterope, Acasti f. 256.

Sterope, Atlantis e Pleione f., Oenomai coniux. 229. Not. 683.

Steropes, Cyclops. 1.
Stheneboea v. Antia; Amphianactis f. 88. Aphidantis f. vxor Proeti. 225. Not. 670.
Sthenele, Acasti f. Menoetii vxor. 261.
Sthenele, Danai e Memphide f. 85.
Sthenelus, Capanei f. cum Epigonis aduersus Thebas proficiscitur 215. proeus Helenae 238.
Sthenelus, Melanis f. a Tydeo interfectus. 38.
Sthenelus, Androgei f. Herculis aduersus Amazones socius. 129.
Sthenelus, Aegypti e Tyria f. 85.
Sthenelus, Persei f. Mycenaeus. 102. eius e Nicippe progenies, caet. 103. 105.
Stheno, Gorgonum vna. 97.
Stratichus, Nestoris f. 47.
Stratobates, Electryonis f. 103.
Stratonice, Thespii f. mater Atromi. 162.
Stratonice, Pleuronis f. 30.
Strophades inf. vnde dictae. 62.
Strophius Pyladae pater Not. 782.
Strymo, Scamandri f., Laomedontis vxor. 246. Not. 752.
Strymon fl. Thraciae. 135. 190. pater Rhesi ex Euterpe 10. Euadnes, e Neaera 77. innauigabilis ab Hercule factus. 135. Not. 405.

Stygae,

Stygne, Danai e Polyxo f. 86.
Stymphalides aues ab Hercule fugatae. 124. Not. 364 ſq. 366.
Stymphalis palus Arcadiae. 124.
Stymphalus, Elati e Laodice f. 225. Parthenopes pater 163. R. Arcadiae, a Pelope necatus 253. Not. 778.
Stymphalus, Lycaonis f. 222.
Stymphalus vrbs Arcadiae 124.
Styx, Oceani filia. 5. iusiurandum per eius aquam. caet. 6. mater Proſerpinae e Ioue. 8. Not. 21. 24. fr. 1051.
Sylea, Corinthi f. vxor Polypemonis. 284.
Syleus, rex Aulidis, ab Hercule cum Xenodice filia necatus. 146. Not. 443.
Symplegades, quae? 62. Not. 197.
Syria 22. ſedes Tithoni, Phaëthontis, Aſtynoï, Sandaci; Cinyrae paret. 264.
Syria inſula 194. ſed v. Not. 583.

T.

Taenarus, vrbs Laconicae, habet oſtium inferorum. 141.
Talaus, Biantis f. 51. eius e Lyſimache progenies ib. Not. 167. pater Adraſti. 203.

Talus, Cretae cuſtos, ab Argonautis interfectus 71. Not. p. 220. 1. 2. 3.

Talus, Perdicis f. a Daedalo magiſtro necatus. 282. Not. 891.

Tantalus, Sipyli R. pater Niobes. 198.

Tantalus Amphionis e Niobe f., Apollinis ſagittis occidit. 196.

Taphius, Neptuni ex Hippothoë f. Taphi incolas Teleboas vocat, eius progenies. 102.

Taphus inſ. 102. Pterelao interfecto, cum Echinadibus reliquis Heleo et Cephalo traditur ab Amphitryone 108.

Tartarus, cf. *Hades*. quid? 1. Not. 10. e *Tellure* Typhonem procreat 21. et Echidnam. 78.

Tarteſſus, vrbs Iberiae, prope quam columnas exſtruxit Hercules. 133.

Taurus Cretenſis, qui Europam per mare transuexit Ioui, al. qui Minoi a Neptuno datus ab Hercule ad Euryſtheum deducitur. 125. 26. 177. Not. 367 ſq. 537.

Taurus Marathonius. 126. 279. Not. p. 369. 880.

Taurus, Nelei e Chloride f. 46.

Taygete, Atlantis e Pleione f. 229. Lacedaemonem e Ioue parit. 232. Not. 691.

Tebrus, Hippocoontis f. 236.

Tegea, vrbs Cephei, Alei filii, ſedes, aeneis Gorgonis cincinnis a Sterope defenſa 152. 3.

Tegyrius, Thracum R. Ismaro filiam dat vxorem; Eumolpum regni ſucceſſorem habet. 275. Not. 863.

Telamon, Salaminius, Aeaci, ex Endeide, al. Asteriae Glauce f. 253, cf. Not. 774. 5. apri Calydonii venator. 34. Argonauta. 55. Herculis in expugnanda Troia ſocius, 254. 255. Not. 446. et adv. Amazones Not. 376. Heſionen praemio accipit 255. pater Aiacis ac Teuori 239. 255. et Hippodamantis. 206. Phoco fratre caeſo exul, Salaminis poſt Cychreum R. eius e Periboea et Heſione filii. 255. Not. 782.

Telchin, Apidis interfector. 77.

Teleboae, vnde dicti. 102. Not. 318.

Teleboas, Lycaonis f. 222.

Telegonus, Aegypti R., Ius maritus. 81. Not. p. 257. 8.

Telegonus, Protei f. in Torone Herculis manu cadit. 132.

Teleon, pater Butae. 56. Not. 848.

Telephaſſa, Agenoris vxor. 173. ad Europam f. quaerendam vagata cum Cadmo in Thracia habitat. 175. ibidem a Cadmo ſepulta. 184. Not. 525.

Telephe Not. 525.

Telephi ara. 39. Not. 131.

Telephus Herculis ex Auge f. 163. infans in Parthenio monte a Cerua nutritur. 154. Teuthrantis f. adoptiuus et regni Myſiae ſucceſſor. 226. pauper et exul. Not. 673.

Teles, Herculis e Lyſidice f. 162.

Teleſtas, Priami f. 250.

Teleutagoras, Herculis et Euryces f. 162.

Tellus, Coeli coniux 1. falce Cronum inſtruit. 2. eidem vaticinatur imperii iacturam 3. Gigantum e Coelo mater 18. his medicamentum quaerit 19. e Tartaro Typhonem parit. 21. Nyctimum a Ioue in Lycaonidas ira tuetur 223.

Temenus claſſem ad Naupactum parat in Peloponneſum. 167. Hippoten in exilium mittit 168. Argolidem ſorte obtinet. 170. quam eo a filiis interemto Deiphon tenet. 171. eius progenies ib. v. Not. 517 ſq.

Tenedus. Tenedii. fr. 1121. 1136.

Tenus, inſ. 274. Not. 855.

Tereus, Martis f. Thracum R. Not. 842. Pandionis aduerſus Labdacum ſocius; in vpupam mutatur; pater Ityis. 270. Not. 842.

Teridaë, pellex Menelai. 240.
Termerus. Not. 415.
Terpſicrate, Theſpii f. mater Eurycopis. 162.
Tethys, Coeli f. 2. Oceani coniux. 5. 76.
Teucer, Scamandri et Idaeae nymphae f. Dardano cum parte regni Batiam f. vxorem dat. 243. Not. 738. 9.
Teucer, Telamonis, ex Heſione f. 255, procus Helenae 239.
Teucri, a rege vocati. 243. Τεῦκροι et Τευκροὶ 739.
Teumeſſia vulpes. Not. 320.
Teutamias, Lariſſaeorum R. 100. Not. 308.
Teuthras, Teuthraniae (Myſiae 226. Not. 461.) R. Augen, Alei f. ducit. 154. vitiat. 226. Telephum adoptat. ib.
Thaletis aetas. fr. 1090.
Thalia, Apollini amata. 10. Θάλεια Not. 32.
Thalpius, Euryti f. Helenae procus. 238.
Thamyris, Philammonis f. paederaſta 9. citharoedus certamine victus a Muſis oculis et canendi arte priuatur. 10. Not. 35.
Thanace v. Not. 823.
Thaſus, vrbs Thraciae a Thaſo condita. 175. at v. Not. 530.

Thaſus, inſ. Thracibus pulſis Androgei filiis ab Hercule traditur. 131.

Thaſus Neptuni, al. Cilicis f. ad quaerendam Europam miſſus, Thaſum vrbem in Thracia condit et habitat. 175. Not. 529.

Thaumacus, Poeantis pater. 56.

Thaumas, Ponti f. eius ex Electra filiae. 6. 7.

Theano, Danai e Polyxo f. 85.

Thebae a Tydeo oppugnatae 38. Creonte rege liberantur a vulpe vaſtatrice, 106. ab Ergini tributo, Herculis ope 112. et a Sphinge 200. a Cadmo conditae 184. conditores. v. Not. 555. nomen accipiunt a Theba, Zethi vxore. 196. ſeptem portae, Not. 617. a ſeptem ducibus oppugnantur 205. 208. v. Not. 610 ſq. oppoſiti ſeptem duces Thebani 619. ordo pugnarum 627. a Theſeo captae 214. et poſt decem annos ab Epigonis. 214. Not. 145.

Thebanae mulieres in Cithaerone monte debacchantur. 191.

Thebani, poſt Cadmum regibus vtuntur, Polydoro, Labdaco, Lyco, Laio. 196. et Creonte. 213. a Zetho et Amphione ſubiguntur. 196. ab Epigonis victi vrbe relicta Heſtiaeam condunt et incolunt. 216.

Thebe, vxor Zethi, Thebis nomen dat. 196. Not. 590.
Thelxion, Apidis interfector. 77.
Themis, Coeli f. Iouis pellex. 8. Delphis oracula edit. 12. mater nympharum 137. Thetidis nuptias Neptuno ac Ioui diſſuadet. 258.
Themis, Ili II f. vxor Capyos. 244.
Themiſcyra. 129. Not. 381.
Themiſto, Hypſei f., Athamantis vxor. 42. Alia 667.
Theodamas, v. Thiodamas.
Theras v. Not. 511.
Therimachus, Herculis e Megara f. 113. 163.
Therma. fr. 1135.
Thermodon, fluv. 64.
Thermydrae, Rhodiorum portus. 138. Not. 421.
Therſander, Polynicis f., Alcmaeone duce, aduerſus Thebas proficiſcitur cum Epigonis. 215. Not. 510. 641. Thebae ei traditae 644.
Therſites, Agrii f. 38. Diomedis metu in Peloponneſum fugit. 39.
Theſeus, Athenienſis, Aegei et Aethrae f. 238. 283. Not. 894. apri Calydonii venator. 34. Argonauta 55. Medeam cum Medo f. Athenis pellit 75. ex inferis ab Hercule liberatur 142. e Troezene

zene in Iſthmum prafectus luſtratur; quando? 147. Oedipum exulem recipit 202. Thebis captis caeſorum corpora curat humari 214. Helenam rapit 238. Athenas tendens viam a praedonibus purgat; Peripheten clauam gerit, Sinin interimit, 283. 84. cum Hercule adv. Amazones Not. 376. in inferis 141. Not. 433.

Theſmophoria. 12.

Theſpiadae, Herculis e Theſtii L. filiabus filii, pars Thebas, pars in Sardiniam mittuntur. 155. 56.

Theſpius. v. Theſtius. Nomina confuſa. v. Not. 331. 467. 486. 7.

Theſproti, Alcmaonem regione pellunt. 218.

Theſprotus, Lycaonis f. 222.

Theſſalia, Salmonei ſedes. 44. et Peliae 47. eius nomina fr. 1123.

Theſſalorum colonia, Elis. 29.

Theſtalus, Herculis ex Epicaſte f. 163.

Theſtiades, Theſtii L. filiae. 111. earum nomina. 161.

Theſtiadae, Theſtii filii, apri Calydonii venatores 34. a Meleagro trucidantur. 36.

Theſtias, Theſpiarum R. 111. L. e Megamede filias ex Hercule grauidas fieri curat. ib. Herculem a libetorum caede luſtrat. 114.

Theſtius (Aetoliae R.) Martis f. 31. de eo v. Not. 111. add. 713. eius ex Eurythemide progenies 32. pater Iphicli 56. Ledae 236.

Thetis, Nereis. 7. 191. Vulcanum coelo deiectum ſeruat. 11. a Iunone in auxilium Argonautis mittitur. 69. a Ioue ac Neptuno amata vxor obtigit Peleo 259. de nuptiis eius v. Not. 794. munera nuptialia 799. confuſa cum Metide Not. 38. et cum Themide Not. 796. numen Theſſalorum 795. in ſepiam mutata. 798. Achillem filium apud Lycomedem ſeruat. 260.

Thettalus, Herculis ex Eurypyle f. 163.

Thia, Coeli f. 2. Hyperionis vxor. 5. Not. 22.

Thias, Aſſyrorum R. imprudens e Smyrna filia fit pater Adonidis. 265.

Thiodamas, Dryops, eius bos ab Hercule deuoratur. 157. pater Hylae 58. Not. 473. 4.

Thoas, Icarii e Periboea f. 237.

Thoas, pater Hypſipylae, a filia ſeruatus 56. 206.

Thoon, Gigas, a Pareis caeſus. 20.

Thraces in Daulide Phocidis. N. 842. parent Tereo 270.

Thracia a Cadmo et matre Telephaſſa, Thaſoque inhabitatur 175. Thraces poſt Tegyrium parent Eumolpo. 275.

Thraſymedes. 47.

Thespiippas, Herculis e Panope f. 161.
Thriasius campus in Attica. 263. Not. 818.
Thrinacia, Solis insula. 69. Not. p. 214 sq.
Thyestes, Pelopis f. Mideam tenet cum fratre. 105.
Thymbris, Iouis pellex, Panis mater 12. Not. 42.
Thyone, nomen Semeles 193. Not. 579.
Thyreus, Oenei f. 32.
Tiberis, fr. 1136.
Tigasis, Herculis e Phyleide f. 162.
Tigres fluv. ab Harpyis Harpys vocatur. 61. Not. 193.
Tilphussa fons Boeotiae 216. Not. 644.
Timandra, Tyndarei e Leda f., Echemi coniux. 237. Not. 715.
Tiphys, Agnii f., Argo nauis gubernator 55. apud Mariandynos perit. 64.
Tiphysa, Thespii f. mater Lyncei. 162.
Tiresias, Eueris et Chariclus f. ex genere Vdaei, Sparti, vates Thebanus: de eo 209. 211. 216. Not. 619 sq. pater Mantus. 216.
Tiryns, moenibus cincta a Cyclopibus, Proeto paret 89. occupatur a Perseo, traditis Megapenthi Argis. 101. Sthenelo paret. 105.
Tisamenus, Orestis f. Peloponnesi R. 166. ab Heraclidis tollitur. 169. Alius Not. 510.
Tisiphone, Erinnys. 2.

Tisiphone, Alcmaeonis e Manto f. a Creontis vxore patri ignaro serua venditur. 221.
Titanas, Lycaonis f. 222.
Titanes (corr. lect.) 171. Not. 519.
Titanes, Coeli filii, patrem regno pellunt. 2. Not. 12, detrusi in Tartarum Not. 19.
Titanides, Coeli filiae. 2. Not. 12.
Titanomachia. Not. 18.
Tithonus, pater Emathionis 139. Laomedontis f. eius rapti ab Aurora progenies. 247. 264. Not. 755.
Tityus Iouis f. ab Apolline caesus, 12. immanis. 13. Not. 43. 44. (aequalis Tantalo ap. Syncell. et Euseb. eius filia Europa mater Euphemi Pind. P. 4, 81.)
Tlepolemus, Herculis ex Astyoche f. 155. 163. Not. 464. 467. Licymnio caeso exul in Rhodo habitat. 165. Not. 501. 2.
Tmolus, Lydorum R., Omphalae maritus 146.
Tomi, vrbs, a diffecto ibi Absyrto nomen habent. 67.
Toretae pop. fr. 1131.
Torone, Polygoni ac Telegoni sedes. 132.
Toxeus, Oenei f., ab ipso patre interfectus. 32.
Toxicrate, Thespii f., mater Lycii. 163.
Trachin, sedes Ceycis. 156. 157.

Trachinii, Herculis ſocii aduerſus Eurytum. 159.
Trapezus, vnde nomen habeat 223. Not. 665.
Traphuſia. corr. voc. v Tilphuſia.
Triops, Neptuni e Canace f. 28. Not. 102.
Triptolemus frugum ſationem diſcit e Cerere. 17. Not. 64. 65. eius genus ibid. fuit Sophoclis tragoedia Triptolemus.
Triton Neptuni f. 15. Not. 55.
Triton fluv. apud quem naſcitur et educatur Minerua 11. 245. Not. 40. Neptuni ex Amphitrite f. 15. pater Palladis. 245. Not. 747.
Troezen, 143. 147. Pittheo paret. 278.
Troia ob Laomedontis impietatem peſte ac cete plectitur ab Apolline et Neptuno 130. ab Hercule vi expugnata 148. a Troe rege nomen habet. 244.
Troianorum ſocii intra Halyn. fr. 1116. 7. 8. 9.
Troilus, Priami al. Apollinis ex Hecuba f. 250. Not. 762.
Tros, Erichthonii, ex Aſtyoche f. Troiae R. regioni de ſe nomen dat; eius e Callirrhoe progenies. 244.
Tydeus, Oenei f. 37. Artolus. 206. Alcathoum, al. Melanis filios al. Oleniam fratrem interimit 38. exul, Argis Deïpylen, Adraſti f. ducit. 204.

pater Diomedis 38. 215. Thebas oppugnans. 206. occidit. 38. caet. 203. 207. 208. 212. Not. 616 ſq. immortalitate excidit 630.

Tyndareus, Perieris e Gorgophone, al. Oebali e Batia. 235. 236., f. 44 232. imperio Laconico ab Hercule donatus. 153. in vitam reuocatur. 234. Not. 705. Ledam ducit 236. eius e Leda progenies 237. Dioſcuris inter deos receptis regnum tradit Menelao. 242. Τυνδάρεως, ου. Not. 459.

Typhon, Telluris e Tartaro f. de eo 21-23. Not. 77 ſq. Pater Chimaerae 92. Leonis Nemei 115. Orthri canis bicipitis. 132. Draconis Heſperidum. 136. Vulturis Caucaſii 139. Sphingis. 200.

Tyrannus, Pterelai f. 103.

Tyria, Aegypti vxor. 85.

Tyro, Salmonei ex Alcidice f. cum Neptuno, in Enipeum amaſium mutato, conſueſcit. 45. Not. 147. 8.

Tyrrheni praedones, Bacchum vendere conantes, in Delphines mutantur. 193.

V.

Vdaeus, quinque Spartorum vnus. 185. Tireſiae generis auctor. 209.

Vellus aureum, ab Aeeta dedicatum 41. 55.
Venti, Aſtraei filii, 6.
Venus, Iouis f. 8. Not 31. Clio Muſae ſuccenſet; Adonidem amat. 9. Buten in Lilybaeum deducit. 69. mater Harmoniae 186. pomis aureis ad vincendam Atalantam, Milanionem inſtruit; 228. Aeneam et Lyrum parit ex Anchiſe. 244. irata, Cinyrae filias, cum alienigenis viris conſuescentes, facit in Aegypto mori. 265. ἐταίρα. fr. 1055. πάνδημος 1056. columba ei ſacra ibid.
Veſta, a Crono, patre, deuoratur. 3. Not. 15.
Vlyſſes, Penelopes maritus 237. Laertae f. procus Helenae 238. de eo 240. 261.
Vrania, Muſa, Iouis e Mnemoſyne f. 8.
Vranus v. *Coelus*. Vranidae Not. 10. 12.
Vrſa, ſidus, vnde ortum habeat. 225.
Vulcanus, Iunonis e Ioue f. de eo 10. 11. de eius officina Not. 38 Clytium interimit maſſa ignita. 20. Prometheum Caucaſo affigit. 24. pater Palaemonis 55. Periphetae ex Anticlia 283. Erichthonii ex Atthide, al. e Minerua 268. Minervam tentat ibid. v. Not. 835. 6. Aeetae donat aeripedes tauros 64. Minoi, Talum 71. Cadmo torquem affabre factum. 186. in Sicilia

cilia Geryonis armenta Herculi cuſtodit. 134.
Vulpes Thebanum agrum infeſtans 106.
Vultur, Typhonis ex Echidna progenies, Promethei iecur depaſcens, Herculis ſagitta perit. 139.

X.

Xanthippe, Dori f. 30.
Xanthippus, Melanis f. a Tydeo interfectus. 38.
Xanthis, Theſpii f. mater Homolippi 162.
Xanthus, equus immortalis, Peleo a Neptuno donatus. 259.
Xenodice, Sylei f. ab Hercule interfecta 146.
Xenodice, Minois e Paſiphaë f. 177.
Xenodamus, Menelai e Cnoſſia f. 240.
Xenophanis aetas. fr. 1089.
Xuthus, Hellenis f. 26. Not. 98. 847. 866. 7. Peloponneſum a patre obtinet. 27. eius e Creuſa, 272, Erechthei f., progenies. 27. pater Diomedes. 43.

Z.

Zelus, Pallantis filia. 6. Not. 24.
Zenonis aetas. fr. 1094.

Zetes, Boreae ex Orithyia f. Argonauta 55. Harpyias perſequendo perit. al. ab Hercule occiſus. 274

Zethus, frater Amphionis, Iouis ex Antiope f. 229. Lyco ac Dirce, vxore, ſublatis potitur Thebis. 195. 96. Thebam vxorem ducit. 196. Apollinis ac Dianae telis perit. 198.

Zeuxippe, ſoror Paſitheae, Pandionis vxor. 270. Not. 842.

IN-

INDEX
VOCVM GRAECARVM,
partim memorabilium, partim certarum rerum ſeu obſeruationum memoriam animo infigentium *).

α.

Ἀγκών. κατὰ τὸν ἀγκῶνα. 60. ſed v. Not.

ἀγνίζεσθαι 106. φόνον 141.

ἀγνοήματα χρονικὰ Caſtoris v. ind. auct. 978.

ἄγος. pro cubito. fr. 1153.

ἀγρεύς Pan. fr. 1069.

ἀγρός. ἀπὸ τῶν ἀγρῶν 50.

ἄγω. ἀγαγεῖν reducere. 9. v. Not. 33.

ἀγὼν γυμνικὸς 101.

ἀγωνίζεσθαι πένταθλον 101.

Ἄδης. de eo fr. 1047 ſq. ἐν ᾅδου 1. 6. 13. 18. 43. εἰς ᾅδου 9. 14. ἐν ᾅδῃ 5. Not. 20. cf. Ἅιδης.

*) pagg. ſunt contextus graeci. *Not.* ſunt Notae. *fr.* ſunt *fragmenta.*

ἀδικεῖν de latrocinante 78. de vastatione per feram 106. 120. 154. cf. Not. 783. ἀδικεῖσθαι laedi simpl. 65. v. Not.

ἀδοξοῦν se indignum putare, sibi dedecori ducere 36.

ἀδυνατοὶ ἦσαν 175. ἀδυνατεῖν 14. 49.

ἀθρόως 66. sed v. Not.

ἀθῶος 110.

αἴβιος vox corrupta. Not. 165.

αἰγιαλός. παρὰ τοῖς αἰγιαλοῖς 14. 146.

ἀΐδιος φυγὴ 273. ἐνιαυτὸς 185. v. Not. 556. 7.

Ἅιδος v. Ἅις.

αἱμάσσω. ἡμαγμένη μάχαιρα cruentata, 50.

αἴξ de scorto 1164. 5.

αἱρέω. αἱρεῖσθαι. ἑλέσθαι. optare, eligere. 26. 29. 31.

αἴρω. δι' οὐρανοῦ αἰρόμενος. 17. ἄρας discedens 179.

Ἅις. ἄϊδος κυνῆ. 20. Not. 76.

αἰτεῖν δίκας et διδόναι, 282. αἰτεῖσθαι. 26. (Not. 94.) 53. 72. 79. 186. 212. 219.

αἰψηροκέλευθος 190.

ἀκαταγώνιστος 18.

ἀκὶς 157.

ἀκληρωτὶ λαγχάνειν 85.

ἀκοή. τὰς ἀκοὰς aures 48. 209.

ἀκοντίζειν. πέτρας εἰς οὐρανὸν 18.

ἄκος ὀδυνῶν remedium 190.

ἀκοσ-

ἀκοσμία 89.
ἀκρωτηριάζειν 191.
ἀλάστωρ fr. 1153.
ἀλεξεῖν, βοηθεῖν. 249.
ταῖς ἀληθείαις 160.
ἁλίπλους. fr. 1153.
ἀλλάσσεσθαι, pro ἀπαλλ. discedere 121. f. et 101. l. 13.
ἀλλότριοι ἄνδρες. alienigenae 265. ex Aegypto.
ἀλφηστῆν καταπυγοτέραν fr. 1140.
ἅμμα. 137 v. Not.
ἄμνιον fr. 1162.
ἀμφιέννυμι. ἠμφιέσατο δορὰν 78.
ἀμφίστον fr. 1166.
ἀμφισβητεῖν. τοῦ θηρὸς 36.
ἀμφίστομον σπήλαιον 116.
ἀμφιτροχᾶν 50.
ἀμφιφῶντες placentae fr. 1069.
ἀνὰ ἑκατὸν - ἀνὰ πεντήκοντα. 1.
ἀνάγεσθαι euehi, prouehi. 57. 58. 60. 67. 70. 71. Not. 183.
ἀνάγκη πολλὴ, aegre. 267.
ἀναγνωρίζειν 46.
ἀναδίδωμι. de terra 40.
ἀναδύεσθαι prodire, emergere. 66.
ἀναθάλπειν. 19.

ἀνα-

ἀνακομιδή. ἡ εἰς οἶκον reditus 175.
ἀναλίσκω. ἀνηλώθη. 17.
ἀνάπτειν ἀγχόνην. 256.
ἀναστῆσαι in vitam reuocare 183.
ἀνατέλλειν e terra 185.
ἀνατολή. ἀνατολαὶ τῶν κεφαλῶν 118. ἐπὶ τὰς ἀνατολὰς 21.
ἀναφέρεσθαι de fumo et flamma emicante 69.
ἀναφύεσθαι 148.
ἀναφυσήματα πυρὸς 24.
ἀνδρόμορφον μέγεθος 21.
ἀνδροῦσθαι. ἠνδρώθησαν 166. ἀνδρωθεὶς 172.
ἀνειπεῖν. de oraculo. Not. 281. 507. 888.
ἀνελόμενος. deligens 129. v. Not.
ἀνεὶς 190. in vss. v. Not. ἀνεὶν εἶασεν 126.
ἀνέχω. ἀνασχεῖν τὰς χεῖρας 223.
ἀνθεστήρια. quae? fr. 1063.
ἀνίατος 121.
ἀνίπταμαι. 125.
ἀνίστημι. anello. 75. ἀναστῆσαι sedentem erigere, et ἀναστήσασθαι 142. ἀναστῆναι suscitari in vitam 234.
ἀνοιδῆσαι intumescere 199.
ἀντειπεῖν 167. sed v. Not. 507.
ἀντερεῖν 95.
ἀντιπέμπειν 70. at v. Not. 218.

ἀντίπερα 243.

ἀντίπνοιαι venti aduerſi 57.

ἀντίστοιχος 133. v. Not.

ἄνυδρος 83.

ἀνυμνεῖν. 186.

ἀνυπέρβλητος 18.

ἀπαιὼν fr. 1050.

ἀπαξιοῦν recuſare, nolle 35. contra ἀξιοῦν 84.

ἀπαρνεῖσθαι recuſare 91.

ἀπεικάζεσθαί τινὶ 155.

ἀπειπεῖν. ἀπείπατο 116.

ἀπεμπωλῆσαι ὑπερόριον. 154. it. 180. 206. 221.

ἀπέχειν. ἀπέσχε 212. v. Not.

ἄπλατος. 125. ἐκ μέγιστος ΣΚ. Not. 79.

ἄπλωτος 135.

ἀπὸ ταύτης κτίζει πόλιν. appellatam eius nomine 81. πόλιν ἀφ' ἑαυτοῦ ἔκτισε Μίλητον 176.

ἀπογινώσκω. ἀπογνοὺς τὴν ὑποστροφὴν deſperans fore, vt redeant 72. τὴν ἀνακομιδὴν 175.

ἀποδύρεσθαι. τοῖς λείψοις 45.

ἀποξερίζειν detergere 63.

ἀποικοδομεῖν τὴν ἔξοδον obſtruere 116.

ἀποκαθιστάναι reſtituere 75.

ἀποκλείειν. τὸν πόρον. 62. τὴν ἔξοδον 282.

ἀποκομίσθαι 257.

ἀποκρύπτειν. ἀπεκρύβετο. clam habebat 179.
ἀπολαβεῖν τὴν ἀρχαίαν μορφὴν recipere 80.
ἀπολάσθαι θανάτου, incolumem praestare 53.
ἀπομόω. ἀπομνύω. ἀυτὴν ἀπωμόσατο μὴ συνελθεῖν 79. v. Not.
ἀποπομπαῖοι θεοί. fr. 1045.
ἀπορνεύω. 28. 37. 247. 271.
ἀποῤῥήγνυμι. erumpo 134.
ἅπτω. ἡμμένας πέτρας 22. v. Not.
ἀρά. ἀρὰς θέμενος. faciens 202.
ἀρᾶσθαι κατ' αὐτοῦ 36.
τὰ ἄρθρα loci muliebres 273.
τὰ Ἀρκάδια fr. 1046.
ἅρμα πτηνῶν ἵππων 23. δρακόντων 74.
ἁρματηλατεῖν 109.
ἁρματοδρομεῖν 196.
ἁρπάζειν τὰ ὅπλα raptim sumere 60.
ἅρπη. 2. 12. 13. ἐδαμαντίνη 22. 96. Not. 12.
ἄρσην pro sterilis fr. 1050.
ἄρτος. fr. 1146.
ἀρχή. οὐδὲ τὴν ἀρχὴν, omnino non. 59.
ἄρχω. τὸν ἀδίκων χειρῶν ἄρξαντα, qui non lacessitus iniuriam infert 110.
ἀσαλὴς fr. 1154.
ἀσθενεῖς πόδες 283. v. Not.

ἀσκεῖν τὰ πολέμια et ſimilia, de arte aliqua, 195. 234. 240. 245. ἀνδρίαν 127. 8. pro ἀνδρεῖον εἶναι.
Ἄσπορον ἐτίθει τὴν γῆν κάπρος 33. extr.
ἀστοχεῖν. οὐκ ἠστόχει. non erat imperitus 110.
περὶ ἀστραγάλων διενεχθεὶς 262.
ἀτἄλλειν fr. 1146.
Ἄτρακτος fuſus 245.
Ἄτρωτος 33. 115. 6.
ἀτυχεῖν. calamitate teneri 130. 168. ſucceſſu carere 167.
ἀτυχήματα 167.
αὐλίζεσθαι pro ſubſiſtere, pernoctare 133.
αὐτόχειρ. τῆς ἀδελφῆς ἐγένετο 180.
αὐτόχθων 262. 267. fr. 1057.
αὐχεῖν 98.
αὐχμηραὶ τρίχες horridae 21. 22.
ἀφαιρεῖσθαι. τὸ δέρας αὐτῇ ἀφείλοντο 36. at v. Not. et τὴν βασιλείαν 39. τὰς θυείας 45. add. 249.
ἀφειδῶς, h. ἀφθόνως. 269.
ἀφίημι. εἰς θάλασσαν. abiicit 2.
Ἄφλαστον apluſtre, τὰ ἄκρα τῶν α. 63. v. Not. 198.
ἀφορία 253.
ἀφύαι fr. 1164.
Ἀχίρων vnde ductus? fr. 1048. 9.

β.

βαδίζειν 210. ἐξ pro ἀπιέναι. 124. ἰέναι 137.
βανὸς 190. v. Not.
τὰ βασίλεια regia. 73. 152. 203. 220.
βασιλεύς. εἰσελθὼν εἰς τὸν βασιλέα 99.
βάσις. pes 200. 201. βάσεις pedes Not. 69. πηρωθέντα τὰς β. 11. εἶχον τὰς β. φολίδας δρακόντων. 18. Not. 69.
βαστάζειν. βαστάσας τὸν τρίποδα tripode ablato, auecto 145.
βάτου καρπὸς 182.
βέλη πεπυρωμένα 117.
βιάζεσθαι. βιασάμενος εἷλε, vi cepit 149. β. πλεῖν persistere in nauigatione 63. vi superare 126. puellam, passim.
βίαιος ὢν τύραννος 77.
βορὰ 98. 131. 282. 3.
τὰ βοσκήματα 34. 123. 137.
βόστρυχος 153. erat βόστρυχα v. Not. 458.
τὰ βουκόλια 125. 177. 184.
βουλεία v. Not. 732.
βούλησις, κατὰ τὴν β. Διὸς 38.
τὰ βουφόρβια armenta, pro agro 110. 195.
βρωτὸν 155.
βυθὸς 275. κατὰ βυθῶν 198.

βύρ-

βύρσαι coria 230. ἐξηραμμέναι 45. νεόδαρτοι 180.
βῶλος γῆς 170.
βωμός. ἐπὶ τῶν βωμῶν 46. τοῖς βωμοῖς 99. 138. Not. 282. 420. βωμοὺς 169. 170. est tamen τῷ βωμῷ 40 f. 138. 164.

γ.

γαμεῖν de femina 227. Not. 677.
γάμος Ἱερὸς Iunonis Not. 410.
γενεάρχης 82. v. Not.
γένειον. de belluis 18. Not, 68.
γεννᾶν de femina 8. 9. 10. 12. 28. τὰ γεννώμενα 3. τὸ γεννηθὲν 198.
—— (a γενᾶν) ἐγενήθη 4. Not. 16. 7. γεγεννημένον παῖδα 4. τὰ γεννηθέντα prolem 144. (a γίνω) γίνεσθαι ἐπὶ, adire 95.
γένος. κατὰ γένος 36 Not. 122.
γηγενὴς 14. 79. Not. 253. 834.
γηρᾶν 201.
τὸ γήρας 121. at v. Not.
γραῖαι 95.
γραῦς Σέριφος fr. 1148.
γυναικοκρατεῖσθαι 57.
γύργασος fr. 1169.

δ.

Δαίνυσθαι de epulis ſollennibus 158.
δελὸς διάπυρος 248.

δάν. δάσαντο in vfl. 189. v. Not.
δασμός. τὸν δ. τελεῖν. πέμπειν, κομίζειν. φέρειν. 112. 3.
δατητὴς diribitor. fr. 1154.
δαύκειον herba fr. 1169.
δενδίλλειν fr. 1151.
τὸ δέπας 133. 4. 9. Not. 392. 3.
δέρας et δέρος Not 175. 121.
δέρεσθαι. πῦρ ἐδέρετο τοῖς ὄμμασι 22. Not. 80.
τὸ δέρτρον fr. 1162.
δεσμεύειν 79.
ὁ δεσμὸς τῆς ἐλαίας 139. v. Not.
Δήμητρα et Δημήτης Not. 15. 66. 67.
διὰ inter. Not. 226.
διαβαίνειν τὴν θάλασσαν 14. Not. 48.
διαδιδόναι diſtribuere 86.
διαιρεῖσθαι diſcerpere 42. διελὼν μέλη 260 Not. 801.
διαίρω. διαρμένον δόρυ ſublatum 245.
διακληροῦσθαι. 5. διεκλήρουν τὰς κόρας 84.
διαλαμβάνειν πόλιν 217. v. Not. 648.
διαλύεσθαι τὴν πρότου μάχην 275. et abſol. διαλύεσθαι 205. διάλυσις 216.
διαλυμαίνεσθαι infeſtare 126.
διαναστὰς 109. v. Not. 324.
διάπειρα 207.
διαποθμεύειν transuehi 125. 156. 7.
διάπυρος 248.

διαβρίπτειν proturbare 246.

διασχεθέντες 68. v. Not.

διὰ ταχέων confestim. διαταχέως 271.

διατεθέηαι τινὰ τὶ 13. τὸν ἀγῶνα 101.

διατρῆσαι perforare 198.

διαφέρεσθαι abl. pro contendere 205. διαφέρειν τινὶ Not. 781.

διδάσκεσθαι. διδάχθη κυνηγὸς pro τὴν κυνηγίαν 188. v. Not. 565. δυσιερωτὴς 248.

διδόναι θυγατέρας τοῖς νικῶσιν εἰς ἀγῶνα 87.

διδυματόκος 235.

δίελλαν v. διαιρεῖσθαι.

διενέγκειν 190. v. Not. λόγον 187.

διεξέρχεσθαι 76. Not.

διαρεῖδειν. διήρειστο ἵλος adactus 71. v. Not.

διέρχεσθαι pro διεξερχ. 173.

διηρμένος. v. διαίρω.

τὸ διϊπετὲς παλλάδιον 245.

διΐστημι. διέστη τὰ ὄρη 25. Ζεὺς τὴν γῆν διέστησε fulmine 213.

δικάζειν 263. 4. Not. 820. 1.

δικαιοῦν. adiudicare 171. cf. Not.

δίκας ὑπάγειν τινὶ 38. 110.

δισσανὴς fr. 1163.

δισσεύειν de Diana 15. Not. 54.

διφυὴς Chiron. 6. Cecrops Not. 813.
δοκεῖν. τὸ δόξαν absol. 211.
δούλη 240. Not. 730.
δύναμις. εἰς τυραννίδα μετιστήσας τὴν δ. 77. virtus 93.
δυναστεία regnum 90. 194. 6. 226.
δυναστεύειν. ἐδυνάστευσε πέσμου. 1. χώρας 76. add. 40. 88. 258.
δυνάστης rex 154. 175. αἰθερανοῦ 11.
δυνατὸς robustus 91.
δυσοσμία 57.
δυσφορεῖν 87.

ε.

Ἔγκασι v. Not. 417.
ἐγκέφαλος 212. fr. 1148. 9.
ἐγκρύπτειν. εἰς πῦρ 17. ἐγκρυβοῦσα 259.
ἐγκυμονοῦσα ἐτύγχανε 3.
ἐγχειρίδιον 86.
Ἔδαψαν. corrupte pro Ἔλαψαν. Not. 570.
ἐθελοντὴς 150.
ἐθίζειν. εἴθισαν pro ἔτυχον e gl. Not. 184.
εἰσκρύπτω. εἰσκρυβῆναι 116. v. Not.
εἰσρυεὶς 94.
εἰσφέρειν πόλεμον. Not. 18.
ἑκατόγχειρες 1.

ἐκβράζειν. efferueſcere, prorumpere. πολλὴ ἐξέβρασε ζάλη 22.
ἐκδέρειν βοῦν excoriare 178.
ἐκδιδόναι filiam 91. 247.
ἐκδικεῖν vlciſci, punire. τὸν φόνον. τὸν θάνατον. 78. 105. 6. 112. 152. vlciſcendi cauſſa adeſſe 136. Not. 417.
ἐκδικία 219.
ἐκδὺς elapſus 230.
ἐκκαίω. ἐκκαλὶς 14. Not. 51.
ἐκκλύζειν. αἷμα euomuit 23.
ἐκλανθάνω, ἐξελάθετο 33. 53. Not. 117.
ἐκλιπεῖν animo deficere 187.
ἐκμαίνω, facio μαίνεσθαι. 192. 51.
ἐκπίπτειν. ἐκπεσὼν ſc. τῆς χώρας. τῆς πατρίδος. 46.
ἔκρους oſtium 123.
ἐκροφεῖν exſorbere 212.
ἐκρυέντος ἴχῶρος 78.
ἐκτίμνειν. τὸ δέρμα 14. τὴν δορὰν 20.
ἐκτροχάζειν pro ἐκδραμεῖν 152.
ἐκφαίνω. ἡ θεὰ ἐξέφηνεν ἑαυτὴν 17.
ἐκφέρειν πόλεμον Not. 18.
ἔλυδς pro vite ſi. 1155.
ἐλκύειν de ſorte 170. bibere. 269. vt σπάσασθαι.
ἐμβροχίζειν laqueo vincire 122.

ἐμπήγουται τὸ βέλος τὸ γόνας 121. At v. Not.
ἐμπίμπλησι 210.
ἔμπνους 119. 120. 146.
ἐναγίζειν opp. θύειν 115. 116.
ἐναλλάσσειν. παντοίας μορφὰς 137.
ἐνάρμόζειν inserere 55.
ἐνέγκειν. τὸ ἐνεχθὲν βέλος. pro ἐνενεχθὲν, ἐμφερόμενον 121.
ἐνεδρεύω. τινὰ 208.
ἐνθέαζων 167.
ἔνθεος χορεία 91.
ἐνθορὼν λὰξ 180.
ἐνιαυτὸς ἀΐδιος, ὃς ἦν ὀκτὼ ἔτη. 185. Not. 557.
ἐνίστημι. ἐνέστη ὁ τῆς γενέσεως χρόνος 11. πόλεμον ἐνστῆναι oriri 36. ἐνστάντος πολέμου 276. τῆς πολιορκίας ἐνεστώσης 147. v. Not. ἐνεστώτων κακῶν 253.
ἐννεσίῃσι Διὸς 190.
ἔντονος concitatus. intentus. 63.
ἐνυὼ fr. 1161.
ἐξαγριῶσαι 78.
ἐξαμβλοῦν τὸ βρέφος, abortum facere 187.
ἐξαναστάντος πολέμου 270.
ἐξανεμέω. τρίχες ἐξηνεμοῦντο 22.
ἐξενέγκειν pro ἐκφέρειν. πόλεμον 4.

ἐξευ-

ἐξευτελίζειν despicatui habere 89.
ἐξέχω. ἐξεῖχον κεφαλὰ δρακόντων 21.
ἐξιλάσκεσθαι θεὸν 53.
ἐξορκίζειν. iureiurando adigere 105. 239. 240.
ἐπάγειν. δίκας 38. δίκην φόνου 110.
ἐπαρᾶσθαι. τινὶ 72.
ἐπείγεσθαι incedere 119. 190. procedere 134. 5. 192.
ἐπέρχεσθαι. τὴν μαντικὴν, de ſtudio, 232. v. Not.
ἐπελθόντος αὐτῷ θανάτου 280. v. Not. ἐπελθὸν abſ. cum in mentem forte veniret 54. v. Not.
ἐπέσευθεν. v. ἐπισείεσθαι.
ἐπί. ἐπὶ ταύτης ἦν. in eius manu 205. Not. 609. ἐπὶ Διὸς Iouis arbitrio 266. ἐπὶ τῶν ἱερῶν μαντικὴ pro διὰ. 49. v. Not. ἐπὶ, ἐφ' ᾧ de mercede, conditione. 50. ἐπὶ μέρει 51. 158. ἐπὶ μισθῷ 124. 130. ἐπὶ μισθοῖς 90. 176. 273. v. Not. 166. ἐπὶ κεφαλῇ γεγόνοσι 95. ἐπὶ ἅρματος et ἐφ' ἅρματος Not. 232. ἐφ' ἵππου 168. ἐπὶ τροχῶν 178. ἐπὶ φόνῳ φυγεῖν de cauſſa 168. ἐπὶ πάντα 209.
ἐπιβαίνω, ἐπιβὰς ἅρματος. 117.
ἐπιβιβάζειν. ἐπιβιβασθεῖσαν tergo receptam, inſidentem 174.
ἐπιγινώσκειν. ἐπιγνοὺς reſciſcens 37. 67. 92. 150.
ἐπίκλην vulgari nomine 258.
ἐπίκλησις. κατ' ἐ. vt vulgo perhibetur. 8.

ἐπικλύζειν inundare 263,
ἐπιμαστίδιος παῖς 192.
ἐπιμείλια fr. 1161. 2.
ἐπιξενοῦσθαί τινι 120. 196. 279.
ἐπιπτύειν εἰς τὸ στόμα 183. v. Not.
ἐπισείεσθαι, irruere. ἐπέσσυθεν in verss. 190.
ἐπισκέπω τὸ σῶμα 20.
ἐπισπᾶσθαι. 127. 13. de stupro inferendo Not. 45.
τὴν ἀπὸ τῶν θεῶν ὀργὴν 79.
ἐπιστὰς v. ἐφίστημι.
ἐπισχεῖν. τὸν τόκον, inhibere, morari. 103.
ἐπιτελεῖν θυσίαν 72. ἄθλους 115. τὰ ἐπιτήδεια. victum 25.
ἐπιτηρεῖν. obseruare, tempus arripere. 78.
ἐπιτίθεσθαι τῇ δυναστείᾳ 194.
ἐπιτρέπειν. postulata annuere 90.
ἐπώνυμοι πόλεις αὐτῶν 108.
ἔρανος. ἔρανον συνάγειν 95. v. Not. et 293.
ἐρεβώδης τόπος. 1.
ἑρμὶν et Ἑρμῆς fr. 1064. 5.
τὰ ἑρπετὰ de serpentibus 48.
ἐρευνᾷν. 154. vbi εἰς τί. at v. Not.
ἔρχεσθαι. ἦλθεν εἰς ἔριν περὶ 13. ἵν' ἔλθοι κακὸν Μηδείᾳ pro, vt esset 54.
ἑταίρα Venus fr. 1055. περὶ ἑταιρῶν fr. 1163.
ἐτήσιος. ἐ. καρποὶ. 33. 40.

εὐά-

αὐάλωτος 92.
αὐνὴ. χωρὶς αὐνῆς ſine congreſſu 10.
αὐρυγαστὴρ 167. at v. Not.
αὐστοχεῖν. τὸ θηρίον 29. v. Not.
αὔτακτος. αὐτακτοτέρα 157.
ἀφήμεροι καρποὶ 23. v. Not.
ἀφίστημι. ἀπιστὰς. 97. v. Not.
Ἄχειν pro ἀνέχειν 23.
ἀχομένως continuo 76. 173.

Ζ.

Ζάλη. turbo, procella, πνοὰς 22.
ζῆλος, odium, inuidia 103. 114.
ζητεῖν diſpicere, excogitare 73.

Η.

Ἡλικάτη 245.
ἡμαγμένη v. αἱμάσσω.
ἡμεροῦν τὴν ὁδὸν liberare ab latronibus 263.
ἡμιθνὴς 111. 112. ἡμιθανὴς v. Not. 333. at ἡμίθνητος eſt ſemimortalis ap. Lycophr. 511. vbi v. Schol.
ἡνιοχεῖν aurigari 32.
ἧπαρ. λόβοι τῶν ἥπατων 24. v. Not.
Ἡσυχίδαι fr. 1046. 7.
ἠύχησεν v. αὐχεῖν.
ἡφαιστότευκτος 15. 186. Not. 52. 222. 366.
τὸ ἠχεῖον fr. 1068.

θ.

Θαλασσοπορεῖν. 178. 280.
Θαλλὸς. fr. 1165.
τὸ Θέμαλιον pro ſolo 123.
Θεὸς. πρὸς Θεὸν pro Δία. Not. 103.
Θεσπίζειν. 214. τεθεσπίσθαι 218.
Θεσπιῳδεῖν 3. 258.
Θετὸς ὑὸς 141. 226.
Θεωρεῖν cernere. τὰ ὑπὸ γῆς 233. Θεωρηθεὶς adſpectus 110.
Θηλὴν mammam ὑπέχειν. 154. διδόναι 227.
Θῆλυς pro nutritius fr. 1050.
Θήρ. τὸν Θῆρα de apro 33. 35. 36.
Θηρευτικὸς amans venationis 273.
Θητεία 185.
Θητεύειν 52. 235.
Θριὰ Not. 690.
Θρίξ. τρίχα χρυσῆν 102. 108. ποικφυρᾶν 280.
Θυεῖα. Θυείας v. Not. 173.
Θυσιάζω. 70.
Θύω. Θύειν ἱερεῖον 115. et al. mactare 230.

ι.

Ἴδιος. περὶ τῶν ἰδίων τεκόντων pro ἑαυτοῦ. 199. 271. 170.

ἱερὰ et ἱερεῖα Not. 160. cf. Dorv. ad Charit. p. 663.
τὴν ἐπὶ τῶν ἱερῶν μαντικὴν. pro διὰ. 49. cf. Not.
ἱερὸς νόμος Not. 410.
ἱερουργεῖν 159.
ἰήϊος Apollo fr. 1044.
ἰθυβόλος 272.
ἱκετηρία (sc. ῥάβδος). μεθ' ἱ. 36. ἱ. θεὶς p. καταθεὶς 214.
ἴσχειν ἔρωτα 45. et al.
ἰχὼρ 72.

κ.

καθαίρειν. 114. et al. καθαρθῆναι τὸν φόνον 68. 144.
διὰ καθαρμῶν θεραπεία 90.
τὰ καθάρσια 177.
καθεψέω 73.
καθηλόω. 230. δέρας περὶ δρῦν. 41.
καθίημι. καθειμένοι κόμην 18.
καθίπταμαι 61. καταπτᾶσαι ibid.
καθίστημι. καθειστήκεσαν erant. 1. κατέστησαν φύλακας 5. vbi Not. 20. 23. 79. 213. καταστῆναι εἰς μάχην 185.
καθοδηγὸς 184.
κάθοδος Heraclidarum, ingressus in Peloponnesum 166.
καθορμίζεσθαι nauem appellere. 64. Not. 201.
καθυμνεῖν canere 259.

καθε-

καθυπέρτερος victor 10.
κακοῦργοι ἄνδρες 283.
καλλιγένεια fr. 1057.
καλύπτρα 148.
καμπαὶ πολύπλοκοι de labyrintho 178. 282.
καρδιώττειν fr. 1142.
καρπὸς τρίτος 166. γενεᾶς 167.
κατά. κατὰ χειρῶν ἔντα miniſtrum 156. κατὰ βυθῶν ἅλλεσθαι 188. κατὰ τῆς θαλάττης ἔφυγον 193.
κατάγω. κατάγνυμι. κατεάξας (immo κατάξας) τὰς πλευρὰς de pugilatu. 142. v. Not. 435.
καταδικάζεται φυγὴν ἀΐδιον 273.
καταζεύξαι iugo iungere 64. 65. 66.
κατάζευξις 65.
καταθέω. ἐπὶ τὴν ναῦν κατέθεον σὺν ἵπποις 130.
καταίρω. κατᾶραι εἰς. proficiſci 147. v. Not.
καταισχύνειν. τὴν θεὸν 243.
κατακλύζειν 25.
κατακλυσμὸς 223. 266.
κατακοιμίζειν 67.
καταλαμβάνειν occupare 89. et al. inuenire 116. et al. animo cognoſcere 116.
κατάληψις 262.
καταλύειν. τὸν Ερεχθέα καὶ τὴν οἰκίαν κ. 276.
καταμαρτυρεῖν τινος. 18. 123.

κατα.

καταπυγοτέραν ἀλφηστᾶν cinaedam. fr. 1140.

καταναλίσκειν pro καταφαγεῖν. κατηνάλωσε ῥοιᾶς κόκκον 18. 241.

καταπίνειν deuorare 3. 4. 11. φάρμακον 4.

καταπρήθειν comburere 118.

καταπτεροῦν. τὸ σῶμα κατεπτέρωτο 21.

καταπτήσσειν 22. Not. 81.

κατασπείρειν. τὴν ὅλην οἰκουμένην κ. 17.

καταστερίζειν 188. 225.

καταστράπτειν 70.

καταστρέφεσθαι euertere, in potestatem redigere 82.

καταταρταροῦν 3. 4. 6. Not 4.

κατατίθημι. εἰς πῦρ κατετίθει 16. olim κατέθει v. Not. 61.

κατατραυματίζειν 75.

καταφανὲς γίνεται 275.

καταφλέγειν, igni consumi 74. Not. 231. 2.

καταφρονοῦντες abs. sine metu 63. cf. Niclas vir doctiss. ad Geopon. p. 106.

καταψεύσασθαί τινός τι. 187. 256. 261. 274. Not. 804. 5. 858.

κατεργάζεσθαι κάθοδον 166.

κατέρχεσθαι, κατιέναι, de ingressu Heraclidarum (v. κάθοδος) 166. 7.

κατέστησε. v. καθίστημι.

κατερ-

κατορθοῦν τὸν πόλεμον. 270. 276.
κατωρύεσθαι de canibus 189.
κεραμεύς fr. 1155.
κερκὶς 165. v. Not.
κεφαλὴ fr. 1155.
κηδεύειν ſepelire 87.
κίβισις 96. v. Not.
κίθαρος piſcis fr. 1055.
κινυρὸς fr. 1155.
κίστη 268.
κλῆν in luctu 137.
κλαυσίγελως fr. 1165.
κλεῖς. τὰς κλεῖς τοῦ ᾅδου 254. Not. 779.
κλέπτειν. τὸν Ἥρας θυμὸν, latere 188. τὸν κεκλοφότα 231.
κλῆμα ἀμπέλου 191. 269.
κληροῦσθαι περὶ 85 86. τοὺς γάμους 86 τὰς πόλεις 169.
κοιλαίνειν 178.
κόλπος. τοῖς κόλποις 28.
κόμη βαθεῖα ἐκ κεφαλῆς καὶ γενείων 18.
κομίζεσθαι proficiſci 68.
κόνδυλος 156.
κόρση fr. 1156.
κορύνη. κορυνήτης 283.
κόττυφος fr. 1065.

κοτύλη fr. 1167.
κρεουργεῖν 73.
κρῆτες fr. 1150.
κρηβάνη fr. 1150.
κρίνω pro προκρίνω 239.
κρόταλα χάλκεα 125.
κρόταφος fr. 1156.
κρύπτειν ſub terra 213. ἐκρύβετο ὑπὸ χάσματος 181.
κρύφα 15. et al. τῶν ἀνδρῶν 40. Sic cum ſec. caſu 65. 186. 259. 266. 8. 275.
τὸ κρυφαῖον 49.
κτίζειν. κτίσας τὴν χώραν 424
κυάνεον σκῆπτρον 209.
κύβος fr. 1158.
κυλλήνιος Ἑρμῆς fr. 1065.
κῦμα. τὰ κ. pro ὕδωρ 28.
κύμβη fr. 1145. 1167.
κυνῆ galea Plutonis 5.
κυοφορεῖν 13.
κύρβις fr. 1058-1062.
κυρωσ́ειν compotem fieri 95.
τὸ κῦτος 230.
κώδων piſcis fr. 1140.
κωκυτὸς fr. 1052.
κώλοις τίτταρσιν incedere 201.
κωλυσίδειπνος fr. 1146.

λ.

Λάας. vnde λαοὶ 26.
λάβρον πῦρ 74.
λάγνος fr. 1056.
λαβεῖν occupare 27.
λάθρα Διὸς 24. v. κρύφα.
λάμπειν. αἴγλην πυρὸς ἐξ ὀμμάτων. 110. v. Not.
λὰξ ἐνθορὼν 180.
λάπτειν 190.
λαρινοὶ βόες fr. 1160.
λάρναξ 219 238. 266. de nauigio 25. 94.
λατρεία 147.
λατρεύειν 114. 145. 7. 206. 235.
λαφυραγωγεῖν τὴν πόλιν, diripere 159.
λεπαστὴς fr. 1167.
λῆξις sors 169.
τὸ λίκνον 230.
λιχνότερα πορφυρᾶν fr. 1139.
λοχᾶν 241.
λόχμη 273.
λύμη, φθορὰ, 167.
λυτιέρσης fr. 1069.
λωβᾶσθαι quid sit 112.

μ.

Μαγεύειν. alias μαγγανεύειν. πέπλος μεμαγευμένος φαρμάκῳ tinctus 74. v. Not. 231.

μά-

μάγος 187.
μαινάδες. Not. 34.
μακάρων νῆσοι 229.
μαρτυρεῖν testimonio probare 83.
μαστεύειν; h. ζητεῖν. 66. 116. 270.
ματτύη, fr. 1145. v. Brunck. ad Ran. 86.
μάχομαι, μαχεσθῆναι. Not. 288. 9.
μεθίστημι. μεταστὰς εἰς θεοὺς 164. 242. Not. 295.
μειλιγωγὸς et μεῖον fr. 1062.
μείλια fr. 1162.
μίλαγμα fr. 1158.
μελετᾶν 50. 192. 253. Not. 164. 208. μελέτων 67. 73.
μελῳδεῖν μοῦσαν 68.
μετά. μεθ' ἡμέραν die orto 58. 270.
μεταβάλλειν, τὰς μορφὰς 47. 151. τὴν μορφὴν 198. 237. Not. 153. τὰς ἰδέας εἰς ξῦλα 22. μεταβαλὼν (absolute pro μεταβαλλόμενος) εἰς χῆνα 194. εἰς ἰδέας πολλὰς 11.
μεταλλάσσειν pro mori 91. 176. τὸν βίον 265.
μεταστὰς v. μεθίστημι
μετέρχεσθαι. τοῦ μητρῴου φόνου, pro τιμωρεῖσθαι 217.
μῆλον Ἡρακλῆς. fr. 1055.
μηνύειν de vate 60. τὸν πλοῦν 62.
μηρός. περιβάλλειν μηροὺς 42. v. Not. 140.

μισθός. ἐπὶ μισθοῖς 90. v. ſup. ἐπί. τοὺς μισθοὺς αἴτουντας 90.

μνᾶσθαι. etiam de ſtupro 29.

μνησικακεῖν 251.

μνηστεύειν. τὴν θυγατέρα τινὶ 124. μνηστεύεσθαι τὴν procari 49 et al. etiam de ſtupro 14. 31. 141. Not. 50.

μολοττικοὶ canes 152.

μονοσάνδαλος 54.

μόριος Ζεὺς fr. 1067.

μορμολύκη fr. 1051.

μορφή. τὰς μορφὰς μεταβάλλειν 47. 151. at τὴν μορφὴν 198. 237.

μοῦσα ἐναντία de carmine 68 extr.

μουσικὴ Not. 766. 7.

μύδρος. 20.

μυεῖσθαι 141.

μύρμηκες 252.

μυρσίνη fr. 1057.

μῦς 182.

μυσάττεσθαι. μυσαχθεῖσα auerſata 212. 268.

μυστήρια fr. 1053.

μυχοὶ τοῦ πόντου 135.

ν.

Ναῖς et Νηῖς promiscue. Not. 107. et al.

Νάννιον scortum fr. 1164. 5.

νεόδαρτος 180.

νεότης. robur. 39

νεῦρα χερῶν καὶ ποδῶν tendines 22. 23.

νικᾷν πάλην 244.

νόημα 210.

νόσος ex caede, insania 145. 147.

νύξ. νυκτός τε καὶ ἡμέρας 15. νύκτα 149. v. Not. τὰς νύκτας sc. κατὰ 16.

νῶτον, κατὰ νῶτου de iubis serpentis 140. 1.

ξ.

Ξενίζεσθαι παρὰ 115. 218. ὑπὸ 131. 184. cf. ἐπιξενοῦσθαι.

ξηραίνω. βύρσαι ἐξηραμμέναι. coria siccata, indurata 45.

ο.

Οἴην μοῖραν pro μίαν 210.

οἰκείως ἔχειν, animo et studio inclinare in. 176.

οἴκημα custodia 49. Not. 163.

οἰνοποιΐα 269.

οἰνοῦν pro μεθύειν. μεθύσκεσθαι. οἰνωθεὶς 198.

οἰοπόλος fr. 1147.

οἶστρος. 80. 135. Not. 254.

ὀλισθαίνειν vel ὀλισθεῖν. ὤλισθεν εἰς βυθὸν decidit 4.
εἰς ἐπιθυμίαν 267. ὀλισθῆσαν βέλος 122.
ὀλισθήσασα ἐπὶ τὰς βύρσας 180.
ὁλκοὶ ἐχιδνῶν 21.
ὁμολογεῖν τοὺς γάμους despondere filias 84.
ὁμοιοῦσθαι, pro εἰκάζεσθαί τινι. 237.
ὀνειδίζω 9.
ἡ ὄνθος fimus 122. 3.
ὀξυδερκία 233.
ὁπλομαχεῖν 110.
ὀπτὰ τὰ κρέα tostae carnes 120.
ὅρασις. τυφλὸς τὰς ὁράσεις 209. ἀποκαταστῆσαι τὰς ὁ. ibid.
ὅρμος Cadmi, hinc Eriphyles etc. 186. 203. 4. 5. 217. 8. 9. 220.
ὀρτορὸξ fr. 1156.
ὀτφὸς fr. 1157.
δι' οὐρανοῦ φέρεσθαι 41 h. e. δι' ἀέρος.
ὀχούμενος ἐπὶ ἵππων ἅρματι 23. sed v. Not.
ὄψις. ἄμορφος 13. φοβερὸς ταῖς ὄψεσι. 18. τὰς ὄψεις 261.

Π.

Παιγνία pro παίγνιον, παιδιὰ, 71.
πάνδημος Ἀφροδίτη fr. 1056.

παν-

παννύκτης Ἄργος 79.
παρ' ἡμέραν. alternis diebus 242.
παρακατατίθεσθαι 268. idem παρακεῖσθαι 98.
παραλαμβάνειν occupare 12.
παραναγινώσκειν παρακατέγνω νόμον recitauit 110.
παραπέμπεσθαι repudiare vxorem 74. v. Not. poſthabere 171.
παραπειρᾶσθαι 268.
παρατιθέναι, τράπεζαν 60. 61.
παραχρῆμα. 101. ſuſpecta vox. v. Not.
ὁ παρείας ſerpens. fr. 1170.
παριμβίδες. fr. 1153.
παρίημι. παρειμένον ex labore remiſſum, feſſum 122.
παριππεύειν, curru praeteruehi 164.
παρίστημι. παρεστήσατο, pro παρακατέθετο. 266.
παροχετεύειν, in canalem ducere 123.
παῦλα. τῶν ὄμβρων π. λαβόντων, h. παυσαμένων. 26.
πείθειν. ὑπεί:ε. coegit ſe ſequi 143. 205.
πείκειν. πεξαμένη fr. 1147.
πέλικαν. l. πελίκαν l. πελικὰν fr. 1158.
πέλιος et πελιοῦσθαι, de liuore 46.
πέμπεσθαι. ἐπὶ τούτῳ π. 55. Not. 176.
πεντηκόντορος ναῦς. 55. 82.
πέπλος ab Athene Herculi datus: v. Not. 337. Harmoniae 186. 203. 217. 8. 9. 220.

περάω. περᾶσαν ἐπὶ Ἰλισσοῦ 274. ſuſpectum v. Not.
περὶ Νέμεαν 52. Θεσσαλίαν in Th. 44. 47.
περιανεστὰς 83. ſed v. Not.
περιελόμενος τὴν ἅρπην extorquens manibus 22.
ὑπὸ περιεργίας 268.
περιθεῖναι τοῖς στέρνοις αἰγίδα 246.
περικαταλαμβάνεσθαι 265. v. Not. 829. 844. περικατάληπτος. 271.
περικλᾶν 155.
περιπίπτειν. περιπεπτωκότας τούτῳ 121. v. Not.
περισπειρᾶσθαι implicari 97.
περισταδὸν 189.
περιτροχάζειν 71.
τὰ πετεινὰ 63.
πήξασθαι naues 167.
πῆρα. 257. Not. 790.
πηρὸν ποιῆσαι pro τυφλοῦν 209.
πηροῦ v. h. βλάπτειν. πηρωθέντα τὰς βάσεις h. γυιωθέντα 11. τὰς ὄψεις πεπηρωμένους. pro τυφλωθέντας 60. cf. Not. 804.
πήρωσις, caecitas 209.
πίδος χαλκοῦς 116. μέλιτος 182.
πίπτειν ex volatu 62. διὰ τῆς θαλάσσης 174. ſed v. Not.
πίτυς κάμπτειν et πιτυοκάμπτης. 284.

πχα-

πλανᾶν τὴν ἔξοδον incertum reddere, confundere. πλανᾶσθαι πολλὴν χέρσον. 80. v. Not. ἀνὰ τὴν Ἀργείαν πᾶσαν 89.

πλημμύρα, eluuies aquarum 96. πλημμυρὶς 130.

πληροῦν. σπείραμα δρακόντων πεπληρωμένων 53. corrupte v. Not.

πλησιάζειν pro μίγνυσθαι 10.

ποδέων ἄσκοῦ pro ποδεῶν 278.

ποιήσασθαι τέκνον Not. 120.

ποικίλη βοῦς 245.

ποίμναι βοσκημάτων 123.

ποινὴ, retributio 131. 145.

πολεμαρχεῖν 113.

πολεμεῖν. τινὰ 131. 215. Not. 610. πολεμηθείσης πόλεως 37.

πόλις de insula Not. 41.

πόλος 140.

πόλτος puls. fr. 1144.

πολύπλοκοι καμπαὶ, impliciti flexus 178. 282.

πολυπραγμονεῖν sollicitum esse 184.

πολυχρόνιος 200.

πορθμεῖα 156.

πορφυρᾶν λιχνοτέρα fr. 1139.

πορφυρέα θρὶξ 280.

ποτὸν 155.

πραξιθέα ex πράξει θεὰ Not. 63. 64.
πρεσβύτης 39.
πρόγονοι. priuigni 274. Not. 858.
προείδειν. προειδομένη 18.
προερεῖν, nuntiare 207.
προίημι. προέμενος ἀκόντιον 256.
προιοῦσα τοὺς δρόμους 227. sed corr. v. Not. 677.
προκαθηγεῖσθαι 95.
ἐκ προκλήσεως. pugnare 104. Not. 317.
πρὸς μίαν ἡμέραν, per vnum diem. durante die, 65.
προσάγειν appellere nauem 83.
προσανέχειν τινὶ, pro προσέχειν, studere, 171. v. Not.
προσενέγκασθαι cibum. 61.
προσήκειν, deberi, κατὰ γένος cognationis iure, 36. alibi esset, cognatione aliquem attingere.
προσηλῶσαι, clauis affigere 24. προσηλωθεὶς ibid.
προσίσχειν, appellere nauem, 26. 56. 57. 58. 71. 72. 128. 130. 1. 8. 179.
προσχὼν νήσῳ 146. 176. 59. 183.
προσορμίζεσθαι 159.
προσποιεῖσθαι, h. ὑποκρίνεσθαι 253.
προσπέμπειν λόγους 256. 91. et mox ibid. προσπέμψασθαι.
προστειχίζειν 101. v. Not.
προςχόω de fluuio 218.

προ-

προτείνειν αἴνιγμα 200. αἰγίδα 246.

προτιθέναι ἆθλον, ἀγῶνα, passim. προτεθῆναι τὸν γάμον pro, constituisse praemium 143. sed corr. v. Not. 439.

πρότομὴ λέοντος 92. κάπρου 204.

πτερωτοὶ Boreadae 274.

πτηνῶν ἵππων ἅρμα 23. δρακόντων πτ. α. 74.

εἰς Πυθίαν ἐλθὼν. 278. at v. Not. 874.

εἰς Πύθωνα 13. sed corrupte pro εἰς Πυθὼ v. Not. 45.

πυρίπνους χίμαιρα 43.

πυριφλεγέθων fr. 1052.

πώγων fr. 1157.

ῥ.

ῥάμμα 187.

ῥάσσειν. ῥάξαι fr. 1160.

ῥάχις fr. 1157.

τὸ ῥεῖθρα pro mari 45. v. Not. de alueo fluuii 252.

τό ῥεῖθρον de amne 54.

ῥέω. τοῦ λέοντος αἵματος pro ἀποῤῥ. 2.

ῥίζα ſtirps gentis 81 extr.

ῥίπτειν pro καταῤῥίπτειν 1. 2. 10. 11. 42. 14. pro ἀποῤῥ. 13. βέλας ἐπὶ ἕλκεσιν 83.

ῥοιᾶς κόκκος mali granum 18.

ῥυπόω. a ῥάω: ῥωσθήσεται 23.

σ.

Σακέσπαλος fr. 1148.
σαπέρδιον fr. 1165.
σάρξ. τὰς ὄνητὰς σάρκας 16.
σελευκὶς fr. 1168.
Σέριφος γραῦς fr. 1148.
σήπειν. τὸν χρῶτα, colliquare, facere vt diffluat 160.
σιαγὼν ὕφεως 282.
σκῆπτρον κυάνεον 209.
σκῆψις praetexta cauſſa 180.
σκιαγράφος fr. 1158.
σκοτωδὴς de vertigine 242.
σκύταλον flagrum 152.
σκώπτειν. 16.
σμύρνα 266.
σπάσασθαι bibere 72.
σπείρα 140. v. Not. σπεῖραι ἐχιδνῶν 21. 22.
σπείραμα δρακόντων 53. v. Not.
σταδιαῖος τόπος, locus curſui aptus 227.
στενυγρὰ 167. v. Not.
τὰ στέρνα 246.
στολὴ Bacchi 190.
στρατεία pro στρατιὰ 152. 3. v. Not. 457. 480.
στρατεύεσθαι. ἐπὶ Θήβας 38. 52.

στρέ-

στρέφω. στρέψας τὴν κεφάλην 13. v. Not. 46.
στρόμβος fr. 1152.
στὺξ vnde dicta? fr. 1051.
συγγνωμονεῖν 156.
συγκατακλίνεσθαι 45.
συγχέω, ύω. συνεχύθη πάντα 25.
συλλαβέσθαι opitulari. 63.
συμβαίνω. τὸ συμβησόμενον 18. Not. 66. συμβεβηκὸς τοῖς ποσὶ 245. v. Not.
συμβάλλειν. εἰς χεῖρας 22. intelligere. assequi 54. 167.
συμπαθεῖν τινι 183.
σύμπτωσις τῶν πετρῶν mutua allisio 63.
συμφράσσειν. συμπεφραγμένος θύραις. 142. 3.
συμφυὴς 132. 150. 262.
συνάπτειν μάχην 58.
συναρπάζειν. τοὺς παριόντας adoriri, praedari 78. v. Not.
συνελθεῖν. de mare frequens. de femina 697.
συνεργεῖν 15. 65. 283. et Not. 893.
συνεργὸν λαβεῖν. 4. 178. 265. Not. 17.
συνέχω. συνεχέθη Not. 94.
συνθέσθαι paciſci 10. 13.
σύνθηρος venationis comes 224.
συνθύτης 150. extr. v. Not.

συνίστημι. συνιστὰς μανομαχίαν 137. συστήσασθαι μάχην 133. 134. ἑορτὴν 269.
συσκοπάζεσθαι 143.
σφόνδυλος fr. 1170.
σχίζεσθαι diſcurrere 135.
σωφρονεῖν ex furore 91.

τ.

Ταυροπόλος Diana fr. 1070.
ταῦρος 71. mutandum in οὖρος Not. 224.
τάφρος vineae 32. Not. 115.
τεκνοποιήσασθαι 35. 144. Not. 111.
τεκνοῦν de maribus 1. 2. 7. 40. 77. 88. et ſaepe. At τεκνοῖ γῇ 1. Alcyone 229. v. Not. 9. 684.
τελεῖν. θυσίαν 54. 150.
τέλειος, adultus 48. 219. 227. 283.
τελειωθῆναι eodem ſenſu 46.
τελευτῶν τὸν ἀγῶνα pro ἐπιτελεῖν. 93.
τέμνειν. pro ἐκτέμνειν 50.
τιθηνεῖν, nutricari, lactare 81.
τιμὴ pretium 145. 146.
τιτὰν Προμηθεὺς fr. 1066.
τοξεύειν τινὰ, pro κατατοξ. κατατοντίζειν 19. 20. 21. 35. 42. 121. 197
τόπος. τῶν περὶ Θεσσαλίαν τόπων 27.
τρέφειν lactare 128.

τρί-

τρίγλη. fr. 1055.
τριόφθαλμος 168 v. Not.
τρίχα. v. θρίξ.
τριχρώματος βοῦς 182.
τρόπαιον. τῶν Ἀργείων γίνεται pro τροπὴ 211.
τροπὴ τῶν πολεμίων 153.
τροχάζειν pro τρέχειν 89. 227.

Υ.

Ὕβρις Pauls mater. corr. Not. 42.
ὑδρία 153. ὑ. ὕδατος 169.
ὑπεραποθνήσκειν 53.
ὑπερβάλλειν πέτρον. 43. Not. 143. ὑ. δυνάμει ſc. τινὸς ἄλλους 78.
ὑπερόριος 154.
ὑπερτενὴς πίτυς 14.
ὑπέχειν. δίκην. 73.
ὑπισχνέομαι. ὑπέσχετο ποιήσειν 9. 60. et al. v. Not. 282. adde alia p. 99. 125. 9. 138. 258.
ὑποβάλλεσθαι παῖδα 198. ad. 277.
ὑπόβλητος 199.
ὑποβρύχιος, ſubmerſus. 281.
ὑπόδρα. fr. 152.
ὑποδεκμεῖν 165. et Not.

ὑπόπτερον ἅρμα 31.
ὑποστὰς v. ὑφίστημι.
ὑποσχὼν Not. 228. v. ὑπέχω.
ὑποστροφὴ 72.
ὑποτιθέναι. ὑπέθεμεν 221. v. Not. ὑποθέσθαι consilium dare. monere, monstrare, docere, praecipere. 19. 25. 55. 61. 62. 82. 139. 185. 239. 258.
ὑποτιμήσασθαι. τὴν ἀνάγκην 119. v. Not.
ὑστερεῖν. τῆς δώξεως in persequendo retardari 67.
ὕφελος 263.
ὑφάψαι succendere 160. 161.
ὑφίστημι. ὑποστῆναι πόλεμον, illatum repellere. 164.
ὑποστὰς ἀπέκτεινε 78. 99. 106. 109. Not. 243. 306. νέφος ὑποστὰν subiens 161.

Φ.

Φαλάγγιον. fr. 1169.
φαρμακεύειν veneficio defigere 273.
φάρμακον, pro herba, 19.
φαρμάσσειν. πεφαρμάχθαι, veneficio contactos esse 269.
φέρεσθαι pro ἀναφ. 62.
φεύγω v. φυγεῖν.
φθάνω. καταπίνει φθάσας 11. alia 19. 39. 46. 70.
φθείρειν etiam de vxore. Not. 672.

φθειροπύλη scortum fr. 1164.
φίλτρον 157. 160.
φοινίκεος. φοινικᾶς βοῦς 132.
φολίδες δρακόντων pro ipsis serpentibus 18. 79. v. Not.
φροῦδος fr. 1161.
φρύγειν τὸν πυρὸν torrere 40.
φρύνος rubeta 170.
φυγεῖν ἐπὶ φόνῳ 168. 178.
φύκη pro πηγὴ v. Not. 776.
φύσις ἀνδρὸς καὶ θηρίου μεμιγμένη 21.
φῶδες fr. 1151.

χ.

τὸ χαλκεῖον officina fabrilis Vulcani. 14. Not. 50.
χάλκεος θάλαμος 94. χαλκοῦς πίθος 116. βόστρυχος Γοργόνος 153. χαλκοῦν γένος 25. 71. Not. 221. χαλκαῖ χεῖρες 97. v. Not. 304. χαλκᾶ κρόταλα 125.
χαλκόπους 64. ὁδὸς fr. 1067.
χαλκὸς in incantatione fr. 1068.
χαμαιπίτυς fr. 1168.
χάσμα terrae 181. de bouis exuuiis 111.
χειμάζεσθαι, tempestate iactari 188.
χειμῶνες χαλεποὶ 149.
χεῖρ. κατὰ χειρῶν ὄντα puerum 156. v. Not. 468.

χει-

χειροήθης manſuefactus 174.
χειρουργικὸς 234.
χειροῦσθαι 108. 111. 131. 153. 195.
χέλωμα ſ. χώλωμα fr. 1148.
χελώνη terreſtris 230.
χερνήτης ἀνὴρ 115.
χέρσος 80.
χέρσυδρος 1169.
χέω. χέας πολὺν ὑετὸν ἀπ' οὐρανοῦ ζεὺς 25. χεῖται δὲ κρυα 198.
χηλὴ equi 46.
χόες. fr. 1063.
χρᾶν. ἔχρησεν ὁ θεὸς 4. 193. 198. 217. 276. ὡς εἴη κεχρησμένον παύσασθαι 40. χρησθέντος κατοικεῖν 42. χρᾶσθαι περὶ conſulere 166. 7. 281.
χρησμῳδεῖν 145.
χρηστηριάζεσθαι conſulere deum 93.
χρονιζομένου πολέμου 281.
χρυσάωρ Not. 689.
χρυσοῦς στέφανος 272. χρυσῆ θρὶξ v. θρίξ. ῥάβδος 231. χρύσεα μῆλα 136. 228.
χρυσόκερως 119.
χρυσόμαλλος χρὼς 41.
χωννύω. χόω. χώσαντες τὴν θάλασσαν ὄρεσι 29.

χωρίον. ἐπὶ τῶν χωρίων διατελῶν in agro 48. 54. 271. Not. 159.

ψ.

ψῆφος. τὴν διὰ τῶν ψήφων μαντικὴν 232. v. Not.
ψωδίον fr. 1150.

ω.

ᾠδίν. τὰς τῆς θυγατρὸς ὠδῖνας εὗρε. peperisse comperit 154.
τὰ ὦτα fr. 1157.
ὦτος. 143. v. Not.

INDEX SCRIPTORVM

et rerum in Notis obiter obſeruatarum. *)

A.

Acuſilaus Not. 973 237.
Aegimius. 476. Heſiodo, ab aliis Cercopi tributus 979. Ex eo fabula Ius. 251. v. Stephan. in Ἀβαντίς.
de Aegina ſcriptores. 773.
Aeſchylus Prom. v. 864. ill. p. 273. 4.
Prom. ſolut. 425.
in Sphinge 426.
Ἀλκμαιονὶς, epos. 976. add. 638. ex eo petita 646 ſq.
Allegorica interpretatio fabularum 932. eam ſequitur ipſe Apollodorus in περὶ θεῶν 1040. 3 ſq.
Ameleſagoras 987.
Anaglyphum Farneſium res Herculis exhibens. em. 334. 339. 370. 372. 373. 375. 378. 385. 424. 444. 455. 459. 465. 466. 675. 876.

*) ſcil. quae non ad fabulas et verba redeunt, quorum indices ſeorſum dedimus.

Anaximandri locus ex heroologia 323.
Anonymus Allatii 340 ſq.
Antimachus. ex eo verſus 634. 635.
Apollodorus. eius vita 1035. ordo rerum ab eo expoſitarum 906. 7. quae pars libelli perierit 908. quo conſilio fabulas recenſuerit. 936. non epitomen ſed genuinum librum habemus 944. eius editiones 946. codices 950. ſubſidia huius editionis 953. operae in eo emendando et illuſtrando ratio et ordo 957. Index ſcriptorum in Apollodoro laudatorum 973.
Apollodorus Athenienſis alter 1176. Citienſis 1175. Cumanus 1175. Cyrenaeus 1167. 1174. Tarſenſis 1174. de aliis Apollodoris 1171 ſqq. medici 1173. 4. περὶ Ἀλεξανδρείας ibid. Hymnorum auctor 1176 in Euxenide 1179. Parthicorum auctor 1177. Ponticorum et Caricorum ibid. an in Demoſthenem ſcripſerit A. 1177.
Apollonius 976. tent. vel ill. (II, 129.) p. 189. (IV, 520.) p. 217. (IV, 1642.) p. 222. (IV, 1779.) p. 226.
Araethus ſcriptor 672.
Aratus em. Phaen. 637. p. 54.
Areus poeta 108.
Ariſtocles ſcriptor 1172.

Aſclepiades: eius Tragodumena 977.
Aſius 977.
Athenaeus em. 425. 1146. l. 3. 1166.

C.

Caſtor Rhodius 978.
Cephalo Gergethius 740. add. 764. 5.
Cercidas 1100.
Cercops 978. add. 991. 253.
Cimaetho ſcriptor 729.
Clemens Alex. em. 392.
Clitarchus. pro Phylarcho in Phlegonte 622.
Conon em. 766.
Cypria carmina. vſſ. inde em. 733.

D.

Demades ſcriptor. 57.
Demaratus 980.
Dinias Argiuus 335. 491.
a diis accepta, omnino pro praeclaris 106.
Diodorus in rebus Herculis ſequutus Matridem 340.
Dionyſius Chalcidenſis 657.
Dionyſius Mileſius 980. add. 923. ex eo paſſim ſua Diodorus 227.

E.

Ephorus, de Heraclidis 494. ex eo loc. 650. in fabb. quid nouauerit 927.
Epimenidis vſſ. 13.
Epigonorum res, epos. 638. v. Bentlei. Ep. ad Mill. p. 62. 63.
Eratoſthenis Cataſteriſmi em. c. 31. p. 50. c. 23. p. 683. c. 24. p. 689. Epigr. de cubo duplicato 548.
Etymologicum M. em. 1141. 1156. 1159.
Eudocia 691. em 35. 75. 152. 292. 384. 399. 427. 495. 755. 756. Vnde ſua hauſerit, notatum infinitis locis.
Eumelus 983.
Euphorion *ἐν Ἀπολλοδώρῳ* 1178.
Euripides 983. *Ἀλκμαίων ὁ διὰ Ψωφίδος* 653. 639. 647.
Euſtathius em. 746. 1100. et al.

F.

Fabulae. v. *Mythologia.* ad genera ſua reuocatae et *de iis ſcriptores*:
Aeolicae ſtirpis 133.
Aetolicae 105.
Arcadicae 655.
Argiuae 236.

Atticae 808. 55.
Bacchicae 571.
cosmogonicae 7. 912.
Cretenses 523. 15.
Cypriae 821.
ex etymologiis 771.
Hellenicae 88.
Megaricae 882.
mutatarum formarum 125.
physicae 760.
Samothracicae 737.
Thebanae 550. ac Boeotiae ibid. et 54. cf. Ant. Lib. c. 25.
Fabulae. de iis apud Homerum contra Apollodorum Strabo disputat fr. 1101 sq. vnde in iis flagitiosa 532.
Farnesium anaglyphum s. marmor. v. Anaglyphum. aliud fragmentum vet. tab. de Cadmi stirpe 558. 9. Farnesius Taurus 586.
Fulminis Iouis vsus in pugnis 19.

G.

Gigantes anguipedes, non Titanes 69.
Glaucus scriptor 1092. 3.
Grammatici laudant scriptores non lectos 857.

H.

H.

Harpocration in Κύρβεις em. 1058.
Hecataeus 921. 2. res Herculis attigerat 351.
Heliodorus. corr. nomen 86.
Hellanicus: eius historiae per volumina distractae: Deucalionia 89. Phoronis 237. 550. attigerat res Herculis 370. Troica 736. Atthis 809.
Heraclearum auctores 326.
Hermesianactis vff. 33.
Herodorus. 984. 327. eum sequitur Apollodorus 330. 360. 386. laudatur 328. 332. 468. suspectum nomen 86. pro Herodoto repositus 186. 592.
Hesiodus 985. ex eo fragmenta 126 extr. 152 extr. 154 extr. 158. em. 792. ex Theogonia 985. em. 822. e Catalogo 279. cuius pars Clipeus Herculis 455 e quo 300. 302. alia eius pars Eoeae: vff. 695. 696. cf. Ruhnk. Ep. crit. p. 289. Heroica genealogia 383. Κύκνος γάμος 187. Epithalamium Theridos, f. pars Catalogi: vnde vff. 794. Melampodia. v. hac voc. Γῆς περίοδος non eius sed alt. scriptoris 191. 2.
Homerus 987. (Il. ϛ, 405.) ill. 640. (Il. β, 547.) 822.
Hyginus: rerum in eo ordo 945.

Hymnus in Athenen Stesichoro recentior 40. in Cererem 59.

I.

Iambi comici 1075.
Ibycus: ex eo vss. 718.
Immortalitatis notio prisca 718.
Ionica forma nominum 27. 843. et al.

L.

Licymnius lyricus 1048.
Litterae geminatae, v. c. Μεσήνη. Μεσσήνη. 110.
Lycophron ill. v. 363. p. 749.
Lycus scriptor 550. 600.
Lysimachus scriptor 550.

M.

Marmor Parium 811. ill. 265. 266.
Melampodia: f. pars catalogi Hesiodei: 157. 8. 164. ex ea vs. 625.
Melanippides tragicus 1048.
Melesagoras 987.
Metamorphoses rarae in Apollodoro 125.
Metrum comicum 1075.
Mnaseas 657.
Mnesagoras 987. 706.

My-

Mythus cf. *fabula*. Mythologia: eius capita 3. cosmogoniae ſyſtemata tria 7. proficiſciſcitur a genealogiis 911. quae nonata ſint in ea per Homerum et Heſiodum 914. per poetas cyclicos 915. per phyſiologos 919. a poetis pro materia carminum haberi coepit 919. fundus hiſtoriae antiquiſſimae et mox inter hiſtorias recepta 921. deducta ad κτίσεις, hinc ad geographiam 923. hinc ad chronologiam. ibid. inde praefixa corpori hiſtoriarum Graeciae 926. nunc mythi ab hiſtoricis tractati 927. tum a grammaticis: ſeu vt colligerent et exquiſitiora exquirerent, ſeu vt interpretarentur 928. interpretatio allegorica 932. in fabb. recenſendis Apollodorus grammaticum egit 936. allegorias ſectatus in libb. περὶ θεῶν 1039. ſq.

N.

Naſci. generare. quid ſit in mythis. 7.

Natalis Comes, ſcriptores deperditos laudat 659. 1175

Naupactica. 988.

Neoptolemus, ſcriptor. 990.

Nepos exſcripſit Apollodori Chronica 1088.

Nomina populorum et terrarum antiquae male vulgo accepta. 241. 244.

Nonnus in Dionyſ. em. 568.
Nicetes. 990.

O.

Oppianus. IV. Cyneg. 164. em. 80.
Origines populorum. 261.
Orphica: v. 1352. em. 219. v. 1348. ill. 220.
Orphici 991.
Ouidius Rem. 455. ill. 649. Met. IX, 412. 413. p. 651. 652.

P.

Panyaſis; eius Heraclea. 991. 993. eum ſequitur Apollodorus 433. ex eius lonicis 828.
Parthenius em. 766.
Pauſanias: in nomin. propriis emendatior aliis auctoribus 266.
Pherecydes. 992. (accuratius quam 494. 809. 923.) ex eo locus 393. 4. 423. 475. 660. 708. 9. ex eo fabulae paſſim: v. c. 157. 161. 172 extr. 202. 308. 386. 406. 7. 8. 419. 424. 554. 564. 736. 789. 801. et al.
Philochorus 810.
Philocrates 995. 806.
Phoronis: epos 240. liber Hellanici v. h. v.
Photius. ex eo loc. ill. 940. 1042.

Pindarus 996. Ol. 1. 93. em. 143.

Pisander 996. eius Heraclea 393. Alius: cuius ἡρωῖν καὶ Θεογαμίαι 411.

Plato. Phaedrus pr. em. 854.

Pluralis cum singulari seu permutatus a librariis seu nouo more positus: 150. 173. 226. 562. v. in Ind. Gr. voc. αἰγιαλοὶ, ἀλήθειαι, βυθοὶ, βωμοὶ, θυσίαι, μισθοὶ, στέρνα, χειμῶνες, ἥπατα, κολποὶ, μορφαί.

Polyanthus Cyrenaeus 706.

Puerorum amores in fabb. Creticis 532.

R.

Reges. βασιλεῖς. viri in quaque vrbe seu agro principes 58.

Rhianus. eius vss. 1123.

ritus sacrorum symbolici 60. origo a facto aliquo interdum ludicro 220. 422.

S.

Scholia: Apollonii em. 423. 427. 8. 583. 847. 853. 1123. 1151. 2. et. al.

Aristophanis: Nub. 447. em. 1059.

Euripidis: Or. 458. em. p. 711.

Hephaestionis: 61.

Hesiodi em. 39.

Ho-

Homeri: Odyss. η, 324. p. 43. 44. λ, 281 p. 151. λ, 286. p. 165. λ, 321. p. 851.
Lycophronis em. 63. 68. 484. 773. 795. 6.
Nicandri em. 1169.
Pindari em. 773. 795.
Platonis ined. 418.
Sophoclis; El. 541. em. 728. 9.
Theocriti em. Id. XVI, 105. p. 332. XV, 141. 1039.
Scymnus Chius. ex eo vss. 1072. 3. 1132.
Seneca Med. 618. p. 200.
Sepulcra heroum in fanis. 839.
Serpentum mentio in re diuinatoria 158. 160. add. III, 6, 7.
Simonides de Talo. 222. 223. in Naumachia 853.
Sophron 1051. 1138.
Sophocles: eius Hipponous 612. Iolaus 498. Larissaei 308. Memnon et Aethiopes 756. Philoctetes 1221. 195. Polyxena. 1049. 50.
Sortis vsus in ludo disci. 781.
Sosicrates scriptor 1114.
Staphylus scriptor. 657.
Statius. Ordo rerum in Thebaide 627.
Stephanus em. in Ἀρκὰς 667. in Ἀκτὶς 820. in Μέγαρα 883. 5. add. 1129. 30. 31. 32.

Ste-

Stesichorus 996. in Geryonide 352. 385. 393. Eriphyle 703.
Strabo em. 499. 518. 1100. 1. 3. 6. 7. 9. 15. 1177.
Suidas. fr. 1159.
Syncellus. fr. 1082 sq.

T.

Telesilla 996.
Thebais 992.
Theocritus. Id. XXIV, 114. p. 328. XXV, 15. p. 362.
de theogoniis 3.
Theophylus in Autolyc. em. 114.
Tragici 997. 275. 6. 7.
Tragiambi 1075.

V.

Vaticinandi vis antiquioribus diis impertita. 14. 765.
Verba pollicendi, paciscendi, praedicendi, plerumque cum futuro, sed et cum praes. et aorist. iuncta: 282. 3. 189. 36-40. 320. 420. 797.

Z.

Zenobius em. 306. 7. 470. 637.

ADDENDA
ET EMENDANDA.

I, 1, 2. p. 1. (in Notis p. 9.) αὐτῷ τεκνοῖ Γῆ. Nunc mihi probabilius fit, fuisse ab Apollodoro scriptum: μετὰ τούτους δὲ τεκνοῖ Κύκλωπας, reliqua ex interpretamento accessisse. Omnino contaminatissima est Apollodori oratio per glossematum et interpolationum illuuiem. Ἄργην pro Ἄρπην reponendum esse, video nunc notatum quoque a Ruhnkenio V. C. in Epist. crit. ex noua recensione p. 144. e qua, quae post Notas a nobis editas ad Apollodorum spectantia obseruaui, ad calcem h, l. subiiciam.

I, 1. 3. p. 2. l. 7. (Not. p. 11.) pro θυγατέρας τε melius legetur δὲ, nam opp. παῖδας μέν. Vidit hoc quoque vir doctus, cuius coniecturas et emendationes margini ed. Commelin. allitas V. Cl. *Verheyck* ad me misit: (v. sup. p. 959. vbi in Nota pessime excusum „ab Henrico„ pro „ab Henninio„) Bina erant exemplaria; alterum ab H. Chr. Henninio olim possessum, alterum a Petro Bondam; vtrumque mox vidi ad vnum idemque exemplum esse de-

scri-

ſcriptum; poſterius tamen pro archetypo verius haberi poteſt; criticam manum *Is. Touſſaint* eſſe, in fronte adſcripſerat *Verheyck* V. C. cuius humanitatem nunc publice quanta maxima poſſum laude praedico. *) Apponam inde excerptas emendationes potiores. Itaque pag. 2. extr. τῆς δὲ ἀρχῆς ἐμβαλόντες emendatum video ἐμβαλόντος. voluit forte vir doctus ἐμβαλὼν δόντος. Eſt ſane oratio paullo durior propter omiſſum τὸν Οὐρανόν. Idem p. 7. l. 2. etiam καὶ interponit inter Φορκίδης et Γοργόνες, vt in Notis p. 26. factu opus eſſe monui. p. 9. l. 2. ἀνάγειν, vt itidem in Notis factum p. 33. vel ἀνάγειν. p. 10. l. 10. ὅτι delet. p. 15. l. 1. Ποσειδῶν legit: ſed v. Not. p. 51. 52. p. 17. l. vlt. ἵνα μὴ πολὺν χρόνον emendat πάντα v. Not. p. 66.

(I, 3, 2.) In Notis p. 33. in Hermeſianactis fragm. v. 4. πικρὴν ἄκατον ſcripſeram memoria freus, Ruhnkenius, qui nuper illud fragm. tam praeclare emendauit, edidit κοινήν.

I, 3, 5. p. 11. Not. p. 38. Omiſeram monere ad verba: πανύστατα δὲ Ἥφαιστον ἐν Δήμνῳ καὶ πυρ-

δάντα

*) Adiunxerat idem vir humaniſſimus variam lectionem cod. Doruill. qua iam antea eram inſtructus. Videtur ille et ipſe de noua Apollodori editione cogitaſſe, quam vtique malim ab ipſo, quam a me, eſſe profligatam.

δέντα τὰς βάσεις διέσωσε Θέτις, in Homero, unde haec sumta sunt, esse Sintias, non Thetidem, quae Vulcanum seruat. Nec satis assequor, quomodo Thetis eum seruauit, si in terram, non in mare, incidit. Forte Apollodorus aliam narrationem erat sequutus, et male insertum est a grammatico Homerici carminis memore, ἐν Δήμνῳ. est etiam durum illud πεσόντα ἐν Δήμνῳ. In Homero est κάππεσεν ἐν Δήμνῳ.

I, 3, 6. p. 11. (Not. p. 38.) de Metide, adde: Verba: μετὰ τὴν μέλλουσαν ἐξ αὐτῆς γενέσθαι κόρην, aliena a re et ex margine illata esse suspicor; turbatus rei narrandae ordo iis omissis egregie procedit. Ruhnken. Epist. crit. I. p. 100. apposuit praeclarum locum Chrysippi ex Galeno de Hippocr. et Platon. dogmat. III. p. 273. corruptum tamen et valde interpolatum: in eo accidit hoc ipsum, vt Thetis cum Metide confunderetur vss. 16. et 17. qui ab interpolatore profecti sunt. Post plura praeclare ab viro acutissimo emendata, v. 5. 6. vbi est: αὐτὰρ ὅγ' Ὠκεανοῦ καὶ Τήθυος ἠϋκόμοιο κούρην νόσφ' Ἥρας παρεδέξατο κ. legendum videtur κούρῃ ν. H. παρελέξατο κ. a v. 12 puta nouum locum excerptum procedere, vt iterum mox v. 16. 18. Apud Clement. Homil. V, 12. Iupiter adeo Metidem ipse perperisse dicitur:

τὴν Μῆτιν γὰρ χωρὶς τῆς πρὸς τινα μίξεως ἀποκυΐσκει, ὡς καὶ Ἥρα τὸν Ἥφαιστον. Patres haec monstra fabularum saepe Graecis exprobrant, vnde in his frequentior mentio. Theophil. in Autolyc. p. 276. Δία δὲ, τὸν παῖδα αὐτοῦ, τὴν Μῆτιν καταπίνειν.

Ad eund. loc. in Notis p. 40. damnaui verba ἐπὶ ποταμοῦ Τρίτωνος. quod me nimis calide fecisse, docent iidem versus Chrysippi. Nam et in his: τὴν μὲν (Athenen) ἔτικτε πατὴρ ἀνδρῶντε θεῶντε παρ' κορυφὴν Τρίτωνος ἐπ' ὄχθῃσι ποταμοῖο. De natalibus Athenes v. inpr. Etymol. M. in Ἐρεχθεύς.

I, 4, 1. p. 12. Not. p. 41. καὶ πόλις ἀπ' ἐκείνης. locus haud dubie mutilatus, vt nunc est. Saltem γέγονε e Lycophr. Schol. l. c. est assumendum. ad fabulam v. Schol. Il. α, 9.

I, 4, 1 extr. p. 13. Not. p. 46. καὶ κατατοξεύουσιν. deb. οἱ δὲ α.

I, 4, 2. p. 13. in Not. p. 46. Locis de Marsya laudatis add. Notam Brunckii V. C. ad Equ. Aristoph. 9. quae praeclara editio nuper in lucem prodiit.

Ad I, 5, 1. in Not. p. 57. locis, quibus ducta ad inferos Proserpina narratur, addatur Pheneus. Conon. c. 15. cf. Paus. VIII, 15.

Ad I, 6, 1. in Not. p. 71. l. 18. vbi de Alcyoneo: add. ſi modo verba οὗτος — ἤλασε non ab alia manu inſerta ſunt.

I, 6, 3. in Not. p. 77. l. 11. Typhoeus. etiam Τυφωνεὺς, v. Ruhnk. Ep. crit. p. 21.

Ad idem caput in Not. p. 79, l. 9. add. niſi ἐκ τούτων δὲ — κ. δρυκόντων ab alia manu inſertum; et p. 84. (ad I, 6, 3. p. 22.) περιελόμενος τὴν ἥρπην non opus refingere παρελόμενος. alterum non minus accommodatum; quod vel lexica docent. Ibidem obſerua veteris loquendi moris veſtigia in ſabb. *reſcindere tendines*, διατάμειν τὰ νεῦρα, Iouis narratur Typhon: quod ex iſtorum hominum ſenſu nihil amplius erat, quam Iouem defeciſſe viribus. mox refectum eſſe, hoc dixere: recuperaſſe tendines: nunc figmentum adiectum de modo recuperandi.

I, 7, 2. p. 25. (Not. p. 91.) Pyrrham πρώτην γυναῖκα. mirum hoc, ſi tamen genus humanum fuit, quod diluuio deleri poſſet. Sed congeſta haec e diverſis poetis; et genus, quod deletum eſt, fuit ferreum, ſeu aereum, χαλκοῦν.

I, 7, 2. p. 25. l. 11. (Not. p. 92. l. 11.) Kölerus noſter non male obſeruabat μέρη forte profectum e gloſſa. Nam τὰ πλεῖστα ſollenne eſt.

In

In Not. p. 94. l. 3. post Cetam add. „et Thessaliam.„

In Not. p. 100. l. 7. a f. Locus de Actore turbatus h. l. emendatior apponitur inf. p. 786.

I, 7, 4. p. 28. l. 5. Ἐπωπέα καὶ Ἀ. καὶ Τρίοτα legere Salmas. ad Inscr. Herod. Att. p. 120. notatum video a Toussaint; qui et p. 36. l. 12. ἀμφισβ. δὲ τοῦ θηρὸς emendat pro τῆς θήρας, vt fecimus. vide tamen Not. p. 123.

In Not. p. 105. l. 17. Hesiodi verba erant: ἐν δ' αὐτῷ θανάτου ταμίας. ap. Ruhnk. V. C. Ep. crit. p. 114.

In Not. p. 114. l. 4. De Oeneo fabula alia ex Hecataeo Atheh. II, pr. Fuere Nicandri Αἰτωλικά.

In Not. p. 127. l. 2. φυκτέας l. ος. Ad hos vss. cf. Ruhnken. l. c. p. 111.

I, 8, 6. p. 39. (Not. p. 131.) vbi Τηλέφου ἑστία est, bene obseruat vir doctus in emendatt. mss. simili modo esse Μόψου ἑστίαν. Scilicet respexit Steph. Byz. h. v. Idem verba p. 49. l. 4. συντυχὼν Ἀπόλλωνι accipit: μιγοὶς, corporis sui facta copia.

I, 9, 5. p. 44. l. 5. 6. Verba καὶ Τυνδάρεως ἔτι τε Ἰκάριος sunt insititia. v. inf. p. 710. 1. ad III, 10, 4.

ead. pag. l. 12. I, 9, 6. Αἰόλου omnino est expungendum; nec additur ceteris liberis.

I, 9, 9. p. 47. l. 6. γινόμενος. melius γινόμενος.

In Not. p. 161. l. 6. a f. versus Hesiodi v. ii Ep. crit. laud. p. 108.

In Not. p. 166. ad I, 12. ἐξέμενε διόνυσος. sequitur noster Hesiodum, vt patet ex II, 2. p. 89.

I, 9, 9. Not. p. 170. Quam diuersis modis fabula Admeti ornata fuerit, discas quoque licet e Schol. Aristoph. Vesp. 1231. vbi de cantu ad myrtum agitur: quem nolim omnino cum doctissimo Brunckio ad Fragm. p. 167. 8. inter doctas nugas Erasmi referre; nam in ipso Scholio e satis vetustis Grammaticis res ita traditur; in illo fragm. tantum comico lusu ad scortum Myrrhinen res transfertur.

In Not. p. 154. l. 10. in loco Schol. Hom. δείξασα legit Ruhnken. Ep. crit. p. 111. qui omnino conf.

In Not. p. 171. l. 2. a f. ad I, 9, 16. p. 53. add. „nec satisfacit σπειράμενοι quod conj. Koppiers. Obss. 110. Toussaint conj. σπειράμενοι vel σπείρων, sed πεπληρωμένων relinquit intactum.

In Not. p. 173. l. 4. „si scriptura vera.„ Etiam Ruhnken. Ep. crit. p. 105. extr. Herodorum substituit. Sic tamen pro Polypheme mox leg. Polymele.

I, 9, 18. p. 58. l. 6. ἀποδυρόμενοι. vir doctus em. ἐπόδυρ. caussam non video.

In

In Not. p. 195. l. 3. de promontorio Iouis Aenesii v. Strab. X. p. 700 B.

In Not. p. 218. 2. a f. ad loc. Orphic. 1350. cf. Ruhnken. Ep. crit. p. 273. 4.

II, 1, 4. p. 82. l. 4. ὑπερθησόμεθα περὶ τούτου. Vir doctus em. τὰ περὶ τούτου. v. Not. p. 259.

In Not. p. 275. l. 3. a f. Forte clarius fuisset, si dixissem: dictum esse pro δυσφορεῖν ἐπὶ θανάτῳ τῶν ἐμπιπτόντων.

In Not. p. 276. l. 3. „auctoritate„ — et multo magis propter inf. III, 2, 2. p. 180. et

p. 279. l. 8. Etiam ad hos Hesiodi vss. cf. Ruhnken. l. c. p. 109.

II, 2, 2 extr. Not. p. 282. Discursitatio Proetidum videtur primo ad sacra Bacchi contemta respexisse, vt pro neglecto furore Bacchico iniecta esset alia insania; eodem spectat, quod μετ' ἀλαλαγμοῦ καὶ χορείας ἐνθέου aguntur, cum turba adolescentum aemularetur furores Bacchicos. Inest tamen sanior aliqua ratio medelae, quod puellas delassatas et confectas, viribusque exhaustas, id quod in maniacis primum curationis initium esse solet, debilitauit.

II, 3, 1. p. 92. l. 11. (Not. p. 286.) Vir doctus conj. τὴν δὲ μέσην αἰγός. Verba: μία γὰρ φύσις — δύναμιν pro glossemate habet. Vbi vero p. 94. vlt. inter

punctione locum expedieram, vir doctus emendat Δανάης ἐρασθεὶς, ἤδη ἠνδρωμένου Π. Idem p. 104 l. 4. veram interpungendi rationem (Not. p. 316.) vidit. p. 106. l. 9. reponit ὁ δὲ ἔφη συστρατεύσειν non male. p. 120. l. 14. eleganter conj. αὐτὸς ἤνοιξε, et p. 121. l. 11. ὁ δὲ ἀνίατον ἔ, et paullo post ἐλαύσας γὰρ pro δὲ, vt ipsi fecimus. Leuior coniectura est p. 127. l. vlt. τὰ κατὰ πόλεμον ἀσκοῦν καὶ ἀνδρίαν, nec probanda alia p. 136. l. 9. de pomis Hesperidum ἃ Διὶ γήμαντι Ἥρα conj. Ἔρα. sed v. Not. p. 410.

(II, 4, 11.) Not. p. 332. l. 3. a f. oraculum ipsum v. apud Ruhnken. l. c. p. 221.

II, 4, 11. p. 112 Not. p. 333. κατὰ ἔτος an Atticum sit, disputant Grammatici. Vid. Thom. Mag. p. 44. Ibid. p. 334. l. 18. Μέγαραν. Apud Diod. Lucian. al. Μεγάραν scriptum a Grammaticis. p. 340. l. 4. ap. Suid. add. „et notiore loco Aelian. V. H. IV. 32.

II, 5, 3. Not. p. 349. l. 15. Ad laborem Herculis in venatione cernae refer fragm. Eurip. in Temenidis XVIII.

In Not. p. 364. l. 6. a f. Hermesianactis elegia v. Ruhnken. l. c. p. 284. p. 365. Πλωάδας. Adde ms. ibid. p. 211.

II,

II, 5, 12. p. 140. l. vlt. Quaeras, quomodo Cerberus κατὰ νώτου, *in tergo*, ſerpentum capita habuerit? Scilicet ſerpentes pro iuba in collo fuiſſe putandi.

II, 5, 12. p. 142. In notis omiſi monere κατεάξως, pro quo ſubſtituendum eſſe monui κατεαγὼς, debere eſſe κατάξας. advertit animum ad hoc nota Brunckii ad Ariſtoph. Acharn. p. 231. To. III. Eſt tamen κατέαξεν in Homero.

II, 6, 3. p. 146. l. 6. in Notis p. 443. l. 7. De Cercopibus cf. Harpocrat. in κίρκωψ, Videntur Cercopes in Dramatibus Satyricis inducti fuiſſe eodem loco quo Satyri. Plut. de adul. et amic. diſcr. p. 60. C.

In Not. p. 451. l. 1. Euſtath. add. p. 882. et add. eund. p. 1321, ex Ibyco. cf. Not. inf. p. 718. — p. 457. de obuia hac permutatione voc. στρατιὰ et στρατεία cf. Brunck. Not. ad Ariſtoph. Lyſiſtr. 592. et p. 464. l. 4. a f. add. fragm. Apollod. p. 1109. ibid. p. 480. l. 9. Oechalia. Fuit οἰχαλίας ἅλωσις epos, Creophyli. a nonnullis Homero tributum. v. praeter Fabric. B. G. Bentl. Ep. ad Mill. p. 61. 62.

II, 8, 2. p. 165. l. 3. a f. eſſe eiiciendum νῦν poſt φεύγων vidit quoque Vir doctus laudatus; et p. 174. l. 3. πίπτει διὰ τῆς θ. conj. πέμπει - ταῦρον, melius mox διὰ τῆς θαλάσσης delendum cenſet, quod et ipſe

censui Not. p. 528. p. 180. l. 11. ἀπὸ τῆς Κρήτης conj. θήρας. p. 183. l. 1. εἰ τούτῳ σ. vt nos excudendum dedimus p. 184. l. 6. a f. τινὰς-λιμωμένους. p. 191. l 6. Λυκούργῳ δὲ μανίαν ἐνεποίησε. p. 197. l. 2. pro Ἐθοδαΐαν conj. Εἰδοθέαν. p. 199. (v. Not. 599.) l. 7. a f. emendat ἐλέγετο vt ipsi fecimus, et l. 2. οὗ κελεύσαντος . . . τὸν ἕτερον, ἄγαν. p. 206. l. 7. a f. extrudit ἥτις, et p. 210 extr. videt esse versus insititios. p. 212. l. 6. a f. conj. τιτρωσκομένου δὲ Τυδέως. at v. Not. p. 630. p. 268. l. 8. a f. περιεσπειραμένον δράκοντα. quod et mihi in mentem venerat; sed v. Not. p. 836. p. 273. l. 4. delet καὶ. vt et ipse faciendum suasi. p. 275. l. 5. αὐτοῦ θυγατρὶ καὶ Ἀμφιτρίτης. et pro ἔνδον statuit αὐτῷ ὁ Ε. leg. sed v. Not. p. 862. 3.

p. 506. med. de Naupacticis. Emendatius haec sunt tradita p. 988.

p. 507. l. 7. malim nunc et ipse vt ἀνεῖπε recipiatur. cf. inf. III, 15. 8. p. 281. extr.

P. II.

Lib. III, 1, 1. p. 173. διερχόμενοι. immo, διεξερχόμενοι.

III, 4. 2. p. 185 extr. In Not. p. 556. 7. ad ἐνιαυτὸν ἀΐδιον oblitus eram monere de loco Schol. ad Sophocl. Trach. 257. vbi de anno seruitutis Herculis: ὁ Ἡρόδοτος τρία ἔτη λέγει τὸν ἐνιαυτόν. Latet

nomen

nomen Herodori; et ſpectant haec ad ſup. II, 6, 1. p. 145. extr.

In Not. p. 577. l. 6. a f. del. nomen Euripidis, quod incauto excidit, et leg. „periit Aeſchyli fabula Penthei nomine inſcripta.„

In Not. p. 583. extr. in eadem Hyria nata et educata Antiope. v. Ruhnk. l. c. 109.

In Not. p. 596. De Niobe lacrumante add. Callim. in Apoll. 22. Ruhnk. l. c. p. 131.

ibid. p. 644. Tilphuſſa etiam Δελφοῦσα ſcribitur. Ruhnk. ibid. p. 17. et paullo ante p. 638. adde: ex Epigonorum antiquo carmine ſupereſſe verſum primum ap. Ariſtoph. Pac. 1270. vbi v. Brunck. V. C. doctam notam.

ibid. p. 701. l. 3. vſus hoc figmento eſt Eurip. in Ione, vbi Creuſa duas guttas ſanguinis Gorgoneî habet, quarum altera Ionem tollere decreuit v. 1002 ſq.

p. 726. l. 3. add. Schol. Homer. in ſpecim. cod. Lipſ. (*Bibliotb. philolog.* p. II. p. 339.) vbi leg. Ἀρχιλόχου Ἀγαεσίλαος.

III, 12, 6. p. 252. l. 11. (Not. p. 770.) *ἐκ τῶν τούτου ῥείθρων* probabile ſit fuiſſe *ἀπὸ τῶν*.

III, 14, 2. Not. p. 819. In matre et filia, vtraque *Agraule* dicta, conſentiunt libri. Videtur etiam probabile, nomen *Aglauren*, quod filiae inditum fertur, deberi tantum pronuntiationi emollitae. Interea

manet illud, eam, quae diuinis honoribus habita fuit, esse filiam, non matrem. cf. Brunck. ad Aristoph. Thesmoph. 533.

p. 827. Adonidem a Baccho raptum Phanocles ἐν Ἔρωσι tradiderat ap. Plutarch. in Ruhnk. Ep. crit. p. 300.

III, 14, 8. Not. p. 842 extr. Alius *Tereus* fuit Philoclis poetae Tragici: de quo v. doctam notam Brunckii V. C. ad Aristoph. Av. 281.

p. 854. l. 3. a f. adde locum e carmine περὶ ἀπαρχῶν ap. Ruhnk. ibid. p. 194.

p. 880. l. 3. adde eund. p. 115.

P. III.

Ad p. 950. Particulas ex Apollodoro, alteram, Argonautica, (ab I, 9, 16.) alteram, Thebaica (a III, 5, 7.) insertas vidi libello 1588. Lipsiae a Mich. edito: inscriptus ille: *Argonautica, Thebaica, Troica, Ilias parua. Poematia graeca auctoris anonymi sed peruetusti — nuper admodum subtata et prolata e bibliotheca summi et eruditi viri:* — quae nunc satis constat a Laur. Rhodomanno esse confecta, nec possum satis mirari, Neandrum fucum facere voluisse hominibus. Particulae istae Apollodoreae ad exemplar Aegianum expressae sunt, nulla omnino crisi adhibita

bibita. Alio consilio particulas ex Apollodoro in tironum gratiam selectas edidit nuper in Chrestomathia sua graeca doctiss. Gedike.

p. 964. Etiam a Iac. Elsnero Apollodori bibliothecae nouam recensionem expectatam esse, e schedis Wolfianis nuntiauit mihi Marc. Guil. Muller Subr. Gymn. Alton. vir doctiss.

p. 1009. *in Tabb. genealog.* ad 6) *Salmoneus* ∪ *Alcidice* apponere debebam *Sidero*, quae, alteris nuptiis a Salmoneo ducta, nouercali odio prosequuta Tyro hanc, ab huius filiis, Neleo et Pelia, interemta est. Haec nisi teneantur, non assequi licet narrationem I, 9. 8. p. 46.

p. 1122. Locus hic Apollodori de Ephyra (ex quo et sup. 1109 sq.) esse debuit valde disertus. Laudatus paullo ante vir doct. M. G. Muller, e cod. Hamburg. Odysseae libb XII. priores complexo Scholion ad Od. α, 259. notauit: Μερμερίδαο. Ἰάσων ἅμα τῇ Μηδείᾳ ἐν Ἐφύρᾳ τῆς Θεσπρωτίας περιγενόμενος (leg. παραγεν.) ἴσχει Φέρητα· οὗ Μέρμερος· οὗ Ἴλλος· οἵτινες ἐβασίλευσαν Θεσπρωτίας· ὡς ἱστορεῖ Ἀπολλόδωρος ὁ Ἀθηναῖος. Habuit ergo ante oculos Apollodorum et is, quem exscripsit Eustath. ad e. l. Odyss. p. 1416. l. 2. add. pag. antec. lin. 50.

p. 1082. Syncellus in memoriam revocat locum Chronici Paſchalis, in quo tanquam ex Petri Clementinis laudantur verba p. 29 A. *αὐτὸν Νίνον τὸν Νυμρὼδ οἱ Ἀσσύριοι προσηγόρευσαν.* „οὗτος διδάσκει Ἀσσυρίους σέβειν τὰ πῦρ„ in his iambum vides, qui forte ex Apollodoro ſupereſt.

p. 1164. *ἀφύας.* cf. Burman. Ariſtoph. praef. p. 29.

ERRO-

ERRORES TYPOGRAPHICI.

In Graecis Apollodori

p. 4. l. 8. 9. σύνεργον l. συνέργδν.
7. l. 4. excidit in marg. numerus 7.
10. l. 8. Στρύμονος leg. Στρυμόνος.
— l. 3. ab extr. ριπτει. scr. ῥίπτει.
17. l. 3. ἐπετήρησεν l. — σε.
26. l. 13. Ελλην scr. Ἕλλην.
27. *sub graecis* appone: I, 7, 3. ex Enarete: filii VII. et filiae V. ex his: Perimede. 4. Alcyone.
28. *sub graecis*: I, 7, 4. Canace: in cuius liberis Aloeus; ex hoc Aloidae.
29. *sub graecis*: I, 7, 5. Calyce, cuius fil. Endymion.
30. *sub graecis*: I, 7, 6. Endymionis f. Aetolus. 7. eius f. Pleuron et Calydon. Vtriusque liberi: Pleuronis f. Agenor. A.
38. l. 7. Ἀλκμαιονίδα. l. — ωνίδα.
40. l. 6. ἰνῶ. scr. ἰνὼ.
45. l. 3. ab vlt. συνκατεκλίθη. e grammat. more scr. συγκ. etsi non litera γ ita apponi putanda est; est enim γ nihil aliud quam ductus τοῦ ν protractus.
50. l. 1. post ἀκούει appone minorem στιγμήν.
52. l. 4. ἥκεν scr. ἧκεν.
55. l. 11. Δωδώνιδος. l. — ίδος
58. l. 2. Πελάσγων l. Πελασγῶν.
65. l. 4. a f. χρίσαι scr. χρῖσαι.
66. l. 9. νεὼ scr. νεᾶ.

77.

p. 77. l. vlt. Στρύμονος ſcr. — ὄνος.
83. l. 3. a f. excidit in marg. num. 5. idem in Latinis l. vlt. erat addendum: „filia 5. Aegypti.„
85. l. vlt. leg. II, 1, 4.
91. l. vlt. leg. II, 2, 2.
92. l. 8. ην. ſcr. ἦν.
114. l. 13. 14. iunge: ὑπὸ Θεστίου, πατρὸς δὲ etc.
120. l. 5. τὴν Ψωφίδα ſcr. Ψωφῖδα.
121. l. 9. τὸ τε ſcr. τό τε.
127. l. vlt. ἤσκουν l. ἥσκουν.
131. τὸν μισθὸν ſcr. τὸν μισθὸν
133. l. 5. τῶν ὅρων ſcr. τῶν ὅρων
143. l. vlt. pone II, 6, 1. ante *Megara.*
144 l. 7. pone in marg. num. 2.
— in l. vlt. 2. ante *Iphitum.*
145. l. vlt. ſcr. II, 6, 2.
147. l. 3. a f. del. comma poſt Ἡρακλέους.
148. l. 14. ὃν l. ὧν.
165. l. 1. c. 7. reſcribe c. 8. (et ſic 167. 169. 171. l. 1.) l. penult. Πρόκλης. l. Προκλῆς.
178. l 8. σύνεργον praeſtat συνεργὸν.
185. l. 7. οἱ δὲ leg. οἳ δὲ.
188. l. 14. Νύσσῃ leg. Νύσῃ.
189. l. 12. 13. κα — τωρύοντο ſcr. κατ — ωρύοντο.
192. l. 4. a f. Τυβρήνων em. Τυβρηνῶν.
209. l. 10. excidit τὴν ante Χαρικλὰ.
217. l. 12. Ψωφίδα ſcr. Ψωφῖδα. ſic et p. 218. l. 13. et p. 220. l. 4.
221. l. 4. υπὸ ſcr. ὑπὸ.
227. l. 9. Ῥῆκος em. Ῥοῖκος.
234. l. 4. a f. ὡς ſcr. ὡς.
239. l. 1. Πετεῶ ſcr. Πετεὼ.
240. l. vlt. *Lynceos* em. Lynceo.
243. l. 11. Βατείαν ſcr. Βάτειαν. et mox pone comma poſt πόλιν, τελ.

p. 254. l. 4. a f. ἅppone in marg. 7.
255. l. 3. Ἀκάθου em. Ἀλκάθου et l. 3. a f. ἅpp. III, 12, 7.
258. l. 5. distingue Μενέσθιος ἐπίκλην, ὁ Σ.
274. l. 1. scr. Ἰλισσοῦ.
281. l. 2. Μίνως δὲ em. Μίνως δέ.
284. l. penult. πρόπῳ em. τρόπῳ

In Notis.

p. 40. l. 7. *protiturus* l. potit.
65. l. 4. Ant. Lib. I, 24, leg. c. 24.
70. l. 15. inf. III, 7, 1. leg. II, 7, 1.
82. l. 1. καταπλήσσειν leg. καταπτήσσειν.
87. l. 7. a f. ἔϑηκε. volui scribere ἔϑωκε.
107. l. 2. poetius l. potius.
114. c. 8. l. 11. γανακὸς l. γυν.
122. l. 2. 3. νόστιμων l. — μον.
139. l. 5. τὸν Διόνυσου l. — σον.
160. l. 3. a f. verba: „v. c. Dorv. ad Charit. 663. „retrahenda sunt ad l. 9. a f. post: *ἱερῶν in codd. est* Sic passim alibi:
p. 243. l. 2. a f. γυναικ. leg. γυν.
282. in med. (p. 91. II, 2, 4.) leg. II, 2, 2.
306. l. 9. Σάτορον l. Σάτυρον.
328. l. 2. *Antolycus* l. Autolycus
330. l. 11. ὁ Ποντικὸς l. Ποντ.
— l. 4 et 5. a f. del. puncta ante σῶμα et αἴγλην.
350. l. 4. τοξεύσαι l. τοξεύσας.
373. l. 11. Hyppolyten l. Hippol.
443. l. 7 de Cecropibus. l. de Cercop.
464. l. 2. a f. Selleentam l. Selleentem.
513. l. 4. Ὄξυλυς l. — υς.

P. II.

p. 524. l. 12. II. ζ, 138. l. 130.
577. l. 6. del. verba „et Euripidis„

p. 210. l. 4. a f. I, 9, 55. f. I, 9. 5.
865. d. 10. Hyantibus l. Hyacinthidibus

P. III.
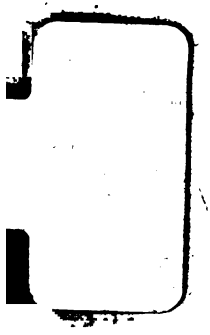
959. in nota l. 5. ab Henrico leg. ab Henninio.
1037. l. 5. Schol. ad Lycophr. 400. leg. 440.
1062. l. 7. a f. οἱ περισσ — τῶτες. del. οἱ et leg. περισ — στῶτες.
1067 l. 10. Ἔνθα λίθον leg. λίθος.
1161. vlt. Ἀείσταχος leg. Ἀεί ταχυς.
1332. l. 7. *profectus* leg. profectus et del. *inflratur*.